

ΚΡΗΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η Τ Ο Ι

ΔΗΜΩΔΗ ΔΕΜΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ

ΠΑΥΛΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Α.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΟΡΕΙΝΑ Α, ΣΟ

ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ (ΤΑΒΛΑΣ)

1.

Ηχος \hat{A} α' \hat{q} Πα γ'

Ε ε ε ε ε η ε μ α γ ω ω θ ω ω ρ ω δ

μ α γ ω θ ω ω ρ ω ω ω τ η ν τ α α θ λ α α μ α ρ \hat{x} κ ε ι

ν ε ε ε ε κ ε ι ν ε κ α λ α σ τ ρ ω μ ε ν η π \hat{q} κ ε ι ν ε ε ε

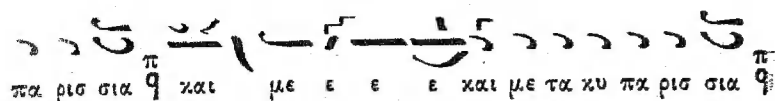
ε κ ε ι ν ε κ α λ α σ τ ρ ω μ ε ν η π \hat{q} ε ε ε ε ε η ε μ ε

μ ο ο σ κ ο υ ο υ ς κ α ι \hat{A} μ ε μ ο σ κ ο υ ο υ ς κ α ι α ι α ι μ ε

ζ α α γ α α ρ ε ς \hat{x} \hat{q} κ α ι μ ε ε ε ε κ α ι μ ε τ α κ υ

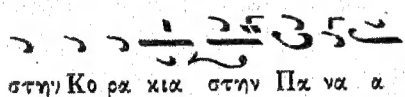
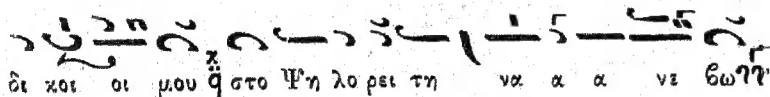
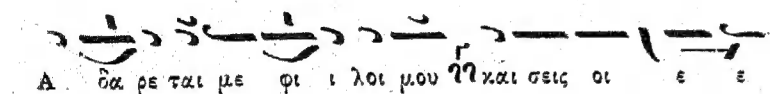

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΡΗΤΗΣ
Αριθ. ελ. 14243

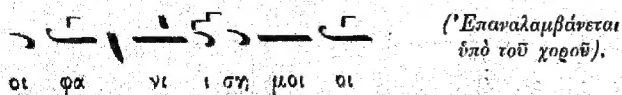
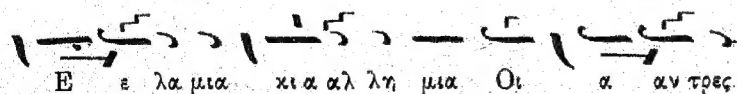
Ἡ ζάχαρ' εἶνε τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασ' εἶν' ὁ μόσκος,
Τὰ παλληκάρια τοῦ σκαμνιοῦ εἶνε τὰ κυπαρίσσια κτλ.

2.

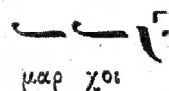
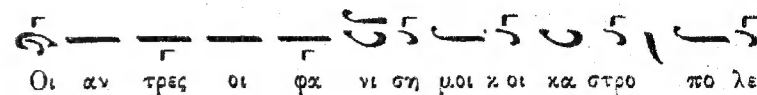
Ἦχος α'. ^π Πα

Καὶ νὰ συγκλίνω τὸ δέντρο ν' ἀνέβω στὴν κορφὴ του,
Ν' ἀκούσω γερακιοῦ φωνή, φαλκῶνια νὰ λαλήσουν,
Ν' ἀκούσω καὶ τὴν πέρδικα νὰ γλυκοκακαρίσῃ
Καὶ πῆ μου γιὰ τὴ Λεβεδιὰ πότε θὰ ἔρθῃ στὴν Κρήτη κτλ.

3.

Ἦχος ^π α'. Πα. ^π

(Ἐπαναλαμβάνεται
ἀπὸ τοῦ χοροῦ).

^π

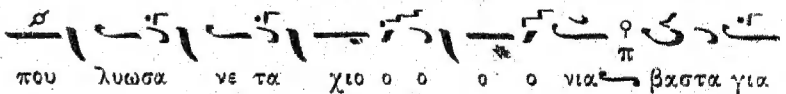
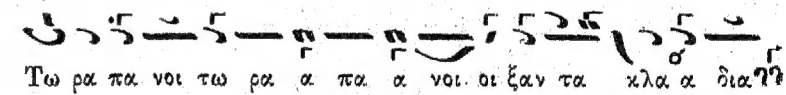
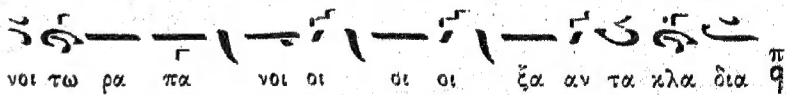
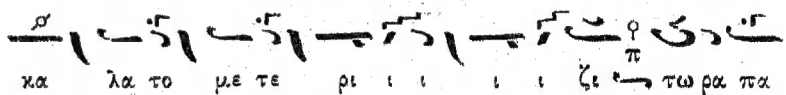
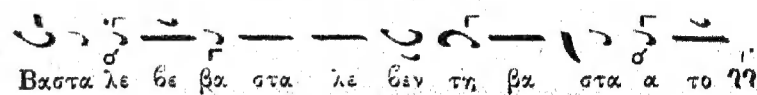
(Ἐπαναλαμβάνεται).

^π

Πῶς εἶν' ἡ μπάλες δανεικαῖς κατέχουντο στὴ μάχη.
Κι' ἂν πληγωθοῦν γῆ σκοτωθοῦν δὲν θέλουν μοιρολόγια.
Θέλουν στεφάνια δάφνινα, τραγοῦδια γιὰ τὰ ξόδια κτλ.

4. ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗ

Ποίημα Α. Ι. Ἀντωνιάδου. Μελοποίησις Παύλου Γ. Βλαστοῦ.

Ἦχος α'. ^π Πα

Βάσια γιατί θὲ νᾶρθωμε κ' ἐμεῖς ἄρματο μ νοι
Νὰ κάτσωμε στὰ ἔλαια νὰ πιάσωμε ταμποῦρι κτλ.

5. Η ΕΥΜΟΡΦΗ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ

Βουκολικόν ποίημα τοῦ ποιητοῦ Νικολέου Σερρετικῶ τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀποκορώνου Κρήτης ἀναβάντος τὸ 1627 ἐκ 196 στίχων ἐκδοθὲν ἐν Βενετίᾳ. Διαδόχουν καὶ τὸ μέλος, δι' αὐτὸς ποιήσεις καὶ οἱ βουκολοὶ ἐν Κρήτῃ ἄδοντες αὐτὸ μέχρι σήμερον.

Ἦχος πρωτόβαρος π η

Εἰς σε με γὰ λην ε ξοργια σε να λαγκα α δι π μια αν
τα χυ νην ε πη γα στο κο πα α δι π σε δενορη
σε λει θα δια σε πο τα α μια π σε ε ὄρο σε
ρα και τρυ φε ρα κα λα α μια

Μέσα στὰ δένδρα 'κείνα τ' ἀνθισμένα,
Ποῦ 'βόσκαν τὰ λαφάρια τὰ καυμένα.
Στὴ γῇ τὴ δροσερὴ στὰ χορταράκια
Ποῦ γλυκοκελαῖδουσαν τὰ πουλάκια.
Πανώρηα λιγερὴ, πανώρηα κδορη
'Ὡσὰν καλὴ καρδιὰ κ' ὄρατα στὰ θώρηα κτλ.

6. ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἦχος α'. Πα π η

Βα σε λιο που λα κα θε ε το ο π σε να ψη
λο ο πα λα α τι ι ι ι της Κρη της ε ε ε
θυ υ μη η θη κε π η

(Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συνδαιτυμένων).

Της Κρητης ε θυ μη θη η κε ε π πως η τον
του ου Κυ ρου ου τη η η της εν νια Ρη γα α α
δε ες ε ε κρα ξε π η

Ἐννὰ Ρηγάδες ἔκραξε καὶ δώδεκ' ἀρχοντάδες,
Στρέφεται καὶ τῶν ὀμιλεῖ μὲ μάτια βουρκομένα κτλ.

7. ΕΤΕΡΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἦχος α'. Πα π η

Μις α α Κυ υ ρια κη μια Κυριακη και μιαν αυ γη π η

(Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συμποσιαζόντων).

Μις Κυ ρια κη και μια αν αυ γη μιαν ε ορ τη με
γα λη π η

(Ἐπαναλαμβάνεται ὁμοίως).

Ἐπῆραν τοῦ Παπα-Βορειᾶ ταῖς τρεῖς του θυγατέρες
Στὴν Κρήτη σκλαβωθήκανε μὲ τὰ καράβια φεύγουν κτλ.

B'.

ΑΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΩΔΗ ΚΡΗΤΩΝ

1. Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ἦχος γ'. ᾠή

Σε πε ρι θο λι στο ο ο για α α λο ο ο .
 βρι σκω λε θεντη μο ο ο να α α χο ο ο ο ᾠή
 (Ἦφ' ἐνὸς ἕδεται, εἶτα ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ὅλων).
 Βρι σκω λε θεν τη μο ο να α α χο ο ο ο
 και αι πλε ει ε πα νω στο ον α α φρο ᾠή
 (Ὁμοίως ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ὅλων).

Κ' ἔσκυπα κ' ἔβγαλάτονε

Στὸ σπῆτί μου τὸν ἔφερα
 Κ' ἔγλυκοφιλησάτονε. Ὡστε ποῦ τὸν συνέφερα κτλ.

2. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ

[Ἐμειλοποιήθη ὑπὸ Παύλου Γ. Βλαστοῦ καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ τε ποιήματος καὶ τοῦ μέλους διὰ τοῦ βιολίου ὑπὸ τοῦ Νεογεώργη Σαληδάκη κατοίκου τοῦ χωρίου Γέρεγη τῆς ἐπαρχίας Καινουρίου τὸ 1863].

Ἦχος λ' δ'. ᾠὴ Νη ᾠή

Εἰδὲ α πο ψε στο ο ο νει ρον μου ᾠή εἰδὲ α

πο ψε στο ο ο νει ρον μου ᾠή μια αν ω ραι
 αι α α χο ο πε ε λια ᾠή μιαν ω ραι αι αι
 αι αν χο ο πε ε ε λια ᾠή
 Κει χε μα τια ζα α α χα ρε ε ε νια ᾠή
 δον τια α σπρα και μαρ γα ρι τα ρε ε ε νια ᾠή
 χει λη σαν κο ρα α λι ᾠή στη θος σαν φεγ γα α ρι ᾠή
 κει χε και αι αι αι ξαν θα α μα αλ λια ᾠή
 κει χε και αι αι αι ξαν θα α μα α αλ λια ᾠή

Μάχε ταπεινὴ τὴν θυμ

Πρόσωπον ἀγγελικόν

Καὶ στὸ στήθος διδὸ λεμόνια

Κ' ἦσαν ὅσπρα πλεῖα παρὰ τὰ χιόνια.

Ποιὸς νὰ τὰ κνιτᾶξῃ

Καὶ νὰ μὴ θανμάσῃ

Τέτοιο πρῶγμα εὐγενικόν,

Ἦλιον πρόσωπον λαμπρό κτλ.

3. Η ΜΑΡΙΤΣΑ

Ἦχος β'. Δι

Μα α ρι ι ι τσα αν πας Κιτ μα α α να μα
α αν Μα ρι ι τσα αν πας εις το ο ο ο νερο

[Επαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λυρωδοῦ].

Ο Μα α ρι ι ι τσα αν πας εις το ο νερο
στην βρυ υ υ σι ι θα σε κα αρ τε ρο

[Ὁμοίως ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λυρωδοῦ]

Νὰ σοῦ τσακίσω τὸ σταμνί
Νὰ πᾶς 'ς τῆς μάνας σ' ἀδελανή.
Κὶ ἂν σὲ ρωτήξῃ ἡ μάνα σου,
Ἡ γλυκομανιζουράνα σου.
— Μαρίτσα, ποῦ νετὸ σταμνί,
Κ' ἤλθες 'ς τὸ σπίτι σ' ἀδελανή; κτλ.

4. Η ΜΗΛΙΤΣΑ

Ἦχος λ'. δ'. ρ'

Μη λι μω ρε Μη λι τσα α α που ουσαι στο γκρε
μνο Μη λι μω ρε μη λι τσα α α που ουσαι

στον γκρε μνο Μη η λι τσα που σαι στον κρε μνο
ο α μη λα φο ορτω ω με νη Μη η λι τσα που
σαι στον κρε μνο ο τα μη λα φο ορτω ω με νη

Τὰ μῆλά σου λυμπίστικα καὶ τὸν κρημνὸ φοβοῦμαι.

— Μὰ σὰν φοβᾶσαι τὸν κρημνὸ ἔλα τὸ μονοπάτι κτλ.

Γ'.

ΧΟΡΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ

1. ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

Ἦχος α'. ρ' Πα ρ

Α α α αχ που λα α α αι μου Χα νιω ω τι
κα α τραν τα α α φυλ λα (δισ) π
Χα α α α νιω ω ω τι κα α α τραν τα
α φυλ λα α α κίαν θη η η του Πα α α
ρα εει ει σου (δισ) π

Βα ρυ μου ου ου μια μα α χαι ρια Ε συ να
 ξε ε εν ο ε ρω τας (δισ) π
 Ε ε ε ε συ υ υ να ξε ε εν ο Ε ε
 ρω ω τα α ας και πλα α α σε το ο ο κορ
 μι ι σου (δισ)

2. ΕΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

Ἦχος α'. ᾠ Πα

Χα α α νιω α α μα? α α μα? Χα α νιω τι ι
 κη πο ορ το κα α λια α (δισ) ᾠ
 Χα α α νιω τι ι κη πο ορ το κα λια α πει σμα
 τα α μη μου ου κα νεις π

Γιατί πιστά σέ αγαπῶ καὶ γλίγορα μὲ χάνεις.

3. ΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΑΔΩΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΡΤΟΝ ΧΟΡΟΝ

Ἦχος α'. ᾠ Πα

Χαι αι αι αι αι αι αι ρου ου κα α αρ
 δια α α α Χαι αι αι ρου καρ δια α α α ξε ε ε
 φαν τω ω νε ε ε ε ᾠ
 Χαι αι αι αι ρου ου ου ου κα αρ δια ξε φα α α
 κυ τω ω νε ε ε ε ε ε ε μα α νη α πε ε
 θα α νης θε ε ε ε λεις

Στόν "Αδη θε νά κατεβῆς, ἂν θέλῃς κι' ἂν δὲν θέλῃς.

ΕΤΕΡΟΙ ΧΟΡΟΙ

1. ΧΙΩΤΙΚΟΣ

Ἦχος β'. Δι γ

Κα α τω σω ω ρηο πε ε ε ρι βο λι δα
 φνη και αι μη λιχ α α μα λω νει
 Ἐπαναλαμβάνεται.

Κα α τω σω ω ρο πε ε ε ρι βο λι Δα φνη
 και αι μη λια α α μα λω νει
 Δα φνη η μου βρα μα α μα α? Γα ρου φα
 λα κι ι μου του Μα ι
 Δα φνη η μου βρα μα α μα α? Γα ρου φα
 λα κι ι μου του Μα ι

Δάφνη μου πήρες κλωνάρι
 —“Οχι, μὰ τὸν Ἀϊ-Γιάννη.
 Δάφνη μου, βρ’ ἀμὰν ἀμὰν
 Γαρουφαλάκι μου τοῦ Μάϊ!
 “Αν σοῦ πήρα ἄν κλωνάρι
 Τὸ ποτάμι νὰ μὲ πάρῃ.
 “Αν σοῦ πῆ- βρ’ ἀμὰν ἀμὰν κτλ.

2. Η ΠΕΙΡΟΥ

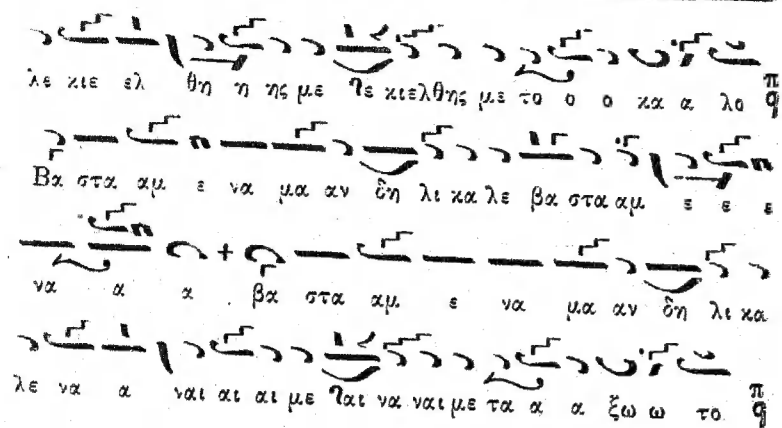
“Ηχος α'. Πα π
 Στα Για αν γε να στα Για γε να στα Δερ θε

να κυ ρα μου και στο? ε ευ μορ φο τον το πο και πα
 ρε ε σει των αν θρω πω
 Ο που ου μω ρε ο που ναι τα γλυ κα και
 σια κυ ρα μου και με θου ουν τα παλ λη και ρια και τρο
 λε ι μο νιας κω να ρια

Δὲν φταῖν-μωρὲ-δὲν φταῖνε
 Τὰ γλυκὰ κρασιὰ, κυρά μου.
 Δὲν φταῖν τὰ παλληκάρια
 Καρολεῖμονιᾶς κλωνάρια.
 Μόν' φταῖν-μωρὲ, μόν' φταῖνε
 Δερβενιώτισσες, κυρά μου,
 Κ' ἢ Δερβενιοτοπούλες
 “Οπου νὰ χαθοῦνε οὐλαὶς κτλ.

3. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

“Ηχος α'. Πα π
 Αν πας στη ην Κα λα α μα τα κα λε αν πα ας στη η ην
 Κα α α αν πα ας στην Κα λα α μα τα κα

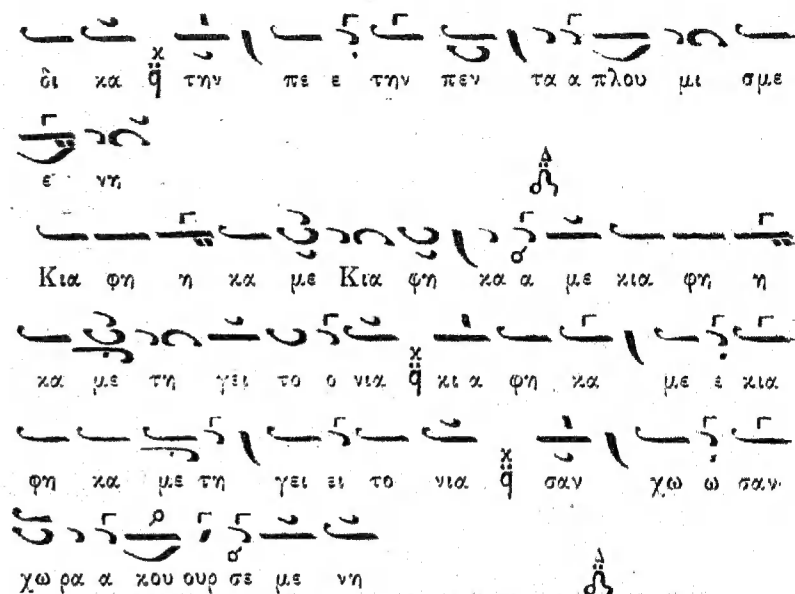
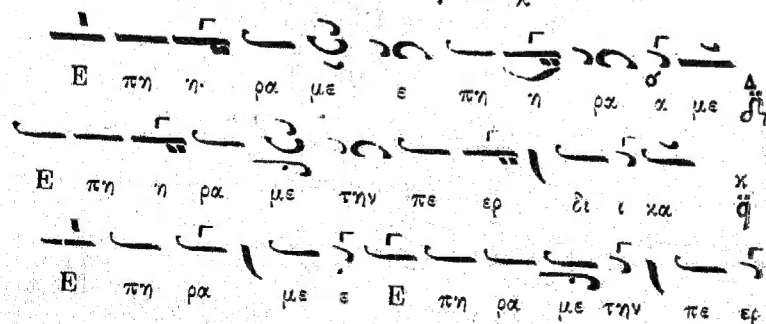

Ἀλλοίμονο σ' ἐμένα κρῖμα σὰ νεῖατά μου
 Σὺν βρύσαις τὸν χειμῶνα τρέχουν τὰ μάτια μου. κτλ.

ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΥΜΝΟΣ Η ΥΜΕΝΑΙΟΣ

[* Ἄσμα, ὅπερ ἔδουσιν οἱ ὄρειοι Κρήτες εἰς τοὺς γάμους των, ὅταν οἱ νυμφα-
 γαγοὶ ἢ γαμηλιῶται μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἀπέρχονται
 μετὰ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὸ χωρίον του. Τὸ μέλος τοῦ
 ἔσματος τούτου εἶνε ἀρχαῖότατον Δώριον ἢ μᾶλλον ὑποδώριον, παγκοίνως
 γνωστὸν καὶ καθιερωμένον παλαιότερον, ὥς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν ἦχον, τὸ
 ὄφρος, τὰς ἐπαναλήψεις κτλ. κτλ.].

Ἦχος Ἀ' α'. ᾠὴ Πα χ

Μὰ πῆράμε τὴν πέρικα τὴν πενταπλουμισμένη,
 κ' ἀφήκαμε τὴ γειτονιά 'σὰν χώρα κουρσεμένη,
 'σὰν ἐκκλησί' ἀλειτούργητη, 'σὰν νεραντζὰ κομμένη.

Ἐπῆραμε τὴ ροδαριὰ κ' ἀφήκαμε τὰ ρόδα,
 κ' ἀφήκαμε τὴν γειτονιά 'σὰν κουρσεμένη χώρα,
 'σὰν κῆπος ποῦ διψᾷ νερό καὶ τοῦφνυγαν τ' ἀηδόνα.

Ἐπῆραμε τὴν ὠμορφη τὴν ὠρηοπλουμισμένη,
 κ' ἀφήκαμε τὴν γειτονιά 'σὰν παραπονεμένη,
 'σὰν τὸ περβόλι τῶμορφο ποῦ τοῦφνυγεν ὁ ἥλιος.

Ἐχετε 'γεὰ βασιλικοὶ καὶ βιόλεις μυρισμένες,
 καὶ κοπελὶδες ἀνύπανδρες καὶ σεῖς ἢ παντρεμένες.
 καὶ σεῖς γειτονοποῦλες μου κ' ὅλαις ἢ χωριανές μου.

Ἐχετε 'γεὰ γειτόνισες κ' ἐσεῖς γειτονοποῦλες,
 κ' ἐγὼ πάω 'ς τὸ σπίτι μου κ' εἰς τὰ πεθερικά μου.

ΒΑΥΚΑΛΗΜΑΤΑ [ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ] ΚΡΗΣΣΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ

Ἦχος α'. π 9 Πα γ

Ε λ α υ πνε μου πλ α ρε το γη και αι
 αι οι γλυχο και οι οι μη σε το π 9
 Σε προσι να δε με ε αν θους γη α α α
 α με σεφ γιχ α α νι σε το

Ἐλα ὕπνε μου πάρετο κι' ἄμε το 'στὰ περβόλια,
 γέμισε τὰ στηθάκια του τριαντάφυλλα καὶ ρόδα.
 Κι' ἂν ἔχῃς μῆλο δόσε τον, κουλλοῦρι τάγισέ το,
 κι' ἂν ἔχῃς καὶ ροδόσταμο βγάλε καὶ ράντισέ το.
 Ἄν κοιμηθῇς χαρίζω σου τὴ Χρὶς μὲ τὰ καράβια,
 τὴν Κρήτη καὶ τὴ Βενετῶν μὲ τὰ μαργαριτάρια.
 Μικρό μου κι' ἂν μοῦ κοιμηθῇς, τρεῖς χώρες σοῦ χαρίζω,
 τρεῖς χώραις καὶ τρεῖς χωριά, τρεῖς Ἐκκλησιᾶς μεγάλαις.
 Τὴ Σμύρνη μὲ τὰ κάτεργα τὴ Χρὶς μὲ τὰ καράβια,
 καὶ τὴ Κωνσταντινούπολι μὲ τὰ μαργαριτάρια.
 Τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Σοφίας 'ς τὴ ξακουσμένη Πόλι,
 παιδάκι μου! νὰ λάχουμε, 'ς τὴ λειτουργιὰ της ὅλοι...

ΔΗΜΩΔΗ Α. ΣΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΧΡ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

«Ο ΚΑΜΠΟΣ ΕΠΡΑΣΙΝΙΣΕ»

Ἦχος λ 9 Κε.Ρυθμὸς τρισημῶς 001= $\frac{3}{4}$ χ $\frac{2}{4}$ η

0 ο Καμ πο ος ε ε προσι νι σε ε εν α απ
 τα πο ο ολ λα α α α λου ου λου ου δια χ η
 α ι ντε δε βγαι νει ει εις ο ο ο ο ζω ω
 να α σε δω ω ω γει ει το νει ει εις σα α
 α α και αι νου ου για χ η

Ὁ Κάμπος ἐπρασίνισεν ἅπ' τὰ πολλὰ λουλούδια
 δὲ βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ γειτόνεισσα καινούρια;

Δὲ βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ τ' ἐγὼ μέσα δὲ μπαίνω,
 μὰ τὸν κιλαιδισμό σ' ἀκῶ καὶ πέρτω καὶ παιθένω.

Τὸν ταμπουρά μ' ἐτσάκισα κυρά μου στὴν αὐλή σου,
 μὰ σὺ φιλὶ δὲ μοῦδωσες μήτε κ' ἡ ἀδελφὴ σου.

— Ἐμεῖς φιλὶ δὲ δίνουμε γιὰτὶ μᾶς μαρτυροῦνε,
 Κ' ἂν τσακισθῇ ὁ ταμπουράς τὰ τέλια θὰ τὸ εἰποῦνε.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Β'.—ΤΕΥΧΟΣ Β'. (12)

— Δόσε μου κόρη μ' τὸ φιλὶ δόστωμ' μὴ τὸ λυπᾶσαι,
στὸν κάτου κόσμον θὰ γενῇ κρεββάτι νὰ κοιμᾶσαι.

«ΝΑ ΕΙΧΑ ΝΕΡΑΝΤΖΙ ΝΑ 'ΡΙΝΑ»

²Hχος δ' Δ' Ρυθμός ἐπίτρητος 1 1/2, 1, 1, 1 = 7/8 Χ δ'

Ν κει χα α νε ραν τζι νά α ρι να στο ο πε ε στο ο
πε ρα πα ρε ε θυ ρι Να α τσα κι ζα α
α μα α τια μου νά α τσα κι ζα α α το μα α
στρα πα δ'

Νά εἶχα νεράντζι νά 'ρινα στὸ πέρας παρεθύρι,
νὰ τσάκιζα τὸ μαστραπὸ πῶχει τὸ κερυοφίλι.
Γιὰ σὲ τὸ λέγω μάτια μου πούεισε στὸ παρεθύρι,
τὸ μαντυλάκι ποῦ κεντᾶς ἐμένα νὰ τὸ στείλλης.
Νὰ μὴ τὸ στείλλης μοναχὸ παρὰ μὲ τὴν ἀγάπη.
Κ' ἐκείνη τ' ἄλυσμόνησε καὶ μοναχὸ τὸ στέλνει,
στὰ γονατὰ μου τὸ 'βαλα καὶ τὸ συγχωρωτάω:
Γιὰ πῆς μου μαντυλάκι μου πῶς μ' ἀγαπᾷ ἡ κυρά σου;
— Ὅταν σὲ συλλογίζεται ὅταν σὲ βάν' ὁ νοῦς της
σὲ θάλασσα τρελένεται σὰν κύμα δέρν' ὁ νοῦς της.

«ΟΥΛΑ ΤΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΕΙΝΕ»

²Hχος λ δ' Νη Ρυθμός ἐπίτρητος 1 1/2, 1, 1, 1 = 7/8 Χ δ'

Ου λα τα ντερ τια ντερ τια εινε και το δι κομ ει ν

α λ λ ο (Δίς) α μ ν γ ι α σε να β α ρ υ α ρ ω ω
στη σα κει πε σα να πε θα νω δ' (Δίς)

Οὐλα τὰ ντέρτια ντέρτια εἶνε, καὶ τὸ δικόμ' εἶν' ἄλλο,
γιὰ σένα βαρυαρώστησα κ' ἔπεσα νὰ πεθάνω.
Κινῶ καὶ πᾶω στὸ γιαντὸ νὰ βρῶ τὴ γιαντριά μου,
Κ' αὐτὸς μου λέει κἀθῆσε ν' ἀνοίξω τὰ χαρτιά μου.
'Εκάθησα βαρυάρωστος ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ,
μὲ δὲν ἠμπόρεσε κ' αὐτὸς τὴν ἀρωστιά μου νὰ 'βρῇ.
Σύρε μου λέει στὸ καλὸ καὶ σὺ ἀρωστιά δὲν ἔχεις.
'Εσύ σε κόρη μ' ὁ γιαντρὸς καὶ ἐγὼ εἰμ' ὁ λαβωμένος,
Δόσε μου κόρη τὸ φιλὶ νὰ γιαντρευτ' ὁ καυμένος.

«ΣΥΡΤΟΝ ΛΕΒΕΝΤΙΜ' ΤΟ ΧΟΡΟ»

²Hχος λ η Κε Ρυθμός ἐπίτρητος 1 1/2, 1, 1, 1 = 7/8 Χ η

Συρ τον λε βε ε εν τιμ το ο ο ο χο ρο συρ
το ο ο ο ο συρ τον κα θω ως σου μοι α ζει η
Κ αν α πο στα α α μα τια μου ου ου κ ι αν
α πο στα σης στο χο ρο η

Σύρτον λεβέντιμ' τὸ χορὸ
σύρτον καθὼς σοῦ 'μοιάζει
κι' ἂν ἀποστοστάσης στὸ χορὸ
καθόλου μὴ σὲ νειάζει.

Ἐχεις κρεββάτι ν' ἀπλωθῇς
στρώμα νὰ ξαποστάσης,
καὶ δυὸ ματάκια νὰ φιλῇς
κορμάκι ν' ἀγκαλιᾷς.

«ΕΙΔ' ΑΠΟΨΕ ΣΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ»

*Ηχος λ 9 Κε Ρυθμός επίτροτος $1 \frac{1}{2}, 1, 1, = \frac{7}{8}$ χ $\frac{9}{8}$

Εἰδ' α πο μυ ρα γλα ρα μου μα τια εἰδ' α
 πο ψε ε στο ο ο νει ρο μου χ εἰδ' α πο ψε ε
 στο ο νει ρο ο μου μυ ρα μα τια α στο
 ο ο πλευ ρο μου χ ||

Εἰδ' ἀπόψε στό 'νειρό μου, μαῦρα μάτια στό πλευρό μου.
 Καί ξυπνῶ καί δέν τά βρίσκω μ' ὥρεται νά ξεψυχήσω.
 Μὲ τὰ ροῦχα μου μαλώνω, βγαίνω ἔξω καί τὰ πλώνω.
 Ροῦχα μου καλὰ μου ροῦχα, ποῦν τὰ μαῦρα μάτια πούχα;
 Βλέπω κ' ἔρχοντ' ἀπό πέρα, μὲ γκρύφαλα στά χέρια.

«ΠΑΠΑΚΙ ΠΑΕΙ ΤΗ ΠΟΤΑΜΙΑ»

*Ηχος λ Πα Ρυθμός επίτροτος $1 \frac{1}{2}, 1, 1, = \frac{7}{8}$ χ π

Πα α πα κι παει μω ρε πα α πα πα α
 πα κι παει τη μπο τα α μια πα α πα κι
 παει τη μπο τα α μια κλαι αι ει δε εν
 ε χει συν τρο ο φια π ||

Παπάκι πάει τὴν ποταμὴν
 κλαίει δὲν ἔχει συντροφίαν.
 Κ' ἑνας ἀητός τ' ἀπήντισε
 τὸ ῥώτησε τοῦ ἔμειλε :

— Πού πᾶς παπάκι δὲ μοῦ λές
 πᾶναστενάζεις κ' ὄλο κλαίς;
 — Πάου στά ὄρη στά βουνά
 πάου γιὰ νά'βρω συντροφίαν.

«ΠΕΣ ΜΟΥ ΠΟΙΑ ΜΑΝΑ»

*Ηχος Δ Δι Ρυθμός τρισημιος $001 = \frac{3}{4}$ χ Δ

Πε ες μου ου ποια μα να μα αυ ρα α α μου
 ματια πε ες μου ου ποι οια μα α να α σε κα α
 α α με πε ες μου ου ποι οια μα α να α
 σε κα α α με και σε στει λε ε σε ε
 με ε να α α α νε ||

Πές μου ποιά μάνα σ' ἔκαμε

Καί σ' ἔστειλε σὲ μένανε;

— Ἡ ἀγρία γῆνα στά βουνά

Κ' ἡ πέρδικα στά πετρωτά.

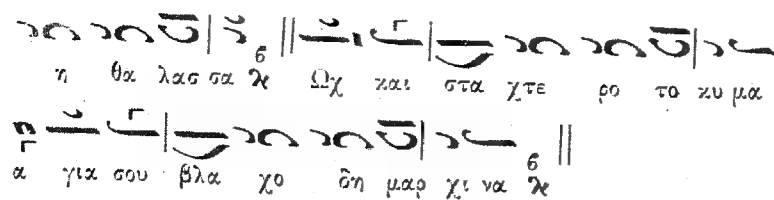
Ἡ ἀγρία γῆνα μ' ἔκαμε

Καί μ' ἔστειλε σὲ σένανε.

«ΠΟΥ ΕΙΣΟΥΝ ΠΕΡΔΙΚΑ»

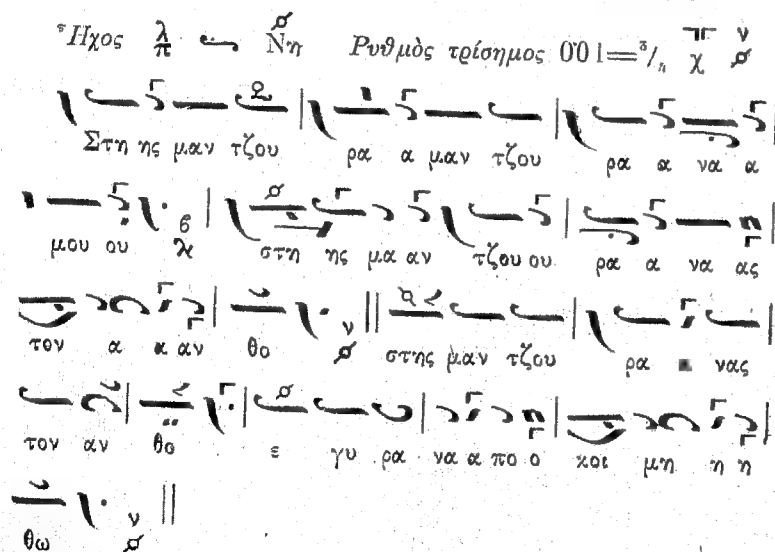
*Ηχος λ Πα Ρυθμός δωδεκάσημος, τετράκτυπος
 ἑκαστος κύππος $01 = \frac{1}{4}$ χ π

Πουει σουν πε μωρ περ δι κου λα α πουει σουν περ

Γαλάζια πούν η θάλασσα.
και σταχτερό το κύμα, «για σου βλαχοδημαρχίνα».
Θυμῆσαι ποῦ σε φίλησα
στὴ μπέλι στὴ σταγίδα; «για σου βλαχοδημαρχίνα».
Κ' ἐβάλαμε καὶ μάρτυρα
ἐνα τσαμπ' ἀγουρίδα; «για σου βλαχοδημαρχίνα».

«ΣΤΗΣ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑΣ ΤΟΝ ΑΝΘΟ»

Στῆς μαντζουράνας τὸν ἀνθὸ ἔγυρα ν' ἀποκοιμηθῶ.
Μήτ' ἔγυρα δ' ἐπλάγιασα μὴδὲ τὸν ὕπνο χόρτασα.

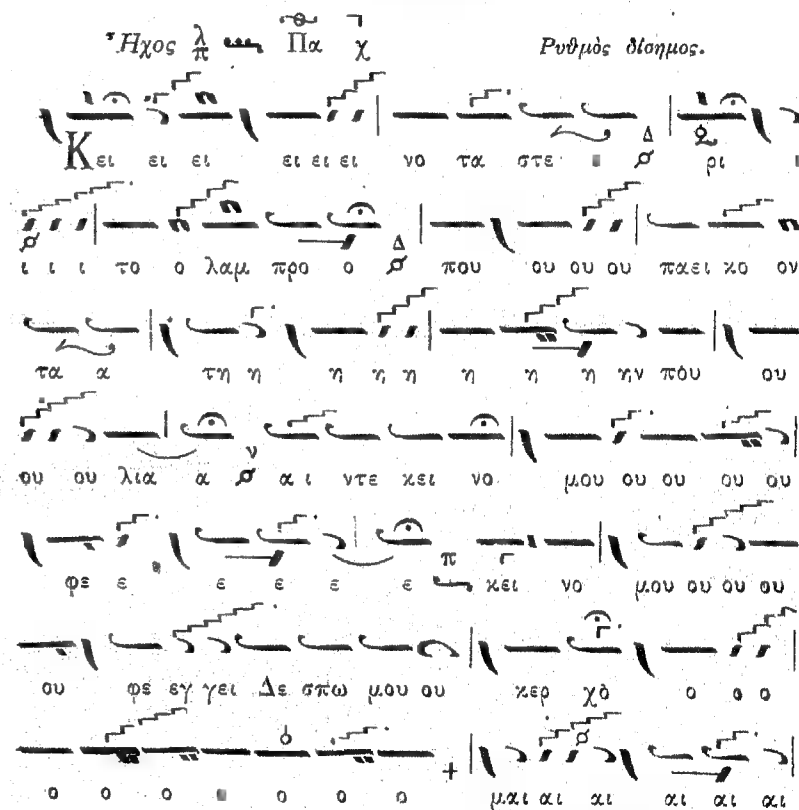
ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ.

ΔΗΜ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ

Η ΔΕΣΠΩ

Κεῖνο τ' ἀστέρι τὸ λαμπρὸ ποῦ πάει κοντὰ τὴν Πούλια
'κεῖνο μοῦ φέγγει κ' ἔρχομαι τὴν νύχτα 'ς τὴν αὐλή σου.
Βρίσκω τὴν πόρτα σφαλιστὴ καὶ τὰ κλείδιὰ παρμένα

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Β'.—ΤΕΤΥΧΟΣ Α'. (11)

Σκύβω φίλῳ τὴν κλειδωνιά, μὲ δάκρυα τὴ γερμίζω
Περνῶ λιθάριον ἐς τὴν ποδὶά πετῶ ἐς τὰ κεραμίδια
Ἀνοιξε πόρτα τῆς ξανθῆς, ξανθῆς τῆς μαυρομμάτας.

ΧΡΥΣΟΣ ΑἴΤΟΣ

¹Ηχος ᾠὴ Πά γλ *Ρυθμός δισημιος*

Αἰ ντε χρυ σο ς αἰ το ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο χ ο ο ς αἰ ντε
ν αἰ τος κα θ ο ο κα θ ο τα ν ε ε ε ε
ε ε ς σε κ λε ε φτι κα α α λ η η η
η η η η η η η με ε ε ε ε
ρια ς και β χ α στα α α α γε ε ε ε
ε ε α αἰ ντε ν αἰ το ο ς στα ν υ υ στα
νυ χια α του ου ου ου ου ου ου χου ου ου

Χρυσὸς αἴτὸς καθότανε σὲ κλέφτικα ἡμέρεια,
καὶ βάσταγε ἐς τὰ νύχια τοῦ ἀνθρωπινὸ κεφάλι.
Ὡραὶς ὦραὶς τὸ τσίμπαιε ὦραὶς ὦραὶς τοῦ λέγει·
Κεφάλι κακοκέφαλο κακοκαιρογραμμένο·

Κεφάλι τί κακόκαμμες ποῦ σὲ τσιμπᾶν τὰ ὄρνια;
—Ὅντά ημεῖς δημογέροντας καὶ μάζευα τοὺς φόρους,
ἀδίκαια τοὺς ἐφτωχοὺς καὶ δίκαιονα τοὺς πλούσιους.

ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΟ ΓΙΟΦΥΡΙ

²Ηχος ᾠὴ Γα *Ρυθμός τετρασημιος*

Σα ραν τα μ χ α στο ρ ο ο που λα δ κ ε ξ η ν
τα δυ ο μα στο ο ρ ο ι γιο ο ο φ υ υ ρ ι
ν ε ε γιο φ υ ρ ι ν ε ε στερ γιο ο ν α ν ε

Σαράντα μαστορόπουλα κ' ἐξῆντα δυὸ μαστόροι
γιοφύρι ν ἐστεργιόνανε ἐς τῆς Ἀρτας τὸ ποτάμι.
Ὀλημερῆς ἐχτίζανε τὸ βράδυ γκρεμιζόταν.
Φερμαν' ἀπὸ τὸ βασιλεῖα νὰ κόψουν τοὺς μαστόρους.
Κλαίγουν τὰ μαστορόπουλα, κλαίγουν γιὰ τοὺς μαστόρους.
Πουλάκι πῆγε κ' ἔκατσε ἐς τὴ μεσινὴ καμάρα.
Δὲν κελαδοῦσε σὰν πουλί, σ' ἂν τᾶλλα τὰ πουλάκια.
Μόν' κελαδοῦσε κ' ἔλεγε μ' ἀνθρώπινη λαλίτσα.
«Ἄν δὲ στοιχειώσῃ ἀνθρωπο, γιοφύρι δὲ στεργιόνει
οὐδὲ ἐχθρὸν οὐδ' ὄβρηδὸν οὐδὲ κανέναν ἄλλον
μόνον τοῦ πρωτομάστορα τοῦ Γεώργη τῇ γυναίκα».·
Κι' ὁ Γεώργης ὅταν τ' ἄκουσε πολὺ τοῦ κακοφάνη.
Σταυρόνει τὰ χερὰκια τοῦ ἐς τὸ σπῆτι τοῦ παγαίνει.
Κ' ἡ Ἀλένη τὸν καρτέραιε ἐς τὴν πόρτα καὶ ἐς τὴ σκάλα.
«Τὸ τί χαμπέρια Γεώργη μου, τὸ τί χαμπέρια Γεώργη;»
—«Τὶ νὰ σοῦ πῶ Λενίτσα μου, τί νὰ σοῦ μολογήσω.
Γιὰ σὴν ἐπάνω κι' ἄλλαξε καὶ βάλε τὰ χρυσὰ σου,
Πᾶμε νὰ σὲ στοιχειώσωμε ἐς τῆς Ἀρτας τὸ γιοφύρι».·
Κ' ἡ Ἀλένη ὅταν τ' ἄκουσε πολὺ τῆς κακοφάνη.
—«Ἀγάλλι ἀγάλλια, Γεώργη μου, ἀγάλλι ἀγάλλια Γεώργη,

νά λυσοδέσω τὸ παιδί νά τὸ χορτάσω γάλα,
κι' ἀπὲ νά μὲ στοιχειώσετε 'ς τῆς Ἀρτας τὸ γιοφύρι».
'Σ τὸ δρόμο 'ποῦ παγαίνανε, 'ς τὸ δρόμο 'ποῦ παγαίνουν
μυριολογοῦσε κ' ἔλεγε, μυριολογᾷ καὶ λέγει·
«Τρεῖς ἀδερφάδαις ἤμαστε, τρία θηριὰ τοῦ κόσμου,
μία βραστάει τὸν Τύρναβο κ' ἡ ἄλλη τὴν Τατάρνα,
ζ' ἡ τρίτη ἡ ὠμορφότερη τῆς Ἀρτας τὸ γιοφύρι,
'Πῶς τρέμει ἡ καρδοῦλα μου νά τρέμη τὸ γιοφύρι,
'πῶς πέφτουν τὰ μαλλάκια μου νά πέφτουν οἱ διαβάταις».

Η ΚΟΤΑ

*Ηχος δ' Δι

Ρυθμός β' ἐπίτριστος $(- \sim -) = (1 \frac{1}{2}, 1, 1) = 3 \frac{1}{2}$

Κο τα α μου μωρ κο τα μου ου κο τα α μου κο
του λα μου Κο τα α μου μωρ κο τα μου ου
κο τα α μου κο του ου ου λα μου κο τα α
μου ου κο του λα α μου ου και αι που λα α κι
δου ου λα α μου κο τα α μου ου κο του λα α μου ου
και αι που λα α κι δου λα α μου λα λα
λα λλα λα λα λα λα λλα λα λα λα λα λα λα λα

λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα
λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα

Κότα μου κοτούλα μου
και πουλακιδούλα μου.

*Αν σου ρίξουν σχύβαλα,
κλώτσατα κι' ἀπήδατα.

*Αν σου ρίξουν και τὸν νερό,
Πάρ' τον βάλ' τον 'ς τὸ πλευρό.

Νά μὴ περάσης ἀπ' ἐδῶ,
γιατι θὰ γένῃ φονικό.
—Θὰ περάσω θὰ περάσω
τὴν καρδοῦλα σου θὰ κάψω.
—Νά μὴ περάσης ἀπ' ἐδῶ
γιατ' ἔχω μάνα κι' ἀδελφό.

Η ΚΑΚΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ

*Ηχος δ' Πα

Ρυθμός τρίσημος

Μω ρε κα κια α γει ει το ο ο νισ σα κα
κια γει το ο νο ο που λα α να μαν μα α
ζω ω ω ω τα ωχ γει το ο νι ι ισ
σα για α σε ε ε ε να δε εν κοι
οι νω ω νη η η σα

Μωρή κακιά γειτόνισσα, κακιά γειτονοπούλα

Μάζω τὰ περιστέρια σου 'πὸρχονται στὴν αὐλή μου.

Μοῦ τρῶνε τὸ σιτάρι μου, μοῦ πίνουν τὸ νερό μου

Μοῦ πέρνουν και 'ς τὰ νύχια τους τὸ χῶμ' ἀπ' τὴν αὐλή μου.

Ἐγὼ τὸ γῶμα τὸ 'θελ'α νὰ κάμω μοναστήρι
 Νὰ βάλω μέσα καλογρηκὶς κι' ἀπὸ 'ζω καλογέρους
 Κ' ἐγὼ νὰ ἤμει 'γούμενος νὰ τοὺς ξημολογῶ.

ΤΟ ΛΑΓΚΑΔΙ

Ἦχος λ̣ Πα

Ρυθμὸς τετράσημος

Λαγ κα δι ι ξε = ρο ο λαγ κα οο ο λα αγ
 κα δι π με την κα ται θα α σια σου ρου σα
 κα ρημ τα α μα αλ λια σου

Λαγκάδι ξερολάγκαδο
 με τὴν καταιβάσά σου,
 ροῦσα κόρη μ' τὰ μαλλιά σου
 Ποτὲ δὲν ἐκαταΐθασες
 καὶ καταιβάξεις τώρα
 Ἐβγα νὰ σὲ ἰδῶ μιὰ ὥρα
 Φέρνεις λιθάρι'α ρίζιμιὰ
 Δένδρα ξεριζωμένα
 κλαίν' τὰ μ'άτια μου γιὰ σένα.
 Φέρνεις καὶ μιὰ γλυκομηλιὰ
 τὰ μ'ἤλα φορτωμένα,
 πάλι' αὐλοῖμον' ἀπὸ 'μένα.
 Τὰ μ'ἤλ' σου λυμπίζομαι
 καὶ τὸν γκρεμὸ φοβάμαι
 Μέρα νύχτα δὲν κοιμᾶμαι.
 Σὰν τὸν φοβάσαι τὸν γκρεμὸ
 Ἔλα τὸ μονοπάτι.

Βάσανα πῶχ' ἡ ἀγάπη
 Τὸ μονοπάτι μ' ἔβγαλε
 σὲ μαυρομμάτας πόρτα
 Ἐκεῖ ποῦ πῆγαινα καὶ πρῶτα
 Βρίσκω τὴν πόρτα σφαιλιστή
 καὶ τὰ κλειδιά παρμένα
 Ὡχ αὐλοῖμον' ἀπὸ 'μένα
 Καὶ τοὺς γειτόνους ἐρωτῶ
 —Μέσα εἶναι καὶ κοιμᾶται
 Δὲν ξυπνᾷ π' ἀνάθεμά τη.
 Μαζεύω λιανολιθάρα
 Πετῶ 'ς τὰ κεραμίδια
 Μαῦρα μ'άτια μαῦρα φρύδια.
 Κόρ' ἂν κοιμᾶσαι ξύπνησε,
 Κι' ἂν κάθεις ἔβγα ἰδέ μας,
 Ἐβγα παρηγορησέ μας.

Ο ΤΡΙΤΣΙΜΠΙΔΑΣ

Ἦχος ῥ̣ Πα

Ρυθμὸς τρίσημος

Α α νε βη η κα α στα α α δια α α σε ε
 λα α κια γναν τια α στη η Μπα α αρ μπα α σε ■
 να π για να ι δω ω το ο ον Τρι ι ι τσι ιμ
 πι θα α πω χεια χμ πε ε λια α α α και αι αι
 στα α φι θα

Ἀνέβηκα 'ς τὰ διάσελα,
 κι' ἀγνάντια 'ς τὴ Μπαρμπάσενα,
 γιὰ νὰ ἰδῶ τὸν Τριτσιμπίδα
 πῶχει ἀμπέλια καὶ σταφίδα.
 Πῶχει τὰ σπίτια τὰ 'ψηλὰ
 τὰ μπαλκονάκια τὰ πλεχτά.
 Τριτσιμπιδας κάνει γάμο
 'ς τῆς Μπαρμπάσενας τὸν κάμπο.

Ἡ Μαρριὸρὴ παντρεύεται
 κι' ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται,
 γυίερ' παίρνει τὸν Τριτσιμπίδα
 πῶχει ἀμπέλια καὶ σταφίδα.
 Καὶ ποῖον θὰ πάρῃς Μαρριὸρ;
 —Τὸν Τριτσιμπίδα ποῦν' παιδί,
 ποῦν' παιδί καὶ παλληκάρι,
 καὶ βαρεῖ καὶ τὸ γιογκάρι.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΛΙΓΙΩ.

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Ἦχος Δι.

Ρυθμός τετράσημος, χρόνος σύντομος

Περ νω τα ζα γα ρα κια μου και πα να κυ
νη η γη σω λα γους περδι κια για να βρω
και πι σω να γυ ρι σω

Περνώ τὰ ζαγαράκια μου και πᾶ νὰ κυνηγήσω,
Λαγούς περδίκια γιὰ νὰ βρῶ και πίσω νὰ γυρίσω.
Ἐγύρισα τρογύρια βουνά, λαγκάδια, ὄρη,
Ἐβγάλαν τὰ ζαγάρια μου μιὰ πλουμπισμένη κόρη
Ἵόσον ὠραία ποῦ ἦτανε και μαργαριταρένια,
και ἔπλενε και 'λεύκαινε σὲ βρύση μαρμαμένια.
Τῆς δίνω τὸ μαντηλί μου τῆς κόρης νὰ τὸ πλύνῃ,
και 'κείνη 'στάθῃ φρόνημη και πίσω μοῦ τὸ δίνει.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΩΔΕΣ

Ἦχος Πα

Χρόνος ἀργός

Αι ντε να νε βη κα στον Ο το λυμ πο ο ο
ο ο ο ο ο ο χ κια α α γανν τε ψα τρο

γυ γυ υ ρω ω ω ο ο ο ο ο ο χ τρο
ο γυ ρο γυ τρο γυ ρω θα α λα α α ασ
σα α α α

Ἀνέβηκα 'ς τὸν Ὀλυμπο
κι ἀγνάτεψα τρογύρω
Τρογύρω γύρω θάλασσα
κι ἀπὸ στεργί 'Αρβανίτες.
Μπροστὰ νὰ πάω σκιάζομαι
πίσω νὰ 'ρθῶ φοβᾶμαι.
Και πίσω ξαναγύρισα
ἀπ' τὰ παλιὰ λημέρια.

Βρίσκω λημέρια ἔρημα
πολὺ χορταριασμένα.
Μὲ 'πῆρε τὸ παράπονο
και κάθουμαι και κλαίου.
Ποῦ σε βρὲ Γεώργη μ' ἀδελφέ;
και 'ξάδελφε Θανάση;
Γιατὶ μ' ἀφῆστε μοναχόν;
.....

ΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΩΔΕΣ

Ἦχος Πα

Χρόνος ἀργός

Ση η κω που λι ι μου ου ου ου το ο ο ο γη
μω ρε το πρω ι ι ι ι ι ι χ και
κα τσε ε ε στο ο ο κλα φα κι και τι ναχ
τα α που λι ιμ φτε ρου ου ου ου γη φτε
ρου ου ου για α α σου

Σήκω πουλί μου τὸ πρῶτο,
καὶ κάτσε στὸ κλαράκι.
Καὶ τίναχ' τὰ φτερούγια σου,
νὰ πέση ἡ δροσὴ τους.

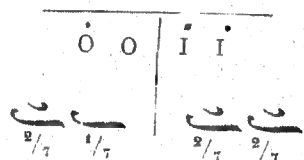
Καὶ μὴ λαλεῖς παρόρωρα,
ὥρα τοῦ μεσονύχτου.
Δείχνεις σημάδια τῶν κλερτῶν
καὶ τῶν καπεταναίων.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

Η ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ

Ρυθμὸς ἐπιτάσιμος. Βορὴ ἐπίκριτος

Ἦχος ᾠὴ Πα

Χρόνος μέτριος γοργός

Σήκω ὡς τα μα ση κώ ὡς τα μα
α τια σου ου ου ψη λα Ση
κώ ὡς τα μα ση κώ ὡς τα μα α τια
σου ου ου ψη λα και αι διε ες με
το ο ον καυ με ε ε νο ο ο Γιαν νου ου λαμ Γιαν

ν ου λ α α μ Τσα να α κα λ ω ω ω τι
σα π και αι διε ες με το ο ον κα υ
με ε ε νο ο ο Γιαν νου ου λαμ Γιαν νου
λα α αμ σε κλαι αι ν τα μα α α τια μου
ἐ π φ δ ο ς

Και για τι δεν μα α ας το λες
Και για τι δεν μα α ας το λες
Και γι τι δεν μα α ας το λε ες πρ'α μα
αν μο νε κα α θεσαι αι αι και κλαις
Και για τι δεν μα α ας το λε ες πρ'α μα αν
μο νε κα α θεσαι αι αι και κλαις

Βορὴ ἡ μίστιχον

Καὶ διές με πῶς ἐγέννηκα
σὰν τὸν ἀποθαμμένο

Ἐπιδόξ
[Καὶ γιὰ τὴν δὲν μὰς τὸ λές
μόνε κάβουσαι καὶ κλαῖς.

Η ΑΛΑΤΣΑΤΙΑΝΗ

Ρυθμός: έννεάσημος

$\dot{0} \quad \dot{1} \quad 1 \quad | \quad \dot{0} \quad \dot{2}$
 $\frac{2}{9} \quad \frac{1}{9} \quad \frac{1}{9} \quad | \quad \frac{1}{9} \quad \frac{2}{9} \quad \frac{1}{9}$
 *Ηχος: Π δλ Ν η Χρόνος: μέτριος γοργός
 Με λα χροι νο ηη πι πε ρι μου ου ου ου
 με λα χροι νο ηη πι πε ρι μου ου ου ου
 και αι που ου να σε φυ τε ψω Α λα τσα α τια
 νη και αι που ου να σε φυ τε ψω πα
 νω χω ω ρια νη

Βον ήμιστιχον

Μέσα στὰ φύλλα τής καρδιάς
Ίσως νά σι κερδέψω[Αλατσατιανή
'πάνω χωρζανή].

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔΩΡ. Ι. ΤΣΑΚΑΛΟΓΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ

ΕΝ ΒΙΓΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

Α.ΣΜΑ ΓΑΜΗΛΙΟΝ

(Δημῶδες)

*Ηχος: Π α

Ρυθμός: τετράσημος, χρόνος: μέτριος

Τρι α α γαρ ρου ου ου ου ου ου φηλ q λα χου
 τα α μα α αν α μα α αν σε α α ση με ε
 ε ε ε νιο q τα α α α α α α α σι q τα αν
 δρο γυ νο ο που ου ου γι ι ι νε ε ται α μα
 α αν α μα α αν να ζη η και να α α α α α
 γη q ρα α α α α α α α ση q Επωδός Μα α
 π λαγμα τε ε ε ε νιο ο ος ο Σταυ ρος q να α α
 ζη η νυ υ υ υμ φη η η κιο ο γαμ δρος q

*Ενχς νέος 'πανδρεύεται με μάνα με πατέρα
 'σάν τὸ καράδι 'ς το γιάλδ με πράσινη παντιέρα.

ΚΛΕΦΤΙΚΟΝ

Ἦχος ᾠή Πα

Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

Σὴ κω νο μαι πρῶ ι πο λυ υ υ πρῶ ω

δὺο ο ω ραίς γιὰ νὰ φε ε ε ε ξη δὴ

α κου τὰ πε φτια και αἰ αἰ βροῶν τουν

Α κου τὰ πε φτια και μορ και αἰ αἰ βροῶν

τουν δὴ τὸ ο κα ρα βου λι σκου ου ου ου ζει δὴ

για σηκ α πα α νω α α αρ χη η γε

Γιὰ σὴκ' ἀπάνω, ἀρχηγέ, καὶ σὺ μὲρ καπετάνιο.
 —'Εγὼ σὰς λέγω δὲν ἔμπορῶ καὶ σεῖς μὲ λέτε σήκω.
 Στρώστε μου δένδρα καὶ κλαδιά καὶ βάλτε με νὰ κάτσω
 καὶ φέρετε μου τὸν ταμπουρά, νὰ τὸν γλυκολαλήσω,
 σὰς πῶ τραγούδια κλέφτικα, τραγούδια τοῦ σεβτάμου.
 Μουστάνκι μου καρὰ μπογιά καὶ φρύδια μου βαμμένα,
 πῶς θὰ σὰς φάγ' ἡ μαύρη γῆ καὶ αὐτὸ τὸ μαῦρο χῶμα;
 Παιδιά, μὲ τὰ χαντσέρια σας καὶ μὲ τὰ ἔρματά σας
 τὸ μνημά μου νὰ σκάψετε δυὸ τουφεκοῦλες τόπο,
 νὰ στέκ' ὁρθὸς νὰ πολεμῶ καὶ δίπλα νὰ γεμίζω
 καὶ δεξιὰ στὸ μνημά μου παράθυρο ν' ἀφῆστε,
 γιὰ νὰ περνᾷ ἡ συντροφιά γιὰ νὰ μὲ καλησπερίζη.
 —Καλησπερὰ σου, ἀρχηγέ.—Καλῶς τὰ παλληκάρια.
 Ἄν πάτε γιὰ τὸν τόπο μας τὸν τόπο βιλαέτι,
 τουφέκι νὰ μὴ ρίξτε, τραγούδι νὰ μὴν πῆτε.
 Κι' ἂν σὰς ῥωτήσ' ἡ μάνα μου καὶ ἡ δόλια ἀδελφὴ μου,

μὴν πῆτε πῶς ἀπέθανα, ἴπαντρεύθηκα νὰ πῆτε·
 πῆρα τὴν πλάκα πεθερὰ τῇ μαύρῃ γῆς γυναικίκα
 καὶ τὰ σκουλήκια συντροφιά νὰ τρώνε τὸ κορμί μου.
 Μαντάι, μαντάι, μανούλα μου.

Η ΕΛΕΝΗ

(Χορὸς σορτὸς)

Ἦχος λ ᾠή ἐκ τοῦ Κε.

Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

Τα μα τια σε ε χου ουν ε ρω τα Ε ε λε ε

ε ε νη (Δίς) το προ σω ποσ' α κτι ι ι

νες χα υ ὁε ε με ε ε ε νη (Δίς).

τὸν νοῦ μου καὶ τὸ λογισμὸ, Ἐλένη
 ἐστὺ μὲ τὸν ἐπῆρες, χαῦδεμένη.

Τὸ πρόσωπό σου τὸ λαμπρὸ καὶ τῶμορφό σου βλέμμα
 παρακινουῖν με, ὦ σκληρά, νὰ πλέξω εἰς τὸ αἷμα. κτλ.

ΑΙΣΜΑ

[Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς μακαρίτιδος μάμμης μου Ἐυδοκίας]

(Χορὸς Καλαματιανὸς)

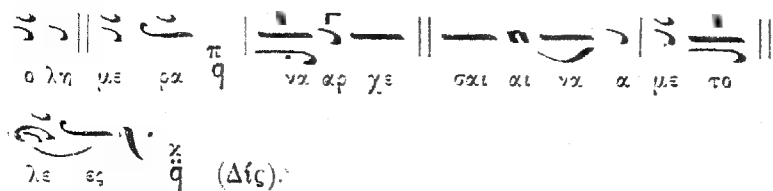
Ἦχος λ ᾠή ἐκ τοῦ Κε.

Ρυθμὸς ἐπτάσημος. Β' ἐπίτροπος,

χρόνος μέτριος.

Κα νω χα ζι ι να α σε βλε πω ω την η με

ρα δυο φο ρε ες (Δίς) κιο ο τι κα αμνει εις

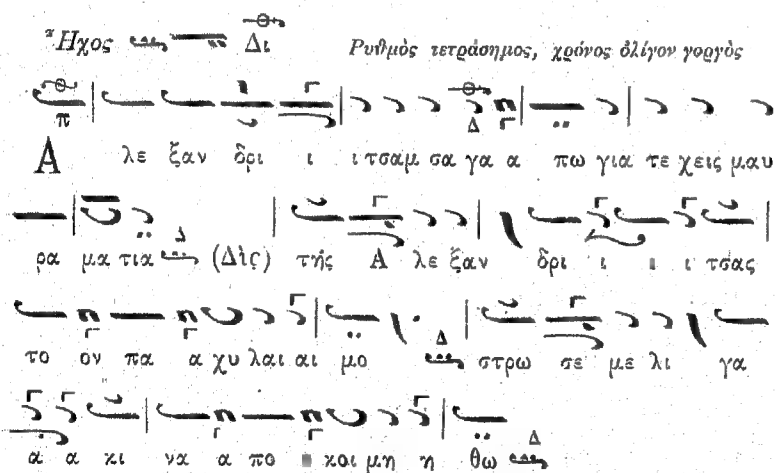

Κάνω χάξι να σέ βλέπω την ημέρα μιὰ φορά,
για να πέρνι' ο νοῦς μ' ἀέρα κ' ἡ καρδιά μ' παρηγοριά.

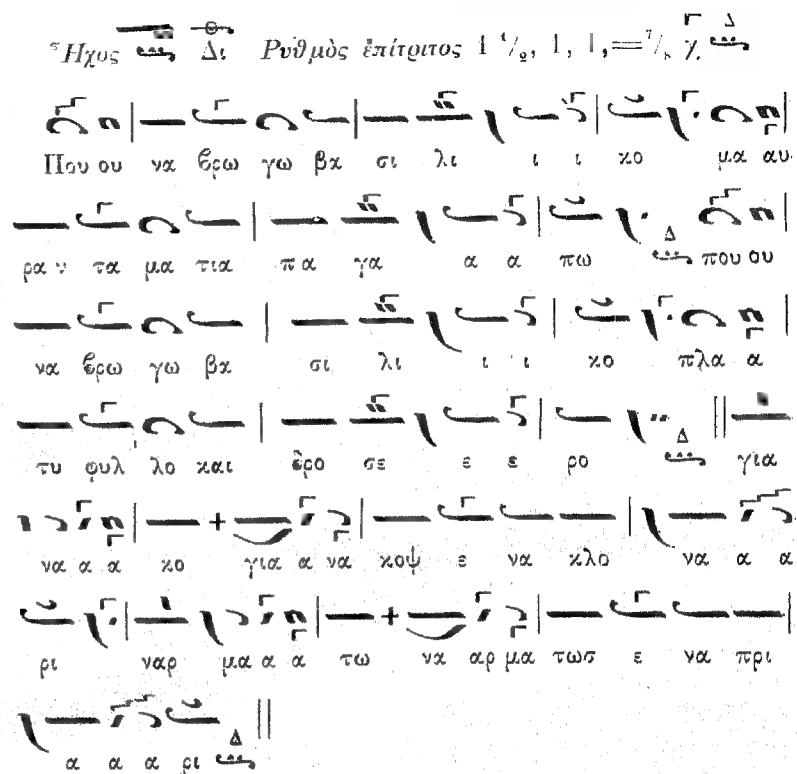
Ἦθελα να καταλάβω μ' ἀγαπᾷς ἢ με γελαῖς
ἢ ἐμένα περιπέζεις τὸν καιρό σου να περνᾷς.

Δέν μπορῶ να καταλάβω Τούρκισσά 'σαι για Ρωμῆά,
κᾶν 'π' τῇ Βενετιά σέ 'φέραν κ' ἔχεις τόση εὐμορφιά.

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΣΑ

«ΠΟΥ ΝΑΥΡΩ ΓΩ ΒΑΣΙΛΙΚΟ»

Ποῦ ναῦρω γῶ βασιλικὸ πλατύφυλλο καὶ δροσερὸ
Γιὰ νὰ κόψ' ἓνα κλωνάρι, ν' ἀρματώσ' ἓνα περιάρι ;
Νὰ πριαρῶ στὴ θάλασσα, μικρὴ 'σούν καὶ σὲ πλάνεσσα.
Π' ἀρμενίζουν τὰ καράβια, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλια.
Ἐν' ἀρμενίζει μὲ βορίζ, βόνηθα Χριστέ καὶ Παναγιὰ
Κ' ἔχει τὸ πούλι μου μέσα καὶ φωνάζει ἔγρια λέσχ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΡΗΓΑ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΣΚΙΑΘΩ

Ἀσματα ᾄδόμενα ἐν Σκιαθῶ

1ον

Ἦχος λ̣ μετὰ διατονικοῦ, Πα γ̣

Α πε φα α α α α σι ι ι ι σα τα μα α
 α α αυ ρα α πε φα α α α α σι ι ι ι
 σα τα μα α α α αυ ρα νκ φ ρω πα α αν
 το ο τει ει ει ει να α α α Α α μαν π
 να φο ρω ω ω πα α αν το ο τει ει ει ει να
 α α α Α α μαν χ Για α λο για λο ο πη γαι αι
 αι να με χιο ο λο για σε ε να λε ε
 ε γα με χ

Καί νά κλαιώ μέρα νύχτα τήν δική σου ἀπονιά.

 ('Επφθός). Στήν κεντισμένη σου ποδιά
 νά ξενοχτοῦσα μιὰ βραδιά.

2ον

Ἦχος πα γ̣ Ρυθμός τετρασήμερος μετ' ἐξαίρεσεων

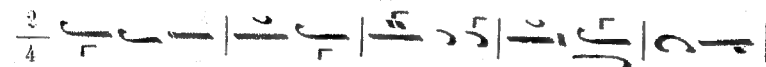
Π εφτ ο Μα νω ω ω λη ης πε ε ε εφ
 τει π πε εφ τει να κοι οι μη η η η θη η
 η η η η πεφτ ο Μα νω ω ω λη ης πε ε
 ε εφ τει π πε εφ τει να κοι οι μη η η η
 θη χ και αι στο νει ρο ο ο του βλε ε ε
 ε πει ει ρ πω ως θε λα σκο ο ο ο τω ω θη π
 και αι στο νει ρο ο ο του βλε ε ε πει
 ει ει ρ πω ως θε λα σκο ο ο ο τω ω θη

 Σηκώνετ' ὁ Μανώλης καί τόνειρο ξηγᾷ,
 πῶς θέ νά τόν σκοτώσουν οἱ κλέφτες μέ μπαλτζά. κτλ.

ΑΙΣΜΑΤΑ ΠΑΤΜΙΑΚΑ ΔΗΜΩΔΗ
ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ ΠΑΡΑ ΣΕΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΚ ΠΑΤΜΟΥ

Γαμήλιον κυκλικὸς χορὸς

*Ηχος λ δ'. Νη

Α ι μου Θει α μα αν α μα Α ι μου

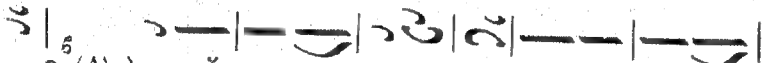
Θει ο λο ε μου χ (Δίς) καμπου ου ου ρη καμ που

ρη καμ που ρη κια σπρο γε νη δλ (Δίς) κα τε θα α

δο α μα α να μα κα τε θα α δο σε την ευ

χη χ (Δίς) να ντζη τε λε γ ε τε το σταν τρο υ νο

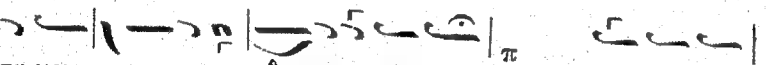

που γε νη δλ (Δίς)

"Ετερον χοροῦ κυκλικοῦ διὰ τοῦ ἀσκαύλου. *Ηχος α' Πα

Χα ρω τα τα α μα α τα κια σου που

τα χεις μα α α θη η η με να q (Δίς) κιον τα περ

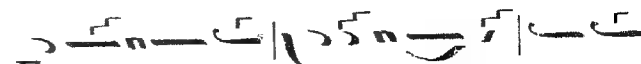

νω ω και αι αι βλε πω τα τα χεις χα μη η η

λω ω ω με να

*Επωδός. (') *Ηχος δ αὐτὸς π γ χ

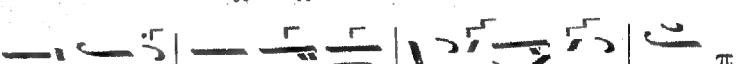
Ε λα α ε λα πε ε ερ δι ι κα μου

στα γκα α λα κια τα α α δι ι κα μου

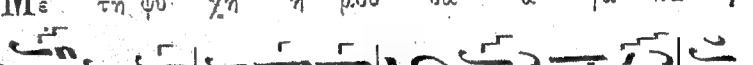
ΕΤΕΡΟΝ

*Αδόμενον διὰ τοῦ ἀσκαύλου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν γεωργῶν,
ὄνηλατῶν καὶ ποιμένων, ἢ καθημένων ἢ ὀνηλατοῦντων.

*Ηχος λ δ'. Νη χ δλ

Με τη ψυ χη η μου σα α γα πω π γ

και αι μο λα μου ου τα με ε ε ε ε λη δλ

Καὶ τὴ γαρδίᾳ μου ρώτηξά καὶ μοῦπε 'σένα θέλει

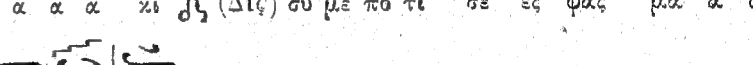
*Επωδός

δλ Ζουμ, που λα κι ζου ου ουμ που λα α

α α α κι δλ (Δίς) συ με πο τι σε ες φας μα α α

α α α κι δλ

(') *Ο ἐπωδὸς οὗτος κινεῖ ταχύτερον ὡς καλπαστὸν τὸν χορὸν, καὶ
λέγεται μπαλαριστός.

«ΕΓΩ ΕΙΜ' Η ΒΛΑΧΑ Η ΕΑΚΟΥΣΤΗ»

ΚΑΘΑΡΙΚΟ ΔΙ' ΑΙΣΜΑ

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πζ Ρυθμός δίστημος 0 | 1

Ἐξήγησις ἐκ τῆς Εὐδοκίου τῆς εἰς τὴν ἡμετέραν παραιοσημαντικὴν

ὑπὸ Βασιλείου Ν. Καμαράδου

Ε γω εἰμ' ἡ βλα α χα ἡ βλα χα ἡ πε νε

 με ε νη ε γω εἰμ' ἡ βλα α χα ἡ

 βλα χα ἡ ξα κου στη π που τρι γυ ρι ζω στα βου

 να ξε νη τευ με ε νη σαν τὴν τρυ

 γο να που δεν θε λει να πια στη π ε

 χω βα σι λει ον βου να λα γ' κα δα ση π

 και συν τρο φια μου τα αρ να κια τα μι

 κρα π και ο ταν γυρ νω απ το βου νο το βρα δυ

 βρα δυ π και οι μου μαι στην κα λυ βη

μου γλυ κα γλυ κα 9 ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ

 ωφ ωφ ω ωφ ω ωφ ω ωφ ω ωφ ωφ

 αχ τσο μπα να κομ. βαχ τσο μπα να κομ.

 α αχ τσο μπα να α κο ομ. βαχ

 αχ α αχ α αχ αχ

 αχ αχ τσο μπα να κομ. πως ειν η ψυ χη μου

 τω ρα που μα φη σες μο να χη η μου ου

 βαχ τρα λα λα λα

 τρα λα λα λα τρα λα λα λα τρα λα λα λα

 λα ε γω εἰμ' ἡ (Ἦ ἀρχὴ καὶ πάλιν).

3.

Ἐγὼ εἰμ' ἡ βλάχα ἡ βλάχα ἡ παινεμένη
 Ποῦ τριγυρίζω ἄνδρα νύχτα στὸ βουνό.
 Πότε δὲν ἔχω τὴν καρδιά μου πικραμένη
 Καὶ δὲν ἀναστενάζω οὔτε πονῶ.

4.

Έχω βραδύσιο, βουνά, λαγκαδιά, δάση
Και συντροφιά μου τὰ κρινάκια τὰ μικρά.
Κι' όταν γυρνῶ ἀπ' τὸ βουνό τὸ βράδυ βράδυ
Κοιμοῦμαι στὴν καλύβη μου γλυκὰ γλυκὰ.
Ὡρ ὦρ ὦρ ὦρ! ἔχ' τσομπανάκοι κτλ.

5.

Ἐγὼ εἶμ' ἡ βλάχα ἡ βλάχα ἡ παينهμένη
Που τριγυρίζω μέρα νύχτα στὴν λαγκαδιά.
Με τὴ ματιά μου στὰ δάκρυα βουρκωμένη
Γιατί μου πήρε ὁ τσομπανάκος τὴν καρδιά.

6.

Πάρτην βλαχοῦλά μου βλαχοῦλά μου φωνάζει
Γιατί σ' ἀγάπησα βλαχοῦλά μου πολὺ
Κι' όταν σὲ ἰδῶ βαθεῖα τὸ στῆθος μου σπαράζει
Δός μου βλαχοῦλά μου στείλ' μου ἕνα φιλί.

Σημειώσεις. — Χάριν τῆς πιστῆς ἐξηγήσεως μετεχειρίσθην τὸ ὕφεν ἢ σύνδαμον — καὶ τὴν ὀργανικὴν στιγμὴν ἢ κορώνην — καὶ διὰ μὲν τοῦ ὕφεν παρατείνεται ὁ φθόγγος τοῦ πρώτου χαρακτῆρος μέχρι τοῦ τελευταίου διὰ μιᾶς ἀναπνοῆς χωρὶς νὰ ἐκφωνῶνται οἱ ἄλλοι, διὰ δὲ τῆς ὀργανικῆς στιγμῆς, ὅπου ἀν' τεθῇ, παρατείνεται ὁ χρόνος ὀλίγον τι περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀξίαν του, τὸ δὲ μέτρον τοῦ ρυθμοῦ ἐν καιρῷ τούτου τοῦ χρόνου μένει μετέωρον καὶ ἀρχίζει καὶ πάλιν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ φωνητικοῦ σημείου (χαρακτῆρος) ἢ τῆς σιωπῆς. ἥτις ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν στιγμὴν τῆς χρονοτριβῆς.

Τέλος τῶν τευχῶν τοῦ 6' ἔτους τῆς Β' περιόδου

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συνδ. λογῆς Θεοδώρου Ἀλεξοπούλου

Πρωτογράφου Ἀλφ' ου

- «ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ»

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος ἀργός.

Πο τε μου δε χ τρα γου ου δη
η η η η η η σα πο τε ε μου
δε ε ε ε χ τρα γου ου δη η η η
η η η η σα αι ντε συν τα η μου ου ου
ου ουν πα αλ λη η η κα ρι και τω
ρα α για α α και τω ρα α για
α τους φι ι ι λου ου ου ους μου ου ου ου ου
ου ου ου ου

Ποτέ μου δε τραγουῶντα
σὺν τὰ εἶμουν παλληκάρι,
Καὶ τώρα γιὰ τοὺς φίλους μου

ταῦς πολυαγαπημένους
θὰ τραγουδήσω δυνατὰ,
καὶ θὰ τὸ εἰπῶ γεμάτῃ.

Νὰ πάῃ φωνὴ σ' τὸν οὐρανό..

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Ε'. ΤΕΥΧΟΣ Α'. (8)

2. «Η ΔΙΑΜΑΝΤΩ»

(χορευτικόν)

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς τρίσημος, χρόνος γοργός.

Ση κω Δια μαν τω ω να πας στο μυ λο ■
 δε μπο ρω η μα ναμ δε μπο ο ρω (δισ) δε μπο
 ρω ■ μα α ναμ δε μπο ■ ρω π στει λε να
 φε ■ ρης το για α τρο π

Σήκω Διαμάντω νά πᾶς σ' τὸ μύλο.
 Δὲν μπορῶ ἢ μάναμ' δὲν μπορῶ.
 Σήκω Διαμάντω νά πᾶς γιὰ ξύλα
 Δὲν μπορῶ ἢ μάναμ' δὲν μπορῶ.

Ἔχω 'ν πόνο καὶ πονῶ,
 στείλε νά φέρῃς τὸ γιατρό.
 Σήκω Διαμάντω νά σέ παντρέψω,
 ὅπουρτα ἢ μάνα μ' ὅπουρτα,
 ὅσα κ' ἂν ἔχῃς δόσ' μου τα.

1. «ΟΤΑΝ ΙΔΗΣ ΔΥΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ»

(Κρανιδιώτικο)

Ἔκ τῆς Συλλογῆς I. Παπαδογιαννάκη

ἱατροῦ ἐν Κρανιδίῳ.

Ἦχος ᾠ δ'. Χρόνος ἀργός.

Ο ταν ι δῆς διο ο κυ υ υ υ πα α α α
 ρι ι ισ σα Α μαν δῆ (δισ) και στη με ση η

η η οὐο σμε ε ■ ερ τίες δῆ ε κει με ε ε
 σα α α α ει μαι θα με νος α μαν και
 λα μα τια α α μου ου να α κλαις δῆ ω
 ω ωχ και λα μα τια α μου ου να α κλαις δῆ
 Βα α ρη τε με σκω τω ω στε με κικ ■
 πο σεβ ντα γλυ τω ω ω στε με δῆ

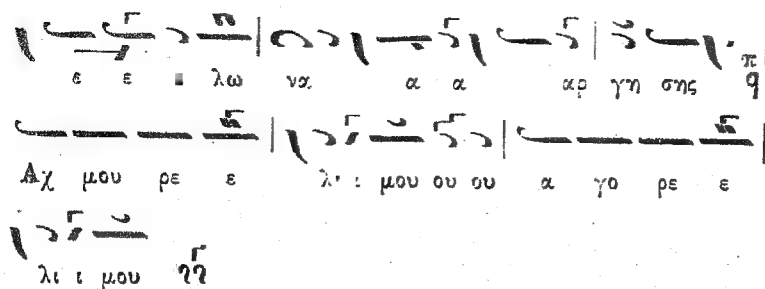
1. ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΟΡΗΝΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἔκ τῆς Συλλογῆς Παναγ. Νικήτα δομestίχου Μητροπόλ. Μυτιλήνης

(καθ' ὃν τρόπον ἔδονται ἐν Μυτιλήνῃ)

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς 4/σημος. Χρόνος μέτριος.

Αχ που λα κι ι μου ου του που ου πας
 αχ αυ του που πας αχ δε εν θε ε ε λω
 να α α α α αρ γη σης αχ δε εν θε

Πουλάκι μου αὐτοῦ ποῦ πᾶς
δὲν θέλω νὰ ἀργήσῃς,
γρήγορα νὰ μ' ἐνθυμηθῇς
καὶ πίσω νὰ γυρίσῃς.
"Αχ μουρέλι μου, ἀγορέλι μου(1)

Στοῦ χάρου τὲς λαθωματιές
δοῖς καεῖ δὲν γαίνει,
ἂν γιάνει καὶ καμιά φορὰ
σημάδι τ' ἀπομένει.

Κὰν τὴ καρδιά σου σίδερο
καὶ δέσ' τὴν μ' ἀλυσίδες,
πιάσε πῶς δὲν μὲ ἤξευρες
μὴδὲ ποτὲ πῶς μ' εἶδες.

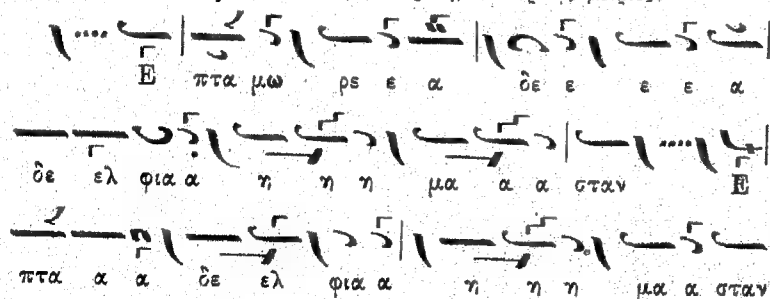
"ὦ χάρε τὴν σαῖτα σου
νὰ πᾶς νὰ τὴν βουλώσῃς,
γιατὶ δὲν ἄφῃσες καρδιά
νὰ μὴ τὴν ἐπληρώσῃς.

Κι' ὁ Χάρος ὁποῦ ἔκοψε
αὐτὸ τὸ κυπαρίσσι,
φίλος δὲν εἶνε στὸν ντουβιὰ
πίσω νὰ τὸ γυρίσῃ.

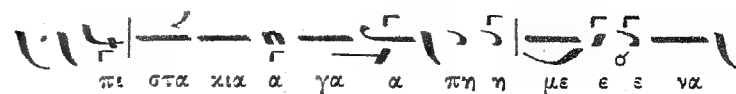
Νᾶξε ὁ χάρος δυὸ παιδιὰ
νὰ ἔπερνα τὸ ἕνα,
νὰ κάψω τὴν καρδοῦλα του.
σὰν πῶκαψε κ' ἐμένα.

2. Τ' ΑΔΕΛΦΙΑ

"Ηχος ᾠ Πα Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος.

(1) Μουρέλι=μικρὸ παιδί, ἀγορέλι=ἄρρεν, κοπιιάδέλι=θῆλυ.

Ἐπερὰ ἀδελφίᾳ ἤμασταν, πιστὰ κι' ἀγαπημένα
καὶ πέρασ' ἕνας κυνηγὸς καὶ ἄρπαξε τὸ ἕνα.

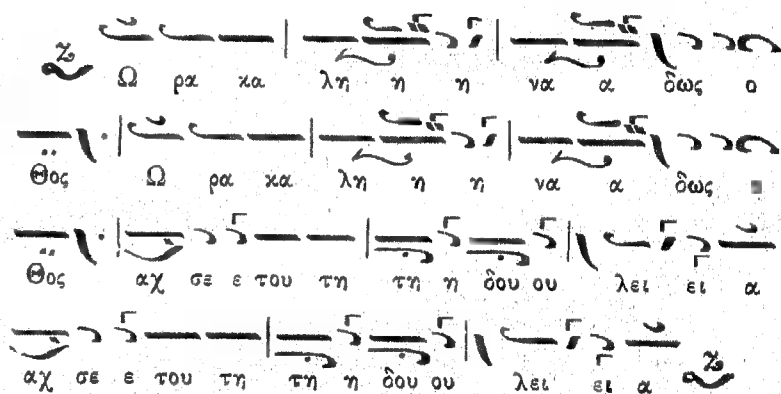
Τὸ πῆρε κι' ἔφυγε μακριὰ πτὴ Μιτυλήνη
μυρολογοῦσε κι' ἔλεγε, μυρολογᾷ καὶ λέγει :

«Μάνη κελή, μάνη γλυκειά, κι' ἀδελφίᾳ ἡγαπημένα
ἢ νὰ σῆς ὁῶ ἐπιθυμῶ, ἢ πάστε υε κι' ἐμένα».

3. ΩΡΑ ΚΑΛΗ

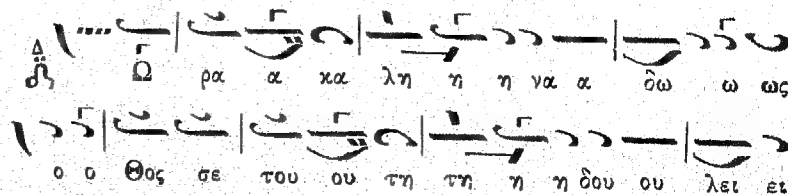
(Τὰ δύο κάτωθεν ἄδονται εἰς τοὺς γάμους).

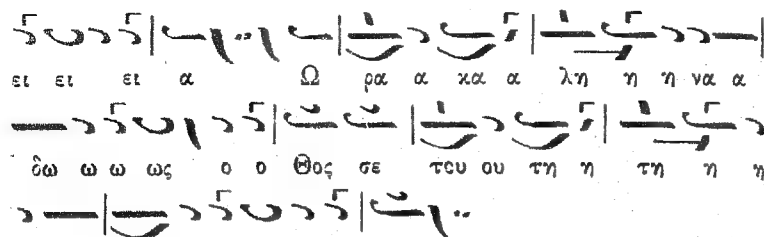
"Ηχος βαρὺς Ζυ. Ρυθμὸς τετράσημος, Χρόνος μέτριος.

ΕΤΕΡΟΝ

"Ηχος δ'. Ρυθμὸς καὶ χρόνος ὁ αὐτός.

δου ου λει ει ει ει ει ει α

Ὡρα καλή νά δώσ' ὁ Θὸς σὲ τούτη τῇ δουλείᾳ
 καὶ Παναγιά καὶ ὁ Χριστὸς νά βάλουν εὐλογία.

Ἡ νύφη μας εἶν' ὡμορφὴ σὰν τὸ μαβὶ μανδύλι
 σὰν τ' αἰδόνια ποῦ λαλοῦν τὸν Μάϊ καὶ Ἀπρίλι.

Γαμβρὸς εἶνε βασιλικὸς καὶ ἡ νύφη ἀγκαθέλι
 εὐμορφᾶ ποῦ τεργιάζανε σὰν τούρανοῦ ἀγγέλοι.

Νύφη σὰν εἶσαι ὀρφανή, εἰς ἄν δὲν ἔχεις μάννα
 μαυρίζουν τὰ ρουχάκια σου ὡσὰν τῇ ματζουράνα.

Ἡ νύφη μας εἶνε ὀρφανὴ χωρὶς μάννα καὶ κύρη
 σὰν τὸ καϊκὶ τοῦ γιγαλοῦ χωρὶς καραθοκύρη.

Ἡ ἡμέρα ἡ σημερινὴ Ἀνάστασις μ' ἐφάνη
 ποῦ εἶδαμε τὴν νύφη μας μὲ τὸ χρυσὸ στεφάνι.

Ἡ ἡμέρα ἡ σημερινὴ δὲν μοιάζει μὲ τὲς ἄλλες
 ἡ νύφη μας πανδρεύθηκε κι' εἶνε χαρὲς μεγάλες,

Φλωρὶ θὰ ρίξω στὸ τσαρσί νά πέσῃ νά βροντίσῃ
 γιὰ ν' ἀκουσθῇ ἡ νύφη μας σ' Ἀνάτολὴ καὶ Δύσι.

Κουμβάρος ποῦταν κι' ἔλειπε κι' ἦλθε μὲ τὸ βαπόρι
 κι' ἦλθε καὶ κουμβάρισε μία ὥραϊα κόρη.

Γαμβρὲ μὴ λυπηθῇς φλωριὰ μόν' κάμ' ἕνα κλουβάκι
 νὰ βάλῃς τῇ νεάνυμφῃ ποῦ εἶνε κοριτσάκι.

Τραντάφυλλα μαδήσετε
 νύφη γαμβρὸ στολίσετε.

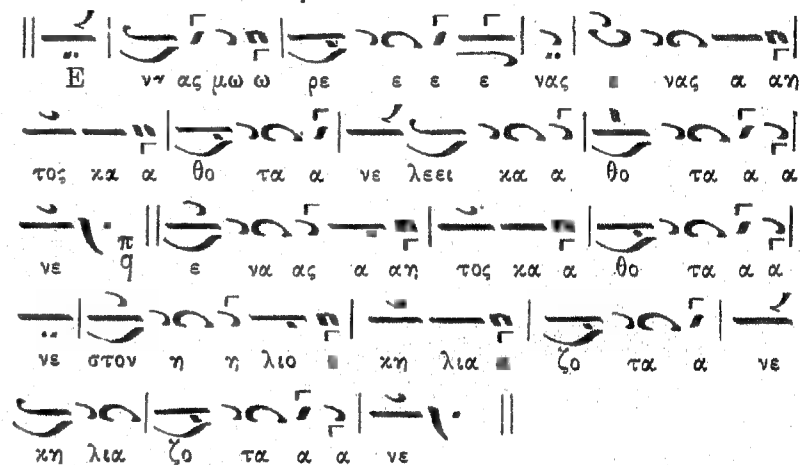
1. «ΕΝΑΣ ΑΗΤΟΣ ΚΑΘΟΤΑΝΕ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἐκ τῆς συλλογῆς Ἀ.Θ. Νικολοπούλου

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινότητι Ἀλεξανδρείας

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς τρισημῆς 3/4

Ἐνας αἰτὸς καθότανε

στὸν ἥλιο κ' ἠλιαζότανε.

Κ' ἐτοίμαζε τὰ νυχάκια του

τὰ νυχοποδaráκια του.

Νύχια μου καὶ νυχάκια μου

καὶ νυχοποδaráκια μου.

Τὴν πέρδικα ποῦ πιάσατε

μὴ μοῦ τὴν ἐχαλάσατε.

Τί θὰ τῇ βάλῃς στὸ κλουβί

νὰ κελαῖδῃ κάθε πρωΐ.

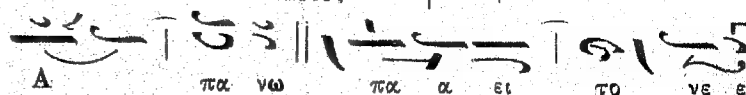
2. «Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς εξάσημος

Τὸ μὲν α' τετράμετρον χορίαμβος - - - - - , τὸ δὲ β'

ἀντίσπαστος - - - - -

Μὰ εἶχε δύο μάτια μαῦρα καὶ μεγάλα
καὶ τὰ μάγουλά της ἄσπρα σὰν τὸ γάλα.

5. «ΜΠΑΙΝΩ ΜΕΣ' ΣΤ' ΑΜΠΕΛΙ»

(Χορὸς συρτὸς Καλαματιανός)

Ἦχος: λ̣ ρ̣ Νη Ρυθμὸς: ἑξάσημος β' ἐπίκριτος

Μπαί νω μεσ στα μπε λι μπαί νω μεσ
στα α μπε λι μπαί νω μεσ στα
μπε λι σα νοι κο κυ υ ρα σα νοι
κο κυ υ ρα Μπαί νω
μεσ στα μπε λι σα νοι κο κυ υ ρα
α να κιο νοι κο κυ ρης πουρ χαι
ται κο ον τα πουρ χε ται κο ον
τα

Μπαίνω μες' τ' ἀμπέλι σὰν νοικοκυρά
νὰ κὶ νοικοκύρης ποῦρεται κοντά.
Ἔλα νοικοκύρη νὰ τρυγήσωμε
καὶ γλυκὰ σταφύλια νὰ πατήσωμε.

6. «ΘΕ ΜΟΥ ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΠΑΤΡΙΝΙΑ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος: λ̣ ρ̣ Νη Ρυθμὸς: ἑξάσημος ἀνίσταστος - - | - -

μετὰ δύο λαμβανὼν διπο' ὡν ἐν τῷ β' τετραμέτρῳ

Θε μου μια κο Θε μου μια α α κο ο
Θε μου ου μια κο ρη Πα τρι ι ι νια
Ωχ μια α α κο ο ρα πο ο την Πα τρα μια
Ξα α αν θη η και μα αυ ρο μα τα

Θέ' μου μιὰ κόρη Πατριτιά,
μιὰ κόρ' ἀπὸ τὴν Πάτρα
μιὰ ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.
Εἶχε ἀσημένιον ἀργαλειό,
καὶ φιλιτσένιο χτένι
σὰν τὴν κόρη ποῦ τὸ ὑφαίνει.

Θέ' μου νὰ τῆς κοπῇ τ' ἀντί
νὰ τῆς σπάσῃ καὶ τὸ χτένι
κόρη μ' ἀρρεβωνιασμένη.
Νὰ τῆς κοποῦν πολλαὶς κλωσταὶς
γιά νὰ κάθεται νὰ δένη
νὰ τῆς κραίνω, νὰ μὴ κραίνῃ.

7. «ΗΛΘΑΝ ΤΑ ΠΑΣΧΑΛΟΓΙΟΡΤΑ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος: ρ̣ Πα Ρυθμὸς: ἑξάσημος. Χορὸς αμβός - - - -

Χρόνος: μέτριος.

Ἦρ θαν τα Πχ σχα α λο ο ο γιορ τα

Θα α να α ση μω ρε Θα α να
ση π (δι:) Μω ρε ε θα χα ο Θα α α
να ση η κη η η ηρ θα α αν τα
λαμ προ ο γιορ τια (δι:)

Ήρθαν τὰ Παρχαλόγορτα Στολίζονται ἢ ἀρχόντιστες
Κι' ἤρθαν τὰ λαμπρόγορτα, νὰ πᾶν στὸ πανηγύρι.

8. «ΚΙΝ' ΑΗΔΟΝΑΚΙ ΜΟΥ ΓΙΑΛΟ»

(Χορὸς συρτὸς Καλαματιανὸς)

Ἦχος λ π Πά Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίκριτος - - | - -
Χρόνος μέτριος γοργός.

Κι να η δο ο ο να κι ι
να αη δο να α κι μου ου για α α α
λο π (δι:) Κι ι να η δο να α κι
μου ου για α λο κι ι να και
σύ υ ρε στο ο κα α α α λο

π (δι:) Την α κρ: θα που ου ξε ε ευ
ρεις που ου λα κι μου να α ε ευ ρης (δι:)

Κιν' ἀηδονάκι μου γιάλο
καὶ σύρε στὸ καλὸ,
τὴν ἀκριβὴ ποῦ ξεύρεις
πουλάκι μου νὰ εὐρῇς.

Κι' ἂν σ' ἐρωτήσῃ τείσαι σύ,
καὶ ποῖός σε στέλνει ἀπ' τὸ νησί
πὲς τῆς πῶς εἶσαι δῶρον
πουλί στεναγμοφόρον.

Κι' ἂν τὴν ἰδῇς, νὰ τῆς εἰπῇς
νὰ κάτῃς νὰ τὴν κελαιδῇς
γλυκὰ γλυκὰ μὲ γάρι
νὰ σκυψῇ νὰ σε πάρῃ.

Ἀφέντης μ' ἔστειλεν ἐδῶ,
νὰ κάτῃς νὰ σε κελαιδῶ.
Νὰ κελαιδῶ νὰ λέω
τὸν πόνον του νὰ κλαίω.

ΣΗΜ.—Ἐκάστη στροφὴ τοῦ ἀνωτέρω ᾠσματος διαιρεῖται εἰς τρεῖς
περίδους, ὧν ἑκάστη ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν χορευτῶν.

Η ΛΕΜΟΝΙΤΣΑ

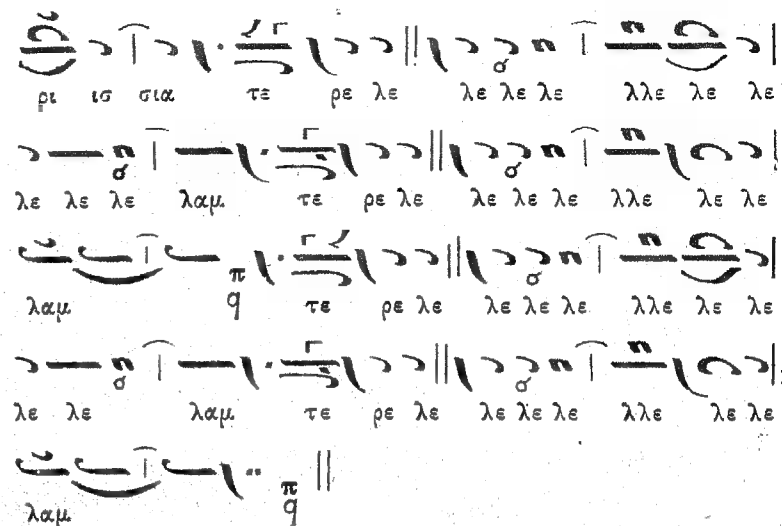
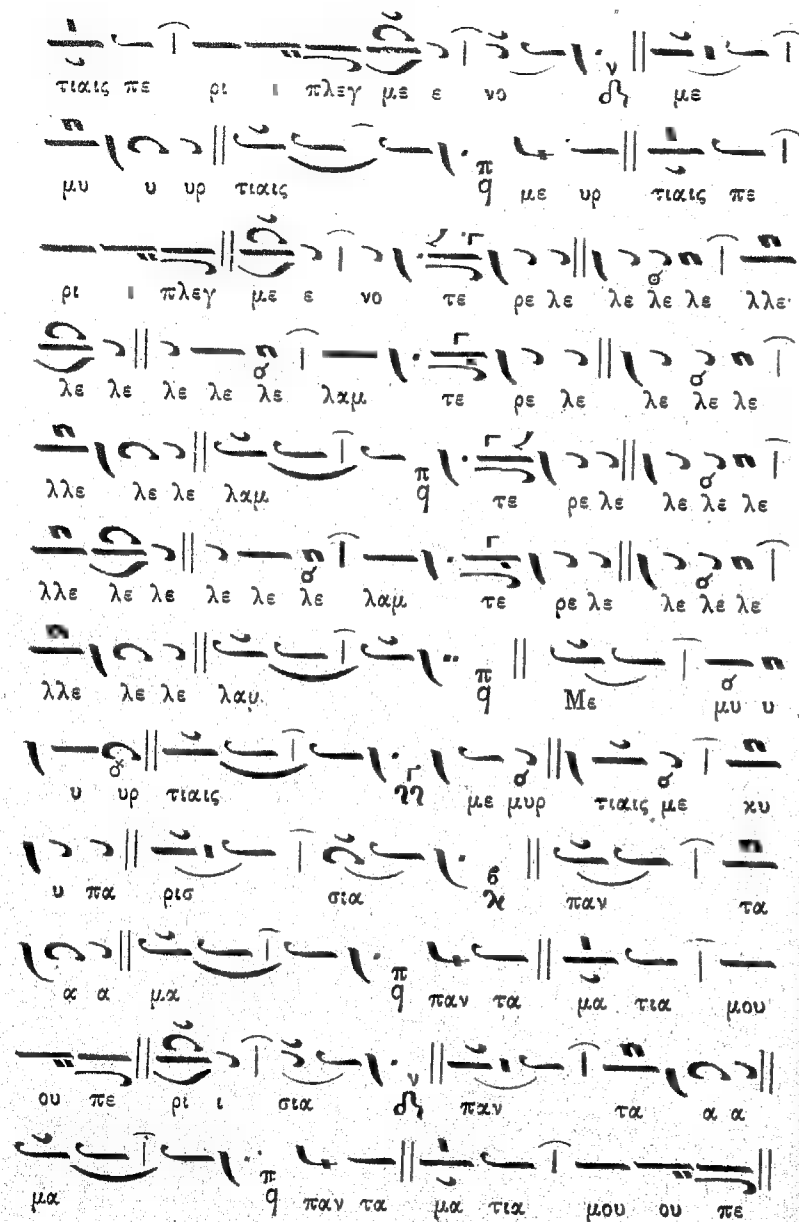
(ᾠσμα δημῶδες)

ΤΟΝΙΣΘΕΝ ΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ν. ΚΑΜΑΡΑΔΟΥ

Ἦχος ς Πά Χρόνος γοργός.

Ρυθμὸς ἐπτάσημος ἐπίκριτος δευτέρου.

|| ό ι | ό ι ||
έ-ε-ε "Αρε έ-ε-ε "Α-αρε
|| ό ι | ό ι ||
Σε πε ρι ι ι ι βο γη
|| ό ι | ό ι ||
Σε πε ρι βο ο λι μπα νω κ
|| ό ι | ό ι ||
με μυ υ υρ τιας π με μυρ

Στίχος Α'.

Σὲ περιόλι 'μπαίνω
 μέ μυρτιάϊς μεριπλεγμένο
 μέ μυρτιάϊς μέ κυπαρίσσια
 πᾶν τὰ μάτια μου περίσσια.

Στίχος Β'.

Βλέπω λεμονιά στὴ μέση
ποῦ λυγίζεται νὰ πέση·
«λείμονιά λειμόνησέ με
δὺο λεμόνια δάνεισέ με».

Στίχος Γ'.

— Τάχει ἀφέντης μετ' ἐμένας μάστιγος γαργός. — καιν καὶ τὰ φύλλα
 στὸ ταφτέρι περὰς — Δειμονά μου — γὰρ' σκυλλὰ, —
 πῶς θάρτῃ καιρὸ — στη — η — ην — πε — ρα — γει σένα.

Στίχος Δ'.

— Νὰ παλγῶσης νὰ γεράσης
καὶ νὰ κιτρινοφυλλιάσης·
— Λεῖμονιὰ λεῖμόνησέ με
δὺὸ λεμόνια δάνεισέ με.

Στίχος Ε'.

—Τάχαι ἀφέντης μετρημένα
 στὸ κουμὲρκι περασμένα.
 —Νὰ σοῦ πῆσῃ ἡ δροσιὰ σου
 καὶ νὰ σοῦ κατῇ ἡ καρδιά σου.

Στίχος ΣΤ'.

Β'.—ΕΤΟΥΣ Γ'.—ΤΕΥΧΟΣ Β'. (9)

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ

ΥΠΟ ΑΧΙΛ. ΣΤ. ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

1. "ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΤΗΝ ΕΠΕΘΥΜΗΣΑ,"

Ἦχος πλ. β' Πα

Την ■ γα πη μου βρε την α γα α α πη η
 η η μου ου ου ου ου την α γα πη μου την ε πε
 θυ μη η η σα κε στει ει ει ει λα κε ε ε
 στει λα ■ α ναρ θη η το βρα ου και δε ε ■ εν μου
 και αι αι δεν μου ου ου κα με ■ τη χα ρι π

Τὴν ἀγάπη μου τὴν ἐπεθύμησα
 κ' ἔστειλα τὸν καϊκτὴ μου
 νὰ μοῦ φέρῃ τὸ πουλί μου
 κ' ἔστειλα νὰ ῥθῇ τὸ βράδυ
 καὶ δὲν μοῦκαμε τὴ χάρι.
 Μ' εὗρεν ἀφορμή, τ' ἀγγελικὸ κορμί
 Μ' εὗρεν ἀφορμή πῶς εἶνε ἀρρώστη.
 Ἀρρώστη, βαρεῖα ἔς τὸ στῆθος
 κρίμα νὰ τὴ φάῃ τὸ χῶμα.
 Φέρτε τὸ γιατρὸν, αὐτὸ
 τὸ γιατρὸ καὶ τὸν σ-

μὲ τὰ γιατρικὰ ἔς τὸ χέρι.
 Νὰ μοῦ γλάνουν τὸ πουλί μου
 γιὰτὶ θε νὰ βγῇ τὴ ψυχὴ μου.
 Ἦρθε κι' ὁ γιατρός, αὐτὸς ὁ Φερ-
 [μανός.

Ὁ γιατρός καὶ ὁ σπετσίερης
 μὲ τὰ γιατρικὰ ἔς τὸ χέρι.
 Τὴν ἀρώτησε, γιὰτὶ ἀρρώστησε
 εἰνὴ δὲν τοῦ λέει

μου καίει.
 σια πχν
 π παν τα μα τια μου

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΔΗΜΩΔΩΝ ΑΙΣΜΑΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΒΑΣΙΛΑ

Μουσικὸς ἐν Σμύρῃ.

1. Η ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΗ ΒΛΑΧΑ

Ἦχος λ' Πα Ρυθμὸς δίσσημος 1 0 = 2/1, λ'

Χρόνος δίσσημος ἀργός.

φη η νω για α μω ρε για γει
 το ο νισ σες και σει ει εις γει το ο
 ο νο που ου ου λες πα γω κε γω ω κε γω στα
 Για α αν νε να πα

2. Η ΑΝΑΣΤΑΣΑ

Ἦχος λ' ᾠ Κε. Ρυθμὸς ἐπίσσημος. Β' ἐπίπριμος.

0 0 | 1 1
 2/1 1/1 | 2/1 2/1

Χρόνος μέτριος γοργός.

Κα τω στη η ην πε ρα γει ει το
 νια α α και αι στην κρυ α α βρυ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Γ'.—ΤΕΤΥΧΟΣ Β'. (9)

σου ου ου λα α ε χει ει ει κοι
 οι μα α α α κοι μα ται μια α ξαν
 θη α μα αν ε χει ει ει κοι οι μα α
 α α κοι μα ται μια α ξαν θη η

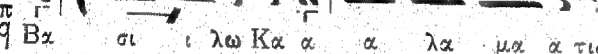
3. Η ΒΑΣΙΛΩ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΗ

* Ηχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη, μετά ἤχου α'. Ρυθμὸς δίσσημος 1 0 = $\frac{2}{4}$ $\frac{\pi}{\chi}$

Χρόνος μέτριος.

 Βη α σι ι λω Κα α α λα μ α τια

 νη Βη σι ι λω Κα α α λα μ α τια νη

 κια πο την μι κρο Μα νη ω ωχ α χ α

 μαν α μαν α μαν βι α α α α

 μαν α μαν α μαν ω ωχ α α α μαν

4. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΓΙΑΛΟ

Ἥχος ἅ κε Πυθμὸς ἐννεάσημος.

$$\begin{array}{c} \begin{array}{|c|c|c|} \hline \dot{0} & \dot{1} & 1 \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{|c|c|} \hline \dot{0} & 2 \\ \hline \end{array} \\ \hline \begin{array}{|c|c|c|} \hline \underbrace{\quad} & \underbrace{\quad} & \underbrace{\quad} \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{|c|c|c|} \hline \underbrace{\quad} & \underbrace{\quad} & \underbrace{\quad} \\ \hline \end{array} \\ \hline \begin{array}{|c|c|c|} \hline \frac{2}{9} & \frac{2}{9} & \frac{1}{9} \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{|c|c|c|} \hline \frac{2}{9} & \frac{1}{9} & \frac{1}{9} \\ \hline \end{array} \end{array}$$

Χρόνος μέτριος γαστρός.

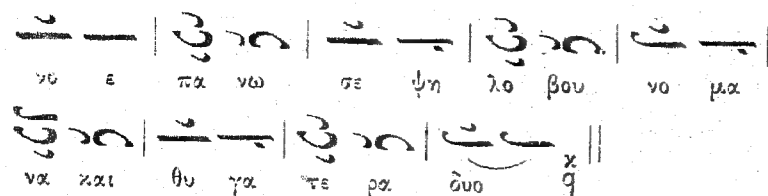
Κα τω στο ογια λο κα τω στο πε ε ρι
για α λι κα τω στο ογια λο κα τω
στο πε ε ρι για α λι κο ο ρην α κο ρην
α α γα πω ω ω κο ο ρην α κο ρην
α α γα πω

Β. ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΨΗΛΟ ΒΟΥΝΟ

* Ηχος λ̣ ḡ κε Ρυθμός τρισημός ὁ 1=5/ χ

Χρόνος μέτριος.

Ε πα νω σε βρα μα α αν α μαν
ε πα νω σε ψη λο ο βου νο ψη λο ο βου

ΔΗΜΩΔΗ ΧΟΡΙΚΑ ΑΙΣΜΑΤΑ

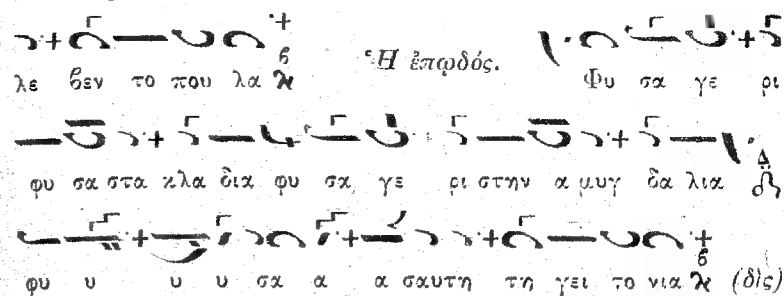
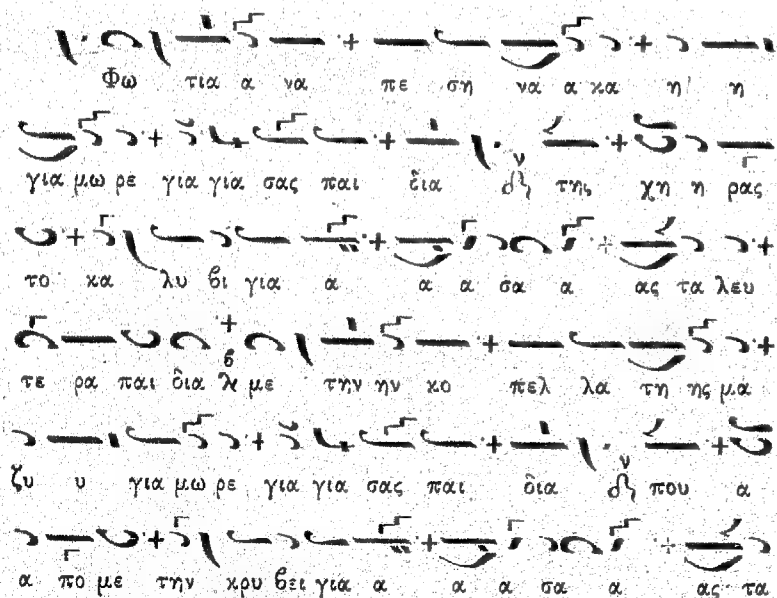
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΥ ΦΙΛΑΝΘΙΔΟΥ

Μουσικοῦ ἐν Πανόρμῳ Κυζικίου.

1. ΦΩΤΙΑ ΝΑ ΠΕΣΗ.

(Χορὸς Καλαματιανός).

Ἦχος δὲ Βου Ρυθμὸς 2+2+3=7σημος.

Φωτιά να πέση να καὶ τῆς χήρας τὸ καλύβι

Μὲ τὴν κοπέλλα τῆς μιζῆ ποῦ ἀπὸ μὲ τὴν κρύβει.

Ἐπὶ δὲ σ. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,
Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,
Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

Φωτιά καὶ φλόγα νάπιανε τῆς χήρας τὸ ἀτζάκι

Ποῦ δὲ μ' ἀφίνει νὰ τὸ 'δῶ τ' ὁμορφο κοριτσάκι.

Ἐπὶ δὲ σ. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,
Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,
Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

Φωτιά στὰ στήθεα μ' ἀναψε τῆς χήρας ἡ κοπέλλα

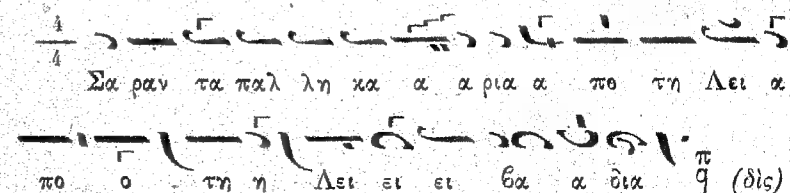
Κι' ὅταν τὸ 'πῶ τῆς μάνας τῆς μοῦ δείχνει τὴ μανέλα.

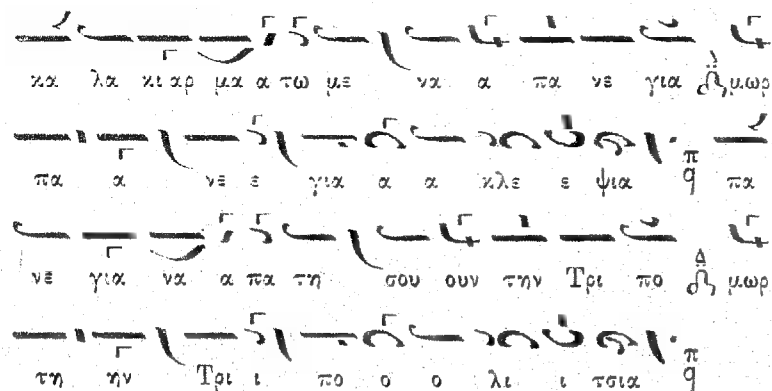
Ἐπὶ δὲ σ. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,
Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,
Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

2. Ο ΓΕΡΩΚΛΕΦΤΗΣ (Ἡπειρωτικόν).

(Χορὸς πηδηχτός).

Ἦχος α'. Πα Ρυθμὸς 2 + 2 = 4σημος.

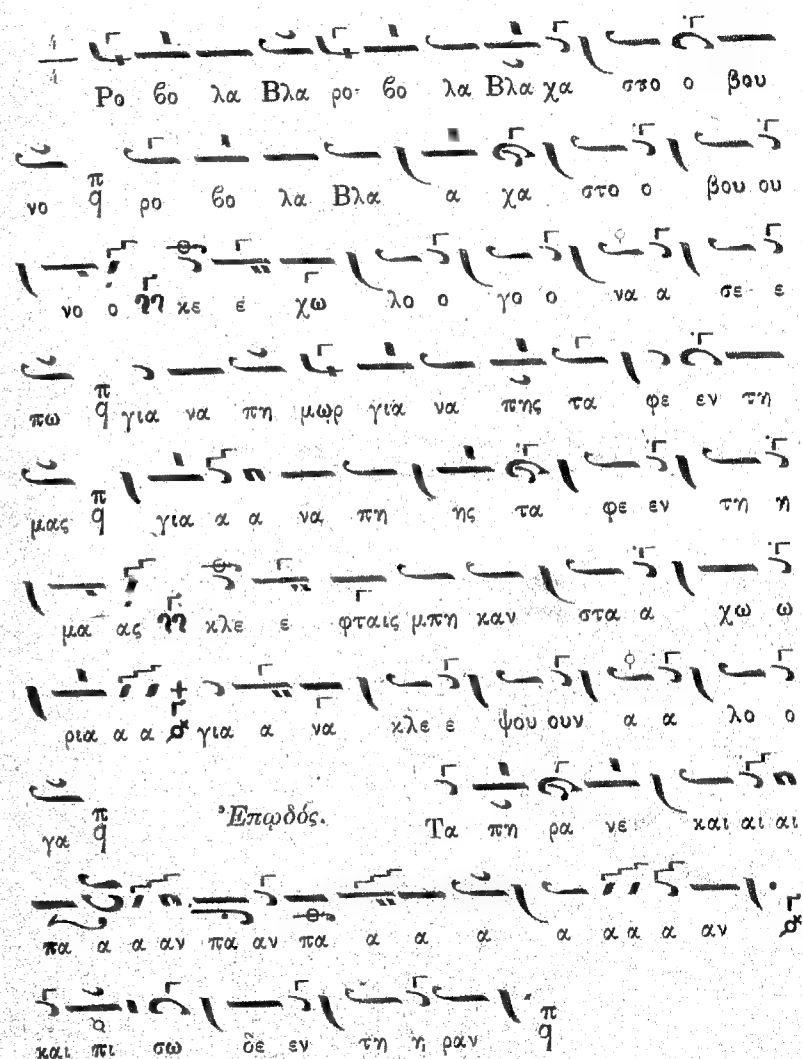

1. Σαράντα παλληκάρια 'πό τή Λειβαδεία
Κυλά κι' άρματωμένα πάνε για κλεψιά
Πάνε για να πατήσουν τήν Τριπολιτσά.
2. Στο δρόμο που πηγαίνουν γέρον άπαντοῦν,
"Ωρα καλή τὸ γέρω—καλῶς τα τὰ παιδιά
Ποῦ πάτε 'πό 'δῶ πέρα ;—πᾶμε για κλεψιά.
3. "Αν θέλῃς καὶ σὺ γέρω, ἔλα καὶ σὺ μαζὺ,
Δὲν ἤμπορῶ παιδιὰ μου ἄπ' τὰ γερατειά !
'Ασπρίσαν τὰ μαλλιά μου κουφάθηκαν τ' αὐτιά !
4. Πετάττ' ἄπ' τὸ χωριό μου κι' ἄπ' τὸ σπίτι μου,
Καὶ πάρτε τὸ γυιό μου τὸν ἄσικη μου,
Πῶγαι λαγοῦ ποδάρι καὶ τ' ἀητοῦ φτερά,
5. Καὶ ξέρεὶ τὰ λημέρια τὰ καλλιτέρα.
Στὸν δρόμον ὅπου πάτε χωριό σᾶς ἄπαντᾶ,
Πῶχ' ὡμορφα κορίτσια καὶ γλυκὸ κρασί.
6. Παιδιά μου μὴ μεθύστε καὶ θὰ σᾶς πιάσουνε,
Στὴ φυλακὴ θὰ μπῆτε, θὰ σᾶς κρεμάσουνε.
'Ηπζανε καὶ μεθύσαν καὶ τοὺς πιάσανε,
7. Στὴ φυλακὴ-τοὺς πῆγαν νὰ τοὺς κρεμάσουνε.
Σὰν τᾶκουσε κι' ὁ γέρος ἔχαμογέλασε,
Τὸ κοφτερὸ σπαθί του στραβὰ τὸ κρέμασε
Κ' ἐπῆγ' ἄπ' τὴν κρεμάλα καὶ τοὺς ξεκρέμασε.

3. Η ΒΛΑΧΑ (Ἑπειρωτικόν).

(Χορὸς πηδηχτός).

Ἦχος α'. χ Πα Ρυθμὸς $2 + 2 = 4$ σημος.

1. Ροβέλα Βλάχ' απ' τὸ βουνὸ κ' ἔχω λόγος νὰ σοῦ 'πῶ
Γιὰ νὰ πῆς τ' ἀφέντη μας.

Κλέφτης βγήκιν στὰ χωριὰ γιὰ νὰ κλέψουν ἄλογα.
'Επ' αὐτὸς. Τὰ πήρανε καὶ πᾶν, πᾶν, πᾶν
Καὶ πίσω δὲν τηρᾶν.

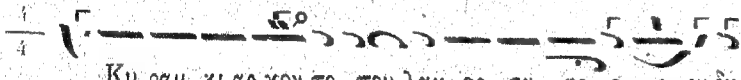
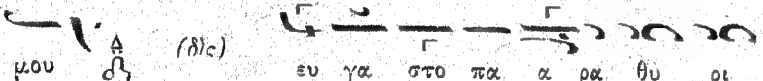
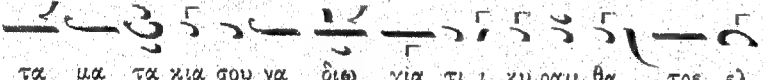
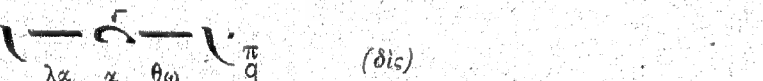
2. Κι' ἄλογα δὲν ἤρανε, πρὸβατα ἐπήρανε.
Πῆραν καὶ τὸ λαγιάρνι πούχε τὸ χρυσὸ μαλλί
Μὲ τ' ἀσημένιο χιμῶλι κ.τ.λ.

3. Μοῦ πῆραν τὴν φλογέρα μου πῶπαιζ' απ' τὰ χέρια μου.
Μοῦ πῆραν τὴν καρδάρα μου πῶπιζα τὸ γάλα μου,
Μοῦ πῆραν καὶ τὴν πάλα μου κ.τ.λ.

4. ΒΡΕ ΔΙΑΒΟΛΟΥΓΙΕ (Κυζικηνόν).

(Χορὸς Συρτός).

*Ηχος α'. Πα $\overset{\circ}{\chi}$ Ρυθμὸς 2 + 2 = 4σημος.

$\frac{1}{4}$
Κυ ραμ κι ἀρχον το που λαμ ορ σα φε ε ε εν δη

μου $\overset{\circ}{\delta}$ (δισ) ευ γα στο πα α ρα θυ ρι

τα μα τα κια σου να διω για τι ι κυ ραμ θα τρε ελ

λα α θω $\overset{\circ}{\pi}$ (δισ)

1. Κυρά μ' κι' ἀρχοντοπούλα μ'—“Ὅρσ' ἀφέντη μου,
—“Εἶβγα στὸ παραθύρι τὰ ματάκια σου νὰ διῶ,
Γιατὶ κυρά μ' θὰ τρελλαθῶ !
2. —Τ' ἔχεις απ' τὰ ματάκια μου βρὲ διαβολουγιέ ;
'Αρτακηγὲς ἐλήτσεις δὲν εἶδες διαβολουγιέ ;
—Μά ! δὲν εἶδα κυρά μ' ποτέ.

3. Κυρά μ' κι' ἀρχοντοπούλα μ'—“Ὅρσ' ἀφέντη μου,
—“Εἶβγα στὸ παραθύρι τὰ φρυδάκια σου νὰ διῶ,
Γιατὶ κυρά μ' θὰ τρελλαθῶ.

4. —Τ' ἔχεις απ' τὰ φρυδάκια μ' βρὲ διαβολουγιέ ;
Πολίτικο γαῖτάνι δὲν εἶδες διαβολουγιέ ;
—Μά ! δὲν εἶδα κυρά μ' ποτέ.

5. Κυρά μ' κι' ἀρχοντοπούλα μ'— γειά σ' ἀφέντη μου,
—“Εἶβγα στὸ παραθύρι τὰ μαλλάκια σου νὰ διῶ,
Γιατὶ κυρά μ' θὰ τρελλαθῶ !

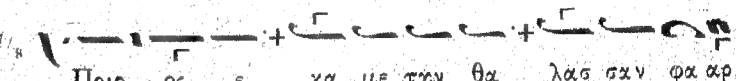
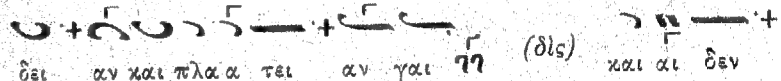
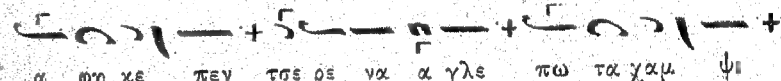
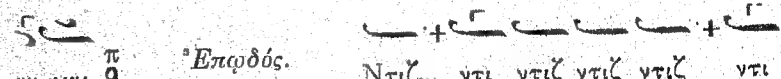
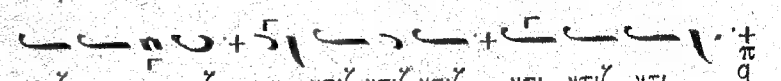
6. —Τ' ἔχεις απ' τὰ μαλλάκια μ' βρὲ διαβολουγιέ ;
Τῆς Προύτσας τὸ μετόξι δὲν εἶδες διαβολουγιέ ;
—Μά ! δὲν εἶδα κυρά μ' ποτέ.

7. Κυρά μ' κι' ἀρχοντοπούλα μ'—“Ὅρσ' ἀφέντη μου,
—“Εἶβγα στὸ παραθύρι τὸ κορμάκι του νὰ διῶ,
Γιατὶ κυρά μ' θὰ τρελλαθῶ.

8. —Τ' ἔχεις απ' τὸ κορμάκι μ' βρὲ διαβολουγιέ ;
Τῆς Πόλης κυπαρίσσι δὲν εἶδες διαβολουγιέ ;
—Μά ! δὲν εἶδα κυρά μ' ποτέ.

5. ΤΑ ΧΑΜΨΙΑ (Χορὸς Λάζικος).

*Ηχος α'. Πα $\overset{\circ}{\chi}$ Ρυθμὸς Καλαματιανὸς 2+2+3=7σημος.

$\frac{1}{8}$
Ποιο ὅς ε κα με την θα λας σαν φα αρ

δαι αν και πλα α τει αν γαι $\overset{\circ}{\eta}$ (δισ) και αι δεν

α φη κε πεν τσε ρε να α γλε πω τα χαμ ψι

αν γαι $\overset{\circ}{\pi}$ *Επ' αὐτὸς. Ντιζ ντι ντιζ ντιζ ντι ντι

ντιζ ντι ντιζ ντι ντιζ ντιζ ντι ντι ντι ντι $\overset{\circ}{\pi}$

1. Ποῖος ἔκχευε τὴν θάλασσαν φαρδαῖαν καὶ πλατύναν,
Καὶ δὲν ἄρχεις πένταρες νᾶ γλέπω τὰ χαμψίαν;
2. Ἐπῆγχε γῶ καὶ τὰ Χανιά κ' ἔφαγχε καὶ σιλάταν,
Ἐφίληττα μὲν κοπελλιάν ἄν στήν φαρδαῖαν τὴν στράταν.
3. Ἐπῆγχε γῶ καὶ τὰ Χανιά κ' ἔφαγχε καὶ μπουλγκούριν,
Ἐφίληττα μὲν κοπελλιάν κ' εἶχε βλονιά στὴ μούρην.
4. Ἐπῆγχε γῶ καὶ τὰ Χανιά κ' ἔφαγχε καὶ καθούριν,
Ἐφίληττα μὲν κοπελλιάν μὲ τ' ἀψηλὸ τακούριν.
5. Ἐσφάζαμ' ἐν' ἀλέκτοραν κ' ἐκάναμεν καὶ σούπαν,
Γκαλέσαμεν τὴν Ἀρμενιάν κ' ὅλην τὴν Τραπεζοῦνταν.
6. Λελεύω σε (κ) λελεύω σε κόκκινον πιπερόπον,
Γιὰ σήκω κ' ἔβγα στὸ χορὸ σὰν κόκκινον καρότον.
7. Λελεύω σε λελεύω σε σὰν Γκιοῦμους-χάνας μῆλον,
Τὸ ἡμερικὸς (ε) ἐν γορός γκατί νὰ καύσ' ὁ ἦλον;
8. Ἡ κεμαντσέμ (γ) κοκκίμηλον, τὸ δοξαρί μ' εἰλαῖν,
Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μάγουλα σ' ἔχω κ' ἐνα δοντέαν (δ).
9. Τὰ τραγουδία στὰ καλά, τ' ἐνάν πέ, καὶ τ' ἄλλ' ἄκσον,
Καὶ τ' ἔμορφα τὰ κόρτσονα (ε) τ' ἐνα φίλ' τ' ἄλλο δάξον.
10. Ἐπήδευεν (ζ) καὶ ὁ ἦλον στήν μάνανα τ' μεραῖαν (η),
Τὴ κόριτσι τὸ φίλεμαν μυρίζ' τρανταφυλλέαν.
11. Κι' ἂν ἀπεθάνω θάψ' τε με σ' ἐναν ψηλὸν ῥασόπον (θ),
Ν' ἀκούω θάλασσας φωνὴν καὶ κύμασι λαλόπον (ι).
12. Τετέ μ' (κ) κι' ἂν ἦσαι καὶ τετέμ καράβ' τὴν θάλασσαν ποίησον,
Τὸ μάντηλό σ' ποίησον πανὶν τὴν νύμφην σ' ἔπαρ' κ' ἔλαν.

6. ΝΑ ΣΑΣ ΤΟΝ ΠΩ (Ἡπειρωτικόν).

Μονωδία. — Κῶμος.

Ἦχος λ' α'. Πα χ' Ρυθμὸς 2 + 2 = 4σημος.

Δε ε ε εν ε ε χω ω ω ω τι ι ι νος

(α) Σὲ ἀγαπῶ (β) ἡμερομίσθιον (γ) λύρα (δ) δῆγμα (ε) κοράσια (ζ) ὑπή-
γαινε (η) δύση (θ) ὄρος (ι) λαλιάν (κ) πατέρα.

τι ι ι ι νος ο ος να α α το ον πω q τον
πο νον της κα αρ δια ας μου η να σα ας το
ον πω ω ω να σα ας το ον πω ω ω ψη λα
βου ου να q Αχ μω ρε να σα α α α α ας
το ο ο ον πω ω ω ψη λα α α α ψη η η
λα α α βου ου να q φο βου μαι μη ρα α
γι ι ι ι στε η να σα ας το ον πω ω ω
να σα ας το ον πω ω ω βου σου λε ες
μου q Αχ μω ρε να σα α α α α ας το ο
ον πω ω ω βου σου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου λε ες μου q και σεις θα ξη ραν θη

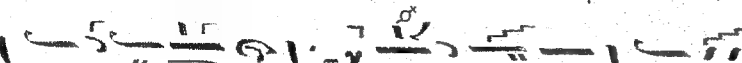
(α) Ἀνάγκη ἐπαυθῆ το μὲν — νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τῇ ἄρσει, τὸ δὲ ἐν τῇ
θέσει, ὅπως τὸ μέλος καταστῇ ἄρσιον, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ
Μουσ. Σύλλ. Τεῦχος Δ'.

 η η τς ηη Έπαυδός. Πω πω πω η κα η

 με ε ε νη σ η πα ρα πο νε με ε ε νη η

 κλα ψε ε ε με q Αχ μα α α α α α

 α α α μω ρε μα α ναμ κλα ψε ε με q

1. Δεν έχω τίνος να τον πω τον πόνο της καρδιάς μου,
 Να σάς τον πω ψηλά βουνά φοβούμαι μη ραγίστε,
 Να σάς τον πω βουσοῦλές μου και σεῖς θα ξεραυθήτε.
 Πῶ! πῶ! πῶ! ἡ κυμένη, ἡ παραπενομένη, κλάψε με,
 Μὰ μωρὲ μάνα μ' κλάψε με.

2. Δεν εἶν' βοτάνια στὸ βουνό, δὲν εἶν' στὸ περιγιάλι;
 Να γαῖανουν τὴν καρδοῦλά μου πῶχει φωτιά μεγάλη;
 Πῶ! πῶ! πῶ! τί νὰ κάνω; θὰ πέσω νὰ πεθάνω.
 Μά... μωρὲ μάνα μ' κλάψε με!

ΔΗΜΩΔΗ ΧΟΡΙΚΑ ΔΙΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔ. Ι. ΤΣΑΚΑΛΟΓΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ

ΕΝ ΒΙΓΛῇ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

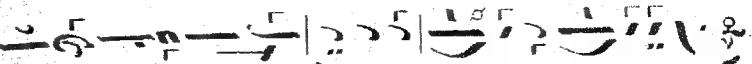
1. ΟΙ ΔΥΟ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

Ἦχος q Πα

Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

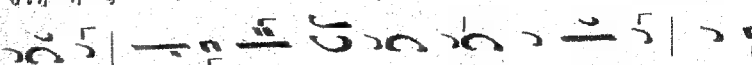
 Ποι α μα να α ε ε ε ε χει ει δυο παι αι

 δια μορ δυο ο παι αι δια α α α α α α α α

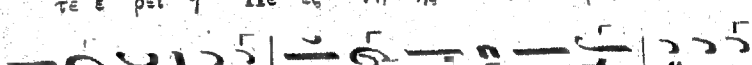
 στη η ξε νη τει α α σταλ με ε ε να πες τη ης να

 μη πες τη ης να μη τα καρ τε ρη μορ κα αρ

 τε ε ρει q Πε ες τη ης να α μη η η η

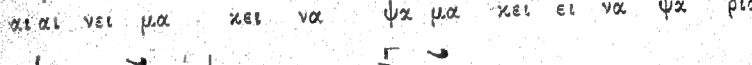
 τα α καρ τε ε ρει μορ κα αρ τε ει ρει ει ει

 ει ει ει ει ει ει σ να μην τα πα αν τι χαι

 αι αι νει μα κει να ψα μα κει ει να ψα ρια

 κυ νη γουν μορ κυ υ νη η γουν q

Μὰ 'κεῖνα ψάρια κυνηγοῦν 'ς τῆς Ἀρμενιάς τὸν κάμπο,
 κ' Ἀρμενιά κατέβασε δένδρα ξερριζωμένα
 κατέβασε καὶ μὲ μὴλιά μὲ μὴλα φορτωμένη. κτλ.

2. ΒΑΡΚΑ ΓΙΑΛΟ

(Χορὸς συρτός)

Ἦχος δη β γ
 Ρυθμὸς τετράσημος Χρόνος μέτριος

 Ε μα θα κυ ραμ πως ε χεις βαρ κα για

λ ο ο ο ο Ε μα θ α κυ ρ α μ π ω ε χ ρ ι ε

β α ρ κ α γ ι α λ ο ε μα θ α κυ ρ α π ω ε

χ ρ ι ε β α ρ κ ο π ο υ λ α κ α ι ψ α α ρ ε ε υ ε ι ς ο π λ α τ ρ ι

α λ α ρ α λ α ρ ο μ β α ρ κ α γ ι α λ ο

Κ' ἦρθα νὰ σοῦ τὴν γυρέψω, (τρὶς)
 γὰ νὰ πάγω νὰ ψαρέψω.
 Νὰ σοῦ τὴν γεμίσω ψάρια, (τρὶς)
 ἀστακοὺς καὶ καλαμαράκια. κτλ.

3. ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΑΠΕΘΑΝΑ

(Χορὸς συρτός)

*Ηχος δ' Πά Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος

Α κο μα α α δ εν α α πε θ α α α

ν α κ ι α ν α ψ α ν τ α κ η ρ ι α μ ο υ ο υ ε ε λ α θ α α

ρ ι α α θ α α ρ ι α β α ρ ι α β α ρ ι α β α ρ υ

τ ε ε ρ α ν α α σ α γ α π ω κ α λ η τ ε ε ρ α

Πῆραν καὶ τὴν ἀγάπη μου ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου.

4. Η ΒΙΡΓΟΥΛΑ (Χηδὸς Κοζοματιανίς).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος. β'. ἐπίτετο.

*Ηχος δ' Πά Χρόνος διττον γοργός.

Βι ι ρ γ ο υ λ α α π α α ν ε σ τ ο ο ν ε ε

ο ο ο Βι ρ γ ο υ ο υ ο υ λ α α π α α ν ε

σ τ ο ο ν ε ε ο ο ο ν α α μ ε ε τ ο

φ ε ε ρ η ς δ ρ ο σ ε ε ρ ο ο ο ν α α μ ε ε

τ ο φ ε ε ρ η ς δ ρ ο σ ε ε ρ ο

— Μανά μου παραπάτησα
 καὶ τὸ σταμνή μου τσάκισα.
 — Δὲν εἶνε παραπάτημα
 μόν' εἶν' ἀγαποτσάκισμα.

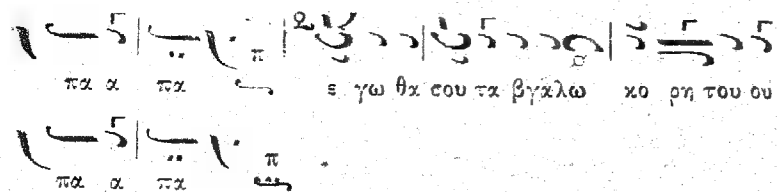
5. Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

(Χορὸς συρτός)

*Ηχος δ' Πά Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος

Α υ τ α α α τ α μ α α υ τ α τ α μ α ν ρ α π ο υ ο υ φ ο

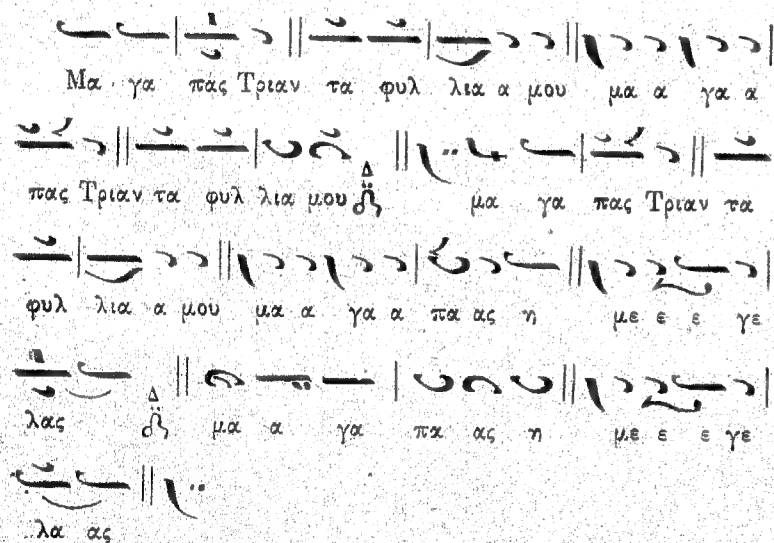
ε γ ω θ α σ ο υ τ α β γ α λ ω κ ο ρ η τ ο υ ο υ

Θὺ σέ φορέσω κόκκινα κ' ὕστερα θὰ τὲ πάρω.
κόρη τοῦ παπᾶ.

6. Η ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

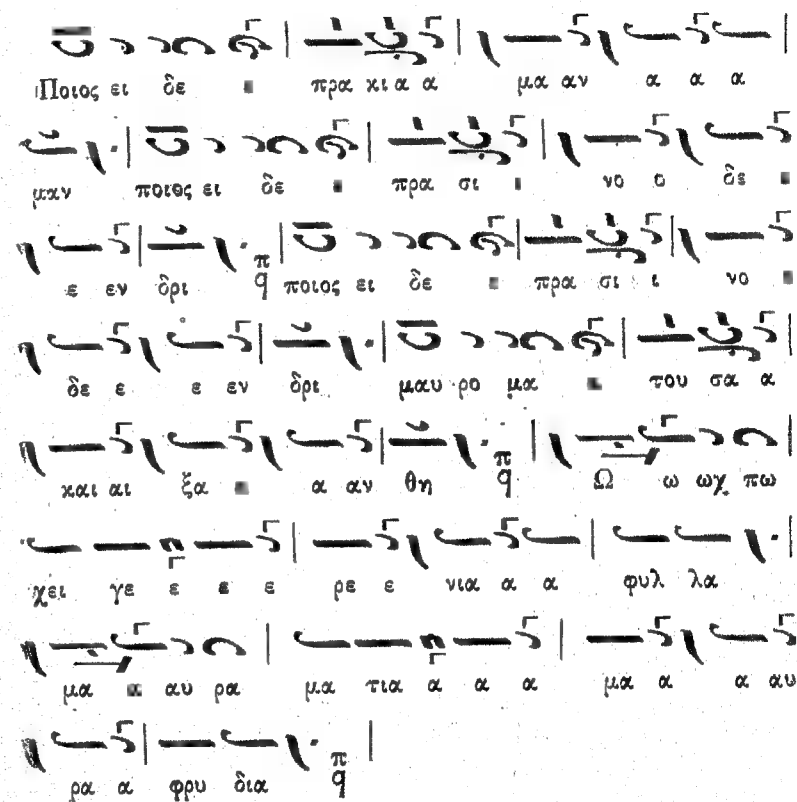
Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίκριτος. Χρόνος μέτριος

ἢ μ' ἐμὲ νὰ παίξης θέλεις τὸν καιρὸν σου νὰ περνᾷς ;

6. «ΠΟΙΟΣ ΕΙΔΕ ΠΡΑΣΙΝΟ ΔΕΝΔΡΙ»

Ἦχος ᾠ ἐκ τοῦ Πα. Ρυθμὸς τρισημιος. (Ὁ 1=5/4) γ π ρ

Ποῖος εἶδε πράσινο δένδρι,
Μαυροματοῦσα καὶ ξανθή,
Πῶχει γερénια φύλλα,
Μαῦρα μάτια, μαῦρα φρύδια.
Καὶ στὴν κορφή μαλάματα,
Κορίτσια μὲ τὰ κλαῦματα,
Καὶ στὸν πάτο χρῶα βρύσι,
Ποῖος τὴν εἶδε τέτοια κρίσι.

Ἔσκυψα νὰ πῶ νερὸ
Μαῦρα εἶν' τὰ μάτια π' ἀγαπῶ,
Γιὰ νὰ πῶ καὶ νὰ γιομίτω
Μαῦρα μάτια νὰ φιλήσω.
Ἔπεσε τὸ μαντήλι μου,
Καὶ μὲ πῶγει τ' ἀγεῖλί μου
Τὸ χρυσοκεντημένο,
Μὴ χάρα 'ταν τὸ καυμένο.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β' — ΕΤΟΥΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ Ε'. (12)

Όπου μου τὸ κεντούσανε
Κορίτσια τραγουδούσανε·
Τρία πάθονα κοράτσια
Σὰν τοῦ Μάη τὰ κεράτσια.
Ἡ μὲν κεντάει τὸν ἀητὸ

Δὲν βγαίνει· ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ·
Κ' ἡ ἄλλη τὸν Πετροίτη
Μὲν Παρασκευὴ καὶ Τρίτη.
Κ' ἡ τρίτη ἀπ' τὸ Γαλατῶ
Βάστα τὸν νοῦ σου δυνατῶ.

7. «ΑΧΕΙΛΙ ΜΟΥ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟ»

Ἦχος χ ἐκ τοῦ Βου. Ρ. β' ἐπίτριτος (1, $\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{8}$) χ χ

Α χεῖ λι μου με ■ λα χροῖ νο. ποῖος το εἶπε πως.
δε εν σα γα πω χ α χεῖ λα κι ι μου βχιμ με.
νο ο κα ποῖος σε χεῖ ει μα ραμ με νο χ

Ἀχειλί μου μελαχροινὸ
Ποῖός τό εἶπε πῶς δὲν σ' ἀγαπῶ,
Ἀχειλάκι μου βαμμένο
Κάποιος σ' ἔχει μαραμμένο.
Δύο ματάκια π' ἀγαπῶ
Τρόπος δὲν εἶναι νὰ τὰ ἰδῶ·
Κι' ἄλλα δρῶ ποῦ μὲ κυττοῦνε
Σαῖτες ποῦ μοῦ πετοῦνε.
Προσέξτε μὴν τὰ διώξετε
Καὶ μένα βαλαντώσετε.

Κι' ἂν τὰ διώξητε τὰ μαῦρα
Διώξετε καὶ μέν' ἀντάμα.
Ἡ ἀγάπη μου στὴν ξενητειᾶ
Πάει καὶ δὲν γυρίζει πειᾶ.
Τί νὰ βρῶ γὰρ νὰ τῆς στείλω;
Ἕνα ζαχαρένιο μῆλο.
Νὰ στείλω μῆλο σέπεται
Ἡ ἀγάπη μου μαραίνεται.
Τριαντάφυλλο μαδιέται
Κ' ἡ ἀγάπη λησμονιέται.

8. «ΑΡΑΔΙΑΣΤΗΤΕ ΣΤΟ ΧΟΡΟ»

Ἦχος η ἐκ τοῦ Πα. Ρ. β' ἐπίτριτος (1, $\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{8}$) χ η

Α ρα δια στη τε στο χο ο ρο ο να πα ρα.

το κο ον τυ υ λι π (Δις) να ζω γρα φι ι σα
γα πη μου τα ρο δι να α σου χει ει λη π (Δις)

Ἀραδιστήτε στὸ χορὸ νὰ πάρω τὸ κοντύλι
Νὰ ζωγραφῶ ἀγάπη μου τὰ ρόδινά σου χεῖλη.
Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο ζαχαροφιριρίζει
Κι' ὁποῖος στὸν ὕπνο του τὸ ἰδῇ τὴν νύκτα λαχταρίζει.
Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο θέλει νὰ τὸ φιλήσω,
Μ' αὐτὸ μυρίζ' ἀπὸ κρασί, φοβοῦμαι μὴ μεθύσω.
Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο γελᾷ ζαχαρένια,
Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ σ' ἀγάπησα, τρελλαίνομαι γιὰ σένα.

9. «Η ΚΑΤΑΡΑ»

Ἦχος λ Πα Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1, $\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{8}$) χ π

Ου λοι το ο ον η λιο τον τη η η
ραν η ου ου λοι τον η η λιο τον τη ρα ■ που πα ει να
βα α σι ι λευ ση π

Οὔλοι τὸν ἥλιο τὸν τηρᾶν ποῦ πάει νὰ βασιλεύσῃ·
Κ' ἡ κόρη ποῦχει τὸν καὺμὸ τὴν θάλασσ' ἀγναντεύει.
Βλέπει καράβια κ' ἔρχονται, βαρκοῦλες κι' ἄρμενίζουν.
— Μάνα καράβια τέσσαρα, μάνα βαρκοῦλες πέντε·
Σύρε, μάνα, καὶ ῥώτα τα, σύρε, μάνα, καὶ πὲς τους
Μὴν εἶδαν τὸν ἀσίκη μου, τὸν ἀγαπητικὸ μου.
Σὲ τί τραπέζι τρώει ψωμί καὶ τὸ ἴδιό μου εἶν' ἄδικο,
Σὰν τί χεράκια τὸν κερνοῦν καὶ τὰ ἴδικά μου τρέμουν,

Σὰν τί ματάκια τὸν τηρᾶν καὶ τὰ ὀικά μου κλαῖνε.
Κάνω νὰ τὸν καταραστῶ καὶ πάλι μετανοῶνω.
— Ἀπὸ ὕψηλὰ νὰ γκρεμιστῇ καὶ χαμηλὰ νὰ πέσῃ,
Σὰν τὸ γυαλί νὰ ραῖστῇ, σὰν τὸ κερί νὰ ληῶσῃ,
Κ' ἐγὼ διαβάτης νὰ γενῶ ν' ἀλλάζω τοὺς γεράδες.

10. «ΚΑΤΩ ΣΤΗ ΡΟΪΔΟ»

*Ηχος ᾠὴ ἐκ τοῦ Πα. Ρυθμὸς τρισημῶς (Ὁ I=3/2) π π

Κα τω στη Ρο οἰ δο στη Ροἰ δο που ου λα (Δίς)
Φραγγος α γα α πη σε μια Ρω μνο που ου λα π (Δίς)

Κάτω στὴ Ροῖδο στὴν Ροῖδοπούλα.
Φράγγος ἀγάπησε μιὰ Ρωμηοπούλα.
Κ' ἡ Ρωμηοπούλα δὲν τότε θέλει
Κ' ἡ σκύλα ἡ μάνα της τὴν ὀρμηγεύει.
— Πάρτονε, κόρη μου, τὸν λεβεντάκη
Γιὰ νὰ φορέσῃς στενὸ βραχάκι.
— Δὲν πέρνω, μάνα μου, ἄντρα τὸν Φράγγο
Γιὰ νὰ ἀκούω «περντίο σάντο».
— Πάρτονε, κόρη μου, κ' ἔχει καπέλλο.
— Ἄντρα, μανούλα μου, Φράγγο δὲν θέλω.
— Πάρτονε, κόρη μου, τ' ἔχει φλωράκια.
— Ἄντρα δὲν θέλω χωρὶς μoustάκια.
— Πάρτονε, κόρη μου, στεφάνωσέ τον,
Τρεῖς μῆνες βάστα τον καὶ χῶρισέ τον.

11. «Η ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ»

*Ηχος ᾠὴ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1 1/2, 1, 1=7/8) π π

Μι αυ γου λα Σταυ ρου ου λα α α α

θε ελ να ση κω θω (Δίς) μι αυ γου ου λα
θελ να ση η κω θω να μπω ω σε πε ρι ι βο λι π

Μι' αὐγούλα (Σταυρούλα) θέλ' νὰ σηκωθῶ
Νὰ ἔμπῳ σὲ περιβόλι
Νὰ κόψω μῆλο τῆς μηλιᾶς
Κυδῶνι τῆς ἀγάπης.
Νὰ κόψω (Σταυρούλα) κ' ἓνα ἡτέφυλλο
Νὰ κρῶ τὸν ταμπουρά μου.
— Κατακαυμένη ταμπουρά
Γιὰ δὲ βαρεῖς γιομάτα
Ξανθὴ καὶ μαυρομμάτα.
— Γιὰ σφίχ' (Σταυρούλα) τὰ τέλια δυνατὰ
Καὶ βάρει με γιομάτα
Ξανθὴ καὶ μαυρομμάτα.
Κι' ἂν δὲν στὴν φέρω τὴν ξανθὴ
Κάμε με δρὸ κομμάτια
Ξανθὴ καὶ μαυρομμάτα.

12. «ΔΕΝ ΣΟΥ ΕΙΠΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΜΟΥ»

*Ηχος ᾠὴ δὲ ἐκ τοῦ Νη. Χρόνος μέτριος. δὲ

Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1 1/2, 1, 1=7/8)

Δεν σου μω ρε δεν σου ου δεν σου ου ειπα α
πε ερ δι κου ου λα α μου (Δίς) δε εν σου ειπα
πε ερ δι ι κου ου λα μου μι ι κρη που λα α κι ι
δου ου λα μου δὲ (Δίς)

Δὲν σοῦ εἶπα περδικοῦλᾶ μου
Μικρὴ πουλικοῦλᾶ μου
Νὰ μὴν παραστολίζεσαι
Καὶ παῖσαι καὶ λυγίζεσαι.
Σὲ πιάνουν τὰ ναυτόπουλα
Κι' ὁ γυῖος τοῦ καπετάνιου
Ἰὼτ' ἔχουν βρόγχα στὰ πανιὰ
Καὶ ἔωθεργα στὰ ξάρτια
Σὲ φέρνουνε στὴν ξενιτειά,

Στὰ φράγκικα σαράγια.
Ἐκεῖ 'ν ὁ κοῦκκος δὲν λαλεῖ
Τ' ἀηδόνι δὲν τὸ λέει.
Τὸ λέει ὁ πετροκότσιφας
Σὲ κλέφτικα λημέρια.
Ἐκεῖ 'ναι ἡ καταξανθαῖς
Καὶ τ' ἔμορφα κορίτσα
Καὶ βγαίνουν τὰ κλεφτόπουλα
Βαρώντας τῆς τζαμάρας.

13. «ΚΟΡΗ ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ ΜΟΥ»

Ἦχος λ̣ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριστος (1 1/2, 1, 1=1/2) χ̣ π̣

Κο ρη μα ■ ■ λα κο ρη μα λα α
μα α τε ε νια ■ α α μου (Δις) κο ρη μα
λα ■ μα ■ τε ■ νια α ■ α μου και μαρ γα
ρι ι τα α ρε ε νια α α α μου

Κόρη μαλαματένια μου
Καὶ μαργαριταρένια μου
Βγαίνεις τὸ μῆνα μιὰ φορὰ
Ποῦν' τὰ λελούδια τὰ πολλά.
Κάνεις τοὺς νεγροὺς καὶ σφάζονται
Τοὺς γέροντες καὶ πλαντάζονται.

Κάνεις καὶ 'μένα τὸ φτωχὸ
Πέρνω μαχαῖρι νὰ σφαγῶ.
Μὴ σφάζεσαι, λεβέντη μου,
Κ' ἐγὼ σὲ κάνω ταῖρι μου.
Κι' ἂν δὲν σὲ κάμω ταῖρι μου
Σὲ κάνω ψυχοπαῖδι μου.

14. «Η ΒΙΟΛΕΤΑ»

Ἦχος ῥ̣ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριστος (1 1/2, 1, 1=1/2) χ̣ π̣

Βιο λε τα μ αν θι ι σμε νη βιο λε ■ τα μ α αν θι ι
σμε νη βιο λε τα μ αν θι ι σμε νη βιο λε ε τα
μ α α νοι οι κτη βιο λε τα α μ α α
νοι οι οι οι κτη

Βιολέτα μ' ἀνθισμένη, βιολέτα μ' ἀνοικτή
Στὸν ἴσχυο σ' ἀποκάτω ποῖος θ' ἀποκοιμηθῇ;
Βιολέτα μ' ἀνθισμένη μὲ φύλλα πράσινα
Φέρω τὸν ἔρωτά σου μὲ χίλια βάσανα.
Βιολέτα μ' ἀνθισμένη μὲ τὴν κορφάδα σου
Ποῖος θὰ τήνε γλεντήσῃ τὴν εὐμορφάδα σου;

15. «ΤΟ ΝΕΡΑΝΤΖΟΦΙΛΗΜΑ»

Ἦχος ῥ̣ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριστος (1 1/2, 1, 1=1/2) χ̣ π̣

Α πο ο γκρε μο ο γκρε μι ι ζι ται αι το ο νε
ρα αν τζο φι ι λη μα π̣ σε πε ε ρι βο ■ λι
μπαται και νει μια νε ρα αν τζο φι ι λη με νη π̣

Ἀπὸ γκρεμὸ γκρεμίζεται
 Τὸ νεραντζοφιλήμα.
 Σὲ περιβόλι μπαίνει
 Μὴ νεραντζοφιλημένη.
 Ποτίζει δένδρα καὶ κλαριά
 Τὸ νεραντζοφιλήμα.
 Ὡχ μηλιές καὶ κυδωνίτσες
 Γεῖά, χαρά σας κοπελίτσες.

Καὶ ἡ ὀκλή μου ἡ μηλιά.
 Τὸ νεραντζοφιλήμα.
 Δίχως ἀέρα, ξένη,
 Νεραντζοφιλημένη.
 Κάνει λειμόνια μάλαμα.
 Τὸ νεραντζοφιλήμα.
 Τὰ φύλλα κάνει ἀσῆμι
 Κόρη κάμε ἡλεμοσύνη.

16. «ΣΤΟΝ ΑἸΔΗ ΘΑ ΚΑΤΕΒΩ»

Ἦχος ᾠὴ Γα. Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{2}$) χ η

Στον Α ὦθ θα κα τε ε βω στον Α ὦθ θα κα
 τε βω στον Α ὦθ θα κα τε ε βω και
 στον Πα ρα η δει ει σο ο ο και στον Πα ρα α
 δει η η η

Στὸν Ἀδὴ θὰ κατέβω καὶ στὸν Παράδεισο
 Τὸν Χάρο ν' ἀνταμώσω δηὸ λόγια νὰ τοῦ πῶ...
 —Χάρε, γιὰ χάρισέ μου σαῖτες κοφτερές
 Νὰ πάω νὰ σαῖτέψω δηὸ τρεῖς μελαχροινές
 Πῶχουν στὰ γεῖλη βάμμα, στὸ μάγουλο ἐλῆν.
 Κι' ἀνάμεσ' ἀπ' τὰ στῆθη χρυσῇ πορτοκαλιά.
 Κάνει τὰ πορτοκάλια καὶ δὲν μυρίζουνε . . .

17. «Η ΠΗΤΤΑ ΤΟΥ ΣΠΑΝΟΥ»

Ἦχος λ η ἐκ τοῦ Γα Χρόνος μέτριος. δ
 Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{2}$)

Την πη μω ρε την πη η τα πω φα γ ο σπα
 νος α μαν δ (Δις) ε τσι α α μαν α μαν
 η ταν κο λο ο κυ θε ε νια δ (Δις)

Τὰ χέρια τοῦ τὴν φτιάνανε ἦταν μαλαματένια.

18. «Η ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ»

Ἦχος η Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{2}$) χ η

Μα γα πας Γα ρου ου φα λια μου μ α γα
 πας η με ε γε λας π (Δις) μ α α γα
 πας η με ε γε λας το ον και ρο ον σου
 να η περ νας π

—Μ' ἀγαπᾷς ἢ μὲ γελᾷς τὸν καιρὸν σου νὰ περνᾷς;
 —Σ' ἀγαπῶ δὲν σὲ γελῶ, τὸν καιρὸ μου δὲν περνῶ.
 —Πές μου τί κιτρίνισες καὶ χαλκοπρασίνισες;
 Μὴ σὲ μάλωσε κανεὶς; Γαρουφαλιά μ' νὰ μοῦ τὸ 'πῆς.

—Με μαλών' ὁ ἀδελφός μου ποῦ εἶν' τὰ μάτια καὶ τὸ φῶς μου.
 Με μαλών' ἡ πεθερά μου ποῦν' ὀλίγα τὰ προικιά μου.
 Με μαλών' ἡ νύφη μου γιὰ νὰ φτειάσω σπῆτι μου.
 Θὰ τὰ φτειάσω τὰ προικιά μου γιὰ νὰ σκάσ' ἡ πεθερά μου.
 Θὰ τὸ φτειάσω καὶ τὸ σπῆτι γιὰ νὰ σκάσῃ καὶ ἡ νύφη.

19. «Η ΚΙΤΡΟΛΕΗΜΟΝΙΑ»

*Ηχος Δι Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1 \frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{7}{8}$) $\chi \delta$

Κι τρο λεη μο νια μωρ κι τρο λε η μο ο
 νια κι τρο λεη μο νια και μαν τζου ρα α
 να α μου κι τρο λεη μο νια και μαν τζου
 ρα α να α μου αρ νη σου τους δι κους σου
 κι ε λ αν τα μα α μου

Κιτρολεημονιά καὶ μαντζουράνα μου
 Ἀρνήσου τοὺς δικοὺς σου κ' ἔλ' ἀντάμα μου.
 —Πῶς νὰ τσ' ἀρνηθῶ καὶ πῶς νὰ τοὺς τὸ πῶ,
 Πούμαι κοριτσάκι δώδεκα χρονῶν.
 Ἔχε γειὰ μητέρα καὶ πατέρα μου.
 —Σύρε θυγατέρα μ' σύρε στὸ καλό.

20. «ΟΥΛΑ ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ»

*Ηχος $\lambda \eta$ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1 \frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{7}{8}$) $\chi \pi$

Ου λα τα που λα κια α μα αν α μαν
 ου λα τα που λα κια α ζυ γα ζυ γα ου λα
 τα που ου λα κια α ζυ γα ζυ γα το ε ρη
 μο τα η δο νι το μο να χο

Τὸ ἔρρημο τ' ἀηδόνι τὸ μοναχὸ περπατεῖ καὶ λέγει μὲ τὸν ἀητό.
 Περπατεῖ καὶ λέγει καὶ κελαδεῖ, ἀντρα μου πολίτη πραγματευτή
 Καὶ Μεσολογγίτη ξενιτευτή.
 —Ποῦ τὴν ἡύρες ξένε μ' αὐτὴ τὴ νεῖα τὴν ξανθομαλλοῦσα τὴν Ἀθηνῆ;
 —Ἀπ' τὴν Πόλι ἐρχόμουν κι' ἀπ' τὰ νησιά κι' ἀπ' τὴ γειτονιά της ἐπέρασα.
 Τὰ βασιλικά της ἐπότηζε καὶ τῆς μαντζουράνες ἐδρόσιζε.
 Μοῦκοφε κλωνάρι καὶ μοῦδωσε, μοῦπε κ' ἓνα λόγο ποῦ μ' ἄρσε.
 —Μωρὲ παλληκαράκι κι' ἂν μ' ἀγαπᾷς, τί περνοδιαθαίνεις καὶ δὲν 'μιλᾷς;
 —Στείλε προξενήτρα στὴ μάνα μου καὶ προξενευτάδες στὸν μπάρμπα μου.
 —Τοὺς προξενευτάδες ἐδιώξαν καὶ τῆς προξενήτραις μαλώσανε.

III ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΣΥΜΕΩΝ Α. ΜΑΝΑΣΣΕΙΔΟΥ

Ἦρθε εἰς Αἶνον.

1. «ΤΟ ΠΑΝΑΓΥΡΙ»

*Ηχος α'. Πα $\frac{3}{4}$

Το πα να γυ υ ρι χα α α λα σε ε η α

για α πη μου δια βαι αι αι αι νει ει ει η (Δις)

α α φη η η α α α φη στε με ε να τη

ην ι δω ω π Δ φη στε με ε να τη η

ην ι δω ω για τι ι ψυ χη μου βγαι αι αι αι

νει ει ει η Επαδός. Ε ε λα να σε ι δω να

για α α νω ω να μην πε σω κι α πο θη

α α α νω π

Τὸ μέλος καὶ τὸ δίστιχον ἄδεται ἐμμέτρως ἐπιστροφόντων ἐκ πανηγύρεως
ἐφ' ἀμάξης ἐν Αἰῶνι.

2. «ΤΟ ΝΕΡΑΝΤΖΟΦΙΛΗΜΑ»

Ἦχος α'. Πα. 5/4

θαυ μά ζω το κρυ υ ο νε ρο το νε

ρα αν τζο φι λη μα πού ναι και κα α τε

βαι νει ω ω νε ραν τζο φι ι λη με νη

Θαυμάζω τὸ κρυὸ νερό—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Πού'ναι καὶ κατεβαίνει!—ὦ νεραντζοφιλήμενη.
 Πὸ τὸν κρημνὸ κρημνίζεται—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Στὴ γῆς καὶ κατεβαίνει—ὦ νεραντζοφιλήμενη.
 Ποτίζει δένδρα καὶ κλαδιά—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Λεμονιάς καὶ κυπαρίσσια—ὦ λαις εἴθε ἴσια-ἴσια.
 Ποτίζει καὶ μὰ λεμονιά—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Λεμονιά μου φουντωμένη—ὦ νεραντζοφιλήμενη.
 Κάμνει λεμόνια δίφορα—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Λεμόνια, πορτοκάλια—ὦ νεραντζοφιλήμενη.
 Ὅποιος τὸ κόψει κόβεται—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Κι' ὅποιος τὸ φάγ' πεθαίνει—ὦ νεραντζοφιλήμενη.
 Ἐγὼ ἄς τὸ κόψω κι' ἄς κοπῶ—τὸ νεραντζοφιλήμα
 Ἄς τὸ φάγω κι' ἄς πεθάνω
 Ἄλλη ἀγάπη νὰ μὴ κάμω—ὦ νεραντζοφιλήμενη.

3. «ΜΠΟΜΠΟΜΠΩ»

Ἦχος α'. Πα. 2/4

Ε βρα δυα σε και ση με ρα δὴ μπο ο ο μπο

μπω ω ω πα γει και τουτ η με ρα μπε εν γκι

νε μαρ κα μαρ κα μπεν γκι νε το β' ἡμίστιχον

Δεν σει δαν τα μα τα κια μου δὴ μπο ο ο μπο

μπω ω να παρ ο νους μα ρα μπε εν γκι

νε μαρ κα μαρ κα μπεν γκι νε

4. « Η ΞΕΝΗΤΕΙΑ »

Ἦχος α'. Πα. $\frac{2}{4}$

Η ξε ε νη τεια α με χαι αι ρε
 ται αι αι η ξε ε ε νη τεια α με χαι αι ρε
 ται αι αι χι ο το ο ο πορς μου ου ου ου με
 κρα α α ζει ει ει ει ει ει ει $\frac{\pi}{q}$

Ἐπωδός.

Κ' ἡ μάνα ποῦ μ' ἐγέννησε κλαίει κι' ἀναστενάζει.
 Ἐπωδός. Ἀχ, κλαίει κι' ἀναστενάζει.

5. « ΚΑΝΑΡΙΑ »

Ἦχος α'. Πα. $\frac{2}{4}$

Η καρ δια με χει κλει ει θα α κι Κα να α
 α ρια $\frac{\pi}{q}$ (ις) Ε πα ρε το κια α
 νοι οι ξε Κα να α α ρια $\frac{\pi}{q}$ ε πα ρε τς
 κι α α νοι οι ξε $\frac{\pi}{q}$

Τὸ β' ἡμῶσιζον.

Ε χει με σα πε ρι ι θο ο λι Κα να α
 α α ρια $\frac{\pi}{q}$ (Δις) Εμ. θα και σε ρια α
 νι ι σε Κα να α α ρια $\frac{\pi}{q}$ εμ. θα και σε
 ρια α νι ι σε $\frac{\pi}{q}$

6. « Ο ΥΙΟΣ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ »

Ἦχος α'. Πα. $\frac{2}{4}$

Μιας χη η η ρα ας υι ος μια ας κα α
 λο γρηας $\frac{\pi}{q}$ μια α ας κα α α α λο ογρηας $\frac{\pi}{q}$
 ντυ νε ε ται αι α αρ μα α το ο νε
 ται $\frac{\pi}{q}$ για α πο ο ο λε ε μο $\frac{\pi}{q}$

Μιάς χήρας υἱός, μιᾶς καλογρηᾶς
 Ἐτύνεται, ἀρματόνεται γιὰ πόλεμο.
 Καὶ πόλεμο δὲν ἤρρηκε καὶ γύρισε
 Ἐσχυψε εἰς τὸν Δούναβα νὰ πιῇ νερό.
 Καὶ νέοι τὸν ἐπλακώσανε ὡς ἑκατό.
 Μιὰ κουρσουνιά τῷ δώσανε μέσ' στὸ φτενό.

Τὸ αἶμα τὸν προσφύριζε στὴ σκάλα του.
Κι' ὁ μαῦρός του τὸν κλαί' τὸν κλαίει βαρεῖα.
—Γιὰ σῶπα, μαῦρέ μου, μὴν κλαῖς, μὴν κλαῖς βαρεῖα.
Μόν' βάλε τὸ χεράκι σου στὴν τσέπη μου
Καὶ πάρε τὴ χρυσὴ κλωστή τὴν ἀσπρομεταξένια
Καὶ ράψε με συγνὰ-πυκνὰ νὰ μὴ συγνοπονέσω
Καὶ πάρε τὸ 'λαφρό μ' σπαθὶ καὶ τὸ βαρὺ τουφέκι.
Καὶ πᾶνε τὰ στὴ μάνα μου τὴν καλογερά . . .

7. «ΦΕΡΓΑΔΑ — ΣΚΑΜΠΑΒΙΑ»

Ἦχος α' Πα $\chi^2 /$

Α η δο νια του ου πε ρι βο λίου ου για τι δεν
κε λα ι δει τε Ε λε ι νη π ω Ε
λε ε νη μου ου φερ γα α α α δα σκαμ πα
βι ι α μου ου ου π

Διαλελυμένως τὸ β' ἡμίστιχον χ

Μον με να πε ρι με νε τε ε και με να καρ τε
ρει τε Ε λε ε ε νη π ω Ε λε ε νη μου
ου μι κρη η η η και χαι δε με ε νη μου π

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ Δ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΔΗΜΩΔΗ ΓΑΜΠΛΙΑ ΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΟΝΤΩ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ ΚΡΩΜΝΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΧΑΛΔΙΑΣ

ΤΟΜΙΣΘΕΝΤΑ ΥΠΟ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Μουσικοῦ ἐν Διβερῇ τῆς ἐπαρχίας Ροδοπόλεως.

I.

Τὸ ἀκόλουθον γαμπλιον ᾄσμα, οὔτινος τὸ μέλος εἶναι ἀρχαιοτάτον Δώριον, ἄδεται κατὰ πανάρχαιον ἔθιμον ὑπὸ ὀμίλου γυναικῶν, συγγενῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅταν ἐνδύηται ἡ νύμφη.

Ἦχος α'. Πα. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος ὀλίγος ἀργός.

Α φη κο ρη η α φη η η κο ρη την
μα α α να σου δ α φη κο ρη η η την
μα α να α σου ου και αι αι κα με α α α
α α α α λην μα α α α α α α α να

Ἀφή κορή τὴν μάνα σου καὶ κάμε ἄλλην μάνα.

Ἀφή κορή τὸν κύρη σου καὶ κάμε ἄλλον κύρη.

Ἀφή κορή τ' ἀδέλφια σου καὶ κάμε ἄλλ' ἀδέλφια.

Ἀφή κορή τοὺς γείτονας καὶ κάμ' ἄλλους γειτόνους.

Ἀφή κορή τοὺς συγγενεὺς καὶ κάμ' ἄλλη συγγένεια.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Γ'.—ΤΕΥΧΟΣ Α'. (8)

2.

Τὸ ἀκόλουθον γαμήλιον ᾠσμα, οὗτινος τὸ μέλος εἶναι ὡσαύτως ἀρχαιότατον Δώριον, ἴδεται κατὰ πανάρχαιον ἐπίσης ἔθιμον ὑπὸ ὀμίλου ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, προεξαρχόντων τῶν μουσικῶν ὀργάνων, κεμενέδων καλουμένων, ὅταν ὁ γαμβρὸς ἐξέρχεται τῆς πατρικῆς του οἰκίας καὶ μεταβαίνει πρὸς παραλαβὴν τῆς νύμφης.

Ἦχος α'. Πα. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος δλίγον ἀργός.

Μα ναμ για δο ο ο ος μου ου την ε ε ευ
 χη η ης θα α πα α γω ω π ω στε ε
 φα α α νου ου ου ου ου ου ου ου μαι π ε χε
 υι ε ε εμ και την ε ε ευ χη ημ για α αρ ε
 ει α μαν α μαν π ε χε υι ε ε εμ και αι
 την ε ε ευ χη η ημ και αι πα αν τω ω
 ω ων τω ων α α α ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ων

Στροφή α'.

Μάναμ' γὰ δός μου τὴν εὐχὴν σ' ὅθ' πάγω στεφανοῦμαι.
 Ἐχε υἱέμ' καὶ τὴν εὐχὴν μ'—γὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
 Ἐχε υἱέμ' καὶ τὴν εὐχὴν μ' καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Στροφή β'.

Ξένον ψυχὴ ψυχουμαχέι τοῦ καραβιοῦ τὴν πρύμνην
 Δέν ἔχει μάνα νὰ τὸν κλαίῃ — γὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
 Δέν ἔχει μάνα νὰ τὸν κλαίῃ, κύρην νὰ τὸν λυπᾶται.

Στροφή γ'.

Δέν ἔχ' ἀδέλφια σπλαγχνικά νὰ κλαῖν' ἀπὸ καρδίας.
 Τὸν κλαίει ἡ νύκτα κ' ἡ αὐγὴ — γὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
 Τὸν κλαίει ἡ νύκτα κ' ἡ αὐγὴ, ἄστρα μὲ τὸ φεγγάρι.

Στροφή δ'.

Τὸν κλαίει κ' ὁ καπετάνος τοῦ μὲ δέκα παλληκάρια.
 Σήκω σήκω καλὸ παιδί — γὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
 Σήκω σήκω καλὸ παιδί κ' ἄξιό μου παλληκάρι,

Στροφή ε'.

Ἐγὼ σᾶς λέγω δέν ἴπορῶ καὶ σεῖς μοῦ λέτε σήκω
 Βαστάτέ με νὰ σηκωθῶ — γὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
 Βαστάτέ με νὰ σηκωθῶ γὰ βάλτε με νὰ κάτσω.

Στροφή ε'.

Γὰ δόστε μου τὴν χάρτα μου τὴν ἀργυρὴν κουμπάσαν
 Νὰ κουμπασάρω τὸν καιρὸν — γὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
 Νὰ κουμπασάρω τὸν καιρὸν σὲ ποῖο λιμένα πάμε.

Στροφή ζ'.

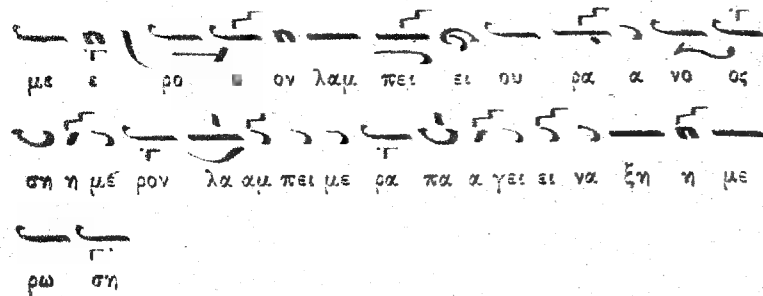
Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ βουνὸ τὸ παραχρῆνονιμένο;
 Ἐκεῖ νὰ πᾶ νὰ φθάσωμε — γὰρ εἶ ἄμάν ἄμάν
 Ἐκεῖ νὰ πᾶ νὰ φθάσωμε νὰ πιάσωμε λιμένα.

3. ΑΠΟΚΑΜΑΡΩΜΑ

Ἦτοι γαμήλιον ᾠσμα ᾠδόμενον ὑπὸ ὀμίλου γυναικῶν ἐν συνοδείᾳ τῶν μουσικῶν ὀργάνων, κεμενέδων, ὅταν μετὰ τὴν στέφην ἀποκαλύπτεται ἡ νύμφη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γαμβροῦ.

Ἦχος α'. Πα. Ρυθμὸς τρίσημος 011=5/4

Ση με ρο ο ον λαμ πει ει ου ρα α νο ος
 χα ρα ξε ε ε κη α α να το ο λη ση η

Α' ήμισιον.

Σήμερον λάμπει οὐρανός — χάραξε κ' ἡ 'Ανατολή
Σήμερον λάμπει οὐρανός
Σήμερον λάμπει 'μέρα — πάγει νὰ ξημερώσῃ.

Β' ήμισιον.

Σήμερον στεφανώνεται — χάραξε κ' ἡ 'Ανατολή
Σήμερον στεφανώνεται
Αἰτάντες τὴν περιστέρα — πάγει νὰ ξημερώσῃ.

Γ' ήμισιον.

Στὸν ἅγιον τάφον τοῦ Χριστοῦ — χάραξε κ' ἡ 'Ανατολή
Στὸν ἅγιον τάφον τοῦ Χριστοῦ
Νὰ πᾶν νὰ προσκυνήσουν — πάγει νὰ ξημερώσῃ.

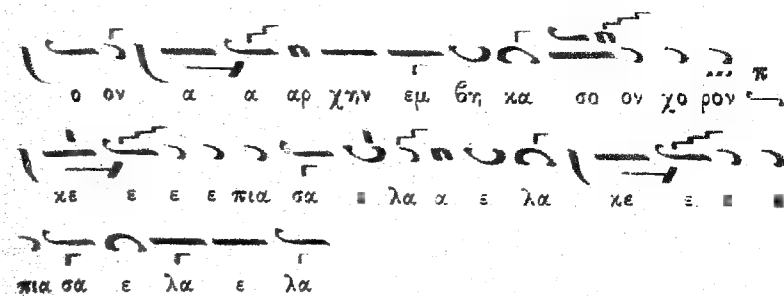
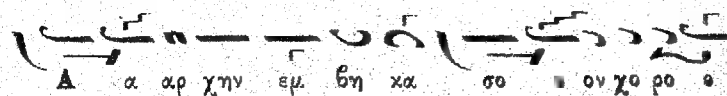
Δ' ήμισιον.

Στὸν 'Ιορδάνην ποταμὸν — χάραξε κ' ἡ 'Ανατολή
Στὸν 'Ιορδάνην ποταμὸν
Νὰ πᾶν νὰ κολυμβήσουν — πάγει νὰ ξημερώσῃ.

4. «ΘΥΜΗΓΜΑ» = ΕΝΘΥΜΗΜΑ

Ἦτοι πρῶτος χορὸς τῆς νύμφης, εἰς τὸν ὁποῖον λαμβάνουσι μέρος
ὁ γαμβρὸς καὶ πάντες οἱ προσκεκλημένοι ἀποτελοῦντες
κύκλον εὐρύτατον καὶ ἄδοντες δυνάμει, τῶν κεμενέδων
πάντοτε συνοδευόντων.

Ἦχος λ β'. Πα Ρυθμὸς δισσημος, χρόνος μέτριος.

Στίχος α'.

Ἀρχὴν ἐμβῆκα σὸν χορὸν (δὶς)
— κ' ἔπιασα ἔλα ἔλα — »
Κ' ἔπιασα χερί δροσερὸν »
Ἄσπρο ἄσπρο σὰν τὸ γάλα
Μαλακὸ σὰν τὸ βαμβάκι.

Στίχος β'.

Τοῦτα τὰ σπήτια τ' ἀψηλὰ (δὶς)
Πέτρα νὰ μὴ λαΐσῃ »
Κι' ὁ οἰκοκύρης τοῦ σπητιοῦ »
Χρόνους πολλοὺς νὰ ζήσῃ. »

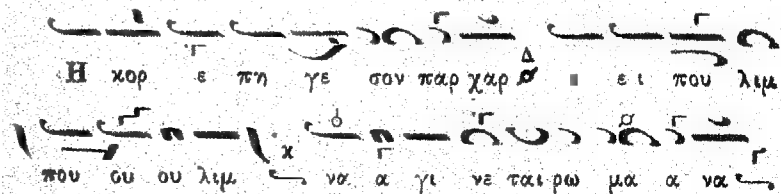
Στίχος γ'.

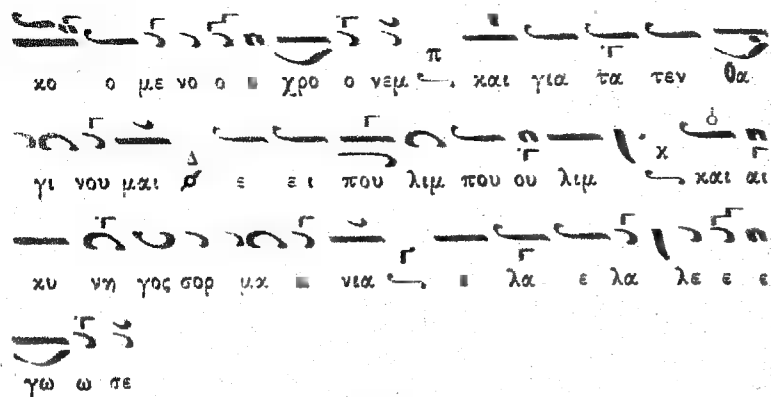
Νὰ ζήσῃ χρόνους ἑκατὸν (δὶς)
Ἡμέρας χιλιάδας
Νὰ ζῇ ἡ νύμφη κι' ὁ γαμβρὸς »
Κουμπάρος καὶ κουμπάρτσα.»

5. «ΟΜΑΛΙΑ» = ΙΣΙΑ

Χορὸς τῆς Κρῶμνης, εἰς τὸν ὁποῖον λαμβάνουσι μέρος ἄνδρες τε
καὶ γυναῖκες ἀποτελοῦντες κύκλον καὶ ἔχοντες ἐν μέσῳ
αὐτῶν καὶ μουσικὰ ὄργανα, κεμενέδας.

Ἦχος λ β'. Πα Ρυθμὸς δισσημος μετὰ τρισήμου λ

Στίχος α'.

'Η κόρ' ἐπῆγε σὸν παρχάρ — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Νὰ γίνεταί ρωμάνα — κομενόχρονεμ'
Καὶ γὰ τατὲν θὰ γίνουμαι — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Καὶ κυνηγὸς σ' ὁρμάνια. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος β'.

'Αρνίμ' θὰ καταροῦμαι σε — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Φοβοῦμ' ἄσῃν κατάραιμ' — ἔλα ποδεδίζω σε
Φοβοῦμαι κρούει σὸν πρόσωπος — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Καὶ χάν' τὴν ἐμορφάδας. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στροφή γ'.

Πάντα μὲ τ' ἄχ καὶ μὲ τὸ βᾶχ — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Πάντα ναίλοῖ ἐμένα — ἔλα νὰ λελεύω σε
Τὴν νέτεμ' ἐτσουρούδεφα — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Κορτσόπομ' γὰ τεσένα. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος δ'.

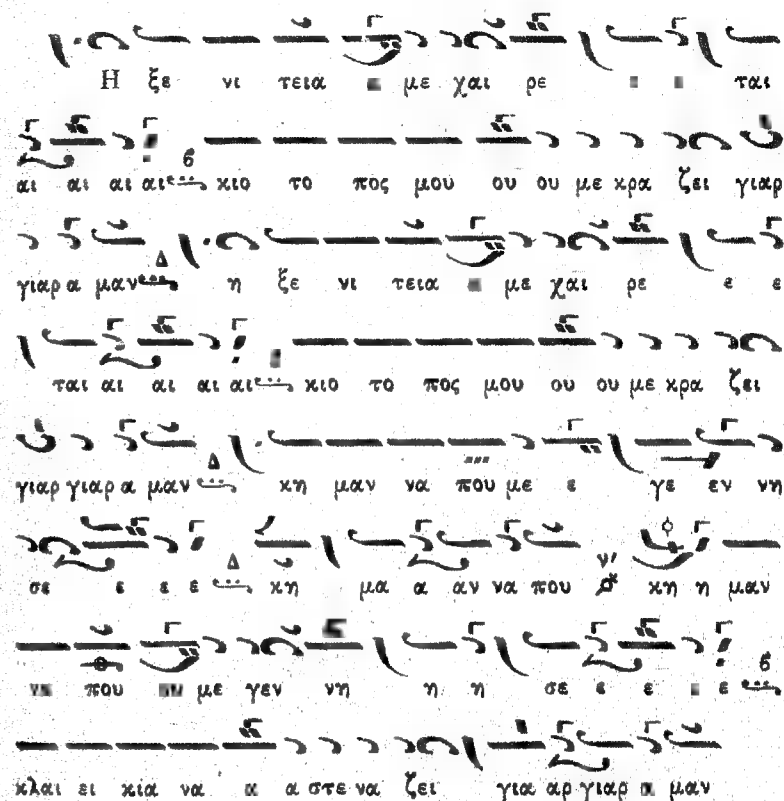
'Εξέρς ὄντας ἐκάθουμες — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Σὴ χωραφὶ σὴν ἄκραν — ἔλα ποδεδίζω σε
'Εποινές με καὶ ἐκλαιγα — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Καὶ σπόγγιζες τὰ δάκρυάμ'. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος ε'.

'Εμὲν Κρεμέτεν λέγνε με — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Κανέναν κὴ φοβοῦμαι — ἔλα νὰ λελεύω σε
Σὴν Σουμελᾶ τὴν Παναγιά — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
Θὰ πάγω στεφανοῦμαι. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

6. «ΘΡΗΝΩΔΙΑ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΥ»

'Ηχος β'. Δι Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος.

Στίχος α'.

'Η ξενιτεῖά μὲ χαίρεται κι' ὁ τόπος μου μὲ κράζει—γιάρ γιάρ ἁμάν
Κ' ἡ μάννα ποῦ μ' ἐγέννησε κλαίει κι' ἀναστενάζει—γιάρ γιάρ ἁμάν.

Στίχος β'.

Ξένος ἐδῶ ξένος ἐκεῖ, ὅπου κι' ἂν πάγω ξένος—γιάρ γιάρ ἁμάν
'Αν πάγω καὶ στῆς μάννας μου καὶ 'κεῖ θὰ εἶμαι ξένος—γιάρ γιάρ ἁμάν.

7. «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ»

Ἦχος α'. Πα ⁹ Ρυθμός: τετράσημος, χρόνος μέτριος.

Α πο ψα που ου α πο ψα που κοι οι μου ου
 ου ου μου ου να α πο ψα που ου α πο ψα
 που κοι οι μου ου ου ου μου ου να Α πο
 ψα που κοι μου μου ου ου ου να α α
 γλυ κα ω νει ρευ ου ου μου ου να α πο
 ψα που κοι μου μου ου ου ου να α α α
 γλυ κα ω νει ρευ ου ου μου ου να

Ἀπόψα ποῦ κοιμούμουν α γλυκὰ ὠνειρευοῦμενα
 Σὲ περιβόλι ἔμπαινα πύργ' ἀψηλὸ ἀνέβαινα
 Τὸ περιβόλ' ἄμαός σου, ὁ πύργος εἶν' ὁ ἄνδρας σου.

8. Αἶσμα Λαζικόν

Ἦχος β'. Πα Χρόνος γοργός.

Πα ■ τω και κηβου λι ζω το ον κοσμον κη γρω νι ζω και

για τε σεν τρυ γο να μου ντολμα δεσ θα τυ λι ζω
 Ας α φι νουμ τα ψε μα τα κιας αρχι νουμ τα λη θεια
 α ας α φι νουμ τα ψε μα τα κιας αρχι νουμ τα λη
 θεια ο ο πε τει νος ε γεν νη σε και ποι κε κο λον
 κυ θια Ερωδός. Ε να δυ ο κιαλλα
 τρι ντε μορ φον ειν η παντρει α

Στίχος α'.

Πατῶ καὶ κῆ βουλίζω τὸν κόσμον κῆ γρωνίζω
 Καὶ γὰρ τασὲν τρυγὸνα μου ντολμάδες θὰ τυλίζω.
 Ἀς ἀφινούμ τὰ ψέματα κ' ἄς ἀρχινούμ τὰ λήθεια (δὶς)
 Ὁ πετεινὸς ἐγέννησε καὶ ποίκε κολονκύθια.

Ἐρωδός.

Ἐνα δύο κ' ἄλλο τρία ντέμορφον εἶν' ἡ παντρεία.

Στίχος β'.

Κορτσόπον τὰ μαλλόπα σου σὴν κάρδιαμ ἀπὲς κείνταν.
 Στερέαμ καταρούματα ζευγάρια φείδια γείνταν.
 Ἐγὼ ντὸ θὰ φιλω ἔσεν καὶ σὺ ντὸ θὰ φιλῆς με (δὶς)
 Ἐγὼ ἄς δίγωσ' ὕψωμαν καὶ σὺ μὴ κοινωνίγωμα.

Ἐρωδός.

Ἐνα πέντε κ' ἄλλον ἕξη ἔπαρ τὸ κερὶν καὶ φέξε.

9. «ΕΧΕ ΓΕΙΑ»

Ἦχος λ δ'. Νῆ. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος.

Ε χε γεια γλυ κεια ■ μου μαν να πτο μο να
 χο σου τα κρι ι βο ο παι δι η λθ η ω ρα που
 ου θα φυ γη και δεν ει ξευ ρει αν θα σε ■ ξα ■
 να δη Ἐπφδός. Ωχ ω μαν να μου
 γλυ κεια με τι χει λη με τι καρ δια θε να σου πω
 το ε χε γεια ■ χε γεια γεια γεια ε χε γεια
 γεια γεια ε χε γεια μαν να γλυ κεια

Στίχος α'.

Ἐχε γεῖα γλυκεῖά μου μάννα π'τὸ μοναχό σου τ' ἀκριβὸ παιδί
 Ἦλθ' ἡ ὥρα ποῦ θὰ φύγη καὶ δὲν εἰξεύρει ἂν θὰ σὲ ξαναδῇ.

Ἐπφδός.

Ὡχ! ὦ μάννα μου γλυκεῖα
 Μὲ τί χεῖλη μὲ τί καρδιά
 Θε νὰ σοῦ πῶ τὸ ἔχε γεία.
 Ἐχε γεῖα γεῖα γεῖα ἔχε γεῖα γεῖα γεῖα
 Ἐχε γεῖα μάννα γλυκεῖα.

Στίχος β'.

Σὰν τὸ τρυφερὸ κλωνάρι ποῦ γέρνει μὲ τὸν ἄγριο βορρηά
 Καὶ τὸ ἀσπλαγγνὸ ποτάμι ποῦ σέρν' ἀπὸ τὰ δένδρα μακρυά.

Ἐπφδός.

Ἐτσι καὶ μένα ἡ φτωχιά
 Καὶ ἡ μαύρη ξενιτειά
 Σέρν' ἀπὸ σένα μακρυά.
 Ἐχε γεῖα γεῖα γεῖα ἔχε γεῖα γεῖα γεῖα
 Ἐχε γεῖα μάννα γλυκεῖα.

10. «Ο ΛΕΒΕΝΤΗΣ»

Ἦχος λ β'. μετὰ διατονικοῦ Πα Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

Ο ταν θα με ξω ■ δια ζου νε ἄ στης Πα να γιας
 τη η με ε ε ε ση ἄ ρη ξε μω ρο ο ο μου
 ου μια φω νη Ε λε νη ο ου ρα νο ος να
 α πε ε ε ση ρη ξε μω ρο ο ■ μου ου μια φω
 νη Ε λε νη ο ου ρα νο ος να α πε
 ε ε ση

Ὅταν θὰ μὲ ξεδιάζουνε (¹) στῆς Παναγῆς (²) τῇ μέσῃ
 Ρῆξε μωρό μου μιὰ φωνή — Ἐλένη — ὁ οὐρανὸς νὰ πέσῃ.

(¹) Ἴσον μὲ τὸ ψάλλειν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν.
 (²) Καθεδρινὸς ναὸς ἐν Χώρῃ Καλύμνου.

12. «ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΝΤΥΛΟΠΑ ΜΟΥ»

Ἦχος χ β'. Πα. Ρυθμός: ἑννεάσημος, χρόνος: γοργός.

Ο λα α τα μαν τυ υ λο ο πα μου
 σα α δα κρυαμ α α α α πες βα φτω κα λε
 σα α δα κρυαμ α α α α πες βα φτω κα λε
 βα λε βα λε να πίου με ε λ α να με θυ σθου με
 σε κερ λη μι σιν βα ι βα ι κα ι μα κλι μισιν τα ι τα ι

Α', ἡμίστιχον.

Ὅλα τὰ μαντυλόπα μου σὸ δάκρυα ἀπὲς βάφτω — καλέ.

Ἐπφδός.

Βάλε βάλε νὰ πιοῦμε, ἔλα νὰ μεθυσθοῦμε
 Σεκερλήμισιν βάϊ βάϊ καϊμακλήμισιν τάϊ τάϊ.

Β', ἡμίστιχον.

Κι' ὅταν λέγω τρυγὸνα μου τὸν κόσμον ὅλεν βλάπτω — καλέ.

Ἐπφδός.

Βάλε βάλε νὰ πιοῦμε, ἔλα νὰ μεθυσθοῦμε
 Σεκερλήμισιν βάϊ βάϊ καϊμακλήμισιν τάϊ τάϊ.

13. «ΗΘΕΛ' ΑΡΜΑΤΩΣΩ ΒΑΡΚΑ»

Ἦχος λ β'. Πα. Ρυθμός: τετράσημος 011=6/8.

Η θε ελ αρ μα τω σω ω βαρ κα η θε ελ
 αρ μα τω σω ω βαρ κα η θελ αρ μα τω σω
 βαρ κα με σα ραν τα δυο κου πια α η θελ αρ μα
 τω σω ω βαρ κα με σα ραν τα δυο ο κου πια

Β' ἡμίστιχον.

Μὲ πενήντα καλλιχάρια νὰ σὲ κλέψω μιὰ βραδύα.

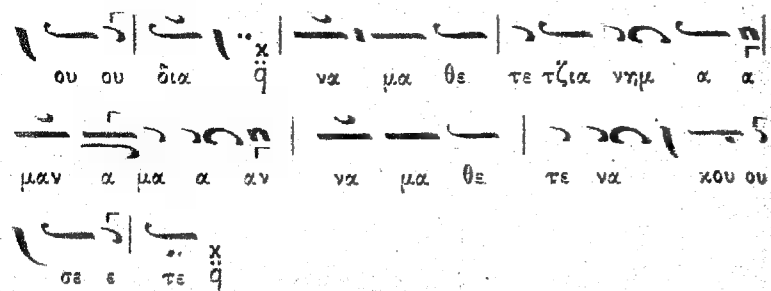
«ΠΙΑΣΤΕ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ»

(Δημῶδες ἄδόμενον ἐν Δοξάτῳ τῆς Μακεδονίας)

ὑπὸ Δημ. Κωνσταντινίδου ἱεροψάλτου ἐν Δοξάτῳ.

Ἦχος α'. Κε. Ρυθμός: τετράσημος. Μετρίως.

Πια στε ε κο ο ρι ι τσια α α α
 στο ο ο ο ο ο χο ο ρο ῖ να μα α α
 θε ε τε ε τρα α α α γου ου ου ου ου

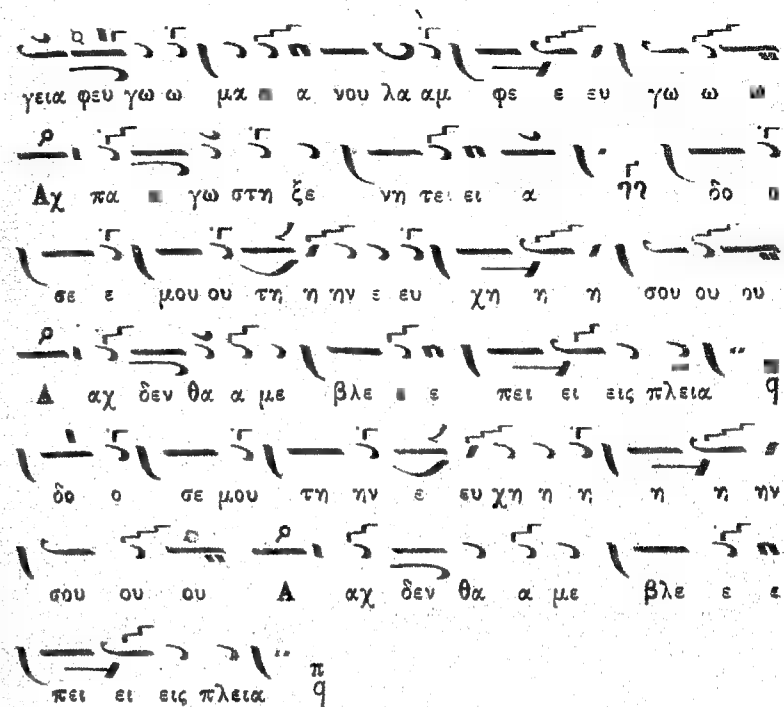
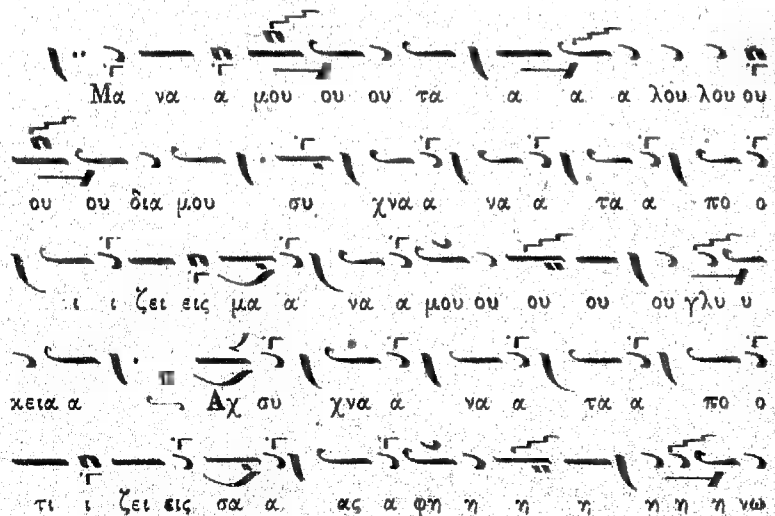

Νά μάθετε ν' ἀκούσῃτε πῶς πιάνεται ἀγάπη.
Ἀπὸ τὰ μάτια πιάνεται, στὰ χεῖλη καταβαίνει
Καὶ ἀπ' τὰ χεῖλη στὴν καρδιὰ ριζώνει καὶ δὲν βγαίνει κτλ.

«ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΜΟΥ»

(Ἀντεγραφή ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου ἐν Ἀγίῳ Ὁρει παρὰ Γεηγορίου Μοναχοῦ
Χίου τοῦ ἐν τῇ κατ' Ἀθῶ Ἱερῇ Νέῃ Σκήτῃ Ἀγίου Παύλου).

Ἦχος β'. Πα χ

Τὸ βράδυ βράδυ μὲ νερόν καὶ τὸ πρωὶ μὲ δάκρυα
Μάννα μου γλυκεῖά.

Ἀχ καὶ τὸ πρωὶ μὲ δάκρυα σᾶς ἀφίνω ᾿γεία.

Κλάψ' τε γειτόνοι κλάψ' τε καὶ σεῖς χαρῆτε ἐχθροὶ
Δὲν θὰ μὲ ξαναδῆτε εἰς τούτην τὴν αὐλήν.

Θὰ κάμης χρόνους νὰ μὲ ἰδῆς καιροὺς νὰ μ' ἀνταμώσης
Μάννα μου γλυκεῖά.

Ἀχ καιροὺς νὰ μ' ἀνταμώσης μάννα μου ἔχε ᾿γεία.

Ἄιντε παιδί μου, ἄιντε ἄιντε καὶ μὴν ἄργῃς

Ἐχει καὶ τὴν εὐχὴν μου καὶ μὲ καλὸ νάλθης.

Ἀφῆνω ᾿γεία στὴ γειτονιά καὶ ᾿γεία στὰ παλληκάρια
Μάννα μου γλυκεῖά.

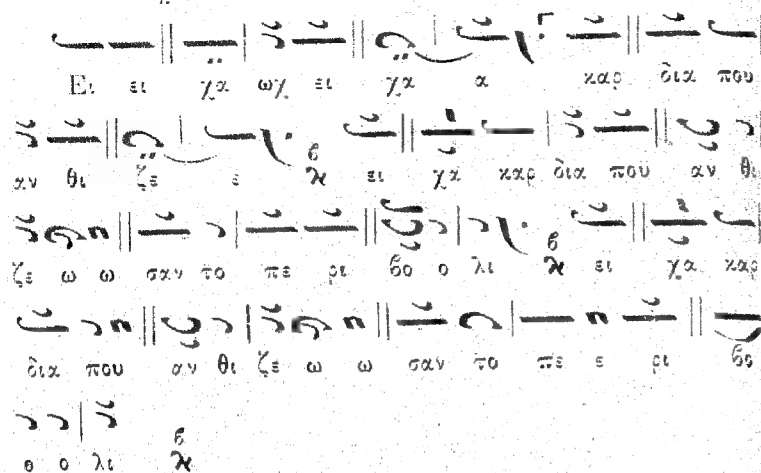
Ἀχ καὶ ᾿γεία στὰ παλληκάρια, μάννα μου γλυκεῖά.

Ἐλα παιδί μου ἔλα, ἔλα ποῦ καρτερῶ.

Τὸν ἀποχωρισμὸ σου πλέον δὲν ταγναντῶ.

2. «ΕΙΧΑ ΚΑΡΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕ»

¹Ηχος: Γ' του Ρυθμός: επίτροπος 1' 1/2 1 1=7/8

Είχα καρδιά που άνθιζε
ώσάν τὸ περιβόλι

Ἦτον βασιλικὸς μπαζές
πρὸ τὸν ζηλεύαν ὅλοι.

Εἶχε νερὰ τρεχούμενα
καὶ τρέχαν νύκτα ἡμέρα.

Εἶχε δένδρα περίφημα
καὶ χόρτα άνθισμένα.

Κι' ὁ ἔρωτας ποῦ τ' ἄκουσε
περίεργος ἐστάθη.

Καὶ τὰ κλειδιά ἐζήτησε
νὰ μπῇ νὰ συργινίσει.

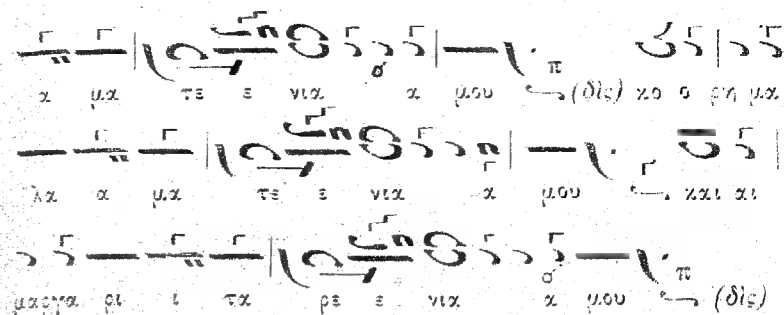
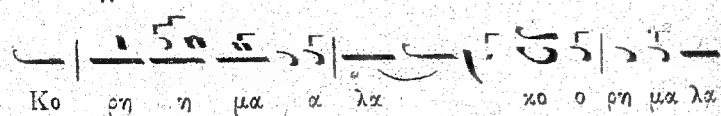
Σὰν μπῆκε καὶ συργινίσει
τότ' ἄρχισε νὰ λέη:

Αὐτ' ἡ καρδιά ποῦ χαίρεται
κι' αὐτὰ τὰ λουλουδάκια

Θὰ ῥθῇ καιρὸς νὰ γίνουνε
πίκρες, καυμοί, φαρμάκια.

3. «ΚΟΡΗ ΜΑΛΑΜΑΤΕΡΙΑ ΜΟΥ»

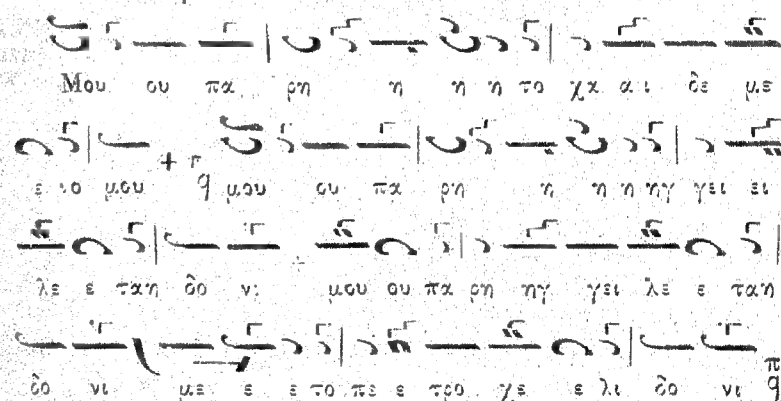
¹Ηχος: λ' Πα Ρυθμός: επίτροπος β' 1/2 1 1=7/8

Κόρη μαλαματέρια μου.—Καὶ μαργαριταρένια μου.
Βγαίνεις τὸν μῆνα μιὰ φορά.—Ποῦν' τὰ λελούδι τὰ πολλά.
Κάνεις τοὺς νεῖους καὶ σφάζονται.—Τὸς γέρους κι' ἀλαλιάζονται.
Κάνεις καὶ ἄμνα τ' ἄφανα.—Πέρνω μαχαῖρι νὰ σφαγῶ.
—Μὴ σφάζεται λεβέντη μου.—Καὶ γὼ σὲ κάνω τέρι μου.
Κι' ἂν δὲν σὲ κάμω τέρι μου.—Σὲ κάνω ψυχοπαῖδι μου.

4. «ΜΟΥ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕ Τ' ΑΗΔΟΝΙ»

¹Ηχος: ῥ' Πα Ρυθμός: επίτροπος β' 1' 1/2 1 1=7/8

Μεῦ παρήγγειλε τ' ἀηδόνη.—Μὲ τὸ πατρογελιδόνι.
Νὰ τοῦ φτιάσω τὴ φωλιά του.—Μέσα στὰ βασιλικά του.
Νὰ τὴν πλέξω μὲ τὴν τάξι.—Γύρω γύρω μὲ μετὰξι.
Τοῦ παρήγγειλα καὶ γὼ.—Τὸ μετὰξι ἔχει ἀκριθό.
Μεῦ παρήγγειλε καὶ κείνο.—Ὅσο κάνει ἐγὼ τὸ δίνω.

55. «ΚΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΤΥ»

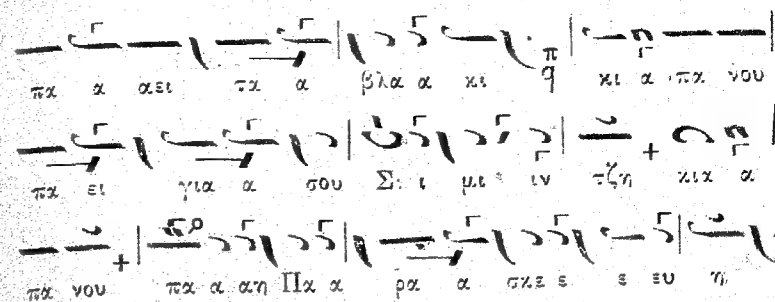
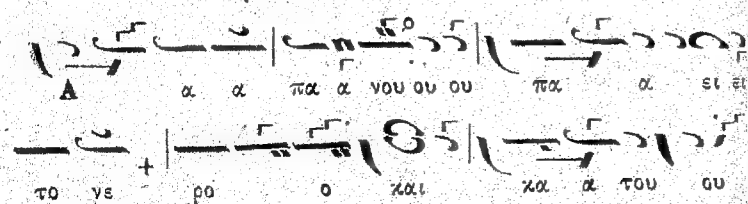
*Ηχος $\overset{\circ}{\underset{\circ}{\text{Πα}}}$ Ρυθμός τρισημικός = $\frac{3}{4}$ χ $\overset{\circ}{\underset{\circ}{\text{Πα}}}$

1) Κάτου στὸν κάμπο τὸν πλατὺ κοιμάται κότε μοναχὴ.	5) Ξήγατο μάνα τ' ὄνειρο ποῦ εἶδα τὸ κακόμοιρο.
2) Κοιμάται κι' ὄνειργιάζεται βλέπει κι' ἀρεθωνιάζεται.	6) Εἶδα σὲ πύργ' ἀνέβαινα σὲ περιβόλι κι' ἔμπαινα.
3) Βλέπει σὲ πύργ' ἀνέβαινε σὲ περιβόλι κι' ἔμπαινε.	7) Ὁ πύργος εἶν' ὁ ἄντρας σου τὸ περιβόλι ὁ γάμος σου.
4) Καὶ τὸ πρωὶ ποῦ ξύπνησε τῆς μάνας τῆς ἐμίλησε.	8) Τὰ δὴ ποτάμια τὸ νερὸ κραοὶ γιὰ τὸ συμπεθεργί.

6. «ΑΠΑΝΟΥ ΠΑ' Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

*Ηχος $\overset{\circ}{\underset{\circ}{\text{Πα}}}$ Ρυθμός τρισημικός = $\frac{3}{4}$ χ $\overset{\circ}{\underset{\circ}{\text{Πα}}}$

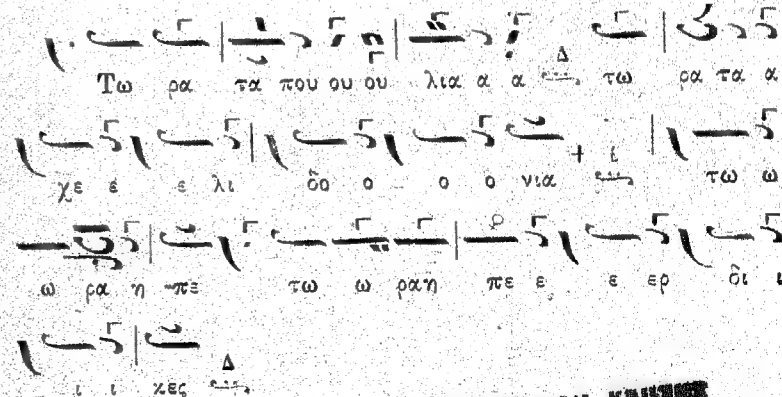

1) Ἀπάνου πάει τὸ νερὸ καὶ κάτου πάει τ' ἀέλκι.	4) Τὴν εἶδε καὶ ἕνας ἡγούμενος πετάει τὸ καμπυλάφυγ.
2) Κι' ἀπάνου πάη Παρασκευὴ μαζὺ μὲ τὸ Γιοργάκη.	5) Καὶ σὲ μπαρμπέρη ἔτρεξε νὰ κόψη τὰ μαλλιά του.
3) Παπᾶς τὴν εἶδε καὶ ἔσφαλε Διᾶχος καὶ βαλυντώθη.	6) Μπαρμπέρη κόψε τὰ μαλλιά κόψε μου καὶ τὰ γένια.
7) Τὶ ἀπάνου πά'η Παρασκευὴ μαζὺ μὲ τὸ Γιοργάκη.	

7. «ΤΩΡΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ»

(ἐπιτραπέζιον)

*Ηχος $\overset{\circ}{\underset{\circ}{\text{Πα}}}$ Δι Ρυθμός τετρασημικός = $\frac{4}{4}$ χ $\overset{\circ}{\underset{\circ}{\text{Πα}}}$

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1) Τώρα τὰ πουλιά
τώρα τὰ χελιδόνια

4) Ξύπν' ἀγκάλισσε
κορμί κυπαρισσένιος.

2) Τώρα ἡ πέρδικα
συχνολαλῶν καὶ λένε.

5) Κι' ἔσπρονε λαϊμό,
βυζάνικα σὰν λεμόνικα.

3) Ξύπν' ἀφέντη μου
ξύπνικα καλέ μ' ἀφέντη.

6) Σὰν τὸ κρόν νερό
π' ὠρχέτ' ἀπ' τὰ χελιδόνια.

ΑΙΣΜΑΤΑ ΣΚΙΑΘΟΥ

ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΗΓΑ

Διευθυντοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Σκιάθου

1. Η ΚΑΜΑΡΑ

(Χορὸς Σκιωθίτικος)

Ρυθμὸς δισσημῶς, μονόκτυπος. — Ἦχος $\frac{\lambda}{\alpha}$ δὲ $\frac{\alpha}{\lambda}$ Γα $\frac{\alpha}{\lambda}$

Σκ ραν τα πε ε σα ραν τα πε δὲ σα

ρχν τα πέν τε ε μα α στο ο ροι δὲ Σκ

ρχν τα πε ε σα ρα αν τα πε δὲ σα ρχν

τα πέν τε ε μα α στο ο ροι δὲ κ'ε ε ε

ξην τα θη η τα δε: ε ε λα το που

λα μου ου ε λα δὲ κ'ε ε ε ξην τα μα θη η
τα δε: μο ο σχο καρ φια και κα α νε λα δὲ

Σαράντα πέντε μάστοροι κι' ἐξήντα μαθητάδες
Καμάρα χτίζουν στὸ γυαλό, καμάρα δὲ στεργιώνει.
Ὅλη μερίτσα χτίζανε, κι' ἀπὸ βραδὺ χαλνοῦσε.
Πουλὰκι πῆγε κι' ἔκατσε δεξιά 'πὸ τὴν καμάρα·
δὲν κελαϊδοῦσε σὰν πουλί, ἀνθρωπινὰ μιλάει:
— «Σὰν δὲν στοιχειώσης ἄνθρωπο, καμάρα δὲν στεργιώνει»
οὔτε πτωχό, οὔτ' ὀρφανό, οὔτε ξενοδιαβάτη,
μόνο τοῦ πρωτομάστορη τὴν πρώτη του γυναῖκα.
Κι' ὁ μάστορης σὰν ἔκκουσε ἔπασε καὶ 'λιγώθη·
τὸ μαθητὴ του ἔστειλε, νὰ πάη νὰ τήνε φέρη.

Στὸ δρόμο ὅπου πῆγαινε, τὸ Θεὸ περικαλοῦσε·
— «Χριστέ μ' νὰ βοῶ τὴν Ἀρετὴ τὸν κήπο νὰ ποτίξῃ
καὶ νὰ φυτεῖ βάλσαμό, καὶ νὰ ποτίξῃ διάσμο».
Ὅπως ἐπερικάλυψε, ἔτσι πῆγε καὶ βρῆκε.
— «Ἐλα, ἔλα, κυρ' Ἀρετὴ, ἔλα σὲ θέλει Ἀφέντης».
— «Καὶ τί με θέλει ὁ μάστορης, καὶ τί με θέλει ἀφέντης;

καὶ ἂν με θέλῃ γιὰ καλὸ, νὰ στολιστῶ νὰ ἔρθω,
καὶ ἂν με θέλῃ γιὰ κακὸ, νὰ 'ρθῶ ὅπως μ' εὐρήκε».
— «Καὶ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ, ἔλα ὅπως σ' εὐρήκα».
— «Πάλε κακὸ ποῦ πάθαμε, ἡμεῖς ἡ ἀδερφάδες·
τρεῖς ἀδερφάδες ἤμαστε, κι' ὅλες στοιχεῖα μᾶς βάναν·
τὴν Εὐδοκίᾳ στὸ Τύρναβο, τὴ Μάρω στὸ Γεφύρι,
καὶ μένα τὴν κυρ' Ἀρετὴ, σὲ τούτῃ τὴν καμάρα.
Πῶς τρέμει τὸ κορμάκι μου νὰ τρέμῃ κι' ἡ καμάρα!
πῶς πέφτουν τὰ μαλάκια μου, νὰ πέφτῃ κι' ἡ καμάρα!
πῶς κρούζουν τὰ παιδάκια μου, νὰ σκούζῃ κι' ἡ καμάρα!

Σημειώσεις. — Ὁ χορὸς οἶτος χορεύεται μὲν δι' ἰδίων βημάτων ἐν Σκιάθῳ, ἀλλ' ἀρκετὰ περιέργως συμπλέκονται καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν οἱ χορευταί. Ὁ πρῶτος τοῦ χοροῦ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατεῖ τὴν δεξιὰν τοῦ δευτέρου, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὴν δεξιὰν τοῦ τρίτου. Ὁ δεύτερος τὴν ἀριστεράν του χειρὰ συμπλέκει μετὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ τετάρτου, καὶ τὴν δεξιὰν μετὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ πρώτου. Ὁ τρίτος τὴν δεξιὰν του δίδει εἰς τὴν ἀριστεράν τοῦ πρώτου, τὴν δὲ ἀριστεράν εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ πέμπτου, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, οὕτως ὥστε ἡ δεξιὰ ἐκείνου μετὰ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ ἐπομένου δὲν συνδέονται μὲν ἀλλὰ τίθενται ἐπ' ἀλλήλων χιαστί.

2. Η ΜΗΛΙΣΑ

(Λυτός - ελαφρύς)

Ρυθμός: τετραόσημος, δίκεντρος. Ήχος: Πα γ

Μη λι μη λι τσα που σαι στον κρη η μνο ο δη
 τα μη λα φο ορ τω ω με ε ε ε νη q μη
 λι μη λι τσα α που σαι στο κρη η μνο ο τα
 μη λα φο ορ τω ω με ε ε ε νη q τα μη κα
 λε τα α μη η λα α σου ου ου λιμ πη η λιμ
 πη στη η κά q τα μη κα λε τα α μη η λα
 α σου ου ου λιμ πη μα λιμ πη στη η κά q

Μηλίτσα πούται στον κρημνό τὰ μῆλα φορτωμένη
 τὰ μῆλα σου λιμπήστηκα καὶ τὸν κρημνὸ φεβοῦμαι, κτλ.

ΔΗΜΩΔΗ ΧΟΡΙΚΑ ΔΣΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΧΡ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Με μετὰ ἐκ Πάρισις

1. «ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΡΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΙΣ»

Ήχος: λ Δι Ρυθμός: τρισημιος 001 = 3/4 γ δ

Α να με σα Δια μα αν του λα α
 μου α νχ με σα να τρει εις θα λα α ασ
 σαις πυρ γος θε με λιο ο με ε ε νος μν
 λυ βο σκε πα α σμε ε νος δ

Ἀνάμεσα τρεῖς θάλασσαις
 πύργος θεμελιωμένος μολυβοσκεπασμένος.
 Καὶ στὰ παρεθυράκια του
 καθόσαν τρεῖς κυράδες σὺν νάεισαν ἀδελφάδες.
 Ἡ μιὰ ξομπλιάζει τὸν ἀητὸ
 κ' ἡ ἄλλη τὸν πετρίτη, Πικρατσευὴ καὶ Τρίτη
 κ' ἡ τρίτη ἡ καλλίτερη
 τὸν ἥλιο συνεριάζει καὶ τὰ φλογιά ροδιάζει.

2. «ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΟΥ ΠΕΡΝΩ»

(Συγτὸς - ταχὺς)

Ήχος: λ Νη Ρυθμός: δισημιος = 2/4 γ δ

Α πο την πορ τα α σου ου πε ερ νω μι

και ι ι ι Πα να γ'ω ω του λα α μου ρ Μω ρε

για α γα α πημ για α σου και α πο

τη γει ει το ο νει α σου ρ

'Από τήν πόρτα σου περνῶ, κ' ἀπὸ τῇ γειτονείᾳ σου
 κ' ἀκοῦ καὶ σὲ μαλώνανε ἡ μάνα σου κ' ἡ θεὸς σου.
 'Αν σὲ μαλώνουν γιὰτ' ἐμὲ ἡ μάνα σου κ' ἡ θεὸς σου,
 πέστο μ' ἀγαπημένη μου νὰ μὴ ξαναπεράσω.
 —Πέρναγ' ἀσθήκη μ' πέρναγε ἀπὸ τῇ γειτονείᾳ μου,
 καὶ ὅς μαλὼν' ἡ μάνα μου καὶ ὅς θυμὼν' ἡ θεὸς μου.

3. «ΠΕΡΙΒΟΛΗ ΕΙΧΑ»

*Ηχος ᾠ Πα Ρυθμός ἐπίτρετος 1 1/2, 1, 1, 1 = 7/8 χ π

Πε ρι βο λη ει χα πα πιαμ πε ρι βο ο λη

ει ει χα π πε ρι βο ο λη ει ει χα α α

νε ραν τζο ο σπαχο με ε νο π

Περιβόλη εἶχα νεραντζοσπαρμένο
 μ' ἄνθη γιομισμένο.

\ Κι' ἀπὸ κάτ' ἀπ' τ' ἄνθη πέρδικα καθόταν
 κ' ἐδροσολογόταν.

4. «ΓΙΑ ΕΙΔΕΣΤΗΝΕ ΤΗ ΛΗΓΕΡΗ»

Δίηχον εἰς γ' καὶ β'. Ρυθμός τολητός 001—3/4, χ π

Για ει δες τη νε ε τη η λη η γε ρη

πωρ χετ α πο ο τα αμ πε λι κα λε

Ωχ φε ερ νει ει τα μη φε ερ νει φερ νει

τα α μη η λα στη μπο ο ο δια

Γιὰ 'δέστηνε τῇ ληγερῇ πῶρχετ' ἀπὸ τ' ἀμπέλι;
 Φέρνει τὰ μῆλα στὴ μποδιὰ τὰ ρόδα στὸ μαντόλι.
 Ἀρὸ μῆλα τῆς ἐξήτησα καὶ τέσσαρα μοῦ δίνει.

Δὲν θέλω 'γὼ τὰ μῆλα σου τὰ ποδοπατημένα,
 Μέν' θέλω τὸ κορμάκι σου τὸ μοσχομυρισμένο.
 Νὰ τὸ χροτάσω φίλημα τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύχτες.
 'Η 'μέραις νάεινε τοῦ Μιχελῶ κ' ἡ νύχτες τοῦ Γενάρη.

5. «ΚΟΡΙΤΣΑ ΜΑΥΡΟΜΑΤΙΚΑ»

*Ηχος ᾠ Πα Ρυθμός ἐπίτρετος 1 1/2, 1, 1, 1 = 7/8 χ π

Κο ρι τσα μαυ ρο μα τι ι κα και λε ρο φο ρε ε

με να Μη γν ει βχ ι μη γν ει ει ναι αι κλε φτεε στο

χο ορ γιο π

Κορίττα μου, ομάρτικα καὶ λεροφορεμένα.
Μὴν εἶνε κλέφτες στὸ χωριὸ μὴν εἶνε κ' ἀρβανίτες;
— Δὲν ξέρουμε μπαμπούλι μου ἂν εἶνε καὶ ἂν δὲν εἶνε.
Παπῆς πούλει γλυκὲ καρδί κ' ἔχ' ὄμορφο κορίτσι.

6. «ΜΕΣ' ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

$\text{Hχος } \overset{\circ}{\text{Πα}}$ Ρυθμὸς ἐπίτροπος = $1 \frac{1}{2}$ $1, 1, = \frac{1}{2}$ χ $\overset{\pi}{9}$

Μεσ τη ην ην α α γιχ Πα α α α σκε ευ

η μωρ Κα α α λα μ α α τια α νη $\overset{\pi}{9}$ Μωρ

Κα λα μα τια α νου λα μου ου σεει δα στο πα α α ρε

θυ ρη $\overset{\pi}{9}$ ||

Μεσ' τὴν ἀγία Παρασκευή σέ εἶδα στὸ παρεθύρι.
Σέ εἶδα καὶ σέ λιμπίστικα ἐπῆρες γέρον ἄνδρα,
Βάλε φαρμάκι στὸ γιγλί φαρμάκοστον τὸ γέρω,
Καὶ πῶρ' ἐμὲ τὸ νηὸ παιδί καὶ τ' ἄξιον παληκάρι.

7. «ΑΝΑΘΕΜΑ ΜΩΡ' ΠΗΝΕΛΙΟ»

$\text{Hχος } \overset{\circ}{\text{Πα}}$ Ρυθμὸς τρίσιμος = $\frac{3}{4}$ χ $\overset{\pi}{9}$

Α να θε μ α μ ω ω ρ Π η η νε λιο α

να θε ε μ α που ου ρ η η η ξ α νε $\overset{\pi}{9}$ Ω ω χ Τα

α μα για α στο ο ο π η γ α δι Π η η νε ε

λιο μου ου με ε ε το να ζι $\overset{\pi}{9}$

Ἀνάθεμα μωρ' Πηνελιὸ ἀνάθεμα ποῦ ῥηξανε
τὰ μάγια στὸ πηγᾶδι Πηνελιό μου μὲ τὸ νάξι.
Καὶ μάγεψαν μωρ' Πηνελιὸ καὶ μάγεψαν τὸν ἄντρα μου
καὶ θὲ νὰ μὲ χωρήσῃ Πηνελιό μου κάμει κρίση.

8. «ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ»

$\text{Hχος } \overset{\circ}{\text{Πα}}$ Ρυθμὸς ἐπίτροπος $1 \frac{1}{2}$ $1, 1, = \frac{1}{2}$ χ $\overset{\pi}{9}$

Ω χ της γ α α α λα νης το φο ο ο ρι μα τη ης

ρου ου της ρου σας το ο φου στα νη $\overset{\pi}{9}$ πεν

τε ραυ τα α Ρι να μου να ζη σης πα πια χι

να μου $\overset{\Delta}{9}$ ||

Τῆς γαλανῆς τὸ φορεμα τῆς ρούσας φουστάνη
πέντε ραυτάδες τὸ ῥαβαν καὶ δέκα μαστορόπ'λα
κ' ἓνα μικρὸ ραυτόπουλο ράβει καὶ τραγουδάει.
«Φουστάνη μου φιλόγαζο καὶ χρυσογαζομένο
ἡ κόρη 'ποῦ θὰ σὲ φορῇ μ' ἐμένα νὰ τὸ λαιώσῃ
κ' ἂν δὲν τὸ λαιώσῃ μετ' ἐμὲ στὸν ἄδη νὰ τὸ λαιώσῃ».

9. «ΘΕΕ ΜΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΩΤΑΝΕ»

$\text{Hχος } \frac{1}{2} \text{ Πα Ρυθμός τρισημιος} = \frac{5}{4} \text{ } \frac{\pi}{\chi} \frac{\pi}{\eta}$

Θε μου και να γι νω ω ω τα α νε τ
 μα κρυ υ κα αμ πη η πλα ι η και αι
 Πρε ε θε ε ζα αχ Πρε ε θε ε ζα
 πα ληο ο κα α α στορ την Ε λε ε νη η
 μου η

Θεέ μου και να γινώτανε τὸ μακροκάμπη πλάι
 κ' ἡ Πρέβεζα παληκάστρο κ' ἡ Ἄρτα περιβόλι
 Κ' ἡ Ἄρτινές πορτοκαλιές κ' ἐγὼ περιβολήρης
 Νὰ νίθαινα νὰ γνάτεθ' ἀπὸ λεμονιᾶς κλονάρι
 Ποῦ πᾶ' ἡ Ἐλένη γιὰ νερό στὴ βρύση τραγουδώντας.

10. «ΕΔΩ ΣΕ ΤΟΥΤ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ»

$\text{Hχος } \frac{1}{2} \text{ Α' Κε Ρυθμός τρισημιος } 1 = \frac{5}{4} \text{ } \frac{\pi}{\chi} \frac{\pi}{\eta}$

Ε ε δω σε ε του ου ου τη γη το νια
 α δε εν πρε πει ει ει νχ α αν φε γ γ ρι η
 Ω ω ωχ μα α πρε πει ει ει νχ α νχι

συ γνε ε φια α α και αι να βα χ α ου υ
 υ στο τα δι η

Ἐδῶ σὲ τούτ' τῇ γειτονίᾳ δὲν πρέπει νὰν' φεγγάρι
 μὰ πρέπει νὰ ναι συγνεφιά καὶ νὰ βαρὺ σκοτάδι.
 Γιατ' ἔχω μιά ἀγαπητικιά ποῦ λάμπει σὰν τὸν ἥλιο.
 Καὶ μὲ τὸν ἥλιο μάλωνα καὶ μὲ τὸ νηὸ φεγγάρι.
 Ἐσὺ σὰν βγαίνης ἡλιέ μου μαρμίνεις τὰ χορτάρι
 Κ' ἐγὼ τὰν μαρμίνω στὸ χορὸ μαρμίνω παληκάρι.

11. «ΕΚΙΝΗΣΕΝ Η ΚΛΕΦΤΟΥΡΓΙΑ»

$\text{Hχος } \frac{1}{2} \text{ Πα Ρυθμός δισημιος } 01 = \frac{5}{4} \text{ } \frac{\pi}{\chi} \frac{\pi}{\eta}$

Αι ντε Ε κι νη σεν τι κλε φτουρ για κιο
 λα τα πα τα πα λη κα ρια η τα μορ φα και
 αι για σης παι διχ τα μορ φα και αι τα
 νυ παν δρα η

Ἐκίνησεν ἡ κλεφτουργία κι' ὅλα τὰ παληκάρι
 Τὰ μάρφα καὶ τ' ἀνύπαντρα καὶ τ' ἀρεθωνιάσμενά,
 Καράβια ἀρματώσανε νόμφη νὰ πᾶν νὰ πάρουν.
 Κ' ἀπ' τὰ τραγούδια τὰ πολλὰ κι' ἀπ' τὰ πολλὰ ντουφέκια
 ἀνατᾶράχθ' ἡ θάλασσα κ' ἔσπασαν τὰ καράβια
 γεμίζ' ἡ θάλασσα κουπιά πανιά καὶ παληκάρι.

12. «ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΟΝ ΤΗΡΟΥΝ»

Ἦχος λ̣ Πα Ρυθμός τεταρτὸς 011=3/4 λ̣ π

Ο λ ο ι τ ο ν Η λ ι ο ο τ ο κ ο ο ν τ η ρ ο υ ο υ ν
 π ο υ π α α ι ν α β α α π ο υ π α α ι ν α β α σ ι
 λ ε ψ η Α ι ν τ ε κ η κ ο ο ρ η π ω μ ω ρ ε
 π ω χ ε ι ε ι τ ο ο ν κ α υ μ ο

Ὅλοι τὸν ἥλιο τὸν τηροῦν ποῦ πάει νὰ βασιλέψῃ
 κ' ἡ κόρη πῶχει τὸν καὶμὸ τὰ πέλαγ' ἀγναντεύει.
 Βλέπει καράβια κ' ἔρχονται βαρκούλες κ' ἀρμενίζουν,
 Καράβια μου (ντελὶ μπὸμπὸ) ντελίνια μου χρυσά μου
 [τρεχαντόρια,
 Αὐτὸν τὸ νεῖδ ποῦ πᾶτ' αὐτοῦ αὐτὸ τὸ παληκάρι
 δουλεῖ· νὰ μὴ τοῦ δώσετε κουπί νὰ μὴ τραβήξῃ.
 Δίστε τοῦ μῆλο νὰ κρατῇ καὶ ταμπουρά νὰ παιζῇ.

13. «ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΕΛΟΥΔΑΚΙ ΜΟΥ»

Ἦχος ῥ̣ Πα Ρυθμός ἐπίτριος 1 1/2 11=7/8 λ̣ ῥ̣

Κ ι τ ρ ι ν ο λ ε κ ι τ ρ ι ι ν ο λ ε λ ο υ ε α κ ι μ ο υ
 π ο τ ε ε θ α λ ε λ ο υ δ ι σ η ς γ ι α ν α μ α ς κ α λ ο κ α
 δ ι σ η ς

Κίτρινο λελουδάκι μου πότε θὰ λελουδίσης
 γὰ νὰ μᾶς καλοκαρδίσης.
 Ἐγὼ τὸ Μάϊ δὲν ἀνθῶ τῇ Λαμπρῇ θὰ λελουδήσω
 καὶ θὰ σᾶς καλοκαρδίσω.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΜΟΥΣΙΚΟΝ

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΣΚΥΡΟΥ

ΚΩΜΟΙ

ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμμανουήλ.)

Χρόνος ἀργός.—*Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα δ̣*

Α ν ο ι γ ο κ λ ο υ ο υ ν ν ο ι ο ι ο ι γ ο κ λ ο υ
 ο υ ν τ α μ α α τ α μ α τ ι α μ ο υ ο υ ο υ ο υ
 π ε ε ε ζ ο γ ε ε λ ο υ ο υ ν ε τ α α σ τ ρ α

Ἐπὶ φῶδός

Α α α α σ τ ρ ο ν τ η η η η ς α υ γ η ς
 π ε ε ζ ο γ ε ε λ ο υ ο υ ν ε τ α α
 σ τ ρ α Ἐπὶ φῶδός γιὰ τ α α α α ρ γ η
 β γ η η η ς

ἀ' ἡμίσιον Ἀνοιγοκλοῦν τὰ μάτια μου
 χαμογελοῦνε τ' ἄστρα

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Δ'.—ΤΕΤΥΧΟΣ Β'. (9)

- Επιδόξ
β' ἡμίστιχον
- [Ἄστρον τῆς αὐγῆς
γιατ' ἄργησες νὰ βγῆς].
- Θαρρῶ πῶς ἀνταμόνεται
ἡ Πόλη μὲ τὰ κάστρα.
- [Ἄστρον τῆς αὐγῆς κλπ.]

ΤΟΥ ΚΟΡΕΛΗ

• ἡ χωριάτικος, ὡς ὑπὸ τῶν χωρικῶν κυρίως ἀδόμενος

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣ ὁ̣

Πο τε δεν α α α α α κου σα α να
α α α πης α α ας πα α να δω τι
ι ι κα α α α α α α α νει (ἀμέσως τὸ β' ἡμίστιχον)

Ὁ Στίχος

Ποτὲ δὲν ἄκουσα νὰ πῆς
ἄς πὰ' νὰ 'δῶ τί κάνει
Τὸ πικραμμένο μου πουλι
μὴ' πέσῃ καὶ πεθάνῃ.

• Επιδόξ

Σχιν με ε ε και αι αι ει ει εις τι κε
ε ε ε ερ δαι αι αι αι αι αι αι αι νεις χ

γη και αι αι χω ω ω μα α α θε να α α
α γε ε ε ε ε ε ε νης

ΞΑΝΘΟΥΛΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Δημητρίου Θεοχάρου)

Χρόνος μέτριος ἀργός. — Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣

Α α να θε μα α α αν τη η την α αρ χη
κη α να θε μα α α αν τη η ω ω ω ω
ρα η που ου σει δα αν τα α α μα α
τα α α α κια α α μου η και τι θα κα α α
α μω τω ω ω ω ρα

• Ἄλλος στίχος

Ἀνάθεμα τοῦ φέρινε
τὴν εὐλογία' π' τὰ ξένα,
καὶ χάλασε τῆς ὠμάρφες
καὶ χάλασε καὶ 'μένα. (*)

(*) [Τὸν στίχον τοῦτον — δὲν ἐπηγόρευον ἡμῖν ὁ Δήμαρχος Σκυρίων κ. Σοφ. Στεφανίδης — συνέθεσε καὶ ἐτραγοῦνθον εἰς ἐκ τῶν τῆς οἰκογενείας Ξανθοῦλῃ ὠραιότατος πρότερον, κατόπιν δὲ παθὼν ἐξ εὐλογίας καὶ σιγματοθείας τὸ πρόσωπον].

ΤΟΥ ΠΑΠΑΚΟΣΜΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ.)

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος Δι

Τι νό: να πω τι | νό ο ο ο ος
 να πω το ον πο ο ο ο να ο
 ο μου α μα α αν πα λι ι το ον
 πο νο ο μου Na μην α νε στε ε
 να α α α α α α ξη

Ἐπὶ δὲ

Ε λα α προ ο βα α α α α
 λε προ βα λε κηδ νου ους μου ου σε ε
 βα α λε

Ὁ στίχος

Α' ἡμῖν. Τίνας νὰ πῶ τὸν πόνό μου
 νὰ μὴν ἀναστενάξῃ.

Ἐπὶ δὲ [Ἐλα πρόβαλε
 κη' ὁ νοῦς μου σ' ἔβαλε].

Β' ἡμῖν. Κ' ἡ πέτρα ποῦ ν' ἀμύλητη
 θὰ λυπηθῇ νὰ κλάψῃ.

Ἐπὶ δὲ [Ἐλα πρόβαλε κλπ.].

ΑΥΛΩΝΙΤΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ.)

Χρόνος λίαν ἀργός. — Ἦχος Δι

Αν ει ξευ ρα α α χ το ο τε λος
 μου ου ου πω ως θα α πο πο κα α
 τα α α αν τη η η σω

(ἀμέσως τὸ β' ἡμίστιχον)

Ὁ στίχος

Ἄν εἴξωρα τὸ τέλος μου
 πῶς θ' ἀποκαταντήσω,
 Δὲν ἄνοιγα τὸ στόμα μου
 ἀνθρώπου νὰ μιλήσω.

Ἐπὶ δὲ

Μα ρα α νε ες τα σω ω ω δι τι
 ι κα α α μου ου ου και τα α
 φυ λ α τη η ης δι κα α α αρ δι α ας μου

ΚΑΒΑΔΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ.)

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος Πα

Ο χο σμο ος μ ε ε ε χο ο ο

ο σμο με ε ε ε τα βα α σα α υ
 α α να ειν α να α α κα α α α τε
 με ε ε ε ε νος
 Βα σα α α α να πι και αι αις και αι
 κα α α υ μοι οι οι οι οι οι για τι ι ι ι
 μου τρω ω τε ε ε το κο
 ορ μι

Β' ήμισιχον Ποῶς ἐγεννήθη στὸν ντουνιαῖ
 νᾶν' εὐχαριστημένος.

Ἐπὼδός [Βάσανα, πίκρες καὶ καῦμοι
 γιὰτὶ μοῦ τρώτε τὸ κορμί;]

Η ΣΠΥΡΙΔΟΥΔΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος μέτριος, ἀργός. — Ἦχος Δι
 Πειο τε ρα δα α Σπυ ρι δου ου ου ου

λα α μου πειο ο ο ο τε ε ρα
 δα α α κρυα πο ο τα με
 αλ λο ος κα νει ει εις δεν χυ υ
 υ υ νει α α αχ αλ λο ο ος κα
 αλ λος κα-νεις δεν χυ υ υ υ νει
 Κλα α α ψτε μα α α κλα ψτε μα τια
 μου κα υ με ε ε να θλι ι ι ες
 ρα α α α θλι ες ρα και λυ πη με ε
 ε ε να

Β' ήμισιχον Τρέχουν κρυφὰ δὲν φαίνονται
 τὸ στῆθός μου τὰ πίνει.

Ἐπὼδός [Κλάψτε μάτια μου καῦμένα
 θλιβερά καὶ λυπημένα].

ΠΑΤΙΝΑΔΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός μικτός ἐκ δύο οκτασήμερων: (ο ὀ, ι | ὀ ι)

ἐνός ἐπτασήμερου: (ὀ ι | ὀ ι) καὶ τριῶν τετρασήμερων: (ὀ ι, ο ο ι ι, ὀ ι)

Χρόνος μέτριος γρηγός. — Ἦχος Δι

Ο ο η λιο ο ος βχ σι λε ε ευ ει ||
ο η λιος βχ σι λε ε ευ ει ει ο η
λιο ο ος βχ σι λε ε ευ ει στα πα ρα θυ υ
υ υ ρια σου α μαν α μα α αν ε ■ συ

Τὸ Β' ἡμίστιχον ὡς ἐπὶ φῶδος οὕτω: Δι

Ξαν θα νε τα α μαλ λια σου ξαν θα
ναι τα α μαλ λια σου ξαν θα νε τα μαλ λια
σου μαυ ραν τα φρυ υ υ υ δεια σου α μαν α
μα α αν ε ■ συ

ΚΩΜΟΣ «ΤΟΥ ΣΥΚΑΜΙΝΟΥ»

Ἀρχαῖος γυναικεῖος

Ὁ λεγόμενος Ἀψανὲς (= Ἀψανός = δυνατός)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς κ. Ἑλένης Βαμβακερίδου)

Δίαν ἀργῶς. — Ἦχος Πά

Κυ υ πα ρι σα α α α κι ι ι μου
λι ι ι γνο ο ο ο σσει ει σου και βχ α α
α λα α α ε ε ε ρα

Ὁ στίχος

Α' ἡμίστ. Κυπαρισ, κι μου λιγνὸ

τείσου καὶ βάλ' ἀέρα

Β' ἡμίστ. Νὰ κελαϊδῇσουν τὰ πουλιὰ

νὰ ξημερώτ' ἡ ἡμέρα.

Ἐπὶ φῶδος

Νυ χτα ναι αι αι αι αι αι αι ξη η η με
ε ε ε ρο ο ο ο ο ο ο νει Η αυ
γη η η η τα α α φα α α νε ε ε ε
ρο ο ο ο ο ο ο ο νει

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ

«Ο ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟΣ ΑΗΤΟΣ»

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ, ἰ

Χρόνος μέτριος ἀργός. — *Ηχος $\lambda \dot{\eta} \Pi \alpha \underline{\underline{\delta \epsilon}}$

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς) $\Omega \omega \omega \chi \rho \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \sigma \sigma \square \circ \pi \rho \alpha$

$\sigma \iota \iota \iota \nu \epsilon \kappa \alpha \lambda \epsilon \epsilon \mu \alpha \alpha \alpha \eta \tau \epsilon$

$\epsilon \tau \iota \epsilon \chi \epsilon \iota \epsilon \iota \varsigma \kappa \alpha \iota \alpha \iota \alpha \iota \mu \alpha$

$\rho \alpha \theta \eta \varsigma \pi \chi \rho \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \sigma \sigma \pi \rho \alpha \sigma \iota$

$\nu \epsilon \epsilon \epsilon \kappa \alpha \lambda \epsilon \epsilon \mu \alpha \alpha \alpha \eta \tau \epsilon \epsilon \epsilon \delta \iota$

$\tau \iota \epsilon \chi \epsilon \iota \epsilon \iota \varsigma \kappa \alpha \iota \alpha \iota \alpha \iota \mu \alpha \rho \alpha \theta \eta \varsigma \pi$

$\chi \rho \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \sigma \sigma \pi \rho \alpha \sigma \iota \nu \epsilon \epsilon \epsilon \kappa \alpha \lambda \epsilon \epsilon \mu \alpha \alpha$

$\delta \iota \iota \iota$

Ὁ στίχος

Α' ἡμίον. Ὡ χρυσοπράσινε [καλὲ] μ' ἀητέ,

τί ἔχεις καὶ μαράθης

Β' ἡμίον. Καὶ χαμηλοφτερούγιασες

καὶ δὲν μπορ' ἀ πετάξεις.

Ἕτεροι στίχοι

Ὡ χρυσοπράσινε μ' ἀητέ, γερακοφορεμένε,
πάλι σ' ἀγάπη μ' ἔβαλες ἀναθεματισμένε.

— Ὡ χρυσοπράσινε μ' ἀητέ, τίναξε τὰ φτερά σου,
νὰ σὲ 'γροικῇς ἢ πέριδικα νάλθῃ στήν ἀγκαλιά σου

«ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΜΟΝΟΣ» (ἀργός)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ, ἰ

Χρόνος ἀργός. — *Ηχος $\delta \dot{\eta} \Delta \iota \underline{\underline{\delta \epsilon}}$

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

$\chi \alpha \rho \eta \eta \eta \eta \eta \eta \tau \epsilon \nu \alpha \alpha \alpha \chi \alpha \rho \eta \eta$

$\sigma \omega \omega \omega \mu \epsilon \chi \sigma \eta \eta \mu \epsilon \square \sigma \eta \mu \epsilon \epsilon \epsilon$

$\rho \alpha \alpha \tau \eta \eta \eta \eta \eta \eta \eta \sigma \eta \eta \mu \epsilon$

$\rho \alpha \alpha \alpha \tau \eta \eta \eta \mu \epsilon \epsilon \square \square \square \epsilon \epsilon \rho \alpha$

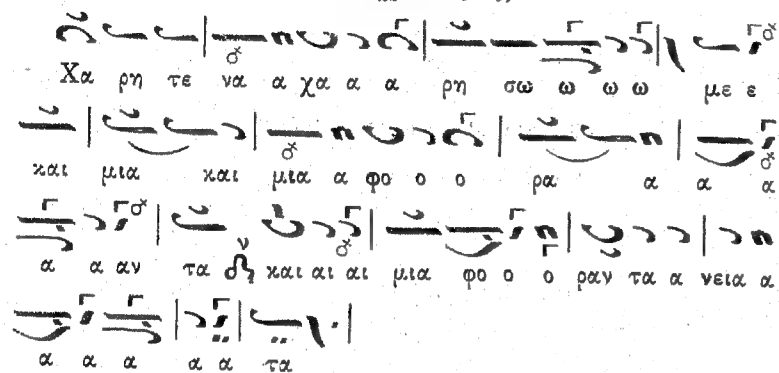
Ὁ στίχος

Χαρήτε νὰ χαρήσωμε σήμερα τὴν ἡμέρα·
Κη' αὔριον ξημερώνεται ἡ καθαρὴ Δευτέρα.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΣ [†](σύτομος)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

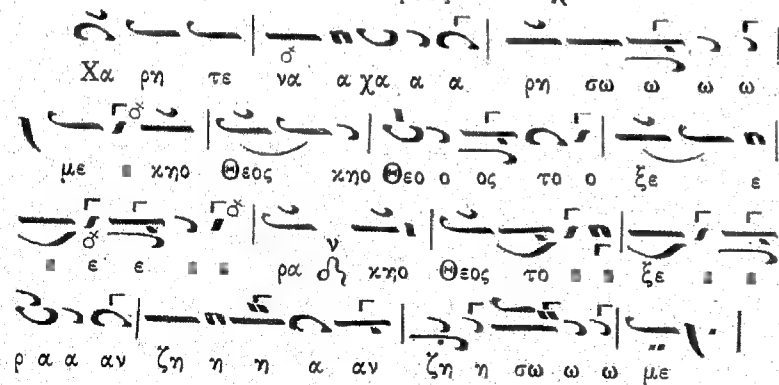

Ρυθμός τετράσημος Σπονδαίος Ὁ, Ἰ

Χρόνος μέτριος. — Ἦχος Δι
(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ὁ στίχος

Χαρήτε νὰ χαρήσωμε καὶ μὲν φορὰ ν' τὰ νεῖάτα·
γιατὶ θεὸς νῆρθ' ἕνας καιρὸς νὰ τὰ σκεπάσῃ ἡ πλάκα.

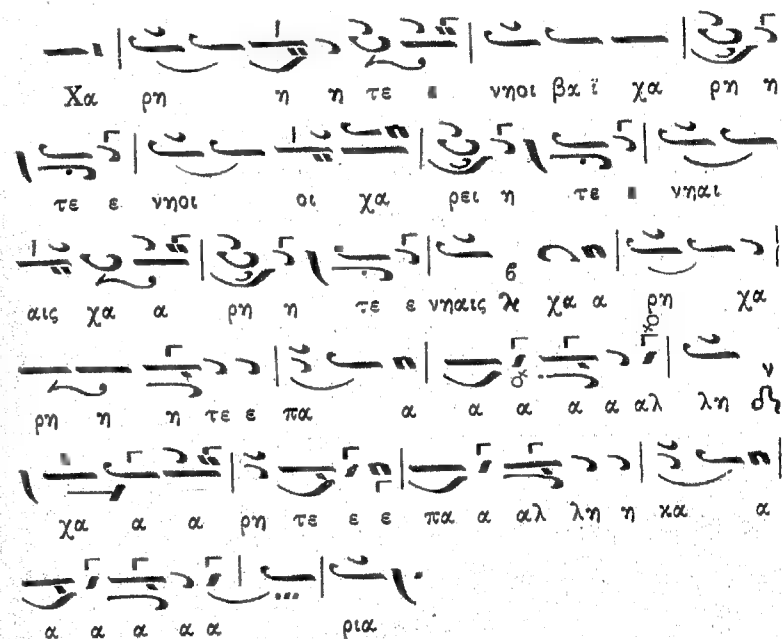
(Μετὰ τὸ Β' ἡμίσητον ἀμέσως ἢ ἐπωδὸς)

Ἐπωδὸς

«ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΔΙΠΛΟΣ»

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωρ. Παπαεμμανουήλ)

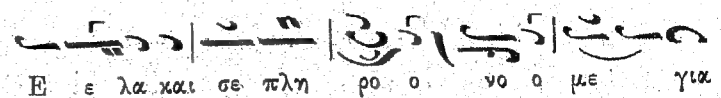
Ρυθμός τετράσημος Σπονδαίος Ὁ, Ἰ

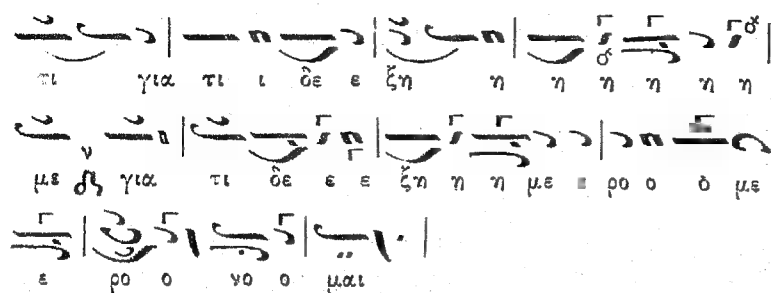
Χρόνος μέτριος. — Ἦχος Δι
(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ὁ στίχος

Χαρήτε νηοὶ χαρήτε νηαῖς χαρήτε παλληκάρια·
Κ' ἐγὼ τοῦ Χάρου τοῦθαλα οἶδρα στὰ ποδάρια.

(Μετὰ τὸ Β' ἡμίσητον ἀμέσως ἢ ἐπωδὸς)

Ἐπωδὸς

«Ο ΓΕΡΓΕΡΑΛΗΣ»

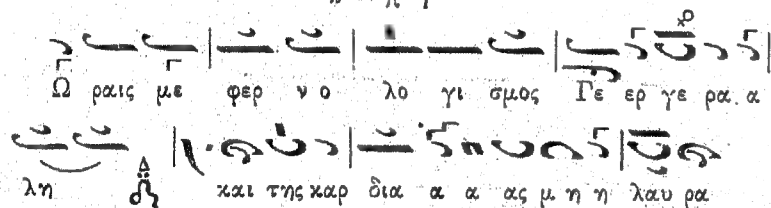
(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωρ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός τετράσημος Δάκτυλος Ὁ, Π μετ' ἐξαιρέσεων

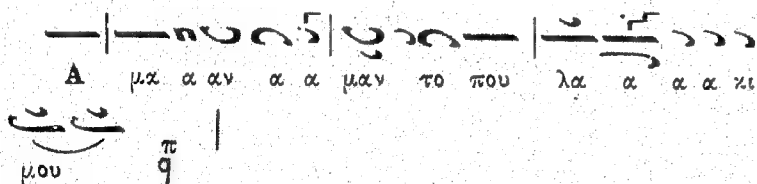
ἐξ ἑνὸς Σπονδείου: Ὁ Ἰ, ἑνὸς ἀναπαίστου ἀπὸ θέσεως: Ο Ο Ἰ
 καὶ ἑνὸς προκελευσματικοῦ: Ο Ο Ι Ι

Χρόνος μέτριος ἀργός. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

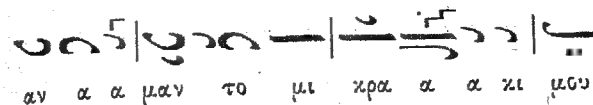
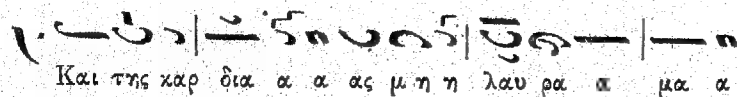
Ἦχος λ̣ ḡ Πα

Ἐπωδός

Ἐπανάληψις

Ὁ στίχος

Ὡραῖς με φέρν' ὁ λογισμός [Γεργεραλῇ]
 Καὶ τῆς καρδιᾶς μ' ἡ λαύρα

Ἐπωδός [Ἀμὰν ἀμὸν τὸ πουλάκι μου].

Ἐπανάληψις

Καὶ τῆς καρδιᾶς μ' ἡ λαύρα,

Ἐπωδός [Ἀμὰν ἀμὸν τὸ μικράκι μου].

Β' ἡμιόστιχον

Νὰ πάγη κά' (¹) στὸ βογιατζῆ [Γεργεραλῇ]
 Νὰ βουτηχτῇ στὰ μαῦρα.

Ἐπωδός [Ἀμὰν ἀμὸν τὸ πουλάκι μου].

Ἐπανάληψις

Νὰ βουτηχτῇ στὰ μαῦρα.

Ἐπωδός [Ἀμὰν ἀμὸν τὸ μικράκι μου].

ΕΠΑΙΝΕΤΙΚΟΝ

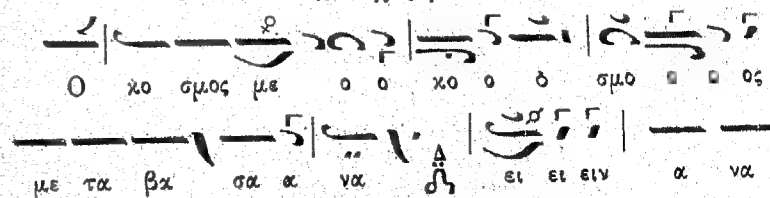
ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός τετράσημος Σπονδείος Ὁ, Ἰ μετ' ἐξαιρέσεων
 ἐκ προκελευσματικῶν καὶ Δακτύλων

Χρόνος μέτριος ἀργός. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ̣ ḡ Νη

(¹) κά (=κάτω)

κχ α τεμ με ε ε νος δλ Α = α α

μαν σε βδιμ α μαν δλ ει ει ει ν α κχ α

τεμ με ε ε νος δλ α α α κ μαν σε βδιμ

α μαν

Επφδδς

Ερ χε σαι αι χα α ζι κα α α

νο ο με φευ γεις μα α ρα α α ζι βχ α

α νο ο με

Ο στίχος

Ο κόσμος με τὰ βāsana εἶν' ἀνακατωμένος
(Ἄμάν σεβδιμ ἄμάν).

Επφδδς

[Ἐρχεσαι γάζι κάνομε
φεύγεις μαράζι βάνομε].

Β' ἡμιόστιχον

Ποῖος ἐγεννήθη στὸν ντουινὰ νᾶν' εὐχαριστημένος;
(Ἄμάν σεβδιμ ἄμάν).

Επφδδς

[Ἐρχεσαι γάζι κάνομε
φεύγεις μαράζι βάνομε].

Ἄτερος στίχος

Στὴν κλίνη ποῦ κοιμᾶσαι σὺ θέλω κ' ἐγὼ νὰ μείνω.
Νὰ τρέχ' ἀπ' τὰ χεῖλάκι σου κρύο νερὸ νὰ πίνω.

Επφδδς

[Πιτίνι μου πιτίνι μου
στρῶσε φαρδεῖα τὴν κλίνη μου].

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ

Ο λεγόμενος Καλές (=καλός)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς κ. Μαριγῶς Σταυρινίδου)

Ρυθμὸς δκτάσημος ἐκ Δακτύλου καὶ Σπονδαίου

2/8 1/8 1/8 2/8 2/8

Χρόνος μέτριος γοργός. — (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ π Πά

Α γου ρος πε ε τρα α πε ε ε λε ε

κα π α λη θεια κηο ο χι ι χω ω

ρα α τα με ε ε τω να του

το χε ρι χει ει ει ει μω να α

κα λο γαι ρι με ε ε τω να του

το χε ρι χει ει ει ει μω να α

α λο και ρι

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Α'. — ΤΕΤΧΟΣ Γ'. (10)

Ἄγουρος (¹) πέτρα πελεκᾷ
ἀλήθεια κῆ' ἔχει γωρατᾶ,
μέ τῶνα του τὸ χέρι
χειμῶνα καλοκαίρι.
—Κόρη ξανθὴ τὸν ἐρωτᾷ
καὶ μέτ' στὰ σπλάγχνα τὸν κεντᾷ (²)
κόρη ξανθὴ τοῦ λέγει
καὶ κάθεται καὶ κλαίει.

Ἄγουρε ποῦ 'ν' τὸ χέρι σου;
ποῦ νὰ γινόμεναι ταῖρι σου!
καὶ πελεκᾷς με τῶνα
καλοκαίρι καὶ χειμῶνα.

Ἐγὼ 'λεγα νὰ μὴ σ' τὸ πῶ,
νὰ μὴ σ' τὸ ξεμολογηθῶ
νὰ μὴ σ' τὸ μαρτυρήσω
καὶ νὰ μὴ σ' τὸ 'μολογήσω.
—Μὰ τώρα ὅπου μ' ἀρωτᾷς,
καὶ μέσ' στὰ σπλάγχνα με κεντᾷς,
θὰ σοῦ τὸ μαρτυρήσω
καὶ θὰ σοῦ τὸ 'μολογήσω.

Δέκα κοπέλλες φίλησα
κανοὺς δὲν τὸ μαρτύρησα.
καὶ δέκα παντρεμένες
δεκοχτῶ 'ρεβωνισμένες.

Καὶ δέκα πέντε καλογρηῆς
ποῦχαν τὰ μάτια σὰν ἐλγῆς
καὶ μιὰ κυρὰ Γουμένη
στὰ μαῦρα βουτημένη.

Στῆς ἡγουμένης τὸ κελλὶ
ραγιστηκα σὰν τὸ γυάλι,
'κεῖ μοῦ 'κοφαν τὸ χέρι
ἄχολό μου περιστέρι.

Κόρ' ἄς σὲ φίλουμουν καὶ σὲ
γαρουφαλιὰ ἀπ' τὸν μπαχτσέ
κῆ' ἄς μοῦ 'κοβαν καὶ τ' ἄλλο
ποῦ δὲν ἔχω θάρρος ἄλλο.

(¹) Ἄγουρος (= νέος ἄγαμος) ἐκ τοῦ κοῦρος, οὐτινος τὸ θηλυκὸν
κούρη (= κορασὶς).

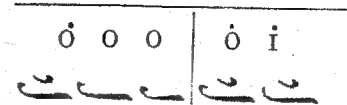
(²) ῆ: τὸν κυτᾶ.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ

(Κουμλιώτικος)

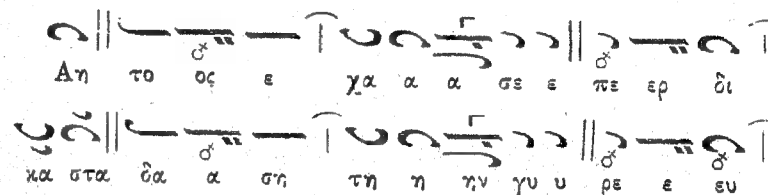
(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Καραγιαννίδου)

Ρυθμὸς ὀκτάσημος ἐκ Δακτύλου καὶ Σποινδεῖου

Χρόνος μέτριος ἀργός. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

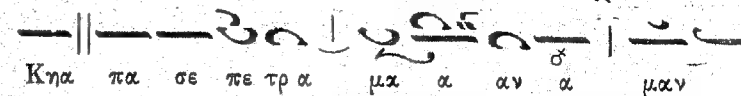
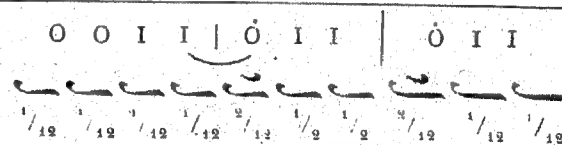
Ἦχος Δι' ᾤ

εἰ

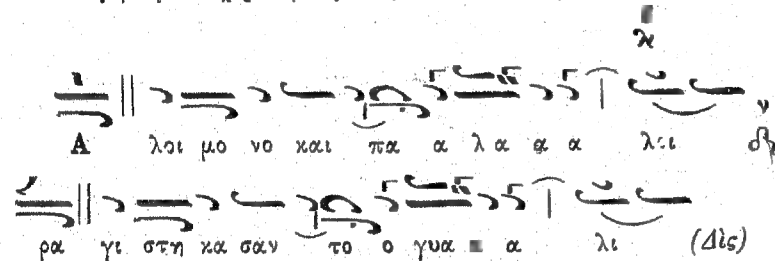
Ἐπιδός

Ρυθμὸς δωδεκάσημος, Τροχαῖος, Σημαντός, ἐξ ὀκτασήμου θέσεως,
συνισταμένης ἐξ ἐνός Προκελευματικοῦ καὶ ἐνός Δακτύλου καὶ
ἐκ τετρασήμου ἄρσεως, συνισταμένης ἐξ ἐνός Δακτύλου

Ἀητός ἔχασε πέρδικα στὰ δάση τῇ γυροῦσι
 ἀπ᾽ σὲ πέτρα πέταξε τὸ ριζικό του κλαίει.
 Τί μοῖρα! καὶ τί ριζικό! ἦτανε τὸ δικό μου!
 οὔλοι νὰ θέλουν τῇ ζωῇ κ' ἐγὼ τὸ θάνατό μου!
 Ἡ πέρδικα σὰν τ' ἄκουσε πολὺ τὸν ἐλυπήθη
 καρσί (¹) του πῆγε κ' ἔκατσε, γλυκὰ τ' ἀπελογήθη.
 Τ' ἔχεις ἀητὲ καὶ θλίβεσαι καὶ κλαίεις καὶ θρηνῖσαι,
 καὶ μὲ τὰμὲ τῇ πέρδικα πολλὰ παραπονιέσαι;
 Θέλεις νὰ ἔλθης μὲ τὰμὲ, μὰ θέλω νὰ μοῦ ἴμωσῃς,
 ποτὲ σου τὴν ἀγάπη μας νὰ μὴ τὴν ἐδολώσῃς.
 Ὁμόνω σου στὰ πετρωτὰ πούναι ἡ κατοικία μου
 ἂν ἴσως καὶ σ' ἀπαρνησθῶ νὰ πέσουν τὰ φτερά μου.
 Ἔτσι τοζάρετ' (²) οἱ ἀητοὶ τὸ δένδρο ν' ἀγαπᾶτε,
 ὡς ποῦ νὰ φᾶτε τὸν καρπὸ, τὸ δένδρο λησμονᾶτε.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χοροῦ ἡ ἐπιδόξος ἔδεται διὰ τοῦ ἑξῆς στίχου καὶ οὕτω:

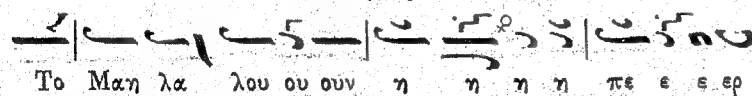

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΑΗ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Ἑμμανουήλ Σαγκριώτου)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὀ. Ἰ. Χρόνος μέτριος ἀργός
 (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

(¹) Καρσί (=ἄντικρυ).

(²) Τοζάρετε (=τῶχετε, συνειθίζετε).

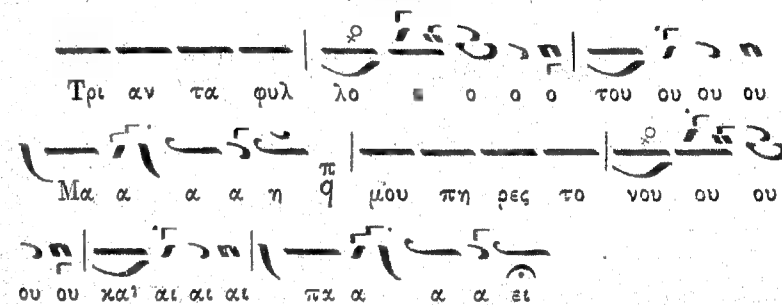

Ὁ στίχος

Τὸ Μάη λαλοῦν ἡ πέρδικες, τὸ Μάη λαλεῖ τ' ἀηδόνι.
 Μεσ' τῇ καρδίᾳ μου ῥίζωσαν ὄρθο τρεῖς χιλιάδες πόνοι.

Μετὰ τὸ Β' ἡμιστιχὸν ἀμέσως

ἡ Ἐπιδόξος

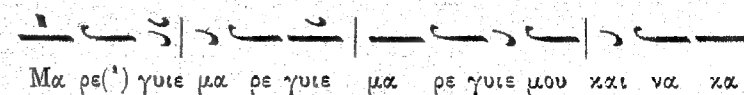

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

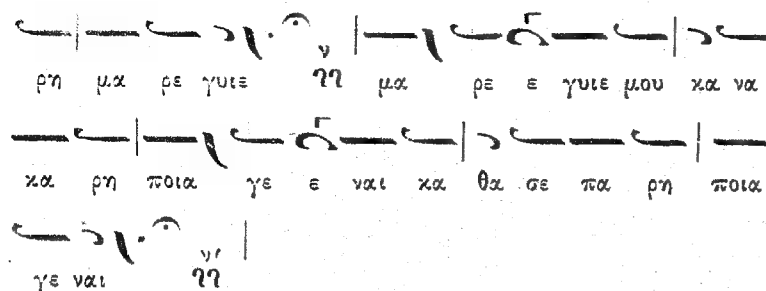
(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος ἐξ Ἀναπαιστων ἀπὸ ἀρσεως Ι Ι, Ὀ καὶ
 Προκειλενοματικῶν ὡσαύτως ἀπὸ ἀρσεως Ι Ι, Ο Ο

Χρόνος μέτριος γοργός—Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

(¹) Μάρε (=μωρε)

Μάρε γυιέ, μάρε γυιέ,
μάρε καστροπηδητή,
πόσα κάστρα πήδησες ;
πόσες κοπέλλες φίλησες ;

ΔΗΜΩΔΕΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΙΣΣΑΒΟΥ

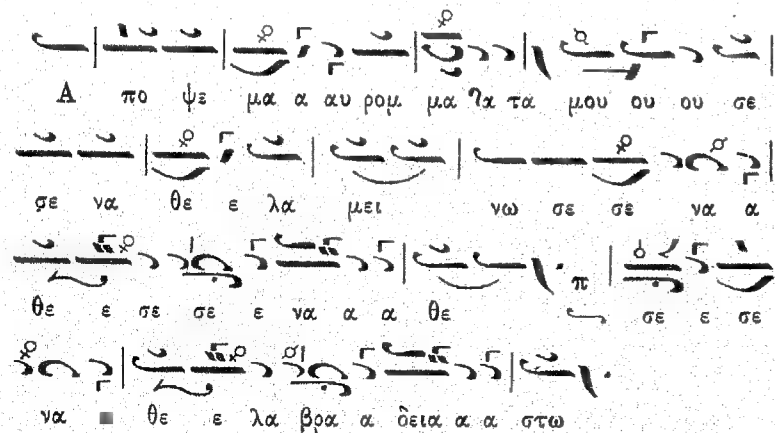
Πασχάλιον χορευτικόν

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος, Σπονδαῖος Ὁ Ι'. Χρόνος μέτριος γοργός

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

*Ηχος λ Πα

Ἀπόψε μαυρομμάτα μου
σὲ σένα θέλ' ἂ (¹) μείνω
σὲ σένα θέλ' ἂ βραδυαστῶ,
κόρη, φαρδεῖα νὰ στρώσης.
Φαρδεῖα κι' ἂν στρώσω, ξένε μου,
σὺ ἔξου θ' ἀπομείνης.
Ὅξου μερῖα π' τῇ πόρτα μου,
ἔξου κι' ἀπ' τὴν αὐλή μου.
Νὰ μὴ τὸ κάμης λιγερῇ
κι' ἔχεις μεγάλο κῆμα.
Ὅξου βρέχει καὶ βρέχομαι,
χιονίζει καὶ μαργόνω.
Κι' ἂν ἀποθάνω λιγερῇ,
ποῖά μάνα θὰ μὲ κλάψῃ ;
Σὲ κλαίει καὶ ἡ μάνα σου
σὲ κλαίει κ' ἡ ἀδελφὴ σου.
Κ' ἐγὼ κρυφὰ π' τὸν ἄνδρα μου,
τὰ μαῦρα θὰ φορέσω.
Θὰ κάμω χρόνο νὰ λουστῶ,
δυσὸ χρόνο γιὰ ν' ἀλλάξω.
Θὰ κάμω τρεῖς καὶ τέσσαρες
στὴν ἐκκλησιὰ νὰ πάγω.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

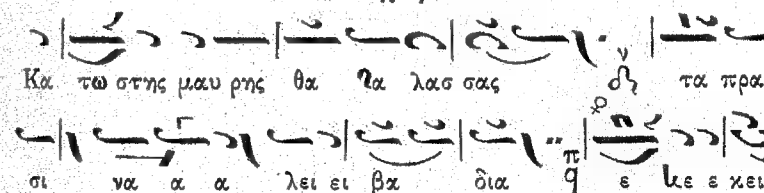
*Αδόμειον ἐν Νεβολιάνῃ (²)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ Ι'. Χρόνος μέτριος γοργός

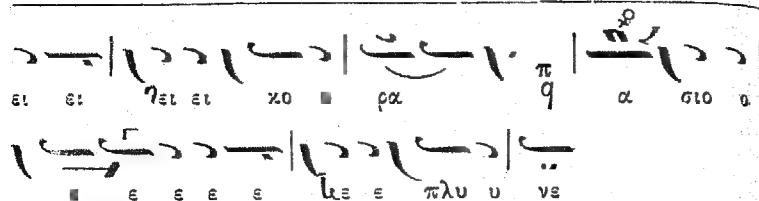
(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

*Ηχος λ γ Πα

(¹) (α=νὰ κατὰ παράλειψιν τοῦ ν).

(²) Κεῖται ἐπὶ τῶν κλιτύων καὶ Ν Α τοῦ Κισσάβου.

Κάτω στῆς μαύρης θάλασσας
τὰ πράσινα λειβάδετα,
ἐκεῖ κοράσσο ἐπλυνε
κοράσσο σκαματίζει,
ἄσπρα πλένει, ἄσπρα φορεῖ,
στά μαῦρα 'ναι ντυμένη.
—Κόρη τίνα λεροφορεῖς,
γιατί φορεῖς τὰ μαῦρα;
—'Αντρα ἔχω στή ξενητεία
τώρα δώδεκα χρόνια.
Κι' ἂν δὲν ἔλθῃ κι' ἂν δὲν φανῇ
καλόγρηθα θὰ γίνω.
—Κόρη μ' ἐγὼ μ' ὁ ἄντρας σου,
ἐγὼ 'μαι ὁ καλός σου ἰ
—'Αν ᾔσαι σὺ ὁ ἄντρας μου
ἂν ᾔσαι ὁ καλός μου,
δεῖξε σημάδια τοῦ σπητιοῦ,
σημάδια τῆς γυναῖκας.
—'Ελὼ εἶχα στήν πόρτα μου
ἐλὼ καὶ στήν αὐλή μου.
—'Εένος ᾔσον καὶ 'πέρασες
κη' ἔλαγε καὶ τὰ εἶδες.
—'Ελὼ εἶχες στὸ μάγουλο,
ἐλὼ στήν ἀμασχάλη,
κι' ἀνάμεσα στὰ στήθια σου
σ' εἶχα μαχαιρωμένη.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΑΙΣΜΑ

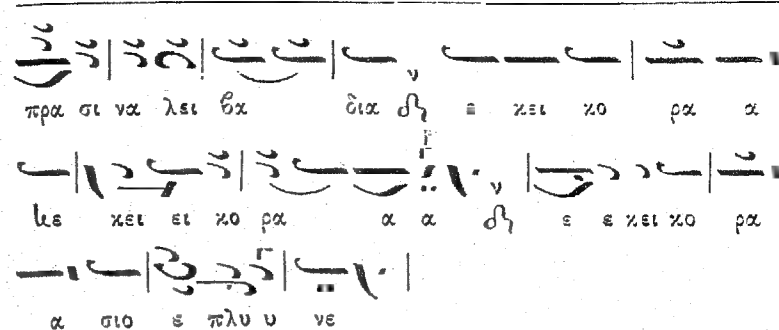
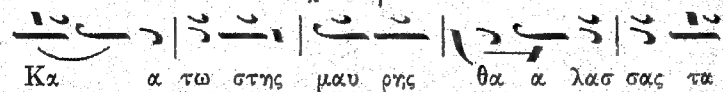
ῥδετα καὶ οὕτω :

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαίος Ὁ ἰ. Χρόνος μέτριος γοργός.

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

'Ηχος ᾧ Πα

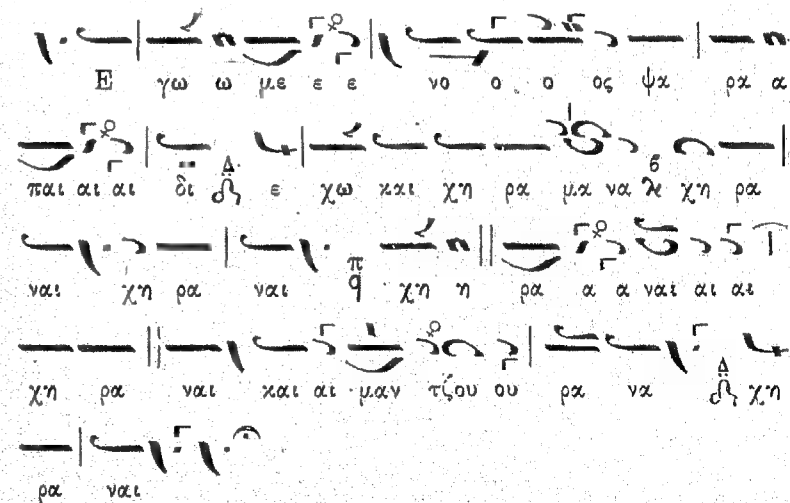
ΔΗΜΩΔΕΣ ΚΟΥΛΟΥΡΙΩΤΙΚΟ (παίγνιον)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς Δος Εὐφροσύνης Θεολογίτου)

Ρυθμὸς τετράσημος ἐκ Σπονδαίων, Προκελευσματικῶν, Δακτύλων
καὶ ἐνὸς ἑξασημῶν Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζοντος ἐν τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ σχήματι

(Ὁ Ὁ | Ι Ι)

Χρόνος μέτριος γοργός. — 'Ηχος ᾧ Πζ

Ὁ Β' στίχος καὶ οἱ λοιποὶ λέγονται οὕτω :

Και πη ἡ γε ε ε κχι αι αι αι με ρο ο
για α α σε Δ με κα πα ρια α σε 77 σε
μια κυ ρα με γα λη που στον κο που στον κο π
πρυ ου στο ο ον κο ο ο που στον κο σμο ο δεν
ει ειν αλ λη Δ που στον κο

Ἐγὼ μ' ἐνὸς ψαρᾶ παιδι
ἔχω καὶ χήρα μάννα
χήρα 'ναι καὶ μαντζουράνα (α)
— Καὶ πῆγε καὶ με' ρόγιασε (β)
με' καπάριασε,
σὲ μιὰ κυρά μεγάλη
ποῦ στὸν κόσμον δὲν εἶν' ἄλλη.
— Καὶ μ' ἔστειλε γιὰ κρεὶό νερό
τὸν χειμῶν' καιρὸ,
σὲ μιὰ κυρά βρυσούλα,
κυρά 'ναι καὶ δροσερούλα.
— Ἰκ' ἔπλυνα τὰ ποδάκια της
τὰ ξεράδια της,
σ' ἕνα ἀργυρὸ λεγένι
ποῦ χαράμι νὰ τῆς γέννη.
— Δός μου, κυρά, τὴ ρόγα μου (γ)
τὴ ρογούλα μου,
δός μου τὴ δούλεψί μου,
σὲ βρέθηκε' ἡ ψυχὴ μου.

(α) Μαντζουράνα (=άνθηρά) — (β) Με' ρόγιασε (=με' μίσθωσε) —
(γ) Ρόγα (=μισθός).

ΔΗΜΩΔΕΣ ΨΑΡΙΑΝΟ

Ἐπιτραπέζιον ἐπαινετικὸν τῶν ἀπόντων μελῶν
τῆς οἰκογενείας.

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Σαγκριώτου)

Ρυθμὸς ἐννεάσημος ἐκ πεντασήμου Παλιμβακχείου καὶ τετρασήμου
Δακτύλου

ὀ ι ι ι | ὀ ι ι

Χρόνος μέτριος ἀργός. — Ἦχος ᾠ Πα

Και ας τα τρα γου ὀη σω ω με ε
ε και αι α ας τα τρα γου ὀη σω ω με ε
ε και αι αι τα α ξε νι ι τε με ε
να α για α ρε με Δ και αι αι τα ξε
νι ι ε με ε να α πα α ρε με

Ὁ στίχος

Καὶ ᾄς τὰ τραγουδήσωμε καὶ τὰ ξενιτεμένα,

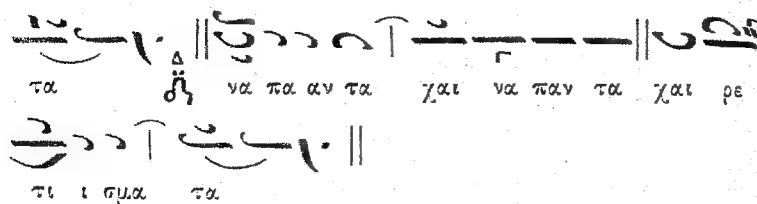
[γιάρεμε]

Τὰ λερωμένα, τ' ἄπλυτα, τὰ θαλασσοβρεμμένα.

[πάρεμε]

Ἐπωδός

Φυ σα α βορ ρηα φυ σα βορ ρηα τα κυ υ μα

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

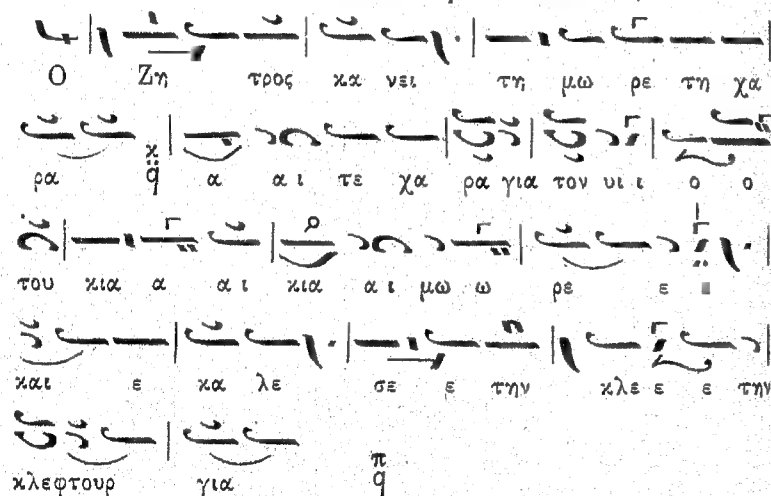
(ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ)

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΤΑΜΠΑ

*Ιεροψάλτου εν Θήβαις

I Ο ΖΗΤΡΟΣ

Ρυθμός τετράσημος.—*Ηχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος

*Εκάλεσε τὴν κλεφτουριὰ τὰ δώδεκα πρωτάκια.
Τὸν Λάπα δὲν ἐκάλεσε τὸ μαῦρο ψυχοπαίδι.
Κι' ὅλοι πηγαίνουν κέρασμα κριάρια μὲ κουδούνια.
Κι' ὁ Λάπας πάγει ἀνάλεστος μὲ ζωντανὸ ἄλαφι,

*Σ τ' ἀσῆμι καὶ 'ς τὸ μάλαμμα καὶ 'ς τὸ μαργαριτάρι
Κανέναν δὲν τὸν λόγιασεν ἀπὸ τοὺς καλεστάδες.

*Ἡ Ζήτραινα τὸν λόγιασεν ἀπὸ τὸ παραθύρι.

Πάλαι ἢ μαῦρη Ζήτραινα ἢ μαῦρη παραμάνη.

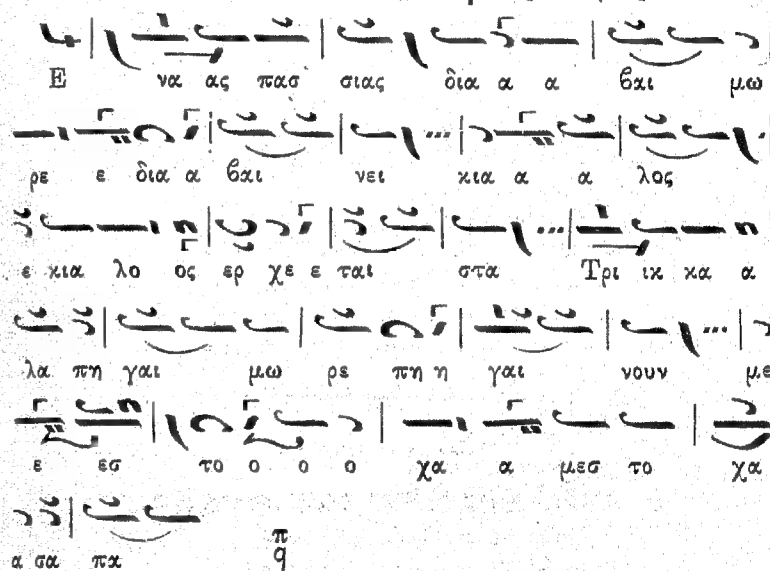
—«Καλῶς τὸν Λάπα πῶρχεται μ' ἄλαφι στολισμένο!

Στρῶστε τὸν Λάπα 'ς τὸν ὄντα, τοῦ Τρίτσα 'ς τὴν κρεββάτα,

Στρῶστε καὶ τῶν παλληκαριῶν ἀπ' ὅλα τὰ πρωτάτα.

2 Ο ΔΗΜΑΚΗΣ

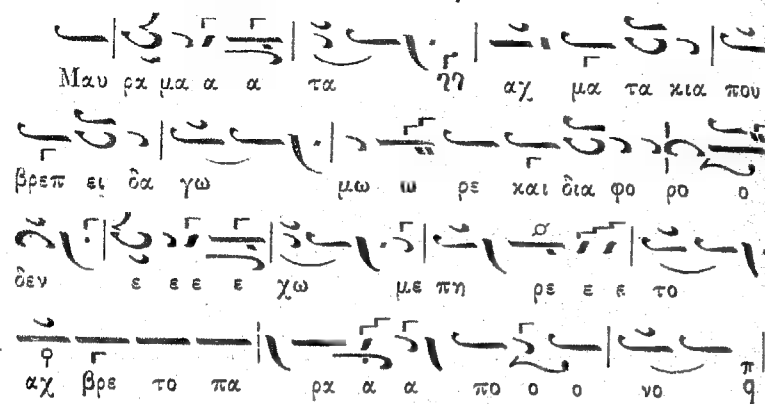
Ρυθμός τετράσημος.—*Ηχος ᾠ Χρόνος μέτριος

Στὰ Τρίκκαλα πηγαίνουν μέσ' τὸ χασαπᾶ
Γυρεύουν τοὺς γερόντους ἀπ' τὰ Τρίκκαλα
Γυρεύουν τοὺς παπάδες ἀπ' τὴν Καστανιά
Γυρεύουν τὸν Δημάκη ἀπ' τ' Ἀσπροπόταμο
Δημάκης τρώει καὶ πίνει 'στὰ ψηλὰ βουνὰ
*Στοῦ Κρίκη τὰ σαράγια μέσ' τὸ Μέτσοβο.

3 «ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΕΙΔΑ»

Ρυθμός τετράσημος. — Ήχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος

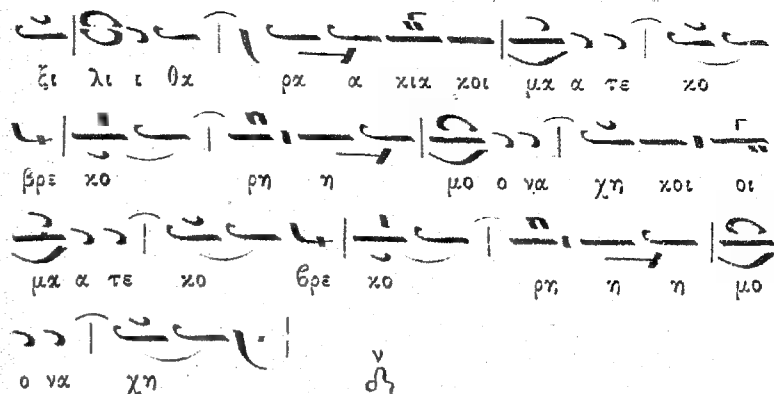
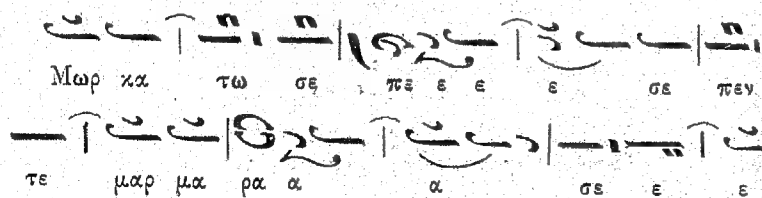
Με πήρε τὸ παράπονο καὶ φλόγ' ἀπ' τῇ καρδιά μου
 Καὶ πρὸς τὴν κόρην ζύγωσα καὶ πρὸς τὰ μαῦρα μάτια
 Ἡ κόρη λᾶχε φρόνιμη λᾶχε ταπεινωμένη.
 Πίσω πίσω λεβέντη μου 'στὸν κόρφο μὴν ἀπλώνεις
 τί μαραγκιάζει ὁ κόρφος μου χαλᾷ τὸ πρόσωπόν μου,
 τί μάπικιάζει ἡ μάνα μου μὲ δέρνει καὶ μαμπᾶς μου.
 Κόρη μου τ' εἶσε κίτρινη τ' εἶσε μαραγκιασμένη.
 Μήπως ὁ ἴσκιος σὲ πατεῖ μήπως ἡ φαντασία ;

ΓΑΜΗΛΙΟΝ

4 ΟΤΑΝ ΕΝΔΟΥΝ ΤΗΝ ΝΥΜΦΗΝ

Ρυθμός επτάσημος Β' επίτετος

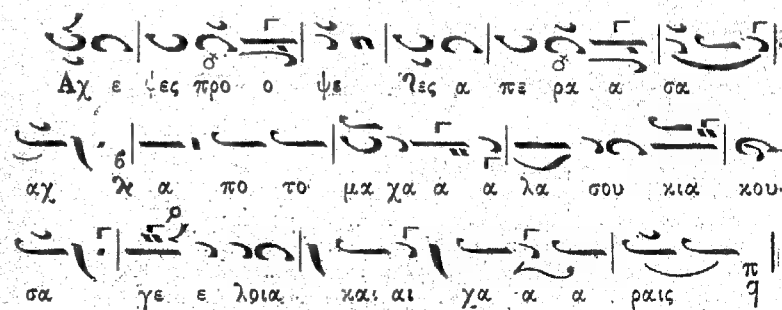
Ήχος λ ρ Νη Χρόνος μέτριος χοργός

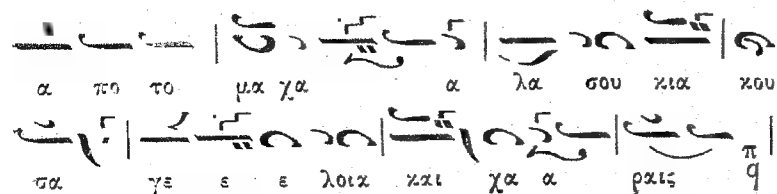

Κοιμάται κόρη μοναχή 'ψηλά στὸ κρεββατάκι;
 κι' ἡ μάνα της τῆς ἔλεγε κι' ἡ μάνα της τῆς λέγει.
 Γιὰ σήκω σήκω κόρη μου καὶ μὴ βαρύνῃ κοιμᾶσαι,
 γιὰτ' ἔρχεται τὸ συμπεθεργὸ ἔρχεται νὰ σὲ πάρῃ.
 Κιὰν ἔρχεται καὶ δὲν ἔρχεττι καλῶς νὰ μᾶς κοπιάσῃ,
 γιὰ βάλῃ στρῶσε τὸν ὄντα τὰ ἔρημα κρεβάτια μ'
 ἄντῃς μάνα μ' πιάσε κρασί κι' ἔλα νὰ τοὺς κεράσῃς
 νὰ πιοῦν καὶ νὰ μεθύσουν τί ἐγὼ μάνα μ' θὰ χαθῶ
 [ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον
 'στὸν Ἀἰγιώργη θάψτε με. . . .]

5 «ΕΨΕΣ ΠΡΟΨΕΣ ΑΠΕΡΑΣΑ»

Ρυθμός τρισημος. — Ήχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος

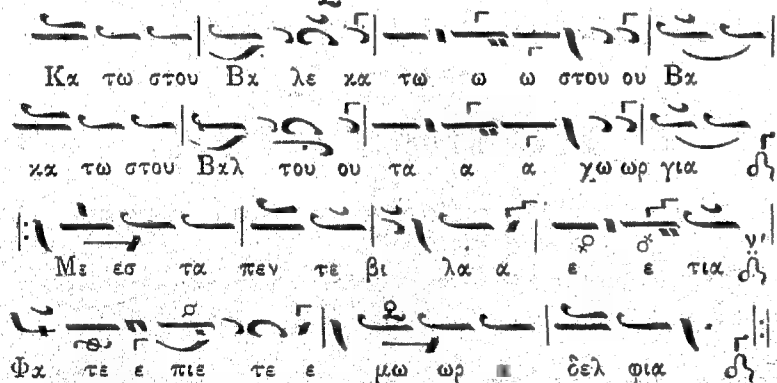

"Ακουσα γέλοια και χαρὰς και νόστιμους κουδένταις,
ἄκουσα ποῦ σὲ μάλωνε ἡ σκύλα ἡ μητρεὺς σου·
κιὰν σὲ μαλώνει γιὰ δουλιὰ, δουλεύτρα νὰ σοῦ βάλω,
κιὰν σὲ μαλώνει γιὰ κέντημα, κεντίστρα νὰ σοῦ βάλω,
κιὰν σὲ μαλώνει πῶς περνῶ, πές μου νὰ μὴ περάσω.
Πέρασ' ἀσκή μ' ἔρασε πέραν καθὼς περνοῦσες,
ὁ δρόμος εἶν' βασιλικὸς κι' ἡ στράτα εἶν' δερβένη,
ὄντας διαβαίνεις μὲ πολλοὺς κάμε πῶς δὲν μὲ βλέπεις
κι' ὄντας διαβαίνεις μοναχὸς δρασκελά κι' ἔμπα μέσα
νὰ κλάψουμε τὰ ντέρτια μας και τὰ παράπονά μας,
ἐσύ γιὰ μένα δὲν πονεῖς και ἐγὼ γιὰ σένα χάνομ'.

Ι. "ΚΑΤΩ ΣΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ ΤΑ ΧΩΡΓΙΑ,"

Ρυθμὸς: τρισημος

Ἦχος: λ δὲ, $\frac{1}{2}$ Χρόνος: μέτριος γοργός

"Όπου ν' οἱ κλέφταις οἱ πολλοὶ ἀρματωμένοι στὸ φλουρί.
Κάθονται και τρῶν' και πίνουν και τὴν Ἄρτα φοβερίζουν.
Βρέ, Τοῦρκοι, κάμστε καλὰ γιατί σᾶς καίμε τὰ χωριά.
Θέλομε τ' ἀρματωλῆκι, γιατί ἐρχόμεθα ἅν λύκοι.
Πιάνουν και γράφουν μιὰ γραφή και τὴ στέλλουν στὸν Κατῆ
γράφουνε και ἴστὸ Κομπότη, χαιρετοῦν και τὸν Δεσπότη.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

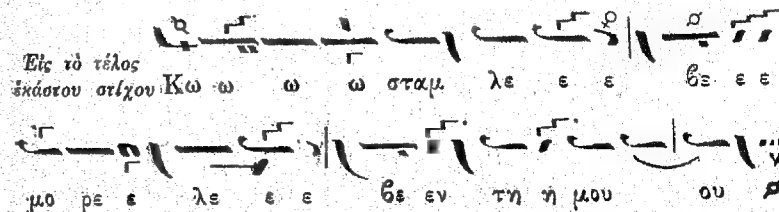
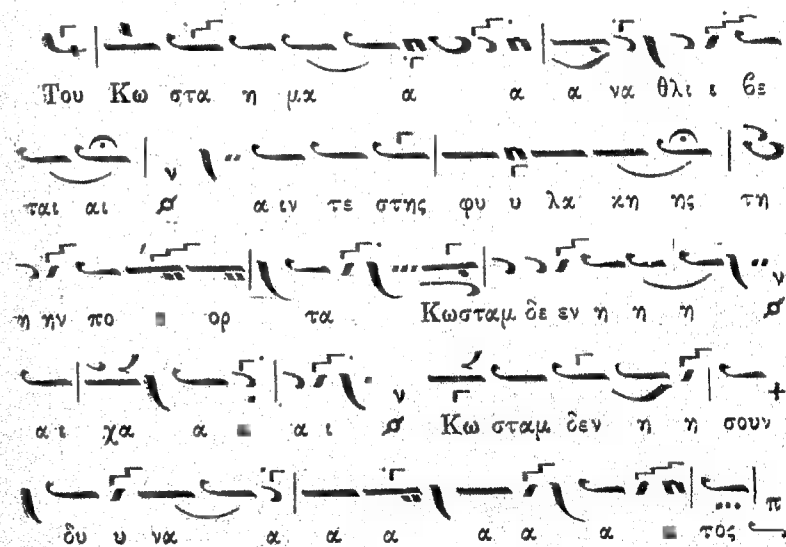
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

α' ψάλτου Μητροπόλεως Μυτιλήνης

ἐκ Σαλχογιού τῆς Καστορίας

Ι. Ο ΚΩΣΤΑΣ ΕΝ Τῇ ΦΥΛΑΚῇ

Ἦχος: λ Πα Ρυθμὸς: 4σημος, χρόνος: ἀργός.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Δ'.—ΤΕΥΧΟΣ Α'. (8)

Τοῦ Κώστα ἡ μάνα θλίβεται
στῆς φυλακαῖς τὴν πόρτα.
—Κώστα μ' δὲν ἔχουν δυνατός,
δὲν ἔχουν παληκάρι
νὰ σπάσης θύρα φυλακῆς
σκοτώσης φυλακῆς;
—Θαρρεῖς μάναμ' ἡ φυλακὴ
πῶς εἶν' πλιθοχτυσμένη;
Δὲν εἶνε μάνα μ' μὲ πλιθὶ
δὲν εἶν' μὲ κεραμύδια
μὲν' εἶνε μαρμαρόχτιστη
μολυβοσκεπισμένη.
Ὁ Βασιλιᾶς τὴν χάλυγε

κὶ οὐ γυῖος τὴν μεταφιλάνει.
ἔχειν' τρακόσι' μάστοροι
καὶ χίλις μαστορούλιχ'
σὰν περιστέρια κουβαλοῦν
σὰν χελιδόνια κτίζουν·
κί' ὁ Βασιλιᾶς ἐπρόσταζε
ἀπάν' ἀπ' τὸ παλάτι.
—Γιὰ ζέψετε τὸν Κωνσταντᾶ
μὲ τ' ἄγριον τὸ βουβάλι
κί' ὅπ' εἶν' ὁ δρόμος ὁ καλός.
νὰ πάη τὸ βουβάλι
κί' ὅπ' εἶνε πετρολιθαρα
νὰ πάη ὁ Κωνσταντῖνος.

2. Ο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

*Ηχος ᾠὴ Πά Ρυθμὸς τρισημιος. Ο Ι=3/4, χρόνος μέτριος.
Γυιέμ Χρι στο δου ου ου ου λος ᾠ γυιέμ α γα πη η η η
σεν ᾠ μι α κο ρην ε θρο ο ο που λα την α α
γα α πα α α ει το ον α γα α πα ᾠ (δὶς)

Γυιέμ' Χριστόδουλος
γυιέμ' ἀγάπησεν,
μιά κόρην Ἑβραίου
τὴν ἀγαπάει τὸν ἀγαπᾷ, (1)
καὶ θέλει νὰ τὴν πάρῃ.
—Χριστόδουλεμ' κιὰν μ' ἀγαπᾷς

καὶ θέλεις νὰ μὲ πάρῃς
γιὰ κίνα κ' ἔλα μιά βραδὺ.
ἓνα Σαββάτο βράδυ,
πῶχουν Ἑβραῖοι τὴν γιορτὴν
πῶχουν τὸ Συναγῶγι.
Χριστόδουλος παράκουσεν

(1) Ἐν τοῖς δύο ἀνωτέρω ᾄσμασι τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου.

καὶ πάει τὴν Πέμπτ' τὸ βράδυ·
σκυλοεβραῖοι τὸν πιάσανε,
πάνουν νὰ τὸν κρεμάσουν
χίλοι πηγαίνουν ἐμπροστά
καὶ δὴ χιλιάδες πίσω.
Χριστόδουλος πάνει στὴ μέσ'
τᾶ μῆλο μαραιμμένο·
κί' ἀπὸ τὴν πόρτα τ(η)ς ἀπερ-
[νοῦν,
κιὰν τὰ παρθένια τ(η)ς;
κιὰντὴν ἀντιλογίθηκε
κιὰντὴν ἀντιλογίεται.
—Σῦρε σῦρε Χριστόδουλε μ'
σῦρε καὶ μὴ φοβᾶται
Ἐχω φλουράκια στὸ λαμπὸ
καὶ γρόσια ἔτῃν ποδὶά μου,
κιὰν δὲ μὲ φτάσουνε κιὰντὸ
πουλῶ καὶ τὰ προικιά μου.

3. Η ΜΗΛΙΤΣΑ

Τὸ παρὸν ᾄδεται ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς Ν Δ Μακεδονίας ἐπὶ κορσάδων,
ἀποτελούντων γενικὸν χορὸν κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγένων, ὡς ἑξῆς :

*Ηχος ᾠὴ Πά Ρυθμὸς 4σημιος, χρόνος μέτριος.

Μη λι τσα αμ που σαι στου ου ου ου του ου
γκρη η μο στα μη η η μο ρε στα α
μη η λα α φορ τω με νη ᾠ τα α μη η μη
λιαμ τα μη λα σου ου λι μπευ ο μι ᾠ
τα μη λα σου λι ιμ πε ε ε ε ᾠ ευ ου ου
μι ι ι και ᾠ του ου ου μο ρε και αι
του ου κρη η μορ φου ου θου ου μι ᾠ

Μηλίττα μ' ποῦ 'σαι στοῦ γκερημῶ τὰ τρεῖ' ἀράδ' ἀράδα.
 στὰ μῆλα φουρτουμένη· Δὲν τὰ εἶδα κι τὰ πάτησα
 τὰ μῆλά σου λιμπεύουμι ἀνάμιστον (ς) τὰ 'μμάτια.
 κι τοῦ γκερημῶ σ' φουβούμι. — Ποῖός εἶν' αὐτός ποῦ μὴ πατεῖ
 — Σὲν τοῦν φουβᾷσι τοῦ γκερημῶ ἀνάμισαν (ς) τὰ 'μμάτια
 ἔλα τοῦ μουνουπάτι. ἂν εἶνι νεῖός ᾧς χαίρει
 Τοῦ μουνουπάτι μ' ἔβγαζιν κι νεῖός ᾧς κκακρώνει
 σὶ μὴ παλιουκλησίτσα, κιδὲν εἶνι κίνας γέροντας
 ἐκεῖ 'ταν τρία μνήματα ᾧς πέστη νὰ πιθάνη.

4. Ο ΧΡΥΣΟΣ ΑΙΤΟΣ

Ὡς ἔδεται ἐν Σκαλοχωρίῳ τῆς Καστορίας (Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς μητρὸς μου)

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς 2σημος, χρόνος ἀργός.
 Χρυ σος α ι τος ε ε ξευ γε νεν ᾠ μο
 ρε που μεσ α α α πο ο του ου ους βυ
 θους κα θη με ε ρου ου ου ου με ρου
 λα μο ρε ε κυ νη η γα α ει π

Χρυσὸς αἰτὸς ἐξέυγενεν
 μάρε, ποῦ μέσ' ἀπὸ τοὺς βύθους
 καθημεροῦλα κυνηγάει (¹)
 ἀηδόνια καὶ πιλιλίτζ
 σταῖς 15 τ' Αὐγουστοῦ
 σταῖς 20 τοῦ μῆνα.
 τί μαραμένους κάθηται
 χαλνᾷ καὶ τῇ φωλιά του·
 καὶ τὸ Σαχῆν' ἐδιάβαινε
 καὶ τὸν καλημερνάει.
 — Καλήμερά σου Σταύραστε,
 — Καλῶς το τὸ Σαχῆνι.
 — Τί μαραμένους κάθηται
 χαλνᾷ καὶ τῇ φωλιά σου;

(¹) Καὶ ἐν τούτῳ τῷ ᾄσματι, τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου του ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ μέλους.

— Ἐφές εἶδα στὸν ὕπνο μου
 στὸν ὕπνο ποῦ κοιμοῦμαι,
 σάματι 'πῆγα στὸν Πασιὰ
 στὸ Κούστ καὶ στὸ Βεράτι
 κι ἄκουσα τὸ μουσιαθερὲ
 τοῦ Λιάκου τὴν κουθέντα.
 κῆρο θὰ βγῇ ὁ βασιλιάς
 νὰ λαφοκυνηγῇ
 κιδὲν μ' ἐπιτύχη στὴ βοσκὴ
 εἴγνει καὶ μὲ σκοτώνει
 κιδὲν μὲ 'πιτύχη στὴ φωλιά
 σκλάβος θέλ' νὰ με πάρη.

5. Η ΔΕΣΠΩ

Ρυθμὸς 7σημος. Βος ἐπὶ τριτος.

ᾠ ο ἰ ἰ
 2/7 1/7 2/7 2/7=7/7

Ἦχος λ Πά Χρόνος μέτριος.

Ε κει πε ραν ε ε κει ει πε ε ε ε
 ρα αν κει πε ρα κι αν τι πε ε
 ε ρά α 4σημος ἀργός στου ου ου Μαυ ρα
 λη τα λω νι κο ορ αρ ρα βου νια σμε νη

Α'. Ἐκεῖ πέραν ἐκεῖ πέραν
 ἐκεῖ πέρα κι' ἀντίπερα
 στοῦ Μαυραλῆ τ' ἀλῶνι
 κόρ' ἀρραβουνιασμένη.
 Β'. Ἐκ(εῖ) ἀλουρίζν οἱ δῶδικο
 ἐκ(εῖ) ἀλουρίζν οἱ δῶδικο
 λυχνοῦν οἱ δικαπέντι
 κόρ' ἀρραβουνιασμένη.
 Γ'. Κ' ἡ Δέσπου ξισκιθάλιζιν
 κ' ἡ Δέσπου ξισκιθάλιζιν
 μὲ τῇ χρυσῇ φουκόλη,
 κόρ' ἀρραβουνιασμένη.
 Δ'. Κ' ἡ μάνα της κ' ἡ μάνα της
 κ' ἡ μάνα της τὴν ἔλιγει,
 κ' ἡ μάνα της τὴν λέγει
 κόρ' ἀρραβουνιασμένη.

Ε'. Δέσπου μὴν κουρνιχτίζῃσι ΣΤ' Τὴν Κυριακὴ τὴν Κυριακὴν,
Δέμ'που μὴν κουρνιχτίζῃσι τὴν Κυριακίτσα τοῦ προῦ
χαλνῆς τὸν πρόσουπό σου νύφη θέλεις νὰ γένῃς
κός' ἀρραβουνισμένη. κός' ἀρραβουνισμένη.

6. Η ΜΗΤΣΙΝΑ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος. Βος ἐπίτριτος.

Ἦχος γ' - Γα. Χρόνος μέτριος.

Γῆς καὶ χῶμα θέλ' νὰ γένω Μῆτσι νὰ α
Μῆτσι νου λα μου δὲ καὶ γε φυ ρι ι νὰ περ
να α α ας α α ι ντε χα α τζη η η μπι ρο
μου ου ου ου π 9 (δὶς)

Α'. Γῆς καὶ χῶμα θέλ' νὰ γένω
Μήτσινα Μητσινοῦλά μου,
καὶ γεφυρὶ νὰ περνᾷς
ἄιντε χατζημπίρο μου
Δὲν ἔμπορῶ νὰ ὑπομένω
Μήτσινα Μητσινοῦλά μου
σὺν σὲ βλέπω νὰ περνᾷς,
ἄιντε χατζημπίρο μου.

Β'. Μήνυσέ μου νὰ σὲ στείλω
Μήτσινα Μητσινοῦλά μου,
λουλουδάκ' ἀπ' τὸ βουνό.
ἄιντε χατζημπίρο μου.
Νὰ τὸ βάλῃς μέσ' τὴν κούπα,
Μήτσινα Μητσινοῦλά μου,
νὰ θαρρεῖς πῶς εἴμ' ἐγώ.
ἄιντε χατζημπίρο μου.

7. Η ΡΩΜΗΟΠΟΥΛΑ (¹)

Ρυθμὸς ἐπτάσημος Βος ἐπίτριτος. Χρόνος μέτριος γοργός.

Ἦχος λ δὲ Νη

Μια Ρω μῆο που λα α θε ρι ζι ι ι ι ν
ντουρ βρε Γῆς γκα αμ ντου ου ουρ σε ε ε
να α α κουν το ο κρι θα α ρι σι κλαι αιν τα
μα α τι α μου ου ου σε ε να
α α κουν το ο κρι θα α ρι σι κλαι αιν τα
μα α τια α μου ου ου ου δὲ

Μὲν Ρωμηοπούλα θέρψιν
σ' ἕνα κοντὸ κριθάρι·
πῶγειν τσιράκι κακκίνα
δεσπᾶνι ἀσιμένιο.
"Ὀλ' ἡμερίτσα θέρψιν
ἕνα δεμάτ μαζώνει.
Κι' ὁ Γκέγκας τὴν ἀγνάντευεν
ποὺ μιὰ ψιλή ραχοῦλα.

—Ρουμῆά μου δὲν παντρεύησι
Τοῦρκον ἄνδρα νὰ πάρῃς;
—Τί λές; τί λές παληρόσκυλο;
τί λές; τί κουθεντίζεις;
Κάλλιο νὰ δῶ τὸ αἷμά μου
στὴ γῆς νὰ κοκκινίσῃ,
παρὰ νὰ δῶ τὰ μμάτια μου
Τοῦρκος νὰ τὰ φιλήσῃ.

(¹) Τὸ ᾄσμα τοῦτο ἱστορεῖ γεγονὸς λαθὼν χώραν ἐν Μακεδονίᾳ πρό-
τινων ἐτῶν, καὶ ὁ Ἕλληνας πίπτει ἡρωϊκῶς, ἀμυνομένη διὰ τοῦ δρε-
πάνου της.

Β' ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΑ

Μουσικοῦ ἐν Κινικίῳ Μ. Ἀσίας

Ι. ΤΟ ΜΑΡΓΙΟΛΙΚΟ (Πάρης Ἡπείρου)

(Χορὸς Τυμικός πηδητός)

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. Ρυθμὸς ἐξάσημος χορίαμβος - - - -
μετὰ δύο ἐξασήμων διτροχαίων - - - - καὶ ἐνὸς
ἀντισπάστου - - - - τιθεμένων μετὰ τὸ πρῶτον τετράμετρον π̣ χ̣
Χρόνος μέτριος

Για ἰ δε στο το Μαρ γιο λι κο και δ̣
το μαρ γιο λε με νο πως σερ νει τὸ ο βαι
Μα α ρου σο ομ βαι δ̣ πως σερ νει το μο ρε
το φε ε σα κι ι του

1
Γιὰ ἰδὲς το τὸ Μαργιόλικο
καὶ τὸ μαργιολεμένο
πῶς σέρνει τὸ φεσάκι του
᾿σάν νὰ ἦταν μεθυσμένο.

2
Κ' αὐτὸ δὲν εἶνε μέθυσμα
μὰ ἰδὲ κρασί πιεμένο
ἡ ἀγάπη τὸ βελάντωσε
τὰ ᾿χει βελαντωμένο.

3
Σαράντα κίτρινα φλωριὰ
σὲ μιὰ κλωστή δεμένα
πάρτα Μαροῦσο μ' τὰ φλωριὰ
καὶ πάρε ἄνδρ' ἐμένα.

4
Φωτιὰ νὰ κάψῃ τὰ φλωριὰ
φωτιὰ νὰ κάψῃ τ' ἄσπρα
μπροστὰ στὸν ἄνδρα τὸν καλὸ
τὸν ἄνδρα τὸν λεβέντη.

2. ΤΟ ΧΙΛΙΑ ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΑΤΕ (Κρήνης)

Ἀδεται κατὰ τὰ συμπόσια τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῶν ἑορταζόντων.

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα Ρυθμὸς τετράσημος Δακτυλικὸς
- - - - = $\frac{2}{4}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$ π̣ χ̣
Χρόνος μέτριος

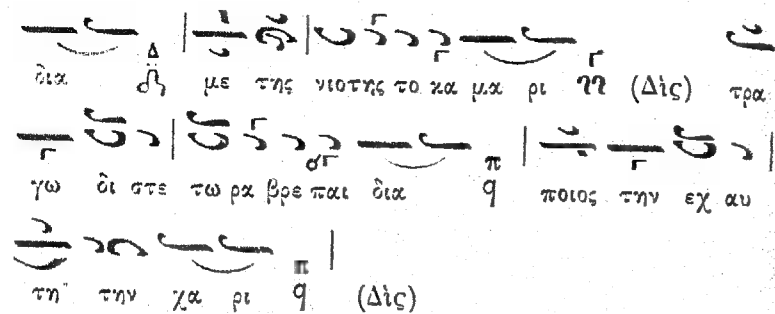
Χι ἰ ἰ λια α κα λω χι λ α κα λως ο ρι
σα τε δ̣ Ω ω ω ω χ χι λια α κα
λω ω ω ως ο ρι σκ τε ε ε φι ἰ λοιμ
α γα α πη με ε ε ε νοι δ̣ φι ἰ λοιμ α
γα α πη με ε ε νοι π̣
Ἐ π ω δ δ ς

Ποὺς ἀνάπαιστος - - - π̣ Πα
Χρόνος γοργός.

Για α α μας για α α μας να α ζησ η
συ υν τρὸ φια α α μας π̣ (Δίς)

1
Χίλια καλῶς ὀρίσατε
φίλοι μ' ἀγαπημένοι
κι' ἀπὸ κυροῦ χαρούμενοι
καὶ καλωκαρδισμένοι.

2
Ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἤλθαμε
νὰ φῶμε καὶ νὰ πιοῦμε
παρὰ σᾶς ἀγαπούσαμε
κι' ἤλθαμε νὰ σᾶς δοῦμε.

1
Λεβεντζά καμρωτή
σάν δροσούλα με στά δάστη
που διαβαίνει ζηλευτή
που πιστεύει να γηράσει.

Φεύγουνε τὰ χρόνια πᾶν
τὸν καιρὸ δὲν θὰ τὸν βρῆτε
φεύγουν πίσω δὲ γυρνοῦν
πρέπει τώρα νὰ χαρῆτε.

Ἐπὶ φῶδες
Φάτε πῆτε βρὲ παιδιὰ
μὲ τῆς νεότητος τὸ καμάρι
τραγωδηστε τώρα βρὲ παιδιὰ
ποῖος τὴν ἔχ' αὐτὴ τὴν χάρι.

2
Λεβεντζά καμρωτή
μέσα στά βουνά και δάστη
πού προβάλλει μὲ σπαθί
τὴν πατρίδα νὰ δοξάσει.

Φεύγουν οἱ ἐχθροὶ μας πᾶν
κάθε βούλγαρος ἀντάρτης
φεύγουν πίσω δὲν γυρνοῦν
ποῖος ἐχθρὸς θὰ βγῇ μπροστά της.

Ἐπὶ φῶδες
Γιὰ σου Κώστα θαυμαστὲ
καὶ σὺ Τσέκο ξακουστὲ
γιὰ σου Κώστα παληκάρι
πού σὲ τρέμουν οἱ Βουλγάροι.

3
Στὴ Μακεδονία αὐτὴ
αἷμα χύνεται ποτάμι
τοὺς Βουλγάρους πολεμοῦν
μὲ σπαθί καὶ μὲ κοντάρι.

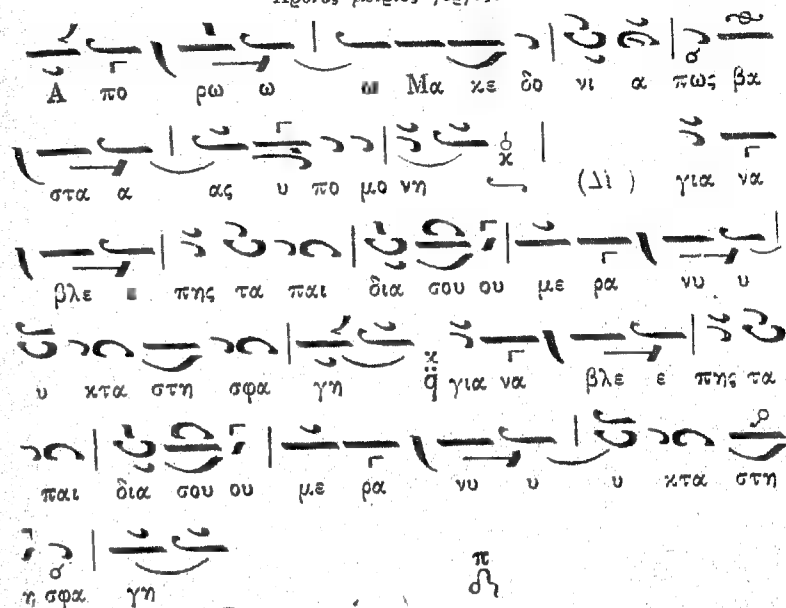
Κι' ὅπου Βούλγαρον κι' ἂν βροῦν
μὲ στά στήθη τὸν κτυποῦν
γιὰ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα
κι' ὅλην τὴν Μακεδονίαν.

Ἐπὶ φῶδες
Γιὰ σου Κώστα θαυμαστὲ
κτλ.

5. ΑΠΟΡΩ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πά Ρεθμός τετρασήμερος Δάκτυλος Ὀ 1 1,
μετὰ Σπορδείου Ὀ 1 = 1/4 λ̣

Χρόνος μέτριος γοργός.

1
Ἀπορῶ Μακεδονία
πῶς βαστάς ὑπομονή
γιὰ νὰ βλέπης τὰ παιδιὰ σου
ἡμέρα νύκτα στὴ σφαγή.

2
Τὶ νὰ κάμω ἢ καυμένη
πού 'μαι ἄλυσODETῆ
καὶ δὲν εἶμαι ἐλευθέρω
γιὰ νὰ σύρω τὸ σπαθί.

3
Τὸ σπαθί μου εἶνε μαῦρο
κι' εἶν' ἀνάγκη νὰ βαφῇ
εἰς τὸ αἷμα τῶν Βουλγάρων
κι' ὕστερα νὰ δοξασθῇ.

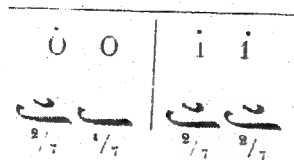
4
Βούλγαρον ὅπ' ἀνταμῶσω
θὰ τοῦ πᾶρω τὴν ζωὴ
καὶ τὸ αἷμά του θὰ πίνω
ὅπως πίνω τὸ κρασί.

5
Μὴ φοβῆσθε Μακεδόνες
καὶ δὲν εἴσθε μοναχοὶ
τρεῖς χιλιάδες εὐζωνάκια
ἔρχονται γιὰ βοηθοί.

6
Ἀπορῶ μ' αὐτὸ τὸ γένος
τῶν Βουλγάρων τὸ ὠμόν
πού δὲν ἔχει οὔτε νόμον
οὔτε καὶ τὸν ἐθνισμόν.

6. ΕΙΝΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΟΠΟΥ ΓΕΛΟΥΗ (Μικρασιατικόν)

*Ηχος λ Πα Ρυθμός επίσημος Βος επίτρητος γ

Χρόνος μέτριος γοργός.

Ει ναι καρ διαις που ου γε λου ου ουν
 ει ναι καρ διαι αι αις που κλαι νε
 ει ναι καρ διαις ο που ου πο νου ου ουν και κα
 νε νο ο ος δεν λε νε
 *Επώδδς Ω ω ω ω ωχ
 πα πια του ου ου για λου ου
 ω ω ω ω ωχ μη να γα
 πα α ας α λου ου

(Δις)

7. «ΓΥΙΕ ΜΟΥ ΓΥΙΕ ΜΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ»

*Ηχος λ ρ Ντ Ρυθμός 4σμος συγτιπημένος γ
 Χρόνος γοργός.

Τὸ ἀκόλουθον ἔσμα ἔδουσιν διαν χορεύων ἡ μήτηρ ἢ ἡ τερφός
 τὰ βρέφη ἐν τῇ νήσῳ Καρπάθῳ.

(Γραφὲν κατ' ἐπαγγελίαν τοῦ ἐν Περγᾶμψ κ. Γρ. Βοργιαδάκη ἱεροδιακόνου).

Γυιε μου γυιε μου κα α να κα α ρη ς ποια κυ
 ρα θε να α σε πα α ρη ς του πα πα Χα τζη η
 η κο ο ρη ς α πο κατ α πο ο το Πε
 ε ρι ς με το γα λα νι ι τσε μπε ε ρι ς
 *Επώδδς Το γυιο μου το ον λε βεν τι που
 παρ πα ται ει και φεγγει

(Δις)

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Μετάφρασις ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὑπὸ Χ. Ἀποστολίδου

Μουσικὴ Δ. Λαυράγκα

Ποίησις Ι. Πολέμη

Πριν τὰ σκοτὴ ἡ τῆς σκλα α βίας σου τὰ σκο
 ορ πι ση ἡ λευθε ρια ᾗ τα φι ι ι λο στορ γα
 παι δια σου α α πο χω ραις και αι χω ω ρια ᾗ με την
 φλογα τη ης ψυ χης των τη ης γερ σε ω ως τη
 ην δα δα σου φω τι ζου νε το ον δρο μο που
 ου σε φερ νει ἡ στη ην Ε ελ λα δα

Πριν τὰ σκότῃ τῆς σκλαβιᾶς σου
 τὰ σκορπίσ' ἢ 'λευθερίαν,
 τὰ φιλόστοργα παιδιὰ σου
 ἀπὸ χώραις καὶ χωρίαν
 μετὴν φλόγα τῆς ψυχῆς των
 τῆς ἐγέρσεως τὴν δόξα
 σοῦ φωτίζουνε τὸν δρόμον
 ποῦ σέ φέρνει 'ς τὴν Ἑλλάδα.

Βάδιζε γλυκεῖα πατρίδα
 ἀψήφωντας τοὺς τρανοῦς·
 μὴ φοβᾶσ' ἂν ἀπαντήσης
 ἀγκαθόπλεκτους κρεμνοῦς.
 Ἦτ' αἱ παιδιὰ σου μετὰ λαχτάρα
 σὲ κρατοῦν ἀπὸ τὸ χέρι
 κι' ὁδηγεῖ τὰ βήματά σου
 Νέας Βηθλεὲμ ἀστέρει.

Ἀφροδίτῃ τοῦ πελάγου, χαῖρε, Κύπρε, ζηλευτῇ!
 Ὅπως ἄλλοτε ἀπ' τὸ κύμα πρώτη ἐπρόβαλεν αὐτή.
 Ἦτσι θ' ἄρθῃ μιὰ ἡμέρα ποῦ ἀπ' τὰ κύματα τῶν πόνων
 θὰ προβάλλῃ καὶ θὰ λάμψῃ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΙ Σ Μ Α

ΕΠΙ Τῇ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

ΤΟΝΙΣΘΕΝ ΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

αρχὴν καθηγητοῦ τῆς Ἑκκλησιαστικ. μουσικῆς ἐν τῇ κατὰ Χάλκην

Ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ

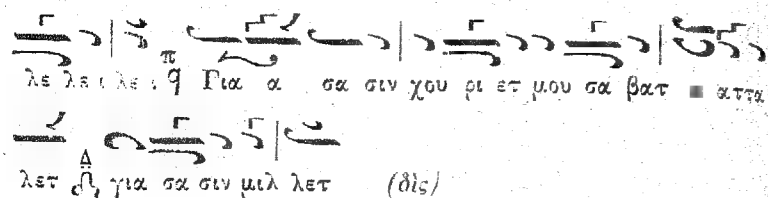
Ἦχος ᾗ Πά Ρυθμὸς 4σημος. Χρόνος ὀλίγον γοργός.
 Ἀρχεται ἐκ τοῦ τρίτου ὁρθομικοῦ πάθους.

Στροφή α'.

Γκι τζε λε ερ κιου ουν δου ου ουζ ο ολ δου ου
 ου π δι δε μι ιζ ρου ου σε εν ο ολ δου ᾗ
 Πα α τη σα α χη η ημ τζο ο οκ για α
 σα α α ᾗ κου ουλ λα ρη ην ε εγ χια α
 ο ολ δου ᾗ

Ἐποδὴ ἐν τῷ τέλει ἐκάστης στροφῆς ἡδομένη, καὶ ἐκ τοῦ τρίτου
 ἐπίσης ὁρθομικοῦ πάθους ἀρχομένη.

Για λε λε ι για λε λε ι για λε λε ε ελ λε ι ᾗ για
 ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Γ'.—ΤΕΥΧΟΣ Γ'. (10)

λετ για σα σιν μιλ λετ (dis)

Στροφή 6'.

Κατζελέρ χέπ παρλάγιρ
'Οσμινλήλέρ Γιασάγιρ

"Αλ καλεμι γιζ καζαζ
χαμιαέρ Πατλάνγιρ
Για λε λεϊ κτλ.

Στροφή 7'.

'Ιστε πίζ σούκιουρ εδέρις
χέπ παρσάπέρ σοιλέριζ
Γιασασήν Σουλτάν χαμια
τζουρλεμίζδε κιολλενίζ.
Για λε λεϊ κτλ.

Στροφή 8'.

Κάλικην χέρ βαταντασλάς.
Σεβινελιμ καρτασλάρ.

'Ιστε που πέρ μεσελλέ.
Γιασασήν 'Οσμινλήλέρ.
Για λε λεϊ κτλ.

Στροφή 9'.

Πέρ ινσάν έττι χουδᾶ.
Νέ ούργιάτηρ νέ χουργιᾶ.
Σοιλεγελιμ καρτασλάρ.
Πατισαχίμ τζοκ γιασᾶ.
Για λε λεϊ κτλ.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

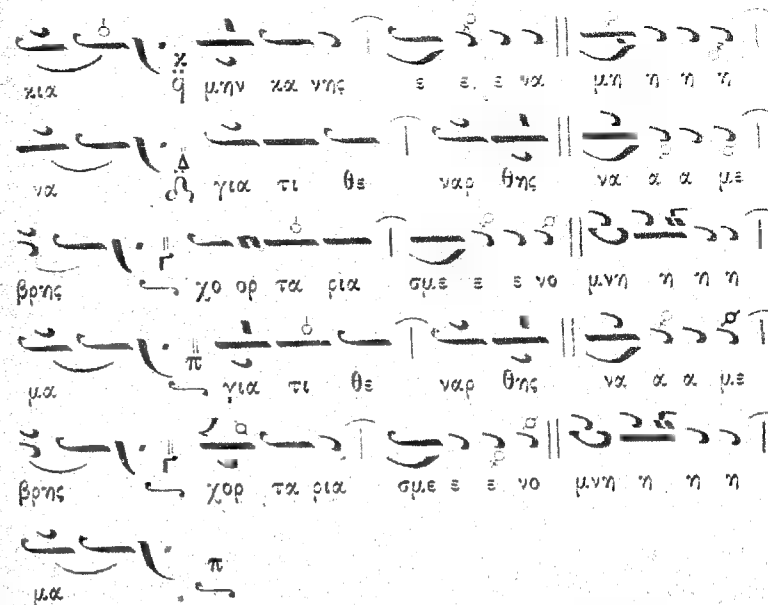
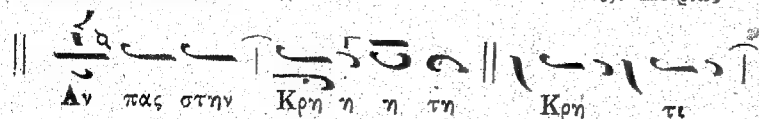
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΤΙΑΝΙΔΟΥ

Μουσικοῦ ἐκ Θράκης.

1. «ΑΝ ΠΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΚΡΗΤΙΚΙΑ»

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ρυθμός ὀκτάσημος 0 2 || 0 1 (Δάκτυλος καὶ Σπονδαίος). Μειγρῶς

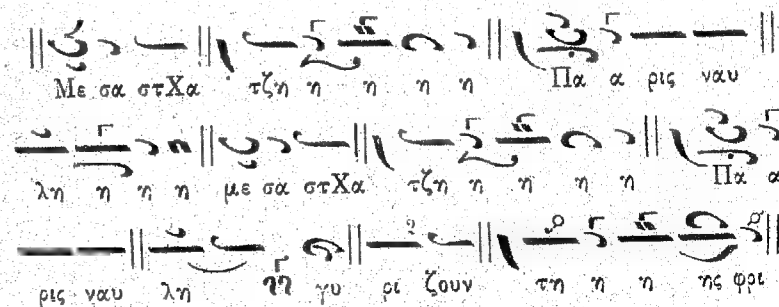

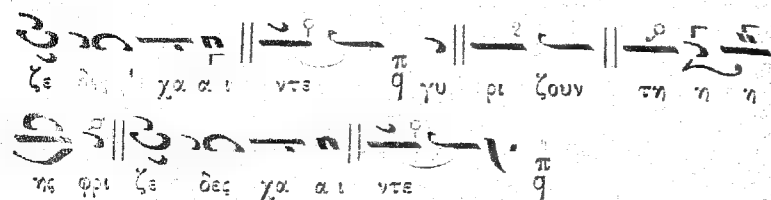
"Αν πᾶς στήν Κρήτη Κρητικιά μὴν κάνης ἕνα μῆνα
γιατί θε νάρθης νὰ με βρῆς χαρταριασμένο μνημα.

2. «ΜΕΣΑ ΣΤ' ΧΑΤΖΗ ΠΑΡΙΣ' Ν' ΑΥΛΗ»

Ἦχος ῥ̣ Πα

Ρυθμός τετράσημος 0 2 (Δάκτυλος). Μειγρῶς

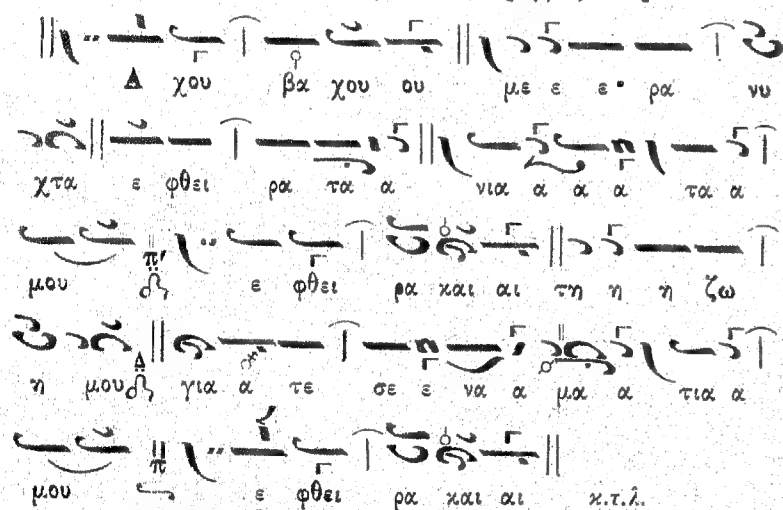

Μέσα στ' Χατζή Παρίσ' γ' αβλή
γυρίζουν τής φριζέδες χελντέ.

3. «ΜΕΡΑ ΝΥΚΤΑ ΕΦΘΕΙΡΑ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΜΟΥ»

Ἦχος λ Πα

Ρυθμός εξαόσημος $\overline{\text{ΟΙ}} \mid \overline{\text{ΟΙ}}$ (Χορταμβος). Μετρίως

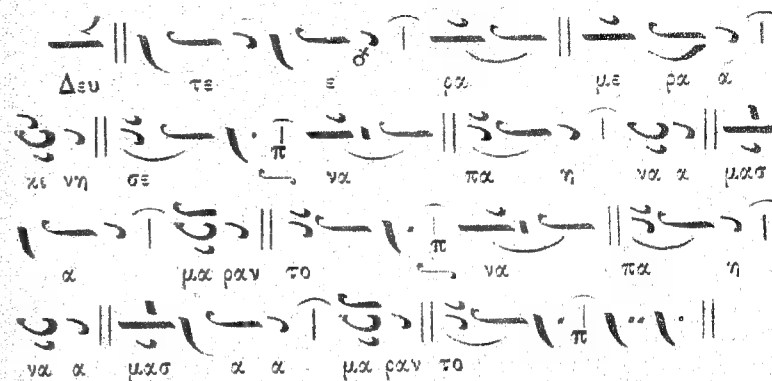
Ἀχου βάρχου μέρα νύχτα ἔφθειρα τὰ νιάτα μου
ἔφθειρα καὶ τὴ ζωὴ μου γὰρ τέσνεα μάτρε μου.

(¹) Φριζές = τὰ ἄνω τοῦ μετώπου σγουρά, κατσαρὰ μαλλιά.

4. «ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΡΑ ΚΙΝΗΣΕ»

Ἦχος λ Πα

Ρυθμός επτάσημος $\overline{\text{ΟΙ}} \mid \overline{\text{ΟΙ}}$ (Ἐπταόσημος δ'). Γοργῶς

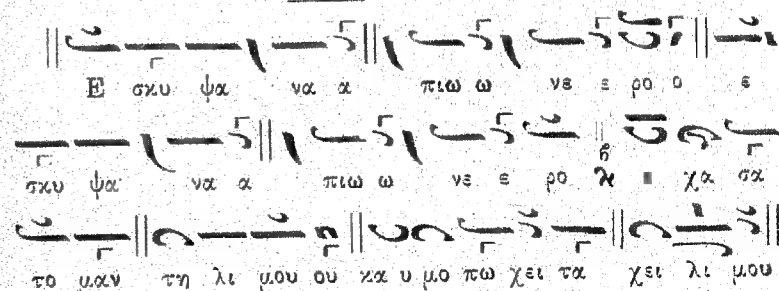

Δευτέρα μέρα κίνητε
νά πάη νά μάσ' ἀμάσαντο.

5. «ΕΣΚΥΨΑ ΝΑ ΠΙΩ ΝΕΡΟ»

Ἦχος λ θου

Ρυθμός τετραόσημος $\overline{\text{ΟΙ}} \mid \overline{\text{ΟΙ}}$ (Ἀνάπαιστος). Ὀλίγον ταχέως

Ἐσκυψα νὰ πρῶ νερό
ἔχασα τὸ μαντήλι μου
καὶ μὲ πῶχει τ' ἀχειλί μου.

6. «ΑΝ ΠΑΣ ΜΑΡΓΩ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΕΡΟ»

*Ηχος λ $\dot{\eta}$ ΠαΡυθμός επτάσημος $\dot{O} 2 \mid \dot{O} 1$ (επτάσημος δ'). Μετρίως.

λ αν πα ας Μα αρ γω μου για α
 νε ε ρο ο ο αν πα ας Μα αρ γω μου
 για α νε ε ρο π και γω ω στη η βρυ σι κα
 αβ τε ε ρω π και γω ω στη η βρυ σι κα αρ τε
 ε ρω π

“Αν πᾶς Μαργώ μου γιὰ νερό.
 καὶ γὼ στὴ βρύσι καρτερῶ.”

7. «ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Μ'»

*Ηχος λ $\dot{\eta}$ ΠαΡυθμός δακτύλιος $\left\{ \begin{array}{l} \text{Δάκτυλος καὶ} \\ \text{Σπονδαίος} \end{array} \right. \dot{O} 2 \mid \dot{O} 1$ Μετρίως.

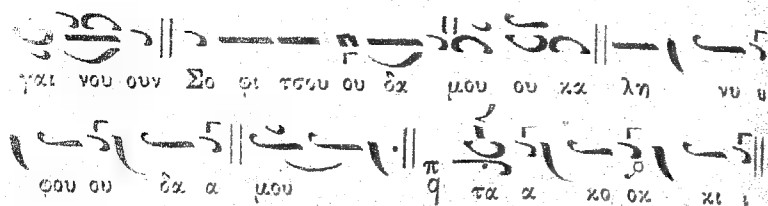
Τι ε ε ε χεις Πα α να γιω ω ω
 ταμ δ και κα α α θε σαι αι αι και αι κλαις

λ και αι με να τον πα τε ε ρας Πα να γιω
 τα για τι ι ι ι δεν με ε ε ε το ο
 λες π η Αντιστροφή Τι να α σου πω ω ω πα
 τε ε ε ε ραμ η τι να σε δι ι ι η
 γη η θω λ δε εν ξε ρεις απ α γα
 α πην πα γα που σεα και πο ο ο ο καρ δια
 α α ας κα υ μω η δε εν ξε ρεις κτλ.

8. «ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΙΤΣΑ ΤΟ ΠΡΩΪ»

*Ηχος λ $\dot{\eta}$ ΠαΡυθμός τετραδάσημος δάκτυλος $\dot{O} \mid 1 1$ 'Ολίγον ταχέως.

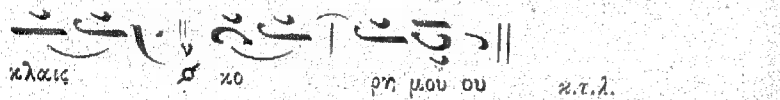
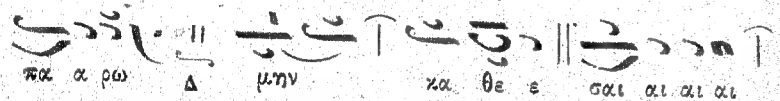
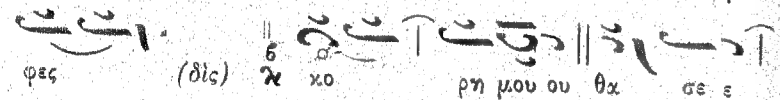
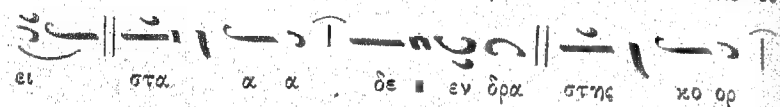
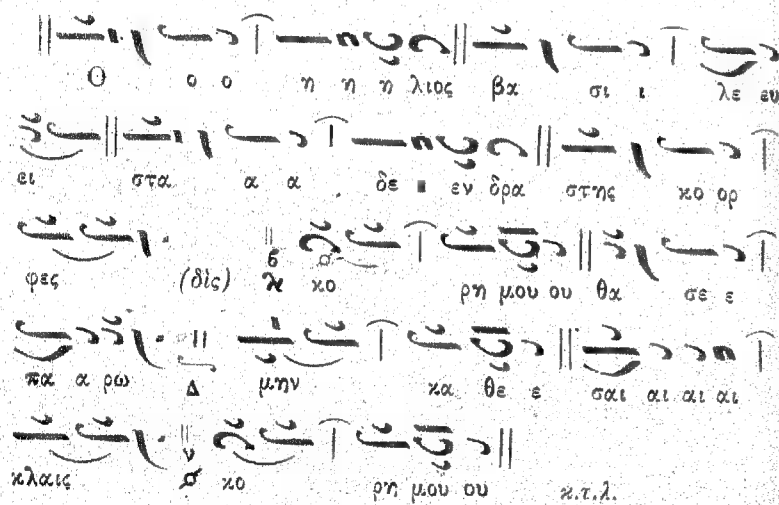
Την Κυ ρια κι ι την Κυ ρια κι τσα το ο πρω
 τα δ (δὶς) τα α χο οκ κι ι να α πη η

9. «Ο ΗΛΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ»

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

Ρυθμός: ἐννεασήμος { Δάκτυλος καὶ Παμμβάκχεος: 0 2 || 0 1 1 Ὀλίγον ταχέως.

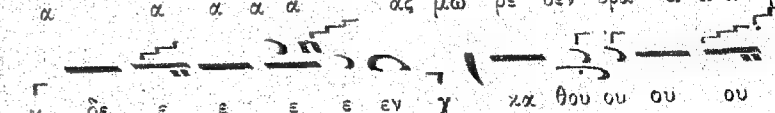
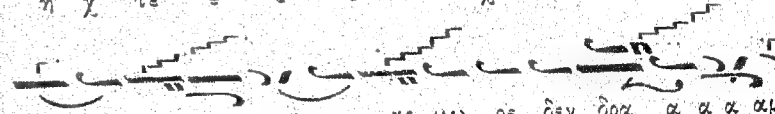
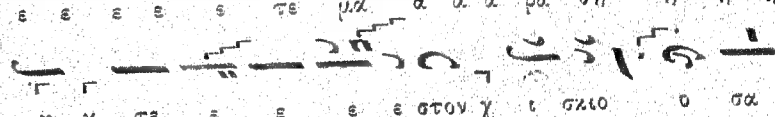
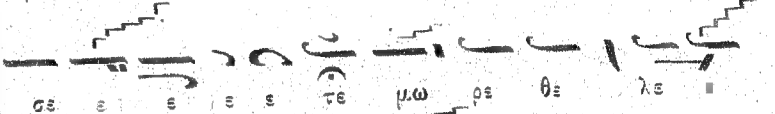
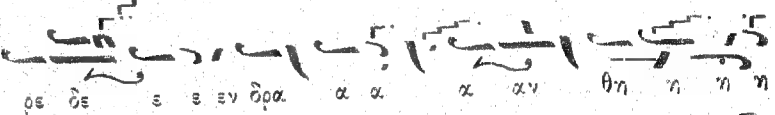
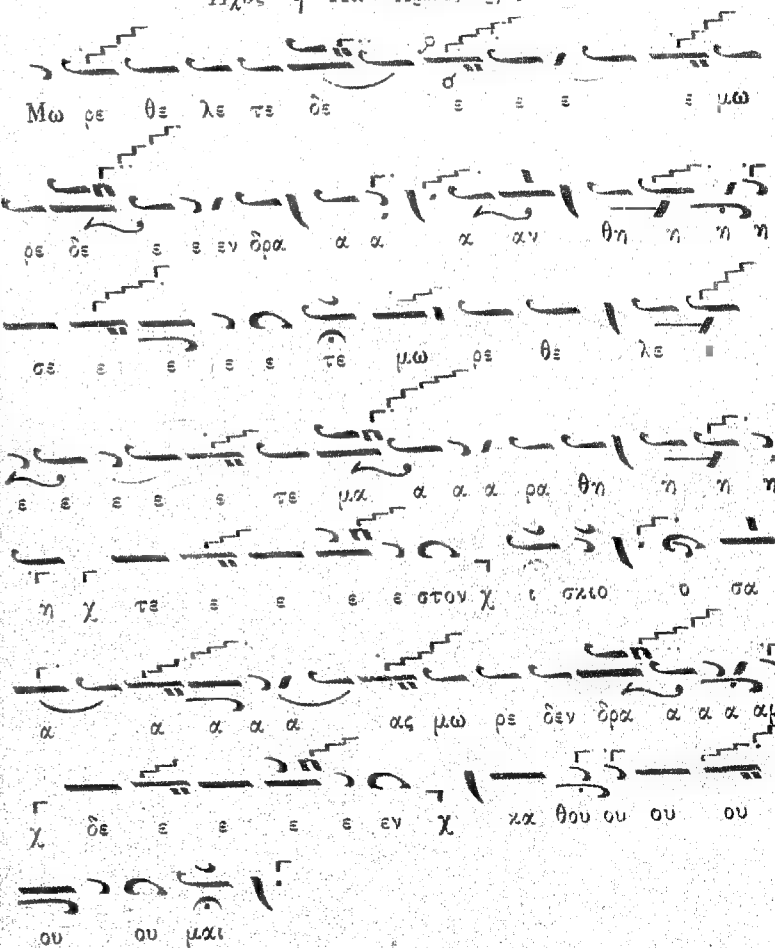

ΔΗΜΩΔΗ ΑΚΑΡΝΑΝΙΚΑ ΔΣΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΝΙΚ. ΤΕΙΜΠΟΥΚΗ

Πρωτοβάλλον Πατριών

1. «ΟΙ ΒΛΑΧΟΠΟΙΜΕΝΕΣ»

Ἦχος ρ̣ Πα Χρόνος ἀργός.

Θέλετε δένδρα ἀνοήσετε
 θέλετε μακρυνήτε.
 Στὸν ἱσκιό σας δὲν κάθουμαι
 Μήτε καὶ στὴ δροσιά σας
 Σὺν καρτερῶ τὴν ἀνοιξι
 Τ' ὠμόφο καλοκύρι
 Π' ἀνοίγει ὁ γάβρος κ' ἡ ὄξεια
 Π' ἀνοίγουν τὰ λουλούδια

Ποῦ πᾶν' οἱ βλάχοι στὰ βουνά
 Ποῦ πᾶν ἡ βλαχοπούλις
 Ποῦ πᾶν τ' ἀρνάκια παίζοντα
 Καὶ τὰ σκυλιὰ γυρνῶντα
 Ποῦ βγάνουν χλόη τὰ βουνά
 κ' ἡ ράχης πρασινίζουν
 καὶ τὰ ψηλά τὰ ἔλατα
 τὸν ἱσκιό τους σκάρπανε.

2. «ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ»

Ἦχος Ἀ π ᾠ Πα

Ἀχ σαν πη ρα ε ναν α νη η φο ο ρο
 ο ο ο ο και να αν α νη φο ο ρα α
 α α α κη η να βρω κλα α ρα α να βρω κλα
 α α ρα α να α κι ι φουν το ο το ο
 ο ο ο χο ο

Νά βρω κλαράκι φουντωτό
 καὶ ριζομιό λιθάρι.
 Νά κάτσω νά συλλογισθῶ
 τῆς φυλακῆς τὰ πάθη.
 Ἡ φυλακὴ ἔχει σίδερα
 καὶ σιδερένιες πόρτες.
 Ἔχει καὶ δεσμοφύλακα
 μὲ τὰ κλειδιά στὰ χέρια.

3. «Ο ΧΑΡΟΣ»

Ἦχος Ἀ π ᾠ

γε λα σα α νε τα α α που λια
 α α α α α α της α α α νοι ξι ι ις
 τα η δο ο ο ο ο ο ο ο νια α α
 α α α α α με γε λα α α σαν ο ο
 ο ο ο ο οι με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 με γε λα α α σα α α αν και αι μου πα α
 α α α νε ε ε ε ε ε ε ε

Με γέλασαν καὶ μούπανε, πῶς χάρος δὲν με παίρνει.
 Φτάνω τὰ σπήτια μου ψηλά, μὲ μαρμαρένιες σκάλες.
 Καὶ στὸ μπαλκόνι ἐκάθησα, τὸν κάμπον ἀγναντεύω.
 Βλέπω τὸν κάμπο πράσινο, καὶ τὰ βουνά γαλάζια.
 Βλέπω τὸ χάρο πῶρχεται, στὸ γρίβο καθαλάρης.
 Φέρει τοὺς νειούς ἀπ' τὰ μαλλιά, τοὺς γέρους ἀπ' τὰ γένεια.
 Φέρει καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ, στὴ σέλα κρεμασμένα.
 Ἀκούστε σεῖς οἱ ἄρχοντες, οἱ καλομαθημένοι
 Πῶς βλεῖ θά πεθάνουμε, κανέναν δὲν γλυτώνει.

4. «Ο ΔΡΑΚΟΣ ΓΡΙΒΑΣ»

Ἦχος ᾠ Πά

Μω ρε τι το κα κα κα κα που ου ου ου
 γι ι νε ε ται αι ηε και τα ρα α
 χη η με ε γα α α τα ρα χη με ε γα
 α α λη η στα ρο για α α στα α α στα ρο
 για α α στα α ιν τε Γρι ι βαμ στα α α
 ρο ο για α στα α α ηα Γρι βαμ πα α λιο
 ο ο ηο ρου ου ου ου γγα

5. «ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟ ΓΑΛΟΥΝΙ»

Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος ἀργός μέτριος.

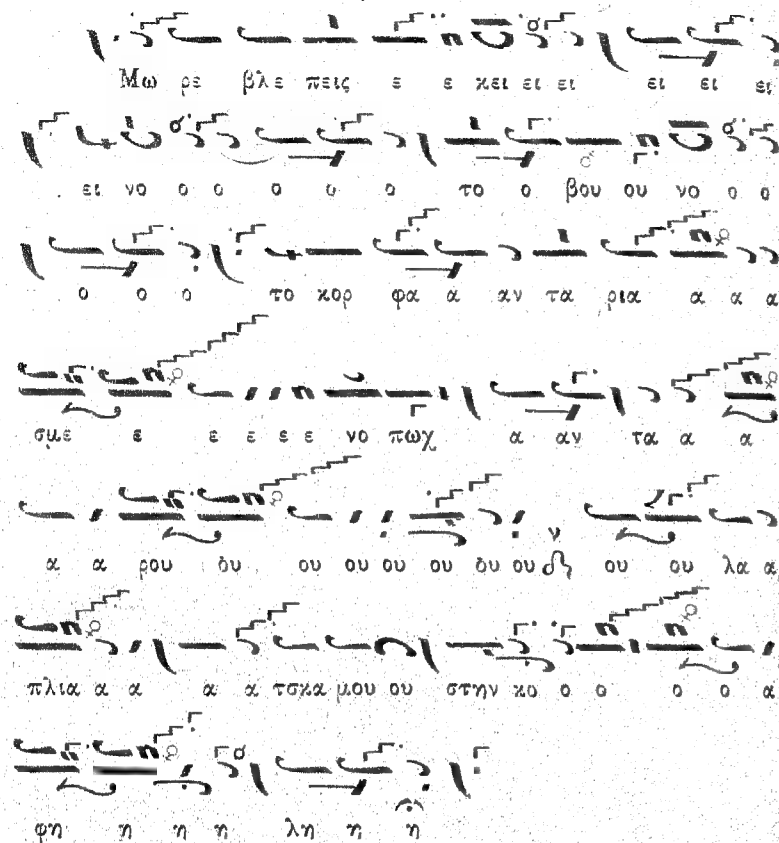
Αχ ε να γα λου ου ου ου α αχ Γα
 λου νι Κρη η η η η η η τι κο ο ο

ο ο α αχ στο Τζα α αν τι βο ο ο ο
 ο ο ολ τι τσα α α α α ρι η στο ο ο
 Τζαν τι ι και αι αι αι Κε φα α α α λο ο ο
 νια α α α α χ α αχ στο Τζα α αν τι και αι
 αι Κε φα α α α λο ο ο νια Ἐπρωδός
 Λα χ λα λα λαλλα λα λλα λαλλα λα λλα
 λα λαμ λα λα λα λαλλα λα λλα λαλλα λα λλα
 λα λλα λα λαμ

Στὸ Τζάντι καὶ Κεφαλονιά καὶ πίσω στὸ Τσιρίγο.
 Ἔνας πασῶς τ' ἀγνάντευε, ἀπὸ τὴν κάμαρά του.
 Χρυσὴ Γουλέτα ἀρμάτωσε, καὶ πάει νὰ τὸ συλλάβῃ.
 Γαλοῦνι μάλιστα τὰ παντὶ, Γαλοῦνι ρίξτε κάτω.
 Δὲν εἶμαι κόρη λιγερή, νὰ ρίξω τὰ μαλλιά μου.
 Εἶμαι Γαλοῦνι Κρητικὸ, στὸν κόσμον ξακουσμένο.
 Ἔχω κατάρτια προύζινα, καὶ ξάρτια συρματένια.
 Ἔχω καὶ ναύτας ἱκανοὺς κτλ.

6. «Ο ΠΛΙΑΤΣΙΚΑΣ»

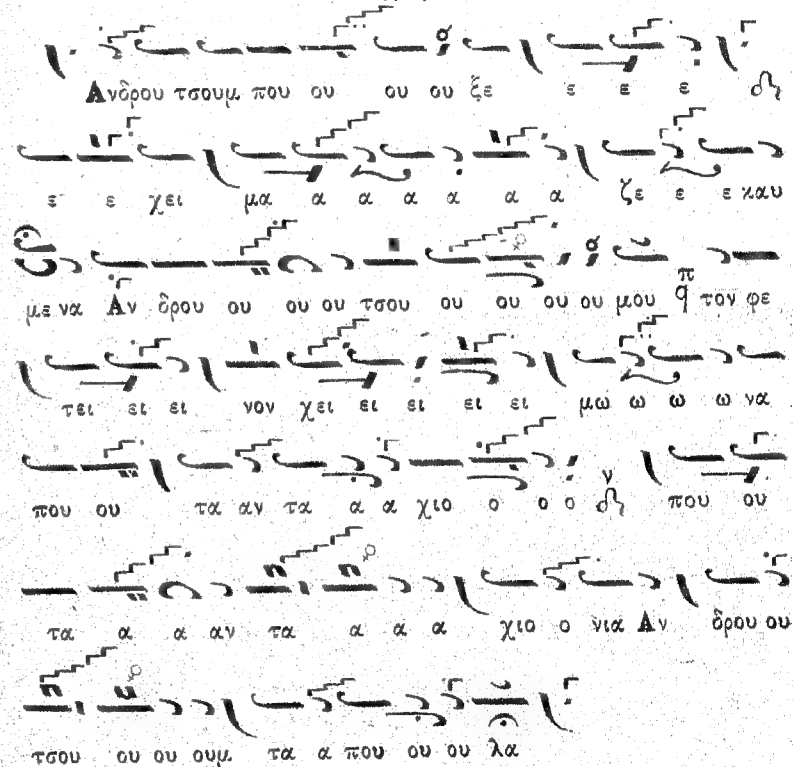
³ Πῶς ἂν Πα Χρόνος ἀργός.

Πῶς' ανταρούλα στήν κορφή
καὶ καταχνιά στὸ μπάτο.
Στὸ μπάτο βόσκουν πρόβατα
καὶ στὴ κορφή τὰ γίδια.
Στὴν ἀπ' ἐκεῖτε τὴ μεριά
στὸ ἀπ' ἐκεῖτε πλάγι.
Κεῖτετ' ὁ Πηλιάτσικας κείμεται
στὸν πλάταν' ἀπὸ κάτω.

Με τὰ ποδάριον στὸ νερό
καὶ τὸ κορμὶ στὰ χόνια.
Με τὰ πουλιὰ κουβέντιαζε
καὶ τὰ συγνωρίζει.
Τάχα πουλιὰ μ' ἔθα γιντρευθῶ
τάχα πουλιὰ μ' ἔθα γίνωω ; κτλ.

7. 0 «ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΑΡΟΥΤΕΟΣ»

$$H_{\chi\sigma} = \frac{\lambda}{\pi} \ddot{q} \Pi_{\alpha}$$

Ποῦν τὰ χιόνια τὰ πουλά,
τὰ κρύα τὰ μεγάλα ;
Στὴν Πρέβεζα ἔξεχέμασα,
στὰ φράγκικα καρόβια.

Εἶχα τὸν τρέφους διαλεκτοῦς,
ὅλον ξερομερίτας.
Στὸ στόμα εἶχαν τὸ σπαθί
τὸ χέρι τὸ τουφέκι. κτλ.

Β. Ἄσπρα ἐπιτροπέζιον, ἡδόμενον ἐν εὐωχίᾳ
ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τὴν ἡλικίαν
ἐκ τῶν εὐωχομένων.

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος ἀργός.

Σε τούτ τη τα βλα που μα στε ε ε και
στο ο λαμ προ ο τρα πέ ε ε ε ε
ζι ι ι τον αγ γε ε ε λο αι α χ α
α α α α α αι τον χ αγ γε λο φι λε
ε μω ρε φι λευ ο μεν

Τὸν ἄγγελο φιλοῦμεν καὶ τὸν Χριστὸν κερνοῦμεν
Καὶ τὴν Παρθένο Δέσποινα τὴν διπλοπροσκυνούμεν.
Νὰ μᾶς χαρίσῃ τὰ κλειδιά κλειδιά τοῦ Παραδείσου.
Νὰ ἀνοίξῃ τὸν Παράδεισο νὰ μῶν νὰ προσκυνήσω.
Νὰ ἰδῶ πλουσίους πῶς περνοῦν πτωχοὺς πῶς τὰ πορεύουν.
Δεξιὰ μερὶς εἶν' οἱ πτωχοὶ καὶ ἄριστερά οἱ πλούσιοι.
Τοῦ Χάρου ἡ μάνα ἔγραψε τοῦ Χάρου ἡ μάνα γράφει.
Πόδες ἔχει ρούχα ἔς φορὴ καὶ ἄσπρα νὰ τρώγ' νὰ πίνῃ.
Πάλαι καλαῖς ἀντάμωσες πάλιν ν' ἀνταμωθῶμεν.
Στὸν ἄγι' Ἠλὶὰ στὸν πλάτανο καὶ στὴν κρυὰ βρυσούλα.
Πῶχουν οἱ κλέφτες σὺναξι καὶ οἱ Τοῦρκοι ραμαζάνι.
Ἔχουν ἄρνιά ποῦ φέρονται κριάριά σουβλισμένα,
Καὶ χαιρετοῦνε τὸν ντουνιά καὶ χαιρετοῦν καὶ ἐμένα.

Δ Η Μ Ω Δ Η Α Σ Μ Α Τ Α

ΕΚ ΤΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΔΗΜ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ

ΟΙ ΣΤΑΥΡΑΪΤΟΙ

Ἦχος ᾠ Πα. ᾠ Ρυθμικὸς ποὺς τετρασήμερος.

Τρεῖς εἰ εἰ εἰ εἰς σταυ ρα ι τοι οἱ κκ α α
θο ον κκ θο ον πα νε ε σε τρια μα αυ ρα α
λι θα α α α α α α α α α α
ρια και κλαι αι γα νε ε ε ε ε ε ε
και κλαι αι γα νε ε τον πο νη ο ο του ου ου
ου ου ου

Τρεῖς σταυραῖτοι καθόντανε σὲ τριὰ μαῦρα λιθάρια
Κ' ἐκλαίγανε τὸν πόνο τους καὶ τὸ παράπονό τους.
Ἐνας κλαίει ποῦ ἔγερσε, καὶ ἄλλος γιὰ τὰ πουλιά του,
Κι' ἄλλος κλαίει ποῦ μέθυσε καὶ λείει δὲν ξεμεθάει.
ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Α'.—ΤΕΥΧΟΣ Α'.

Γυρίξ' ὁ γέρος καὶ τοὺς λείει νὰ τοὺς παρηγορήσῃ·
 «Τ' ἔχετε σεῖς καλὰ πουλιά 'ποῦ κλαῖτε 'ποῦ θρηγῶσθε ;
 'Εσὺ 'ποῦ χάσες τὰ πουλιά, ἄλλα πουλιά θὰ κάμῃς.
 Καὶ σὺ πουλὶ 'ποῦ μέθυσες ταχυνὰ θὰ ξεμεθύσῃς».
 — «Νὰ κλαίω 'γὼ 'ποῦ 'γέρασα, πίσω δὲν ξανακινῶ.
 'Ασπρισαν ἡ φτεροῦγές μου κ' ἐμάκθησ' ἡ κορφή μου.
 'Απὸ τὰ χιόνια τὰ πολλὰ κι' ἀπὸ τὰ κουρκουσάλια,
 'Εβγάχαν τ' ἀνυχάκια μου δέμπορω νὰ πετάξω».

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Ἦχος ᾠ Πα.

Ρυθμικὸς ποὺς τετράσημος.

Εἴθα τε νὰ γνάν τε εἴ γνάν τε ψε εἴ τε εἴ ε
 στη ἡ ἡ Λα α μω ρε στη ἡ Λα αμ πα α
 νη ἡ στη ρα χη αχ νὰ ἰ ὀη ἡ τε τη ἡ
 μωρ Α νὰ στα σια νὰ ἰ ὀη ἡ τε τη ἡ ἡν Α
 νὰ στα σια

Ἐβγάτε ν' ἀγναντέψετε στὴ Λάμπανη στὴ γέφυρ
 Νὰ ἰδῇτε τὴν Ἀναστασίαν τὴ Ζαρουχλιωτοπούλα,
 Πῶς κλαίει καὶ πῶς θρήνηται ἅν τὸ παπὶ μαδιέται.
 Τῆς πῆρνε τὸν ἄνδρα τῆς στὴ φυλακὴ τὸν πᾶνε.
 Δὲν τὸν δικάζουν ἔαμνη, δὲν τὸν δικάζουν χρόνο.
 Μόν' τὸν δικάζουν πὶ ζωῆς.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ἦχος ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ

Ρυθμικὸς ποὺς τετράσημος.

Μω ρε χο ο ρευ ου συν τα α χο ρευ ου συν
 τα α α κλε φτο ο που ου ου λα ρ χο
 ρε ε ε ου ου συν τα α κλε ε ε φτο ο
 που λα γλε εν τα α α α νε ε τα α
 κα α α α υ με να

Χορεύουν τὰ κλεφτόπουλα, γλεντᾶνε τὰ καυμένα.
 Κ' ἔνα μικρὸ κλεφτόπουλο δὲν παίζει, δὲν γελάει,
 Μόν' τ' ἄρματά του τήραζε καὶ τὸ σπαθὶ τροχάει.
 «Σπαθάκι μου περήφανο, ντουφέκι καρυοφύλλι,
 Πολλαὶς φορὰς με 'γλύτωσες, κι' ἀκόμα τούτην ὥρα.
 Δώδεκα χρόνους περπατῶ ἄρματωλὸς καὶ κλέφτης,
 Μὲ τὸ ντουφέκι στὸ πλευρὸ ἀπ' τὸ πουρν' ὡς τὸ βράδυ,
 Προσκέφαλο τὸ χέρι μου καὶ στρώμα τὸ σπαθὶ μου.
 Κι' ἀπόψ' εἶδ' ἕνα εἰνεῖρο κακὸ καὶ σκονταμένο.
 Παιδιά μ' ἂν μ' εὔρη σήμερα τὸ φλίβερο τὸ βόλι,
 Φυλάξτε τὸ ντουφέκι μου, ταῖς δόλιαῖς μου παλάσκαις.
 Ἦντρειωμένου τ' ἄρματα δὲν πρέπει νὰ φοριῶνται.
 Μόν' πρέπει νᾶναι σ' ἐρημιὰ, σὲ τρία σταυροδρόμια.
 Κι' ὅσοι διαβάταις κι' ἂν διαβοῦν νὰ τὰ καλημερίζουν».
 Καλὴ μερὰ σας ἄρματα — Καλῶς τοὺς τοὺς διαβάταις.
 — Ἄρματα ποῦν' ἀφέντης σας 'π' ὅς φύλαγε στὴ μέση ;
 Ὁ Χάρος τὸν ἐκάλεσε, τὸν ἔχει καλεσμένον.

Ο ΛΙΟΥΛΙΟΣ

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\eta}{\delta}$ Πα. $\frac{\gamma}{\lambda}$ Ρυθμικὸς πούς τρίσημος.

$\text{Ποιὸς εἰ εἰ νε ε χει νος που εινε χει εἰ πε ρα α}$
 $\text{Λιου ου ου ου λε κα αυ με νε Λιου λε δὲ Λιου}$
 $\text{λε ε ε το ο μα α νου σα κι τα σπρο σου ου ου ου}$
 $\text{το βε ε ε λε σα κι Λιου ου λε ε}$
 $\text{ε ε το ο μα α νου σα κι τα α σπρο ο σου ου ου ου}$
 $\text{το ο βε ε λε σα κι Ρο βο ο λα βλα}$
 $\text{α α χα απ τα α βου να με τα κα α τσι ι ι ι}$
 κια α στην πο δια

Ποιὸς εἶν' ἑκαῖνος ποῦ εἶν' ἑκαῖ πέρα ;
 Μὴν εἶν' ὁ Κώστας, μὴν εἶν' ὁ Γιώργης ;
 — Δὲν εἶν' ὁ Κώστας, δὲν εἶν' ὁ Γιώργης
 Μόν' εἶν' ὁ Λιουῦλιος τὸ μανουσάκι.

ΤΟ ΜΠΕΓΙΟΠΟΥΛΟ

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\eta}{\delta}$ Νη. $\frac{\gamma}{\lambda}$ Ρυθμικὸς πούς τρίσημος.

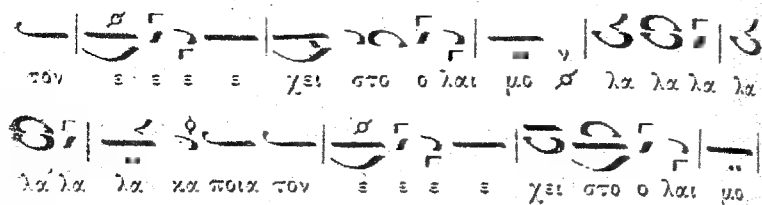
$\text{Στον μεν ὄρε σε λειει στο ον μεν ὄρε ε σε ε στο ον}$
 $\text{πλα τα α νο το μπε ε γιο που ου ου λο δὲ αιν}$
 $\text{τε που ου λι ι ὄε ε εν πα α εἰ να α κα τση}$
 $\text{κλα α ψε με ε μα α να αμ κλα ψε ε ε με δὲ}$
 $\text{κι α α πο θα α με ε νο ον γρα ψε ε ε με}$

Στὸν μενδρεσὲ στὸν πλάτανο πουλὶ δὲν πάει νὰ κάτση
 Γιατ' εἶν' τὰ φύλλα του πικρὰ κ' ἡ ρίζαις του φαρμάκι.
 Νᾶχε καὶ ὁ πλάτανος νὰ πέσουν καὶ τὰ φύλλα.

Η ΚΑΝΕΛΛΑ

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\eta}{\delta}$ $\frac{\sigma}{\lambda}$ Ρυθμικὸς πούς τρίσημος.

$\text{Βα σι λι χορ την κα νε ελ λα α μου ου ου}$
 $\text{ου κα νελ λα η κα α α νελ λι τσα α α μου σ}$
 $\text{βα σι λι κα ο σ ος μυ ρι ζε ὦω κα ποια}$

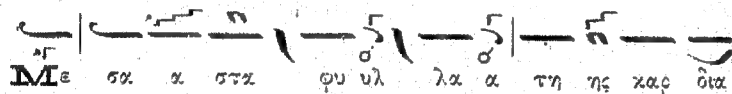
Βασιλικός μυρίζ' ἐδῶ,
κάποιος τὸν ἔχει στὸ λαιμό.
Τὸν ἔχ' ἡ ἄσπρη κ' ἡ παχειά
περιπλεγμένο στὰ μαλλιά.
Πάγω κ' ἐγὼ νὰ μυρισθῶ.
— Φύγε βρὲ μάγκικ' ἀπ' ἐδῶ,
Μὴ μοῦ λερώσης τὰ σαφιά,
Γιατί θὰ πάω στὴν ἐκκλησιά.
Γιατ' ἔχω μάνα κι' ἄδερφο,
Καὶ θελὰ γίνῃ φονικό.

Ο ΚΥΡΙΩΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

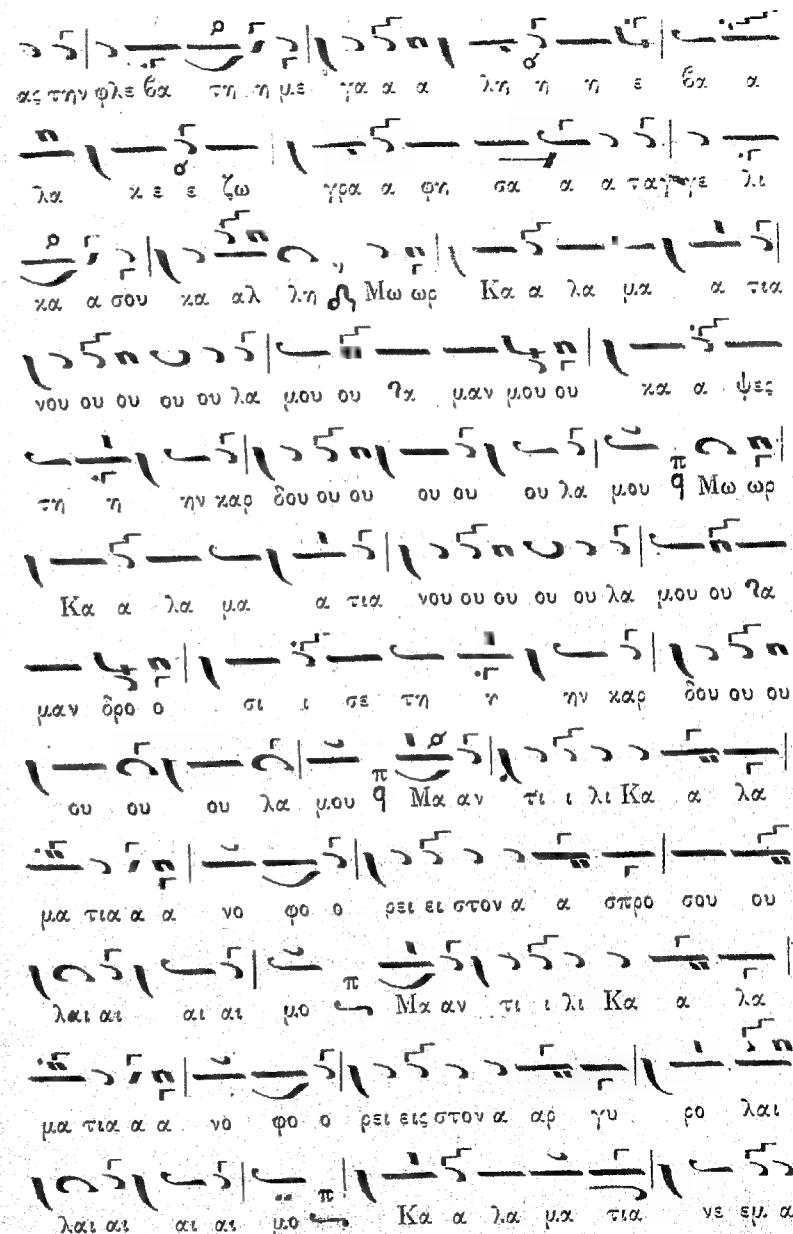
^αΗχος Α δβ Νη.

Ρυθμός β'. επίρριτος (*).

(- - - -) = (1 1/2, 1, 1).

(*) Χάριν τῶν μὴ τυχόν παρακολουθησάντων τὴν περὶ τοῦ ρυθμοῦ τούτου ἐν τῇ «Φόρμιγγι» ἀνάπτυξιν καὶ συζήτησιν, πρὸς κατανόησιν τῆς συνεπτυγμένης ταύτης γραφῆς, ἣν διὰ πολλοὺς λόγους προτιμῶμεν, σημειοῦμεν ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις, ὅτι τὰ τοιοῦτου εἶδους ἄσματα διαιροῦμεν διὰ καθέτων γραμμῶν εἰς ρυθμικοὺς πόδας, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει χρόνους 3 1/2, ἀλλὰ τρεῖς πλήρεις ἢ κτύπους, ὧν τὰ χρονικά διαστήματα ἄνισα, ἅτε τοῦ πρώτου μακροτέρου κατὰ 1/2 ἑκατέρου τῶν ἄλλων ἰσοχρόνων. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ ἕκαστος τῶν χρόνων ἰσοδύναμος ἐνὶ δευτερόλεπτῳ, ὁ πρῶτος κτύπος διαρκεῖ 1 1/2 δευτερόλεπτον, ὁ δεῦτερος ἐν καὶ ὁ τρίτος ὁμοίως ἐν. Ἀλλ' ἀσφαλέστερος ὁδηγὸς ἔστω τὸ ἀπλοῦν καὶ φυσικὸν χρονόμετρον, τούτεστιν ἡ χροῦσις τῶν ποδῶν τῶν χορευόντων πρὸς τὸναῦτα ἄσματα, ρυθμίζουσα τὴν ἀγωγὴν ἀκριβέστατα.

ε ρα που ου φυ σας νυ χ-α α και με ρα
 Ε λα μου δω ω ω μι κρου ου ου ου λα μου π
 να για νης τη η ην καρ δου ου ου ου ου λα
 μου π Α α να στε ε να γ μοι οι ως πο τε
 τη ην καρ δου ου λα μου ου θα τρω τε
 Ε λα μου δω ω ω χρυ σε μα α αι τε
 δε σει δα ση η η με ρα α και αι αι αι
 χ-ε π Ε λα σι μα α μου κα τσε ε με λα χροι
 νου ου λα μου ου να μαν το ον πο νο μου ου να για
 α νη ης πω χει ει καρ δου ου λα μου ου Μα α γα
 πα ας μα α γα πα ας μα α γα πα ας η με ε
 ε γε λας π Μα α α γα πα ας η με ε

ε γε λας το ο ον και ρο ο στυ να α α
 περ νας π
 9

Καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαμβάνοντες πολλάκις κατὰ τὴν χρείαν.

ΤΟ ΠΕΡΟΡΙ

Ἦχος λ β' π Ρυθμός β'. ἐπίτριστος.
 (- υ - -) = (1 1/2, 1, 1).

Π ε ρο ο ο ρι με ε ε το γα ι δε με ε
 νο ο μου να μαν Π ε ρο ο ο ρι με
 ε ε το ο ο κρυ ο ο νε ρο ωχ α
 α α μαν ω ωχ α μαν α μα αν το ο ξε ρω ω
 ω ω κια α α α αι για και α α ν γιαν νη
 μου ου με ε τ αν θη

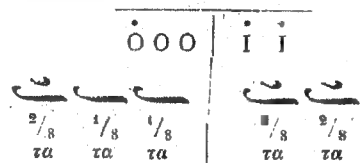
Περόρι με τὸ κρυὸ νερὸ, κί "Αἰ Γιάννη μου με τ' ἄνθη.
 Καὶ σὺ περήφανε Μιστρᾶ ■ ἐρήμωσεν ἡ Σπάρτη.

ΕΚ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

ΔΗΜΩΔΕΣ ΑΙΣΜΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

Ἦδατο πρὸ πεντηκονταετίας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ πᾶσαν
συναναστροφὴν καὶ εὐθυμίαν.

Ρυθμὸς οκτάσημος, σύνθετος ἐκ Δακτύλου καὶ Σπονδείου.

Ἦχος ᾠ Πά

Χρόνος μέτριος γοργός.

μεις ε δω ω δε εν ηρ τα με ε
ε ε να α φα με και αι να πious ου ου ου
με π ε μεις ε ε δω ω δε εν ηρ
τα με ε ε να α φα με και αι να πious ου
ου ου ου με ε το που ρι ι ι που ου ρι
που ου ου ου ου ου ρι ι το νο στι ι ι μο ο
σου νου ου ου ου ου ρι ι το που ρι ι

που ου ρι που ου ου ου ου ου ρι ι το νο
στι ι ι μο ο σου νου ου ου ου ου ρι

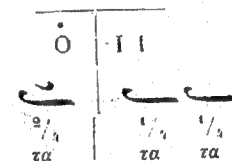
Τὸ β'. ἡμίστιχον.

Μόνον σὲ ἀγαπούσαμε
Κ' ἤρταμε νὰ σὲ διώμει.
[Τὸ πούρι κτλ.].

Καὶ ἑξακολουθεῖ τὸ ἦσμα ἐφαρμοζομένων ὁμοιοσυλλάβων στίχων.

Η ΠΕΙΡΟΥ

Ρυθμὸς τετράσημος. Δάκτυλος.

Ἦχος ᾠ Πά

Χρόνος γοργός μέτριος.

Μα να μω ρη μα να μ στο πε ρι βο λι
σου π μα να μ στο πε ρι βο λι σου και στη χρυ
ση μη λια σου

Κ' ἐκεῖ μωρὴ κ' ἐκεῖ
Καθῶνταν τρεῖς μηλιές
Κ' ἐκεῖ καθῶνταν τρεῖς μηλιές
Τρία καλὰ κορίτσια.

Τό 'νὰ μωρὴ τό 'νὰ
Μὲ μῆλα μὲ βαρεῖ
Τό 'νὰ μὲ μῆλα μὲ βαρεῖ
Καὶ τ' ἄλλο μὲ λιθάρι.

Τὸ τρί μωρὲ τὸ τρίτο
Τὸ καλλίτερο
Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο
Μὲ λούζει μὲ χτενίζει.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος, β'. ἐπίτριστος.

$\begin{array}{c} \text{Ο Ο} \quad | \quad \text{Ι Ι} \\ \hline \text{τα} \quad \text{τα} \quad | \quad \text{τα} \quad \text{τα} \end{array}$

$\text{Ἦχος} \quad \text{ῥ} \quad \text{Πα} \quad \text{Χρόνος ἀργὸς μέτριος.}$

Μα α να α μου τα μα να μου τα α
 κλε φτο ο που ου λα (δίσ).
 τρω ω νε και τρα γου θα νε ε αι ντε
 πι νου ουν και κι γλεν τα νε (δίσ).

Μὰ ἓνα μικρὸ κλεφτόπουλο
Δὲν τρώει δὲν τραγουδάει
Γιὰρ, δὲν πίνει δὲν γλεντάει.
— Μόν' τ' ἄρματά του κύτταζε
Τοῦ τουφεκιοῦ του λέγει,
Γιὰ σ' ἀρχιληστή Νταβέλη.
— Τουφέκι μου περήφανο
Σπαθί μ' ξεγυμνωμένο
Μιά χαρά 'σουν τὸ καυμένο.

— Πολλὲς φορές μὲ γλύτωσης
'Απ' τοῦ ἐχθροῦ τὰ χέρια
Μὲ κυνήγαν νύκτα μέρα.
— Καὶ τώρα μὲ παρότησες
Σὰν καλαμιὰ στὸν κάμω.
Δὲν μὲ λέτε τί νὰ κάμω.
— Σὰν ἐκκλησιὰ ἀλειτούργητη
Σὰν χώρα βουλιαγμένη
Γιὰ σ' ἀγάπη μ' πιστευμένη.

ΚΟΥΜΙΩΤΙΚΟ

Ρυθμὸς τετράσημος. Δάκτυλος.

$\begin{array}{c} \text{Ο} \quad | \quad \text{Ι Ι} \\ \hline \text{τα} \quad \text{τα} \quad \text{τα} \end{array}$

$\text{Ἦχος} \quad \text{ῥ} \quad \text{Πα} \quad \text{Χρόνος γοργὸς μέτριος.}$

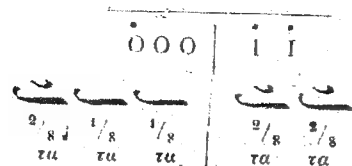
Ο τα α αν η ταν η γλυ κεια σου γλω ω ωσ
 π (δίσ). Δρ χι να α να α κε ε λα α
 δη η Μα ρι γω μου Δ αρ χι να να α κε ε
 λα δη

Β'. ἡμίσητος.

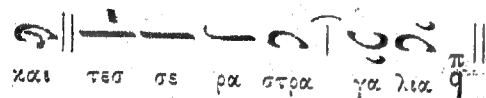
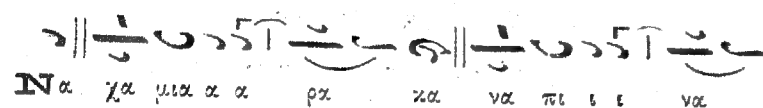
Τὰ πουλάκια προσπαθοῦνε
Γιὰ νὰ μάθουν τὴ φωνή.

ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

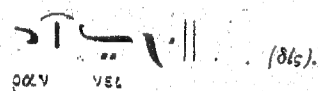
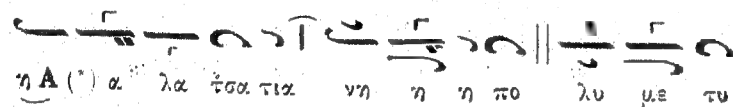
Ρυθμός: ὁκτάσημος ἐνθεταις ἐκ Δακτύλου καὶ Σπονδείου.

Ἦχος λ̣ ḡ Πα̣ Χρόνος: μέτριος γοργός.

Ἐπωδή.

B'. ἡμισίχρον.

Νὰ τραγουδῶ ὡς τὸ πρῶτ'

Τὰ ἰδικὰ μου χάλια.

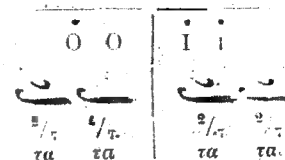
[Ἢ Ἀλατσατιαγῇ

Πολὺ μὲ τυραννεῖ].

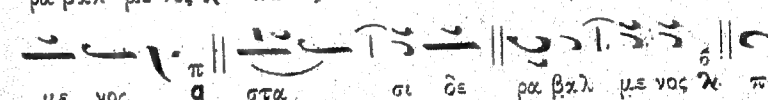
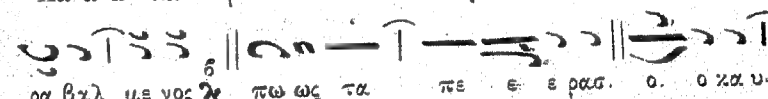
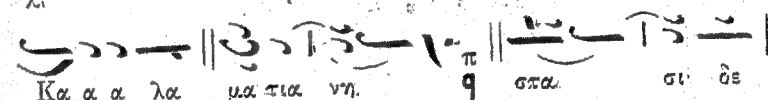
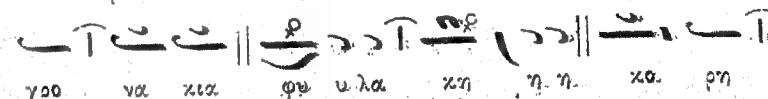
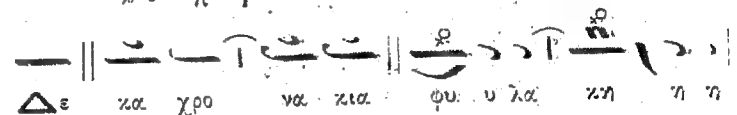
(*) Σημ. Τὸ ἄρθρον Ἢ μετὰ τοῦ ἀρχτικοῦ Α̣ προφέρονται ἡνωμένα Ἢ'Α ὡς Γ'ηά.

Ο ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Γυθμός: ἐκτάσημος. B'. ἐπίτητος.

Ἦχος λ̣ ḡ Πα̣ Χρόνος: ἄργος μέτριος.

Κανείς δὲν ἦλθε νὰ μὲ διῇ

(Κόρη Καλαματιαγῇ)

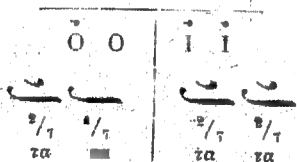
Ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μου

Φίλους κι' ἀδελφοὺς δικούς μου.

Μόνον μιὰ ἄγπη πῶχω ἴω
(Κορίτσι Καλαματιανό)
Γράμμα, γραφή μὲ στέλνει
Καὶ κρυφὰ μὲ παραγγέλλει.
— Ἐλένη μ' τὸ μαγδῆλι σου
(Καὶ μὲ πῶχει τ' ἀγέλι σου).
Στείλε μὲ το νὰ τὸ πλύνω
Μὲ τὰ δάκρυα ποῦ χύνω.
— Ποῦ θᾶβρης τὸ γλυκὸ νερό
(Κορίτσι Καλαματιανό).
Ποῦ θᾶβρης καὶ σαποῦνι
Ἄσπρο παχουλὸ πηγοῦνι.
— Κάμω τὰ δάκρυα νερό
(Κορίτσι Καλαματιανό).
Τὸ σάλιο μου σαποῦνι
Ἄσπρο παχουλὸ πηγοῦνι.

ΚΑΡΠΑΘΟΥ

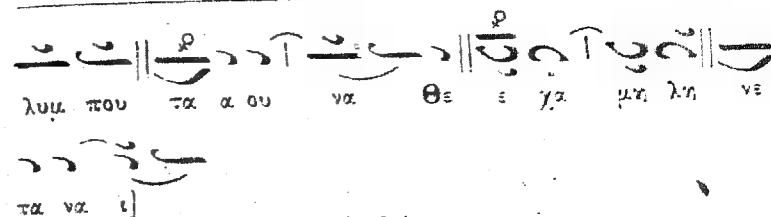
Ῥυθμὸς ἐπίδοσιμος. Β'. ἐπίτριτος.

Ἦχος Πλ.

Χρόνος γοργὸς μέτριος.

Καὶ τῆς ἑλ. λυ. καὶ τῆς ἑλ. λυ. που
τα α. ου. να. Καὶ τῆς ἑλ. λυ. καὶ τῆς ἑλ.
ἑλ. λυ. που. π. α. ου. να. Καὶ τῆς ἑλ.

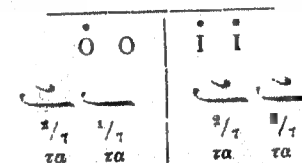
Β'. ἡμίσιον.

Νὰ παῦρω τὴν ἀγάπη μου
καὶ πάλι ψήληνέ τα [ναί] (*)

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

(Μουρλά. — Αἰγίου).

Ῥυθμὸς ἐπίδοσιμος. Β'. ἐπίτριτος.

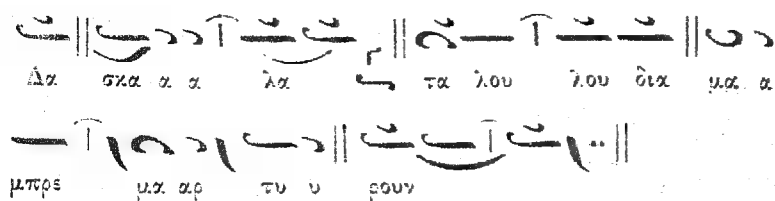
Ἦχος Πλ.

Χρόνος γοργὸς μέτριος.

Α. ν. ε. με. να. ὅθεν. πι. στε. εἰς
ὅθεν. πι. στε. εἰς. εἰς. αν. ε. με. να. ὅθεν.
πι. στε. εἰς. δε. εν. πι. στε. εἰς. εἰς. τα.
λου. λου. δια. μα. α. αρ. τυ. ρουν. κε. ρα.

(*) Ἐλύμπου = Ὀλύμπου. — Οὐνὰ = βουνά. — Χαμήληνέ τα = χαμηλὸς τα. — Νὰ παῦρω = νὰ πάγω νὰ εὔρω. — Ἀγάπη = ἀγάπη. — Ὑψηλὸς τα = ὑψηλὸς τα.

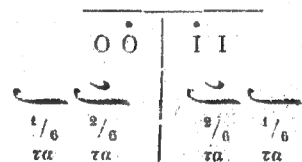
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΕΤΟΥΣ Α'. — ΤΕΥΧΟΣ Β'.

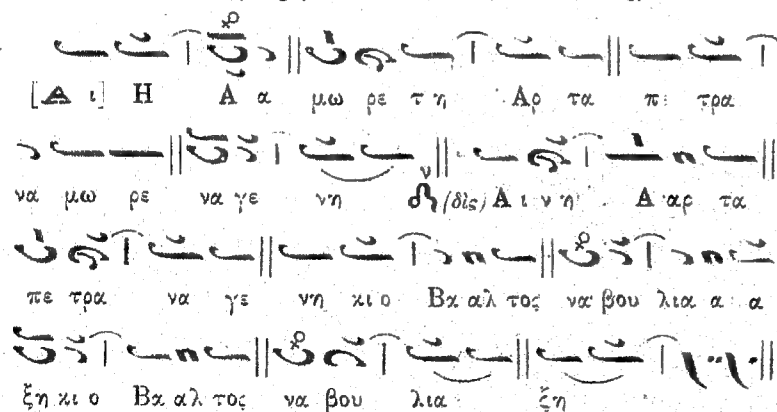
Σὲ μέγαλον ὄρκο βάλτα,
τὴν ἀλήθεια νὰ σὲ ποῦν.

Η ΠΕΙΡΟΥ

Ρυθμὸς ἑξάσημος. Ἀντίσπαστος.

Ἦχος λ ρ̣ Νη Χρόνος ὀλίγον ἀργός.

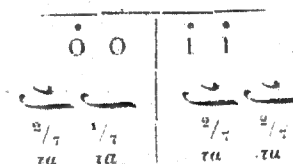
— Τὸ δόγιο τὸ Ξερόήμερο
Θεὸς νὰ τὸ φυλάξη.

- Ποῦ κάνει τὸ γλυκὸ κρασί
καὶ τὰ ῥέσφα κορίτσια.
- Πῶχουν τὸ μάτι σὰν ἐλκή,
τὸ ροῦδι σὰν γαιτάνι.

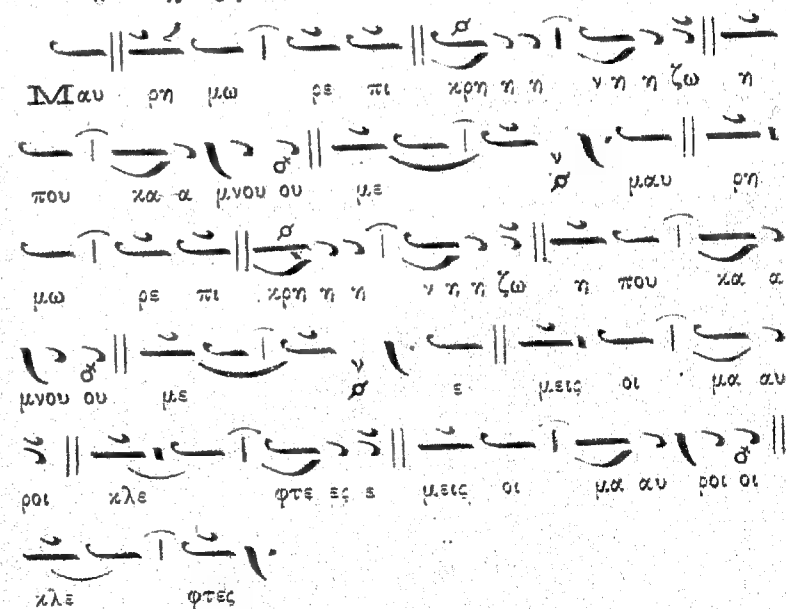
Η ΚΛΕΦΤΙΚΗ ΖΩΗ

Κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου μου ἀρχμ. Θεοδ. Μαντζουρανή.

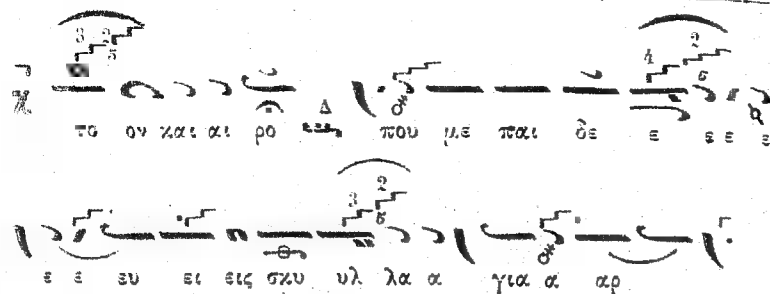
Ρυθμὸς ἐπτάσημος. Β'. ἐπικριτος.

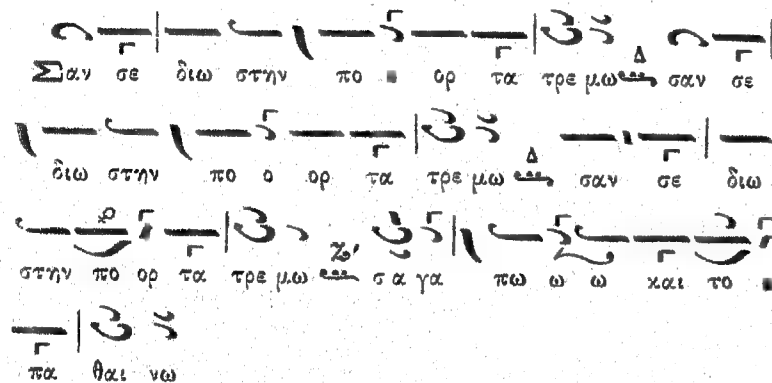
Ἦχος λ ρ̣ Νη Χρόνος μέτριος ἀργός.

Ποτέ μας δὲν ἀλλάζουμε
καὶ δὲν ἀσπροφοροῦμε.

Και ἀμέσως ἐπ᾿άδεται τὸ ἐξῆς:
 Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος γοργὸς ταχύς.

ΣΥΝΘΕΜΑΤΑ

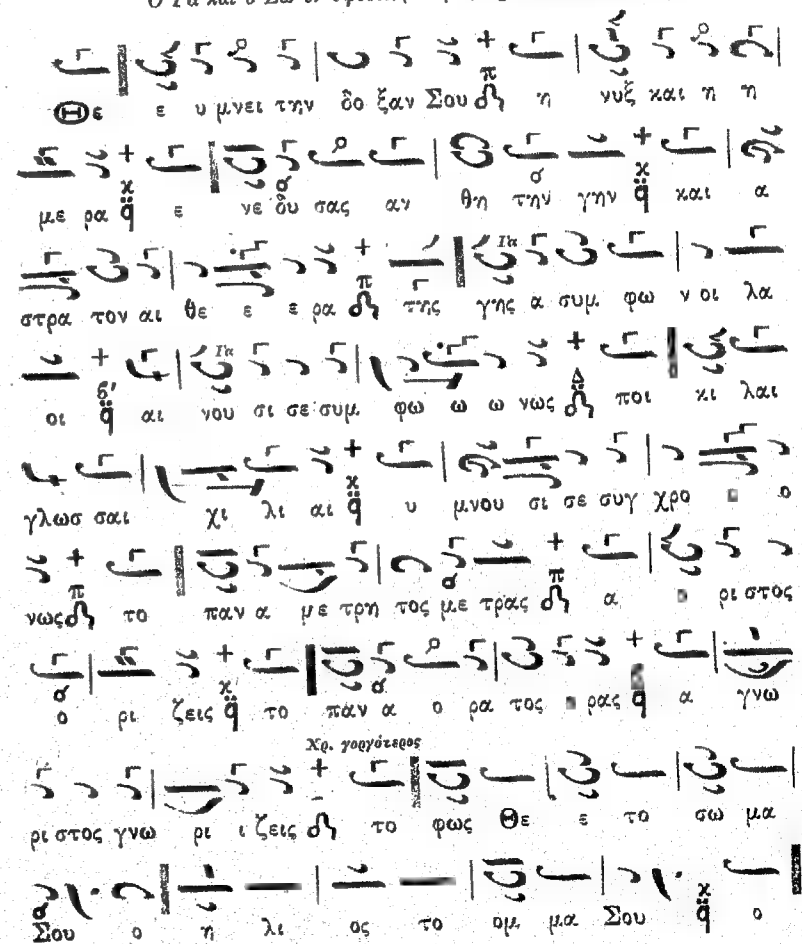
ΕΚ ΤΟΥ Β'. ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»

Ο ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ

ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΟΥΣ»

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα λ̣ 3/4 Ἐναρμόνιος.

Ὁ Γα καὶ ὁ Ζω ἐν ὀρέσει. (Κλίμαξ τρίτου ἐλάσσονος).

ΚΕ Ε ΡΑΥ ΝΟ ΟΣ ΘΩ ΝΗ Η ΣΟΥ Δ' ΤΟ Α Α ΠΕΙ
 ΡΟ ΟΝ ΔΙ Α ΣΤΗ ΜΑ ΤΟ ΜΕ ΓΑ ΣΟΥ Α ΝΑ ΣΤΗ
 ΜΑ ΚΑΙ Ο Θ ΑΙ ΩΝ ΣΤΙΓ ΜΗ ΣΟΥ ΟΥ Δ' Χ
 ΩΣ ΜΟ ΧΛΟΣ Ο ΘΑ ΚΤΥ ΛΟΣ ΣΟΥ Χ ΑΝ ΘΕ ΛΗ ΣΗΣ ΤΗΝ
 ΓΗΝ ΣΕΙ ΕΙ Δ' ΚΑΙ ΤΟ ΧΟΙ ΛΟΝ Τ' ΗΣ ΧΕΙ ΡΟΣ ΣΟΥ Δ' Π
 ΤΟΥΣ Ω ΚΕ Α ΝΟΥΣ ΕΓ ΚΛΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ Δ' Π Χ ΕΝ ΣΟΥ ΠΝΕΥ
 ΜΑ ΜΟΝΟΝ ΣΘΥ Ο Ο ΝΕΙ ΤΩΝ Α ΣΤΕ ΡΩ ΩΝ ΤΟΥΣ ΦΑ
 ΝΟΥΣ Δ' Χ ΕΝ ΣΟΥ ΝΕΥ ΜΑ ΜΟ ΝΟΝ ΚΛΙ ΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΗΝ
 ΤΟΥ ΟΥΣ ΟΥ ΡΑ ΝΟΥΣ Δ' Χ ΤΟΥΣ ΟΥ ΡΑ ΝΟΥΣ Δ' ΤΟΥΣ
 ΟΥ ΡΑ ΝΟΥ ΟΥΣ

Σημ. Τὸ ἕξμα βᾶναι μὲν ὅλον εἰς πόδι $\frac{2}{3}$, ἀλλὰ κατ' ἴδιον εὐθυμὸν μέχε-
της λέξεως «γινωρίζεις», κατ' ἄλλον μέχερ τοῦ «οὐτιμὴ σου» καὶ κατ' ἄλλον μέχερ
τέλους. Αἱ παχέαι διαστολαὶ ἐπέθησαν πρὸς καταμείτρησιν τῶν τετραποδίων καὶ
τῆς κανονικῆς τοῦ ὅλου ἥματος διαίρεσσεως. Ἡ τελευταία τετραποδία εἶναι ἐκτὸς
λογαριασμοῦ. Εἶναι καὶ ἐν ἀνάλτηρι τῶν λέξεων «τοὺς οὐρανούς» ὅπως δοθῇ
τέρμα εἰς τὸ ἕξμα, ἐκφέρεται δὲ ἀργός.

ETEPON

ΥΠΟ ΨΕΥΔΟΝΥΜΟΝ «ΑΥΡΑ»

⁷ Ηχος λ ᾠ Πα. Τρίσημος δίπτυπος προσφωδιακός ρυθμικός

ποι. — ὁ Τροχῆος μετὰ προανακρούσεως.

Θε ε υ μνει την δο υ ξαν σου
 και η η με ε ε ρα
 θη την γην και α α στρα το ον αι θε ε ρα
 της γης α συμ. φω νοι οι λα οι αι νου σι
 σε ε συμ. φω νως ποι αι λα γλω ωσσαι χι λι
 αι υ μνου ου. σι σε ε συγ χοο ο νως το
 παν α με τρη το ος με τρας α ο ρι στο ος ο
 ρι ζεις το παν α ο ρα το ος ο ρας α
 γνω ρι στο ος γνω ρι ζεις το φως θε ε το
 σω ω μα σου η λι ος το ο ομ μα

σου ο κε ε ρου νος φω γη σου το α περ
 ρο αν δι α α στη μα το με γα σου ου α να α στη
 μα και ο ο αι ων στιγ μη σου
 Ως μο χλος ο θα κτω λος του αν θε λη η σης
 την γην σει ει και το κοι λον της χει ρος
 σου του ους ω κε α νου ους εγ κλει ει
 ε εν σου πνευ μα μο ο νον σθου υ νει των α
 στε ε ρων του ους φα νους ε εν σου νευ μα μο ο νον
 κλι ι νει προς την γην τους ου ου ρα νους
 Οι παιδες Εν σου νευ μα μο ο νον κλι νει προς την
 γην τους ου ου ρα νους

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

ΣΑΡΚΙ ΝΕΧΑΒΕΝΤ-ΟΥΣΟΥΛ ΑΚΣΑΚ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΤΩ ΚΥΡΙΩ Δ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ

$\begin{array}{c} \text{Ο } 2 \quad \text{Ο } 1 \quad 1 \\ \hline \frac{2}{9} \quad \frac{1}{9} \quad \frac{1}{9} \quad \frac{2}{9} \quad \frac{2}{9} \quad \frac{1}{9} \\ \text{δουμ} \quad \text{τε} - \text{κλα} \quad \text{δουμ} \quad \text{τέκ} \quad \text{τε} \end{array}$

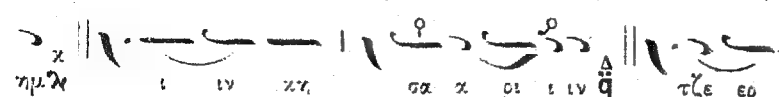
Ἦχος Νη. Χρόνος μέτριος γοργός.

I εν φι α α λιμ τα α λε
 η η να σα α α α α α α
 α ζε τηρ α τζα α α νη η ημ I εν
 φι α α λιμ τα α λε η η
 να σα α α α α α α α
 τηρ α τζα α α νημ ι εν κη σα
 ρι εν τζε ερ χι πι ι εν πα α

(*) Τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ρυθμοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Ψάχου θέλομεν δημοσιεύσει ἐλλείψει χώρου εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς «Φόρμιγγος».

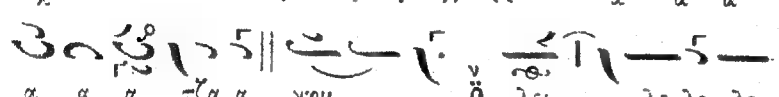
 α α α α ζε τηρ α τζα α α νη

 ημ. λ ι ιν κη σα ρι ι ιν τζε ερ

 χι πι ι ι ι ιν α α α

 α α α τζα α νημ λει λε λε λε

 λλε

MIAN

 Για αρ λι ι ι ιν δεν

 τζε εκ τι ι ι ιμ εμ για

 α α α α ζε τη η ηρ α τζα νη ημ

 Για αρ ε λι ι ι ιν δεν τζε εκ

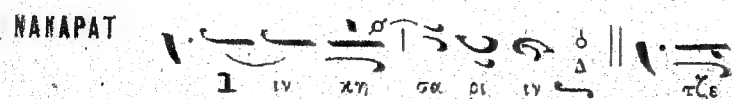

 τι ι ι ι ιμ εμ για α α α α

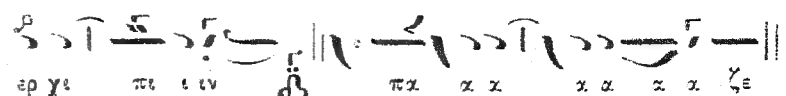

 α α α ζε τηρ α τζα α α νημ

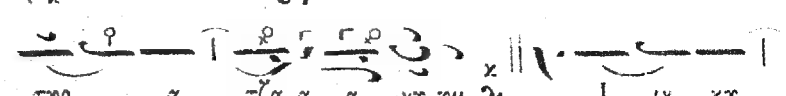
NAKAPAT

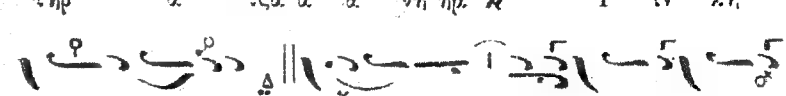
 1 ιν κη σα ρι ιν τζε

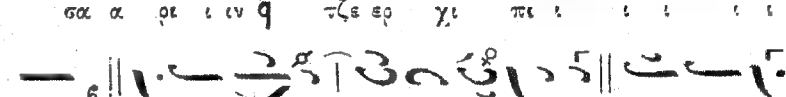
 ερ χι πι ι ιν πα α α α α α ζε

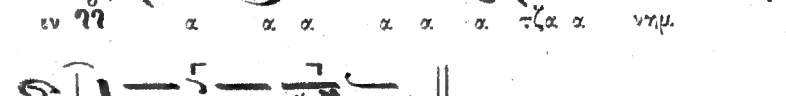
 τηρ α τζα α α νη ημ λ ι ιν κη

 σα α ρι ι ιν τζε ερ χι πι ι ι ι ι

 ιν α α α α α α τζα α νημ

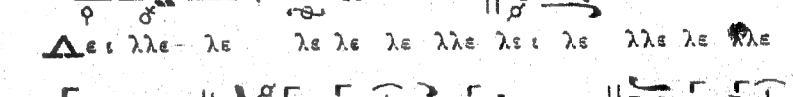

 λει λε λε λε λλε

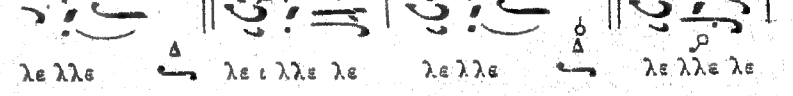
ΝΑΓΜΕΣΙ ΑΡΑ

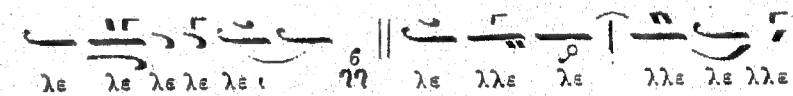
 Δει λλε-λε λε λε λε λλε λε ι λε λλε λε

 λε λλε λε ι λλε λε λε λλε λε

 λε λε λε λε λε ι λε λλε λε λλε λε λλε

 λλε λε λε λε λλε λλε λε λε λε λε λαμ (δις)

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΥΠΑΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Κ. ΔΗΜ. ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΗ

Καθιερωθεὶς δὲ ἀπὸ ἐξαετίας ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ.

(Δημοσιεύεται χάριν τῶν ἐκ Κρήτης κ.κ. συνδρομητῶν τῆς «Φόρμιγγος»).

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη.

Πο λυ χρο ο ο νι ον ποι ησαι Κυ ρι
 ος ο Θε ος τον ευ σε θε ε στα τον και θε
 ο φυ υ λα κτον Βα σι λο παι δα Η γε μο ο
 να η μων Γε ε ωρ γι ι ον συν τω θε ο
 θε στα α τω πα τρι αυ του Βα σι λει ει ει
 των Ελ λη η η νων Γε ωρ γι ι ι ι ι
 ω και τη ευ σε θε στα τη μη τρι αυ του Βα

σι λε ισ ση των Ελ λη νων Ολ γαδ Κυ ρι ε φυ
 λατ τε αυ τους εις πολ λα ε τη εις πολ
 λα ε ε τη εις πολ λα α ε ε τη

ΕΤΕΡΟΣ

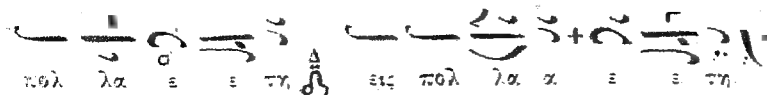
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Κ. Κ. ΕΥΜΕΝΙΟΝ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη.

Πο λυ χρο ο ο νι ον ποι ησαι Κυ ρι
 ος ο Θε ος τον Σε βα σμι ω ω τα τον
 και φι λο μου σον η μων Ποι με να α α αρ χην
 τον Μη τρο πο λι την Κρη η η η της Κυ ρι
 ον Κυ ρι ον Ε ευ με νι ι ον Κυ υ ρι ε
 φυ λατ τε αυ τους εις πολ λα ε τη εις

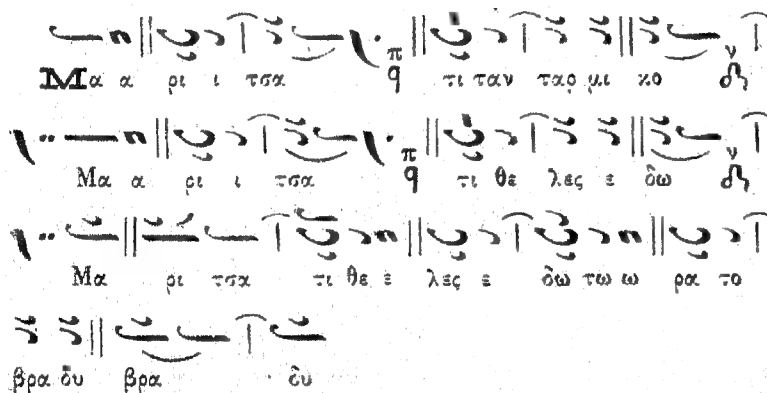

Τὸ παρὸν ἐτονίσθη ὑπὸ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΠΟΥΛΙΤΣΗ

ἐρρυθμίσθη δὲ ὑπὸ

Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

*Ηχος ᾠὴ Πα Ρυθμὸς ἐπτάσημος. Β'. ἐπίτροπος.

Μοῦ κλέψανε [κὺρ Δήμαρχε]
Μοῦ κλέψανε τῆς κότες μου
Κε' οὔλο τὸ σπητικό μου.

ΔΗΜΩΔΗ ΛΑΣΜΑΤΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

«Χ. Ο. Ρ. Ι. Κ. Α.»

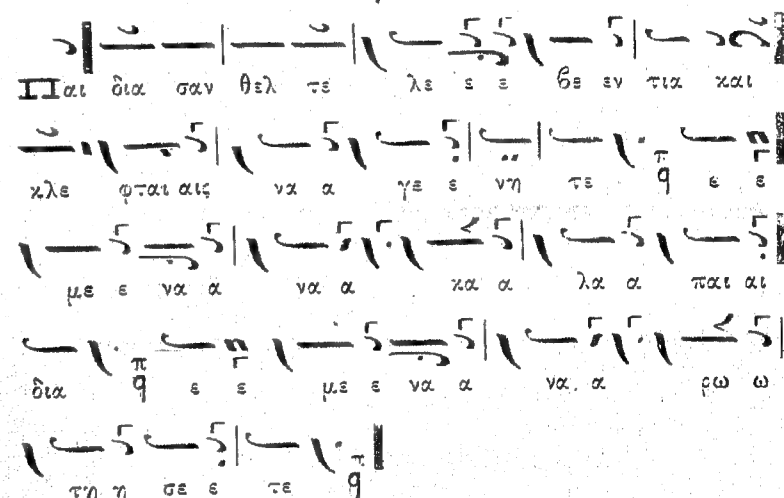
ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΓΕΡΩ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ

Ρυθμὸς δωδεκάσημος τετράκτυπος. 011 = $\frac{12}{8}$

*Ηχος ᾠὴ Πα γ π

Παιδιά σὰν θέλτε λεβεντικά καὶ κλέφταις νὰ γενῆτε,
Ἐμένα νὰ ῥωτήσετε τὸ γέρω καπετάνιο.
Δώδεκα χρόνους ἔκαμα στοὺς κλέφταις καπετάνιος
Ζεστό ψωμί δὲν ἔφαγα καθὼς τὸ τρώει ὁ κόσμος,
Σὲ στῤῥωμα δὲν ἐπλάγιασα καθὼς πλαγιάζει ὁ κόσμος.
Τὸ χέρι μου προσκέφαλο καὶ τὸ σπαθί μου στῤῥωμα
Καὶ τὸ καρποφυλάκι μου στὰ γόνατά μ' ἐπάνω.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΕΤΟΥΣ Α'. — ΤΕΥΧΟΣ Γ'.

Ο ΚΑΤΗΣ

Ρυθμός δωδεκάσημος τετράκτυπος. $011 = \frac{1}{8}$

Ἦχος ᾠ Πά χ ᾠ

Μω ρε στης Αρ κα α δια α ας στη ης Α αρ
 κα δια ας το δια σε λο τη ην Ε
 λε ε νη α μα α αν α α μαν Ε
 λε νη βγηκ ο ο ο Κα α τη ης και αι
 κραι νει

Μωρὲ στής Ἀρκαδίας τὸ διάσελο τὴν Ἑλένη
 Ἀμὰν ἀμὰν Ἑλένη βγῆκ' ὁ Κατῆς καὶ κραίνει.
 Καὶ γράφουν τὰ φερμάνια τοῦ ὅπου ἀγαπᾷ νὰ πέρνῃ.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ρυθμός τρισημικός. $001 = \frac{5}{8}$

Ἦχος λ δὴ ᾠ Πά χ δὴ

Για δια α για ατ ει κα λα α παι αι δια
 παι δια α για ατ ει εισθ α α να αλ λα α α

Για ατ ει ει σθε λε ρω ω με ε ε ε να
 μω ω ρε ε παι δια α κα υ υ με ε ε ε να

— Παιδιά γιατί είσθε ανάλλαγα
 Γιατ' είσθε λερωμένα ;
 — Είμασθε ξένα κι' άρφανα
 Είμασθε σκλαβωμένα
 Κοιμώμασθε στα έλατα
 Κ' είμασθε λερωμένα.

Ο ΛΕΒΕΝΤΗΣ

Ρυθμός δίσημος. $01 = \frac{2}{4}$

Ἦχος λ Πά χ ᾠ

Για δεσ λε βε ε εν τη πω χου με και σερ νεί ει
 το ο χο ο ρο μας Α αι ντε α σπρος
 ει ει νε α α σπρο ο ο ος ει νε χι α α σπρα α
 φο ο ρει

Γιὰ ιδὲς λεβέντη πῶχουμε καὶ σέρνει τὸ χορό μας
 Ἄσπρος εἶνε κι' ἄσπρα φορεῖ καὶ τ' ἄσπρα τί τοῦ μοιᾶζουν

Ἄν κάτση πύργος φαίνεται, κι' ὁλόρθος κυπαρίσσι
Ἄν γύρη ν' ἀποκοιμηθῇ

Η ΔΟΥΛΕΥΤΡΑ «ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ»

Ρυθμός τετράσημος. 0011 = $\frac{5}{4}$

Ἦχος λ η Πα χ η

Κα λο ο τυ χος κα λο ο μοι ρος κιοποιος με ε πα αρ
ε ε με να πω γω το ον υ υ δου λευ τρα
γω πω γω το ον υ υ πνο α γα πω

Καλότυχος καλόμοιρος κι' ὅποιος με πὰρ' ἐμένα
Πω' γὼ τὸν ὕπνον ἀγαπῶ καὶ τὸ κρασί μ' ἀρέσει
Ἀρὸ κανατοῦλις τὸ πρῶτ' καὶ τρεῖς τὸ μεσημέρι
Καὶ στὸ ἡλιοβασίλεμα στραγαλάω τὸ βαρέλι.
Κι' ὅποιος ῥωτῇσι γιὰ προικιὰ ἔχω τρία μαντήλια
Τῶνα χαρίζω τοῦ παπᾶ καὶ τ' ἄλλο τοῦ κουμπάρου
Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο τὸ ζώνομε στὴ μέση
Καὶ φέρνω βόλτα τὸ χορό.

ΜΑΝΑ Π' ΑΓΑΠΗΣΕ ΤΟ ΓΥΙΟ ΤΗΣ

Ρυθμός τρισημος. 001 = $\frac{5}{4}$

Ἦχος λ η Γα χ η

Ποια μαν εχ ω μορ φο ον υι υι γιο τρε

μουν τρι ζου ουν τα α βου ου να ω μορ φο
παλ λη η κα α ρι κα λε κι τρι νο πλου
μπι ι σμε νε ατ τε

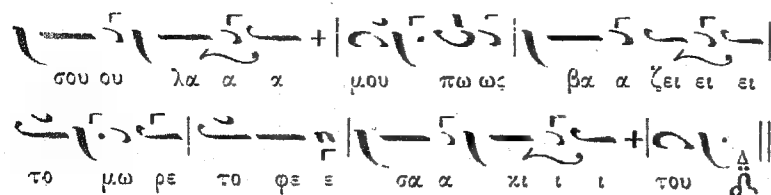
Ποιά μάνα ἔχ' ὤμορφον υἱὸν τρέμουν τρίζουν τὰ βουνὰ
Ὡμορφο παλληκάρι καλὲ, κιτρινοπλουμισμένε ἀητέ.
Τόνε ζηλεύ' ἡ γειτονιά
Τόνε ζηλεύ' ἡ Ρίγα (βασίλισσα) καμποὶ μὴ λελουδίσετε.
Τόνε ζηλεύ' ἡ μάνα του καὶ γι' ἀντρα τόνε θέλει.
— Σιώπα μανοῦλά μ' μὴ τὸ λές μὴ φρίξ' ὁ κόσμος ὅλος.
Νὰ μὴ τ' ἀκούσουν τὰ βουνὰ καὶ ραγιθοῦν καὶ πέσουν
Νὰ μὴ τ' ἀκούσουν τὰ κλαδιὰ καὶ μαραθοῦν καὶ σθῶσουν
Νὰ μὴ τὸ μάθουν ἡ ἐκκλησιαίς κι' αὐταῖς δὲν λειτουργήσουν.

ΤΟ ΜΑΡΙΟΛΙΚΟ

Ρυθμός τρισημος. 001 = $\frac{5}{4}$

Ἦχος λ η Δι χ η

Για ι δε ες ε το ο το ο μα α ριο ο λι
κο και το ο ο μα α ριο ο λε ε με νο
πω ως βα α ζει ει ει το α ι ντε Ρου ου

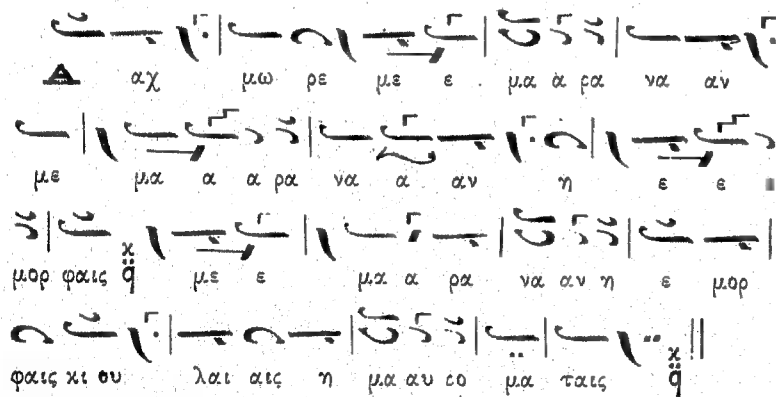

Γιὰ ιδέσ το τὸ μαριόλικο καὶ τὸ μαριολεμένο
 Πῶς βάζει τὸ φεσάκι του, 'σὰν νᾶναι μεθυσμένο.
 'Κεῖνο δὲν εἶν' ἀπὸ κρασί δὲν εἶναι μεθυσμένο
 'Ἡ ἀγάπη τὸ βαλάντωσε τῶχει βαλαντωμένο.
 Σαράντα κίτρινα φλωριά σὲ μιὰ κλωστή δεμένα
 Πάρτα Ρουσούλα μ' μιὰ βραδὴ νὰ κοιμηθοῦμ' ἀντάμα.

ΜΕ ΜΑΡΑΝΑΝ Η ΕΥΜΟΡΦΑΙΣ

Ρυθμὸς τρισημῶς. 011 = $\frac{3}{4}$

Ἦχος λ̣ ρ̣ Κε̣ χ̣ ρ̣

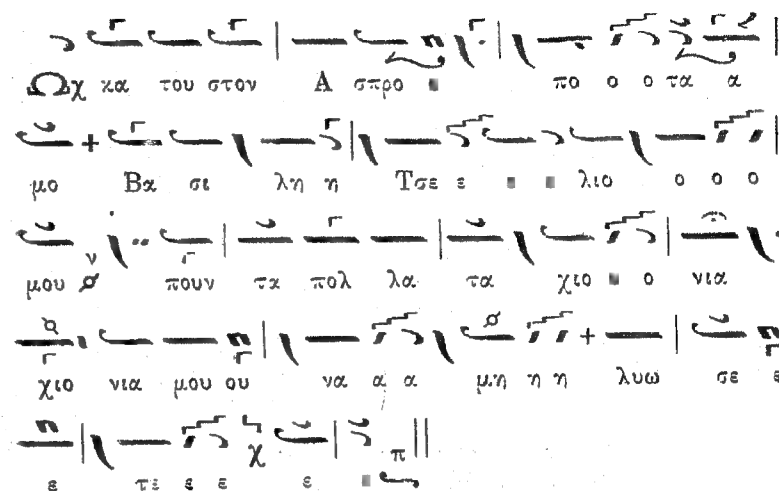

Μ' ἐμάραναν ἡ εὐμορφαις κι' οὐλαιοις ἡ μαυρομμάταις
 Ὅσα παιδιὰ εἶσθ' ἀνύπαντρα 'φέτος μὴ παντρευθῆτε
 Γιατὶ θὰ γείνη πόλεμος κι' ἓνα κακὸ μεγάλο
 Θὰ κλάψουν μάκαις γιὰ παιδιὰ, γυναῖκες γιὰ τοὺς ἀνδραιοις.

Ο ΤΣΕΛΙΟΣ

Ἐπιτραπέζιον. Ρυθμὸς μιχτός.

Ἦχος λ̣ Πα̣ χ̣ π̣

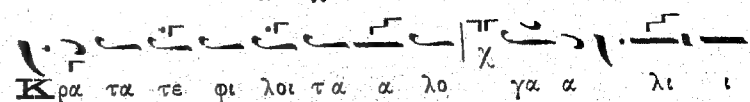

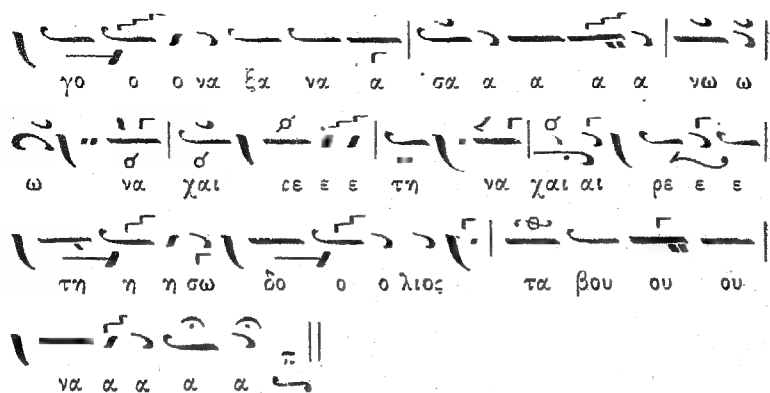
Κάτου στὸν Ἀσπροπόταμο ποῦν' τὰ πολλὰ τὰ χιόνια,
 Χιόνια μου νὰ μὴ ληρώσετε ὅσα νάρθοῦνε τᾶλλα,
 Γιατ' εἶν' ὁ Τσελιὸς ἄρρωστος βαρειά γιὰ νὰ πεθάνη,
 Καὶ τοὺς γιατροὺς ἐκάλεσε καὶ τοῦπαν δὲν γλυτώνει.
 Τὰ παλληκάρια σύναξε καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ κράζει :
 —Ἐλα σιμά μου Γιάννο μου καὶ πάρε καὶ τὸν Κῶτσο
 Νὰ σᾶς χαρίσω τ' ἄρματα τὰ φλωροκαπνισμένα.
 Στὸν Γιάννο ἀφίνω τὸ σπαθὶ στὸν Κῶτσο τὸ ντουφέκι.

ΚΡΑΤΑΤΕ ΦΙΛΟΙ Τ' ΑΛΟΓΑ

Ρυθμὸς τετρασημῶς. 0011 = $\frac{3}{4}$

Ἦχος λ̣ Πα̣ χ̣ π̣

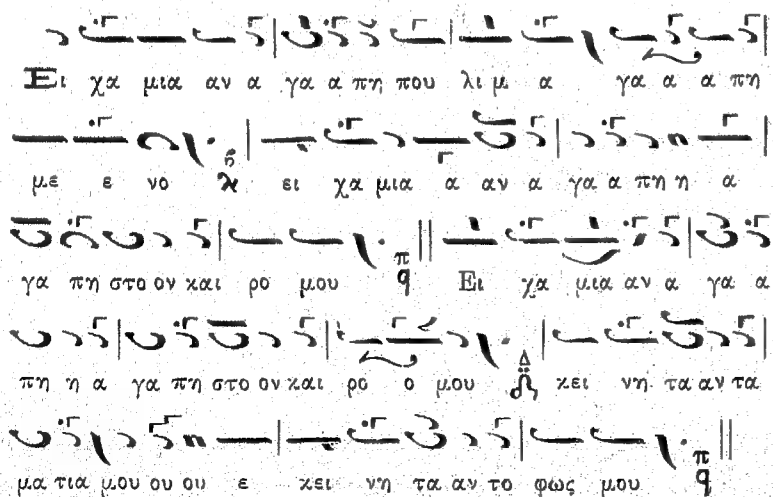

Κρατάτε φίλοι τ' αλογα λίγο να ξανασάνω
Νά χαιρετήσω τὰ βουνά και τὰ παληά λημέρια
Ν' αφήσω διάτα στα παιδιά και στο μικρό τὸ Γιώργο κτλ.

ΕΙΧΑ ΜΙΑΝ ΑΓΑΠΗ

Ρυθμός τρισημος «ἐπίκοιτος» = $\frac{3}{8}$

Ἦχος ᾠ Πα χ ᾠ

Εἶχα μὲν ἀγάπη, ἀγάπη στὸν καϊρό μου
Ἐκείν' ἦταν τὰ μάτια μου, ἐκεῖν' ἦταν τὸ φῶς μου.
Καὶ τὴν ἀγαποῦσα γλυκὰ κ' ἐμπιστευμένα.
Μὰ κεινῆς ἡ γνώμη δὲν ἦτανε γιὰ μένα κτλ.

Η ΕΤΙΑ

Ρυθμός τρισημος. 011 = $\frac{5}{8}$

Ἦχος ᾠ ἐκ τοῦ Νη. ᾠ

Τὴ βλέπεις 'κείνη τὴν ἐτιά, μωρὴ μικρὴ Κωνσταντινὰ
Ζάβαλες Παναγιώτα τὴν ἀστραποκαυμένη.
Στὴ ρίζα βγαίνει ἓνα νερό, δὲν βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ,
Νερό και κρύα βρύσι... Ποιὸς τὴν κάνει τέτοια κρίσι;
Ἐκεῖ ἔσκυφα νὰ πιῶ νερό, φιλῶ τὸν ἄσπρο σου λαιμό,
Νὰ πιῶ και νὰ γεμίσω, δὲν ματάκια νὰ φιλήσω.
Μοῦ 'πесе τὸ μανδηλί μου, καὶ μὲ πῶχει τὰ χεῖρά μου
Τὸ χρυσοκεντημένο, μὲ χαρά 'ταν τὸ καὶμένο.

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Ρυθμός δωδεκάσημος τετράμυπος. 011 = $\frac{12}{8}$

Ἦχος ᾠ Πα χ ᾠ

Του το το κα λε που λι μου ου του
 το το κα λο και ρα κι ᾠ του το το
 κα λο και ρα κι ᾠ κυ νη γου σα να που λα κι ᾠ

Τοῦτο τὸ καλοκαιράκι κυνηγοῦσα 'να πουλάκι
 Κυνηγοῦσα προσπαθοῦσα νὰ τὸ πιάσω δὲν μποροῦσα
 Κ' ἔστησα τὰ 'ξόβεργά μου κ' ἤλθε τὸ πουλί κοντά μου.

ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΒΑΣΑΝΑ

Ρυθμός τρισημος «ἐπιτρίτος» = $\frac{7}{8}$

Ἦχος λ ρ Νη χ ρ

Α πο τά α μι κρά μου ου χρο νια θα αρχι νη
 σω χ κι ο λα μου ου τα ντερ τια θα σας τα μο ο λο
 γη σω ρ Οταν η η μουν δω . δε ε ε κα χρο

νω ων παι δα κι ι μιχ σκυ λα Ρω ω μις που λα α
 με πο τι σε φαρ μα κι ρ

'Απὸ τὰ μικρά μου χρόνια θ' ἀρχινήσω
 Κι' ὅλα μου τὰ ντέρτια θὰ σὰς τὰ 'μολογήσω.
 Ὅταν ἤμουν δώδεκα χρονῶν παιδάκι
 Μιὰ σκύλα Ρωμαιοπούλα μὲ πότισε φαρμάκι.
 Ἄλλαις μὲ σαίταις κι' ἄλλαις μὲ κοντάρια
 Κι' ἄλλαις μὲ τὰ μάτια μ' ἔκαμαν κομμάτια.
 Βρὲ καλὲ λεβέντη καὶ παλληκαράκι
 Ἐλα ν' ἀγκαλιάσῃς τὴ γλυκεῖά σ' ἀγάπη.

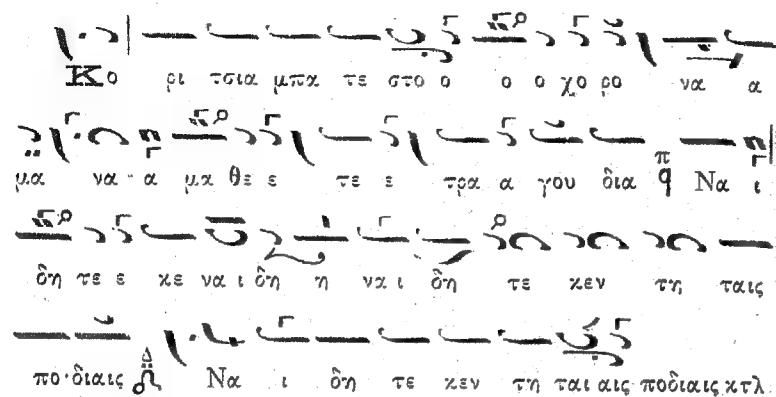
Η ΠΑΠΑΔΙΑ

Ἦχος ᾠ Πα μ. 01 = $\frac{9}{4}$ χ ᾠ

Κ ο ρι τσια μπα τε στο ο ο ο χο ρο ρ να α α
 μα α μω ρε να μα α θε ε τε τρα α γου
 δια ᾠ Να ι δη τε ε βχι να ι δη να ι δη η
 τε ε κεν τη η ταις πο ο διαις ᾠ

Νὰ ἰδῇτε κεντηταῖς ποδιαῖς πράσιναις καὶ γαλάζαις
 Νὰ ἰδῇτε καὶ μιὰ παπαδιά ποῦ πᾶει μὲ τοὺς λεβέντες.
 Πᾶει κι' ὁ παπᾶς ἀπὸ κοντά, κοντὰ περικαλῶντας.
 Κοντοκαρτέρει παπαδιά κάτι νὰ σὲ 'ρωτήσω
 Ποῦ τᾶχεις τὰ ἱερατικὰ νὰ πᾶ' νὰ λειτουργήσω.

Καὶ οὕτω: $\pi \quad \frac{2}{4} \quad \gamma$

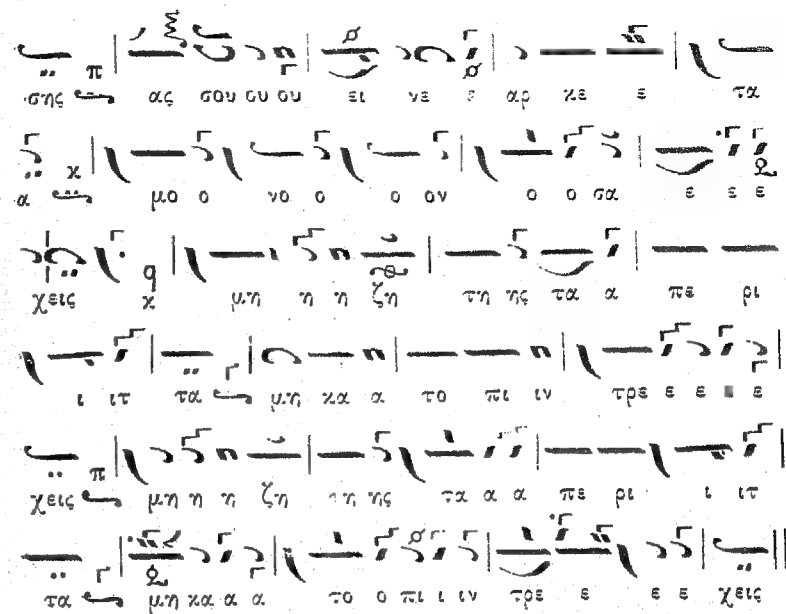
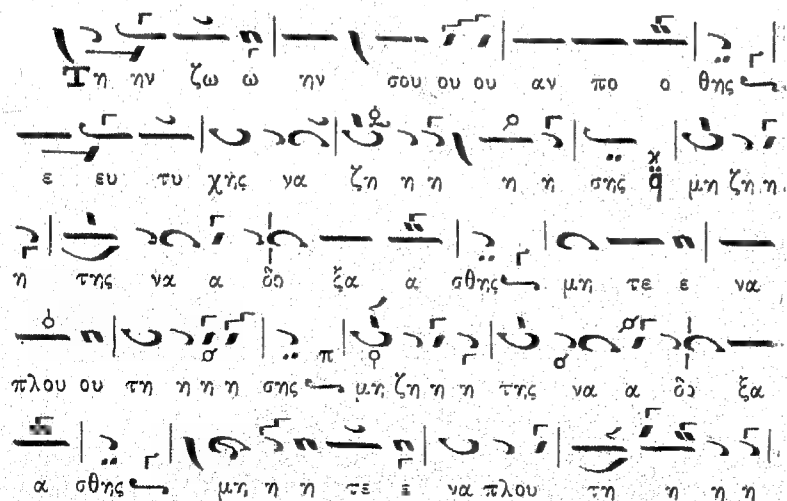

Η ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ «ΑΣΜΑ ΣΧΟΛΕΙΑΚΟΝ»

Ποίησις Ἀγγ. Βλάχου. Μουσική Δημ. Περιστέρη.

Ρυθμός β' ἐπὶ τριτος (- υ - -) (1 $\frac{1}{2}$, 1, 1)

*Ηχος $\lambda \quad \pi \quad \Pi \alpha$

Τὴν ζωὴν σου ἂν ποθῇς
Εὐτυχὴς νὰ ζήσης,
Μὴ ζητεῖς νὰ δοξασθῇς
Μήτε νὰ πλουτήσης.

* Ἀς σοῦ εἶγε ἀρκιτὰ
Μόνον ὅσα ἔχεις
Μὴ ζητεῖς τὰ περιττά,
Μὴ κατόπιν τρέχεις.

Κύτταξε πῶς τὰ πτηνὰ
Τρέχουν εἰς τὰ νέφη.
Δι' αὐτὰ τίς μεριμνᾷ;
Ὁ Θεὸς τὰ τρέφει.
Ὁ Θεὸς καὶ δι' ἡμᾶς
Μεριμνᾷ, ἡσύχει.
Δίχως πλούτη καὶ τιμὰς
Ζῆσε καὶ εὐτύχει.

Εὐ οὐ οὐ τα που λεχ με τρα

γου δια και χα ραις σ κτι ζουν την και
 νην φω λεια σε μυρ σι νις αν θη ραις
 κτι ζουν την και νην φω λεια σε μυρ
 σι ναις αν θη ραις κεις ξη ρο γυ μνο κλα
 δι ι ε να ε ρη μο ο που λι
 λυ πη με νο κε λα ι δει και σαν
 αν θρω πος λα λει λυ πη με νο κε λα
 και σαν αν θρω πος λα λει

'Αφ' οὗ πέταξες κ' ἐδῶ, ἐγὼ μένω μόνυχό·
 Μόνον θρήνους κελαιδῶ καὶ στενάζω στήν ἡχώ.
 Καλὰ μ' ἔλθουν ἢ κακὰ, ἂν χαρῶ, ἂν ἀγαπῶ,
 Ἄν λυποῦμαι μυστικά, σὲ ποῖόν ἔχω νὰ τὸ 'πῶ;
 Ἴξους βάλτε στὰ κλαδιά, ἢ κτυπᾶτε κυνηγοί,
 Ἐχω μέσα στήν καρδιά, τὴν βαθύτερη πληγή.
 Εἴν' ἡ φύσις σκοτεινὴ, χόρτα κ' ἄνθ' εἶναι ξηρά,
 Κ' ἡ καρδιά μου πονεῖ καὶ φαρμάκι εἶν' τὰ νερά.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»
 ΤΟΥ Α' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΑΙ ΠΡΟΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΓΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣΙΝ ΑΥΤΑΙ:
 Α'.— Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΜΑΡΣΥΔΑΣ»

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΦΟΡΜΙΓΓΑ»

π' ἦχος λ δ Νη.
 Βάθος ἦ
 Ἀγωγή ἐμβατηρίου

Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη μα θει ον υ
 πο τας χορ δας σου κρα τεις θη σαυ ρον δη το
 με λος σου τερ πει κευ δαι μο να βι ον τοις
 φι λοις πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον δη το
 με λος σου τερ πει κευ δαι μο να βι ον τοις
 φι λοις πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον δη

Ἐν τοῖς ἐξῆς γίνεται βάσις ὁ Γα.

Ο λα τα πλου τη του κο σμου φρο νω

φυσικός

■ ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ δας ει ναι μη
 δεν γιατ ■ γω προ τι μω η η ρε μον πνευ
 μα και ■ ω ρας φαι δρας

Β'.—Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΕΥΤΕΡΙΗ»

Υ Μ Ν Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ■ «ΦΟΡΜΙΓΓΕ»

²Ηχος λ δ' Νη.

Ρυθμός: ἑξάσημος $\frac{6}{8}$ μετὰ δισημίου $\frac{2}{4}$.

Μετὰ ζωηρότητος.

Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη η μα
 θει ον υ πο τας χορ δας σου κρα τεις
 θη σαυ ρο ον δ' κρα τεις θη σαυ ρο ον δ'
 το με λο ος σου τερ πει κ ευ δαι μο ■
 να βι ον τοις φι λοι οis πα ρε

χεις γλυ κυν και τερ πνο ον τοις φι
 λοις πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον
 Ο λα τα πλου τη του κο σμου φρο νω
 ■ ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ δας ει
 ναι μη δεν γιατ ■ γω προ τι μω γα ληνην ψυ
 χης δ' και ω ρας φαι δρας δ' και
 ρας φαι δρας

Γ'.—Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΔΕΛΦΟΙ»

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΦΟΡΜΙΓΓΑ»

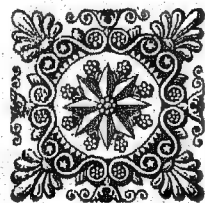
²Ηχος λ δ'. Νη δ' Χρόνος μέτριος ἀργός δισήμος = $\frac{2}{4}$

ψάλλεται ἐντόνως καὶ γαϊδρῶς

Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη μα θει
 ον υ πο τας χορ δας σου κρα τεις θη σαυ ρον το

με λος σου τερ πει κ ευ δαι μο να βι ον τοις
 φι. λους πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον τοις φι λους πα
 ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον δ

Ο λα τα πλου τη του κοσμου φρο νω π ο
 ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ δα ας ει ναι μη
 δεν γιατ ε γω προ τι μω δ γα λη νην ψυ χης δ και
 ω ρας φαι δρας δ και ω ρας φαι δρα ας

ΤΟΥ Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣΙΝ ΑΥΤΑΙ :

Α'. — Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΜΑΡΣΥΑΣ»

«ΣΤΑ ΕΕΝΑ»

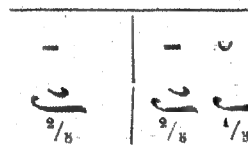
Ρυθμικός πούς πεντάσημος, μικτός εκ Παίωνος τετάρτου και Παίωνος τρίτου.
 Κρούεται εις δύο. Ἡ μία κρούσις περιλαμβάνει τούς δύο χρόνους
 τοῦ ποδός και ἡ ἑτέρα τούς τρεῖς.

Ύψος

Ζο'

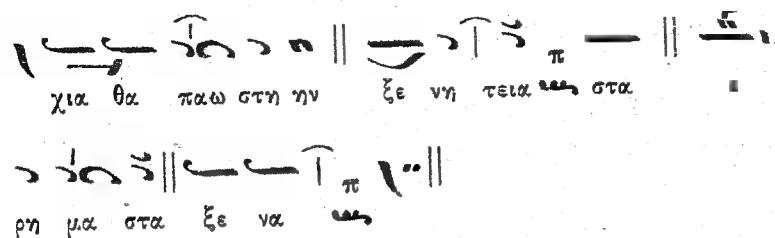
Βάθος

δ

Ἦχος Α' ᾠδὴ Πάχ' μέτρος

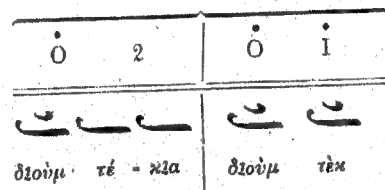
Κλα ψε τε μα τια αμ κλα ψε τε και
 χυ στε' μαυ ρα α δα κρυα κ κλα ψε τε
 μα τια αμ κλα ψε τε και χυ στε' μαυ ρα α
 δα κρυα κ τα χια θα παω στη ην ξε νη
 τεια στα ε ρη μα στα α ξε να τα

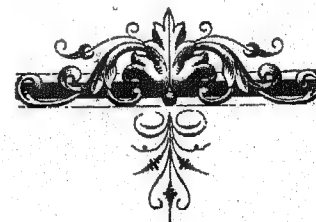
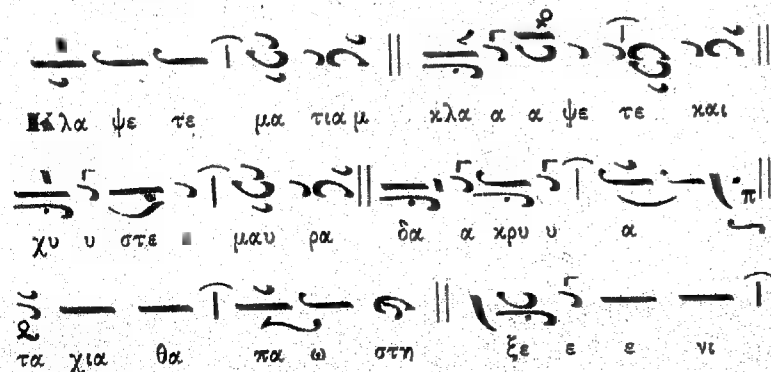
Β'.—Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «Δ. ΚΟΚΚΟΣ»

«ΣΤΑ ΕΕΝΑ»

Ρυθμός δικτάσημος. Δάκτυλος και σπονδαίος.

Δίηχον. Αρχεται εκ Πα Χρόνος μέτριος

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΕΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΣΙΔΕΙΑΣ
(ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ)

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ Κ. ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΣΠΥΡΙΔΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

Διδασκάλου καὶ μουσικοῦ ἐν Μερίστῃ.

Α'. ΑΙΣΜΑΤΑ ΓΑΜΗΛΙΑ

Ι. «ΑΠΟΥ ΤΑ ΒΟΤΑΝΙΑ ΠΕΦΤΩ»

Τὸ ἔσμα τοῦτο ἔδεται μεγαλοφώνως ὑπὸ τῶν συγγενῶν παιδῶν ἢ γειτόνων τοῖς μελλονύμφοις, πορευομένων τὴν πρῶταν τῆς προτεταλῆς τοῦ γάμου ἡμέρας εἰς τοὺς βουνοὺς πρὸς συλλογὴν βοτανίων ἐπωδῶν, δι' ὧν θὰ λουσθῇ ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη. Οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἤδετο μεγαλοφωνότατα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, καθ' ἣν ὥραν ὠδήγουν τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν νύμφην εἰς τὸν ναὸν ἢ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐνθα ἔμελλε νὰ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου. Ἀπαράλλακτα καὶ οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὸ ἔθιμον τοῦτο, τὸ δὲ ἔσμα ἐκάλουν Ὑμέναιον.

Ἦχος λ' δ'. Νη.

Α α που τα βο τα νια πε φτω δ' πε ε φτω
για να σκο ο ο τω θω δ' και α γα α πη η
μου ου ου φω να α α ζει δ' πια στε τε ε ε
ε ε τον για το ο ο ο Θε ο δ' ε γω θα σε τον
κα α α μω δ' τον δι κον σου γα α α μο δ'

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β' — ΕΤΟΥΣ Γ' — ΤΕΤΧΟΣ Δ'. (12)

τω ρα που βρα μεν το ο ο ον και ρο
 Εχ α να στρεφομαι και αι θω ρω ω ω ω τη
 πα γω ω κον τα της και τη η η η η ης μι
 λω και της λε ε γω ση η η κα πα α νω ω μη
 με κα μη ης το ξε νο κι α πο θα α νω ω
 σκλα βος σου κα με ε νος βρι σκομαι γρα με ε
 ε ε ε νος α που την το ο ο ο σην σου ε ε
 ε ε μορφια
 Συ σαι μια μαρ γιο λε με νη ψε ευ τρα και μα στω ω
 ω ω ρισ σα και μου το πα α αν το ο ον κα
 με ε νο ον ο που κι α α α αν α ρω ω ω
 ω τη σα αχ σκλα βος σου γρα με ε νο ος

ε βρισκομαι κα με ε ε νος α που την το σην σου ο ο
 ο ο μορφια

"Αψε, κόρη, τὸ φανάρι καὶ κατέβα στὸ γιζλὸ
 Λύσε μας τὸ παλαμάρι κι' ἄμε κέρη στὸ καλὸ.
 Φύγ' ἀπὸ 'μπρὸς μου, βρὲ παλληκάριν,
 'Απὸ τῆ στράταν ποῦ θὰ διαβῶ.
 Κι' ἄμε ναῦρης νὰ παλλάρης
 Πλούσιαν κόρην νὰ πᾶ νὰ βρῆς νὰ πάρης.
 Σκλάβος σου καυμένος
 Βρίσκομαι γραμμένος
 'Απὸ τὴν τόσῃν σου ἐμορφιά.

2. «ΑΓΙΕ ΝΙΚΟΛΑ ΤΩΝ ΜΥΡΩΝ»

Τὸ ἐπόμενον ἔσμα ἔδει μίᾳ τῶν νέων γυναικῶν (ἦς μάλιστα οἱ γονεῖς πρόπει
 νὰ ζῶσι) τὴν ἐσπέραν τῆς παραμονῆς τοῦ γάμου κατὰ τὸ θνηΐσμα τῶν ἐνδυ-
 μάτων τῶν μελλονύμφων· ἔδει δὲ ἐν ἐνθῶν ὀρχουμένη ἅμα καὶ κροτοῦσα
 χαριέντως ξύλινα κοχλιάρια ἀνὰ δύο εἰς ἐκάστην χεῖρα. Τὸν ἦχον αὐτὸν
 ἔδουσι καὶ οἱ ἄνδρες, ὅτε κερνᾷ ἡ νύμφη ἢ ἄλλη τις κροτοῦντες καὶ τὰς
 χεῖρας.

Ἦχος λ' α'. Πα

Α γιε Ni κο λα τω ων Mu ρων
 γιε ε Ni κο λα των Mu ρων με τα ψα
 ρα τα γε ε νια κε λα μαν α μαν με τα ψα
 ρα τα γε ε νια κε λα μαν α μαν

Ε λ α ν α δ ω σ η ς τ η η ν ε υ χ η ν q
λ α α ν α δ ω σ η ς τ η η ν ε υ χ η ν q α πο ψ
στα βο τα α ν ι α κ ε λ α μ ν α μ ν π q α πο ψ
στα βο τα α ν ι α κ ε λ α μ ν α μ ν

(Ὅταν κερνᾷ ὁ γαμβρός ἢ ἡ νύμφη ἢ καὶ ἄλλος τις τῶν οἰκείων
ἄδουσι τοὺς ἐξῆς στίχους).

Νάν την ἐκεῖ ποῦ μπρόβαλεν καὶ κάμετέ την τόπο
Νὰ λάμψη 'σάν αὐγερινὸς στὴ μέσην τῶν ἀνθρώπων
'Ἐσ' εἶπ' ἀπὸ τῆς τρεῖς γενιᾶς τῆς βασιλογραμμέναις
'Οποῦ τῆς ἔχῃ βασιλεῖαν στὸν κόντηκα γραμμέναις
'Ἐσ' εἶσαι τὰθθη τῶν ἀθῶν τὰς τῆς μηλιάς τὸ μῆλο
'Ἐσ' εἶσαι καὶ τῆς γειτονιάς τὸ γασσεῖν τὸ φινό κ.τ.λ.

3. «ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΑ ΜΟΥ ΧΡΥΣΗ»

Ἄφ' οὗ ἐδούλωσαι τὴν γύμνην σύρουσι καὶ αὐτὴν εἰς τὸν χορὸν ἄδοντας τὸ ἐπόμενον ἄσμα, μεθ' ὃ δδραγοῦσιν αὐτὴν εἰς τὸν ναὸν ἢ εἰς τὸν οἶκον ἔνθα θὰ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου.

Ἦχος λ α'. Πα

Αρ κον αρ κο ον αρ χο ον το που ου λα μου χρου ου
 ση π α ψε α ψε ε α ψε και αι σθυ υ σε
 μου ου να χη

Πῶς νᾶψω σῷσω μουναχῇ
 Ποῦ μ' ἔχει μάνᾳ μ' ἀκριβῇ
 Κ' ἐκύρις μου καλύτερη
 Κι' ἄφ' τὴν ἀκριβοσύνη μου
 Χρυσὸν κλουβὶν μ' ἐκάμωσι
 Στὴ Βενετιά μ' ἔστειλασι
 Νὰ πὰ νὰ μάθω γράμματα
 Τσαὶ γράμματα δὲν ἔμαθα
 Σ' ἀγάπην ἐυπερδούτηκα.

4. «ΕΛΑ ΕΥΧΗ ΤΗΕ ΜΑΝΑΣ ΣΟΥ»

Ὅταν στολίζωσι τὴν νύμφην καὶ ὅταν θυμῶσι διὰ βατῶν τὰ ἐνδύματα τῶν
μελλονύμφων καὶ παρανύμφων διὰ τὴν βασκανίαν, ἔδουσι τὸ ἐπόμενον ἕσμα.

$\text{Ἡχος } \frac{\lambda}{\pi} \delta'. \text{ Νη} \quad (\text{Χρόνος διπλοῦς}).$

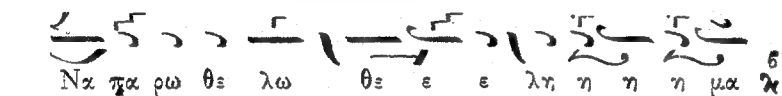
Ε λ α α ε υ χ η η τ η ς μ α α ν α σ ο υ ε λ α α κ α ι
του κ ι ο υ ρ ο υ ο υ σ ο υ ε λ α κ α ι τ ο υ ο υ π ρ ο π α α π ο υ
σ ο υ ' τ α ρ χ ο ν τ ο π ε ε θ ε ρ ο υ σ ο υ
Ο τ α ν σ ε γ ε ν α μ α ν α σ ο υ υ λ α α τ α
δ ε ν τ ρ α θ θ ο υ ο υ σ α ν κ α ι τ α π ο λ α α κ ι α τ ο υ ο υ ρ α
ν ο υ κ ε κ ε ι ν α κ ε ε λ α λ ο υ σ α ν

Β'. ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΛΛΑ ΑΙΣΜΑΤΑ

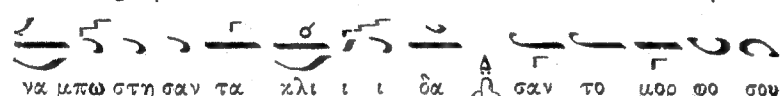
(ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ)

1. «ΑΙΣΜΑ ΣΑΝΤΑΚΛΙΔΑΣ (ΑΙΩΡΑΣ)»

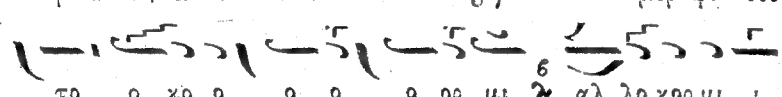
Ἦχος $\frac{6}{\lambda}$ Βου

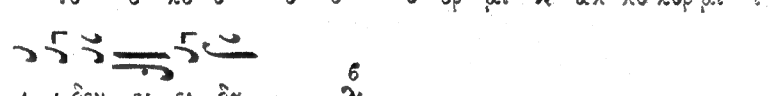
 Να τραωθε λω θε ε ε λη η η η μα $\frac{6}{\lambda}$

 να μπωστησαν τα κλι ι ι δα $\frac{6}{\lambda}$ σαν το μορφο σου

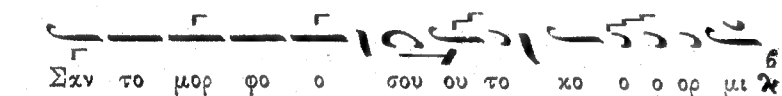

 το ο κο ο ο ο ο ορ μι $\frac{6}{\lambda}$ αλ λο κορ μι ι

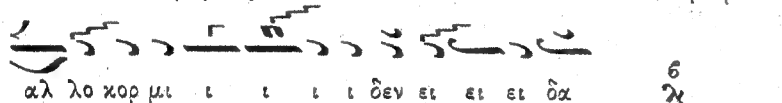

 ι ι δεν ει ει δα $\frac{6}{\lambda}$

Ὁ δεύτερος στίχος ἔδεται οὕτω :

 Σαν το μορφο ο σου ου το κο ο ο ορ μι $\frac{6}{\lambda}$

 αλ λο κορ μι ι ι ι ι δεν ει ει ει δα $\frac{6}{\lambda}$

Ἀρχισε γλώσσά μ' ἄρχισε, τὸ στόμα μου 'περέτα (=ὑπηρέτα)

Ὡ καυμένη μου καρδιά, ὅσα κι' ἄν ἔχῃς 'πέ τα.

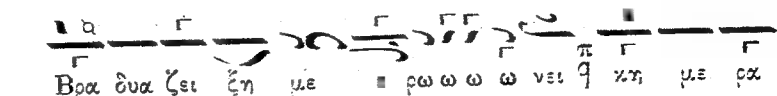
Ἄν ἄρχινήσῃ γλώσσά μου, τὸ στόμα μου ν' ἀνοίξῃ

Ἐ οὐρανὸς θὰ θαμπωθῇ τσ' ἐ θάλασσα θὰ πῆξῃ! κτλ. (')

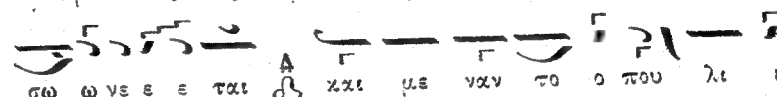
(') Πλείστους τοιοῦτους στίχους ὁ κ. Διαμαντάρης ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῶν ἁσμάτων τούτων ἡ ἐπαινοῦσι τοὺς ἐκυτῶν γονεῖς, ἀδελφοὺς ἢ συγγενεῖς τὰ κοράσια, ἣ εὐχονται ὑπὲρ αὐτῶν.

2. «ΜΥΡΟΛΟΓΙΟΝ ΝΕΚΡΙΚΟΝ»

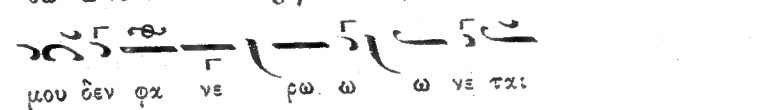
Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ β'. Πα

 Βρα δυα ζει ξη με ρω ω ω νει $\frac{\lambda}{\pi}$ κη με ρα

 σω ω νε ε ε ται $\frac{\lambda}{\pi}$ και με ναν το ο που λι ι

 μου δεν φα νε ρω ω ω νε ται

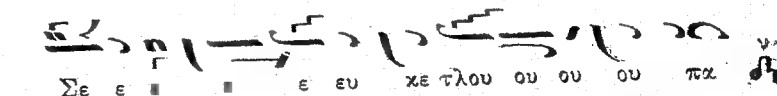
Βραδυάζει, ξημερώνει, δὲν εἶνε βουλετὸ
 Νὰ μὴν ἀναστενάξω, τὸ ἄχ! νὰ μὴν τὸ 'πῶ.
 Ἐσὺ 'σαι ἡ αἰτία 'ποῦ μέλλει νὰ χαθῶ
 Καὶ τὸν ἀπάνω κόσμον νὰ τὸν ἐττερηθῶ.
 Γιαλέλι, γιαλελάτσι, γιαλέλι, γιαλελι
 Ἐφά(γ)αν μας αἱ πόνοι κ' αἱ ἀναπτεναγμοί.
 Τὸ Σάββατον τὸ βράδυ θὲ νὰ σὲ καρτερῶ
 Πουκάμισον ν' ἀλλάξῃς καὶ ροῦχον καθαρὸ.
 Στὸν ἔρημο τὸν ἄδη γιοφύρι θὰ γενῶ
 Νὰ σὲ θεωρῶ πουλλί μου, νὰ μὴν πολλοπονῶ κτλ.

3. ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

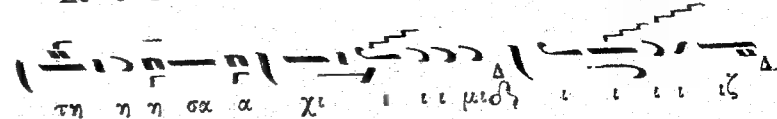
Αἰδόμενος ἦς τὰ σχολεῖα

ὑπὸ Δ.Κ.Σ. ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. Νη

 Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 τη η η σα α χι ι ι ι μι ο ι ι ι ι ι

Σου ου ου ουλ ταν Α πτουλ Χα α α α μιτ Χαν ν

τζου ου ουμ λε τε νι για α αζ ι τε ρι ιζ

σα α α ακ λα σι ι ιν σι ζι ι ι σουπ χαν δ

μπι ι ι τουν βε ζιρ βε βου ου κε ε λαν λε

μπι τουν ζα αμ πιτ βε α α σκε ε ριν λε μπι ι ι

τουν σα νου σο ο ο χρε τιν λε ε φεν τι μιζ ν

μπιν λε ε ερ για σα

1.

Σεβκετλου πατισαχιμιζ
Σουλταν Απτολ Χαμιτ Χαν
Τζουμλετεν νιγιάζ ιτέριζ
Σακλασήν σιζι σουπχάν.

Επαδός.

Μπιτούν βεζιρ βε βουκελάνλε
Μπιτούν ζαμπιτ, βε ασκερίνλε
Μπιτούν σανού σοχρετίνλε
Εφέντιμιζ μπινλέρ γιασά.

2.

Πατισάχλαρ σερβερίσιν
Μισλιν γιόκ πιρ τουβλετέ
Μερχαμέτιν δεργιασίαν
Ίχσανίν τούκ χέρ γερδέ. (Μπιτούν κτλ.)

3.

Απτολ Χαμιτ Σουλτανιμιζ
Μπινλέρ γιασά ταχτηντά
Τσισίτ μέχτεπ έπνιγεμιζ
Ίνσα όλντου βακτηντά. (Μπιτούν κτλ.)

4.

Έλλεριμιζι καλντιρίριζ
Χεπ μιλλετ σιπιάν λερί
Μπιν γιασά ντουά ιτέριζ
Πατισάχλαρ σερβερί. (Μπιτούν κτλ.)

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

Του κ. Ν. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗ

Προτοφύλλον εν Πάτραις.

1. «ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ»

[Χορός Τσάμκος].

Ηχος λ δ ν φθορικός. Ρυθμός εξάσημος.

Ο' μὲν α' σίγος αντίσπαστος ---, δ δὲ β' χορίαμβος - - -.

Χρόνος μέτριος.

Μω ω ρε χο ο ρε ευ ου ουν τα α α
χο ο ρευ ου ουν τα α κλε ε φτο ο
που ου λα χο ο ρε ευ ου ουν τα α
κλε φτο ο ο που ου λα γλεν του ου
νε ε τα α κα αυ με να ν

Και ένα μικρό κλεφτόπουλο δὲν τρώγει, δὲν τραγουδάει,
Μόν' τ' ἄρματα συγήραγε καὶ τὸ σπαθὶ τροχάει.
Σπαθάκι μου περήφανο, τουφέκι, καρυοφύλλι,
Πολλαῖς φοραῖς μ' ἐγλύτωσες καὶ τώρα τούτην ὥρα
Νὰ σ' ἀσημώσω βρὲ σπαθί, νὰ σὲ μαλαματώσω.

2. «ΓΙΟΎΦ ΑΡΑΠΗΣ»

(Χορός πηδητός Τσάμικος).

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. Ρυθμός εξάσημος. Ἀντίσπαστος - - - -.

Χρόνος μέτριος.

Αι γτε Γιο σουφ Α ρα Γιο σουφ Α
 ρα α α πης πο λε ε μα α μωρ Α ρα
 πη Γιο ο ο ο σου ουφ κα υ με εν Α
 ρα πη με ε ε ε οιο με τρει εις
 χι λια δες

Πέφτουν τὰ τόπια σὰν βροχή κ' ἢ μπόμπαις σὰν χαλάζι
 Κι' αὐτὰ τὰ λιανοτούφεκα σὰν ἄμμος τῆς θαλάσσης.

3. «ΤΑ ΣΑΛΩΝΑ ΚΑΙ Η ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ»

(Χορός πηδητός Τσάμικος).

Ἦχος λ̣ δ̣ ς̣ φθορικός. Ρυθμός εξάσημος.

Χορίαμβος - υ υ - μετὰ δύο εξασήμων ἀντισπάσιων - - - -
 τιθεμένων ἐν μέσῳ τῶν δύο τετραμέτρων.

Χρόνος μέτριος.

Στα Σα α α α λω να σφχ ζουν

α α αρ νιχ α α Μχ α ρι ι ι α
 Πεν τα α γιω τι ι ι σα Πεν τα γιω τι ι ι
 σα και στο Χρυ υ σο κρυ α α α αρ για
 σφα ζουν και αι πχλ λη κα α α αρ για

Στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀρνιά Μαρία Πενταγιώτισσα.
 Καὶ στὸ Χρυσὸ κρυάργια, σφάζονται παλληκάργια.
 Στὰ Σάλωνα νὰ λαβωθῆς καὶ στὸ Χρυσὸ νὰ γιάνης
 Στὴ δόλιχ τὴν Ἀράχωβα νὰ πέτης νὰ πεθάνης.
 Ἄλλοι νὰ κλαῖν' τὰ νεῖατα σου κι' ἄλλοι τὴν λεβεντιά σου
 Στὰ Σάλωνα κ' ἢ Πενταγιού νὰ κλαῖνε τ' ἄρματα σου.
 Νὰ κλαίη μὴ μελαχροινὴ πῶλ', ἀραβωνισμένη
 Ποῦ παλληκάργια σφάζονται κι' αὐτ' εἶν' φυλακισμένη.

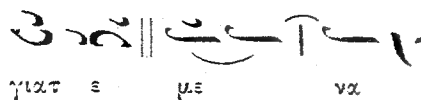
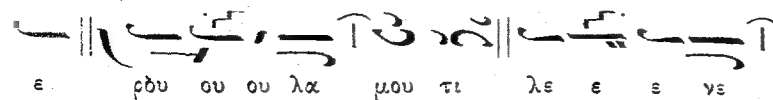
4. «Η ΜΑΥΡΟΔΕΡΟΥΛΑ»

(Χορός Τσάμικος).

Ἦχος λ̣ δ̣ ς̣ φθορικός. Ρυθμός εξάσημος. Χορίαμβος - υ υ -

Χρόνος μέτριος γοργός.

Τα κου μω ρε τα κου ου ους μαυ
 ρο δε ρου ου ου ου του ου λα
 μου μω ρε τα κους μαυ ρο δε ε

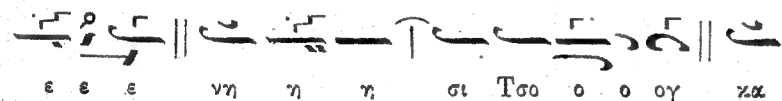
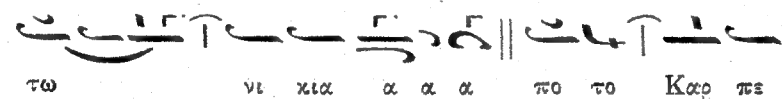
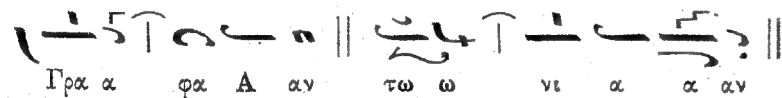
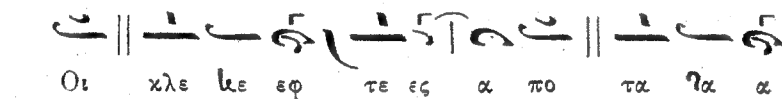
Τ' ἀκοῦς μαυροδερούλά μου τί λένε γιατ' ἐμένα
Λένε νὰ μὲ σκοτώσουνε πῶς ἀγαπῶ ἐσένα.
Μὴ σκιάζεσαι λεθέντη μου στὸν νοῦν σου μὴ τὸ βάνῃς
Γιατ' ἔχω ἀδελφία ἀματωλοὺς πρῶτα ξεδέλφια κλέφτες.

Β. «ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ»

(Χορὸς Τοάμικος).

Ἦχος λ ρ̣ Νη. Ρυθμὸς ἐξάσημος. Χορίμβος - - -

Χρόνος μέτριος.

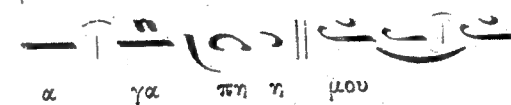
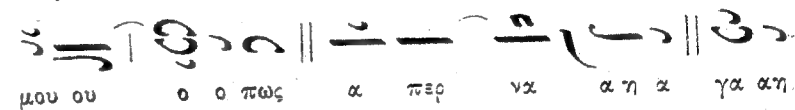
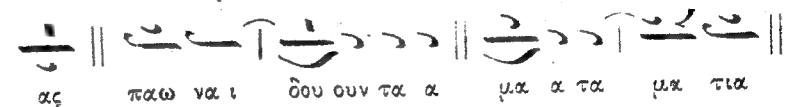
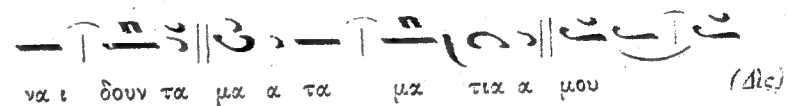
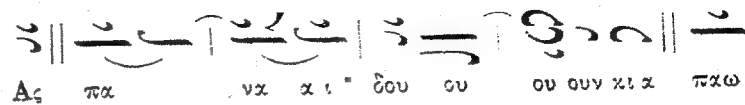

6. «Η ΑΓΑΠΗ»

(Χορὸς σοντὸς Καλαματιανός).

Ἦχος ῥ̣ Πα. Ρυθμὸς ἐπιτάσημος. β' ἐπίκριτος - - -

Χρόνος γοργὸς μέτριος.

Ἀς πάω νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μου
Πῶς ἀπερνᾷ ἡ ἀγάπη μου ;
Μὴν εὖρ' ἄλλοῦ κι' ἀγάπησε
Καὶ ἔμένα μ' ἀπαράτησε ;
Ποῖος σ' τοῦπε δενδρολάκι μου
Δὲν σ' ἀγαπῶ πουλάκι μου ;
Μὴ στὸ εἶπε ὁ ἥλιος νὰ χαθῇ
Κι' ἄστρο νὰ μὴ ξημερωθῇ.
Μὴ στὸ εἶπε τ' ἀρχοντόπουλο
Τὸ παλιοκρατόπουλο.
Μὴ στὸ εἶπανε στὴν Ἑκκλησιᾶ
Νὰ μὴ ξαναπεράσω πλεῖα.

7. «Η ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ»

(Χορός οργάνος Καλαματιανός).

Ἦχος ᾠΨ. Ρυθμός ἐπιτάσιμος. β' ἐπίτετος - - -

Χρόνος γοργός μέτριος.

Πες μου Γαρουφλιά μου πώς κιτρίνισες
 λια μου
 πώς κιτρι νι νι νι νι σες (Δις)
 πε ε ε ες μου πω ως κι νι τρι νι
 νι νι σες ες και αι αι χαλ
 κο ο πρα σι νι νι σες π

Πές μου Γαρουφαλιά μου πώς κιτρίνισες
 Και χαλκοπρασίνισες;
 Μή σε μάλωσε κανείς; Γαρουφαλιά μου
 Νά μου είπής.
 Με μαλώνει ή μόνα μου
 Πώς κοιμάς' αντάμα μου.
 Με μαλώνει κι' ο αδελφός μου
 'Πούν' τὰ μάτια και τὸ φῶς μου.
 Με μαλών' κ' πενθερά μου
 Ποῦνε ὀλίγα τὰ προικιά μου.

Τέλος τῶν τειχῶν τοῦ Γ' ἔτους τῆς Β' περιόδου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ,, ΜΟΥΣΙΚΟΝ

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς τοῦ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΤΑΜΠΑ μουσικοῦ.

1. Η ΒΑΓΓΕΛΗ

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ Ρυθμός τετράσημος. Χρόνος μέτριος.

Κα λον σταυ ρο ο ον που κα μα με ε ση η
 με ρα α τη η η δε ευ τε ρα ρ κα
 λον σταυ ρο ο ον που κα μα με ε ση η με
 ρα α α τη η η δε ευ τε ρα ρ παν
 τα μω ω σα α α μωρ Βαγ γιο ομ Βα αγ γε λη
 πα α αν τα μω ω σα α μια λυ υ γε ρη

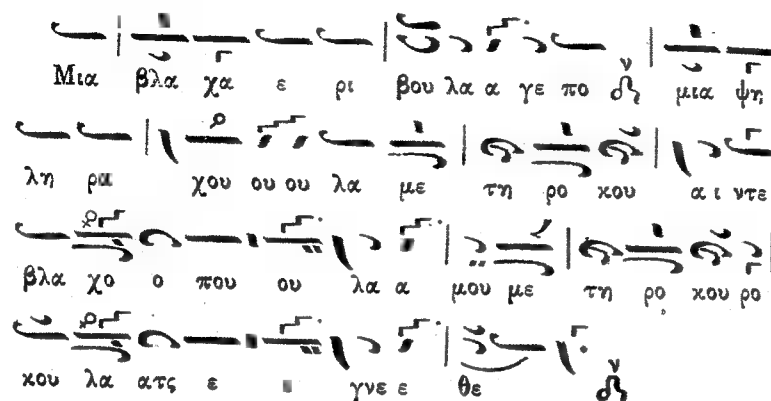
Καλὸν σταυρὸν ποῦ κάμαμε σήμερα τῇ Δευτέρᾳ
 Π' αντάμωσα μιὰ λυγερή (*) π' ἐρχόταν ἀπ' τ' ἀμπέλι.
 Φέρνει τὰ μῆλα στὴν ποδιά τὰ κίτρα στὸ μανδῆλι.
 Δυὸ μῆλα τῆς ἐγύρεψα κι' αὐτὴ μοῦ δίδει πέντε.
 Δὲ θέλω γὼ τὰ μῆλα σου τὰ τσαλοπατημένα.
 Μόν' θέλω δυὸ ἀπ' τὸν κόρφο σου τὰ μοσχομυρισμένα.

(*) Τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου.
 ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ ΣΤ'. — ΤΕΥΧΟΣ Α'. (9)

2. Η ΒΛΑΧΑ

(Χορευτικὸν Ἡπείρου).

Ἦχος λ' ρ' Νη Ρυθμὸς ιερισμὸς. Χρόνος μέτριος.

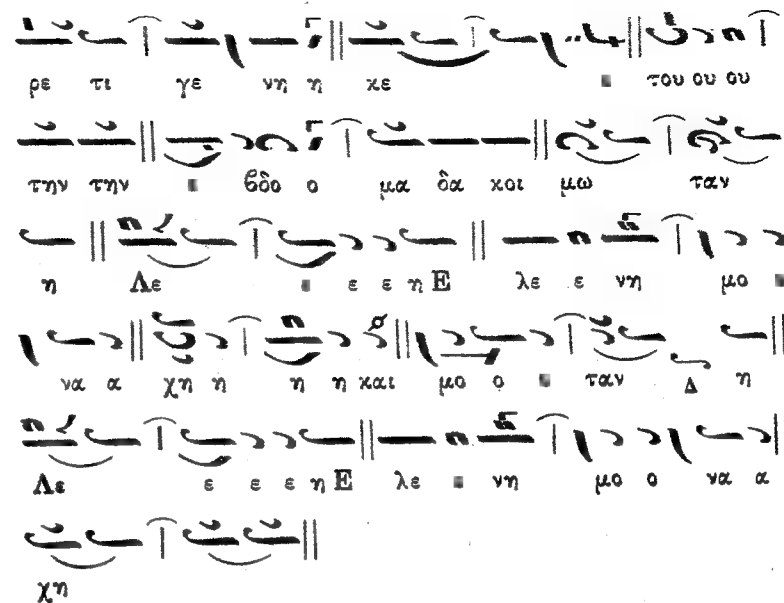
Μια βλάχα ἐριβούλαγε 'πὸ μιὰ ψηλὴ ραχούλα
Με τὴ ροκοῦλὰ τ'ς ἐγενθε (¹) τ' ἀδράχτια τῆς χιομάτα
Κι' ὁ βλάχος τὴν καρτέραγε σ' ἓνα στενὸ δρομάκο.
—Βλάχα μου πόθεν ἔρχεσαι καὶ ποῦθε μᾶς κοπιάζεις;
—'Απὸ τὸ σπῆτι μ' ἔρχομαι στὰ πρόδατα πηγαίνω,
Σέρνω φωμὶ γιὰ τὰ σκυλιὰ, τσαρούχ' γιὰ τὸν τσαπάνο.
—Βλάχα μ' γιὰ δὸς μας φίλημα, δὸς μας καὶ μαῦρα μάτια.
—Πῶς νὰ σοῦ δώσω φίλημα, καὶ πῶς καὶ μαῦρα μάτια
Ποῦ μ' ἔχ' ἡ μάνα μ' μοναχὴ, μικρὴ ἀρραιωνισμένη;
Ὅτ' πάρω ἄντρα Δέσποτα, ἄντρα γραμματισμένο.

3. Η ΕΛΕΝΗ ΜΟΝΑΧΗ

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτριτος. Ἦχος λ' Πα
Χρόνος μέτριος ἀργός.

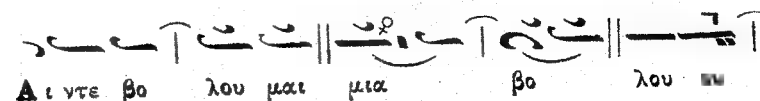
(¹) Τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου.

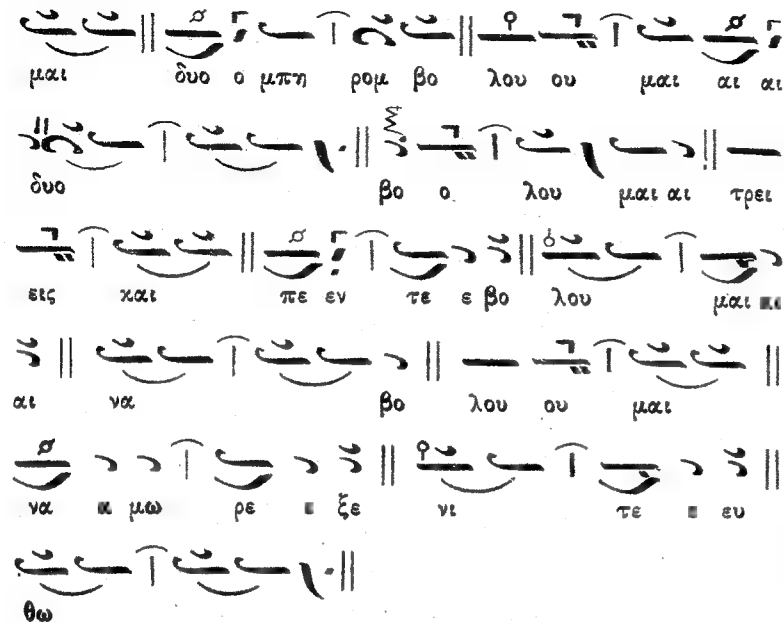

Τὸ μάθατε τί γίνηκε τούτην τὴν ἐβδομάδα
Κοιμῶταν ἡ Ἑλένη μοναχὴ ἔξω στὸ κρεββατάκι.
Καὶ τὸ πρῶτ' σηκώνεται βαργιὰ ἀπὸ τὸν ὕπνο,
Βρίσκει τὰ στήθια τῆς ἀνοικτὰ, στὰ χεῖλη φιλημένη
Καὶ τὴ σαλένια τὴν ποδιὰ βαργιὰ ἀνασκουμπωμένη.
Κ' εὐθὺς τελάλη ἔβαλε στὴν μέση ἀπὸ τὴ χώρα.
—'Ακοῦτε σεῖς ἡ εὐμορφες καὶ σεῖς ἡ μαυρομμάτες
Τὸν Μάϊ κρασί μὴν πίνετε, ἔξω μὴν κοιμηθῆτε,
Τρία παιδιὰ παλάθωσαν καὶ περπατοῦν τῆς νύκτες,
Σέρνουν φωμὶ γιὰ τὰ σκυλιὰ, κρέας γιὰ τὰ λιοντάρια,
Σέρνουν κι' ἀγαποτότανο γιὰ τὰ 'μορφα κορίτσια.

4. Ο ΞΕΝΟΣ

('Επιτραπέζιον Ἡπείρου).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτριτος. Ἦχος ρ' Πα
Χρόνος μέτριος ἀργός.

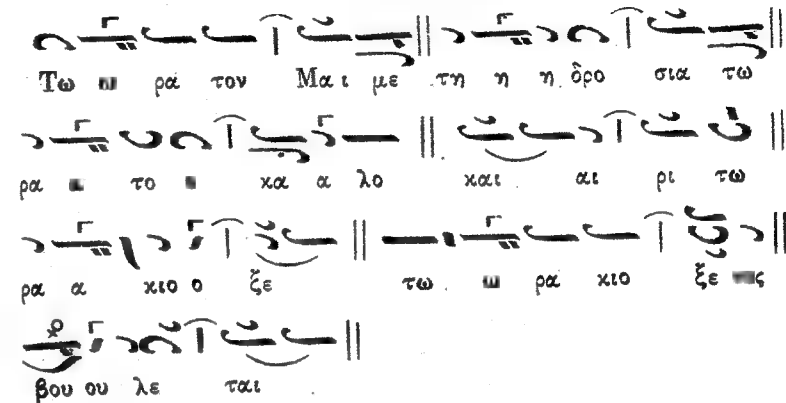
Βολοῦμαι μὲν βολοῦμαι δυὸ βολοῦμαι τρεῖς καὶ πέντε,
 Βολοῦμαι νὰ ξενιτευθῶ, βολοῦμαι νὰ πααίνω·
 Κι' ὅσα βουνὰ θὲ νὰ διαβῶ ὅλα τὰ παραγγέλλω·
 —Βουνά μου μὴ χιονίσετε, κάμποι μὴ παχυνθῆτε,
 Βρυσούλες μὲ τὰ κρυὰ νερὰ νὰ μὴ κρυσταλλιασθῆτε
 "Ὅσο νὰ πάγω καὶ νάρθῶ καὶ πίσω νὰ γυρίσω.
 'Ἢ ξενιτεῖα μὲ πλάνεσε κι' ἀπόμεινα στὰ ξένα
 Καὶ κάνω χρόνους δώδεκα καὶ μῆνας δεκαπέντε
 Καὶ πλάνω ξέναις ἀδερφαῖς καὶ ξέναις παραμόναις
 Γιὰ νὰ μοῦ πλὲν' τὰ ροῦχά μου τὰ ἔρημα σκουτιὰ μου.
 Μ'τὰ πλένουν μὲ μ'τὰ πλένουν δυὸ μ'τὰ πλένουν τρεῖς καὶ πέντε
 Κι' ἀπὸ τῆς πέντε καὶ μπροστὰ τὰ ρίχνουν στὰ σοκάκια.
 —Πάρε ξένη μ' τὰ ροῦχά σου τὰ ἔρημα σκουτιὰ σου
 Καὶ σύρ' πίσω στὸν τόπο σου καὶ σύρε στὴν πατρίδα
 Σὲ καρτεροῦ ἢ μανοῦλά σου, σὲ καρτεροῦν τ' ἀδέρφια.

5. «ΤΟΝ ΜΑΪ ΜΕ ΤΗ ΔΡΟΣΙΑ»

(Χορευτικὸν Ἡπειροῦ).

Ρυθμὸς ἐπιτάσιμος δ' ἐπίκριτος. Ἦχος ♯ Πα

Χρόνος μέτριος γοργός.

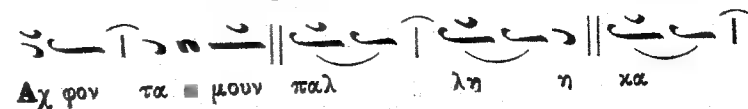
Τώρα τὸν Μάϊ με τὴν δροσιὰ τώρα τὸ καλοκαῖρι
 Τώρα κι' ὁ ξένος βούλεται νὰ πάη στὴν καλὴ του.
 Νύκτα σελλόνει τ' ἄλογο ἔμερα τὸ καλλιγόνει,
 Βάζει ἑσθιμένα πέταλα, καρφιὰ μαλαματένια
 Καὶ τὰ καλλιγοσφόργια του κι' αὐτὰ μαλαματένια.
 Στὴ στράτα καὶ ποῦ πῆγαινε στὸν δρόμο ποῦ πηγαίνει
 Τρεῖς Ρωμηοπούλες κάθονταν κ' ἡ τρεῖς ἀράδα ἀράδα.
 'Ἢ μὲν κερνάει μὲ τὸ γινάλι κ' ἡ ἄλλη μὲ τὴν κούπα
 Κ' ἡ τρίτη ἡ ὡμορφότερη μὲ μαστραμπὰ φλωρένιο.
 —Κέρνα μας κόρη, κέρνα μας, κέρνα ὅσο νὰ φέξῃ,
 "Ὅσο νὰ σκάσῃ αὐγερινὸς νὰ πάη ἡ πούλια γιόμα
 Κι' ἀπὸ σ' ἀφίνω τὴν ὑγεία καὶ τὴν καλὴ σὰς ὥρα.

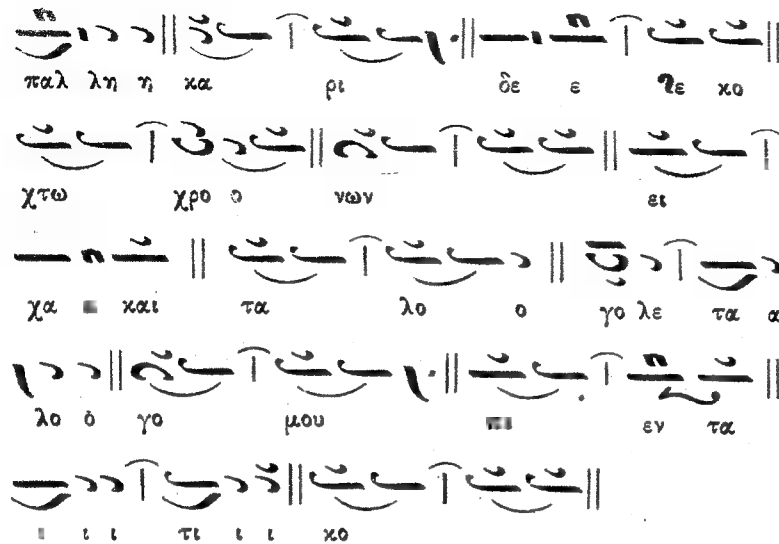
6. ΤΗΣ ΩΡΙΑΣ ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

(Χορευτικὸν Ἡπειροῦ. Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς μητρὸς μου).

Ρυθμὸς ἐπιτάσιμος β' ἐπίκριτος. Ἦχος ♯ Πα

Χρόνος μέτριος γοργός.

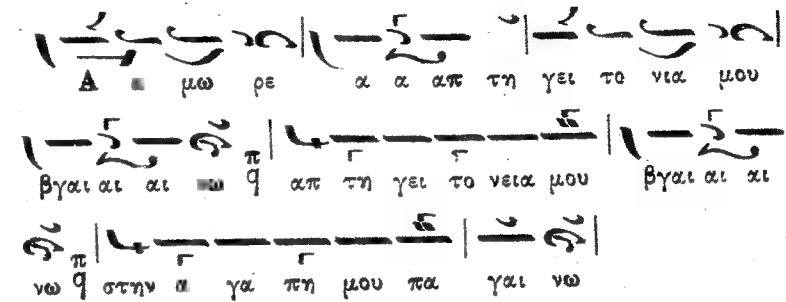

Φοντάν 'μουν παλληκάρι δεκοχτώ χρονών
Είχα και τ' αλογό μου πενταίτιχο.
Σε μάρμαρο πατούσε κ' έβγαζε νερό.
Σ' όλον τόν κόσμο πήγα και σ' όλο τὸ ντουνηά
Σάν τῆς 'Ωργιάς τὸ κάστρο δὲν εἶδα πουθενά.
Τοῦρκοι τὸ πολемоῦσαν χρόνους δώδεκα
Δὲν 'μπόρουν νὰ τὸ πάρουν τὸ ἔρημόκαστρο.
'Ενας καλογεράκος, ἔν' ὥμορφο παιδί,
'Εγὼ θε νὰ τὸ πάρω, τί εἶν' τὸ κέρασμα ;
Χίλια φλουριά σου δίνουμ' κ' ἔν' ἄλογο καλό.
'Εβαλ' γυναίκεζα ροῦχα και κόκκινη ποδιά
'Εβαλ' δυὸ λεμονάκια στὸν κόρφο γιὰ βυζιά
Κι' ἕνα μαξιλάρακι 'πὸ κάτ' ἀπ' τὴν ποδιά.
Στὴν πόρτα πάει και κλαίει σὰν μικρὸ παιδί.
'Ανοίξατέ μ' τὴν πόρτα γιὰτ' εἶμαι μοναχὴ
Εἶμαι και γκαστρωμένη, εἶμαι στὸ μῆνα μου,
Σκοτόνω τὸ παιδάκι και κριματίζεσθε.

7. «ΑΠ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΕΙΑ ΜΟΥ ΒΓΑΙΝΩ»

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ρυθμὸς τετράσημος. Ἦχος ᾠ Πα. Χρόνος μέτριος γοργός.

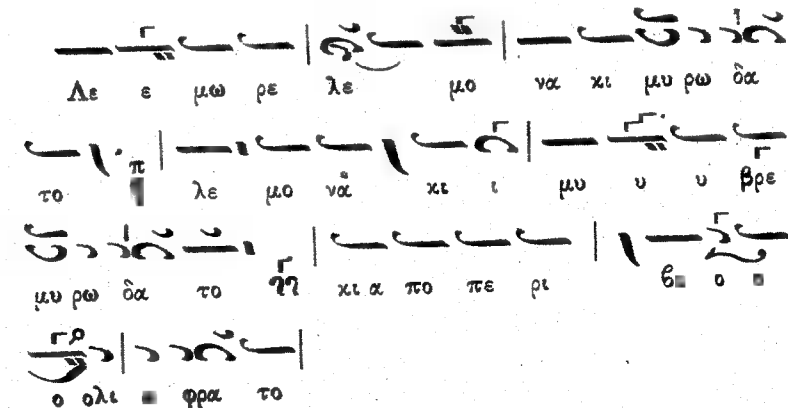
'Απ' τῇ γειτονείᾳ μου βγαίνω
Στὴν ἀγάπη μου παγαίνω
Βρίσκω κόρες ποῦ κεντοῦσαν
Και γλυκὰ με χαιρετοῦσαν.
Σὰς παρακαλῶ κορίτσια

Νὰ με βάλετε στὴ μέση
Νὰ διαλέξω ποιά μ' ἀρέσει.
Νὰ διαλέξω τὴ Βαρβάρα
Ποῦναι ἄσπρη σὰν τὸ γάλα.

8. «ΛΕΜΟΝΑΚΙ ΜΥΡΩΔΑΤΟ»

(Χορευτικὸν Ἠπειρου).

Ρυθμὸς τετράσημος. Ἦχος ᾠ Πα. Χρόνος μέτριος γοργός.

Δημιόνακι μυρωδάτο
 Ει' από περιθόλι αφράτο
 Είη παραμυρίζης τόσο
 Θα μέ κάμης νά νυκτώσω.

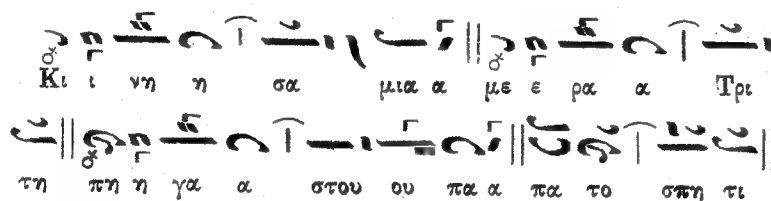
— Κι' ἂν νυκτώσης παλληκάρι,
 Κάτσε νάβγη τὸ φεγγάρι.
 Νὰ σέ ἴδω νὰ σέ γνωρίσω,
 Ζάχαρι νὰ σέ ταΐσω
 Καὶ νὰ σέ γλυκοφιλήσω.

9. «ΚΙΝΗΣΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ»

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος α' ἐπίτριτος. Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ ρ̣

Χρόνος μέτριος γοργός.

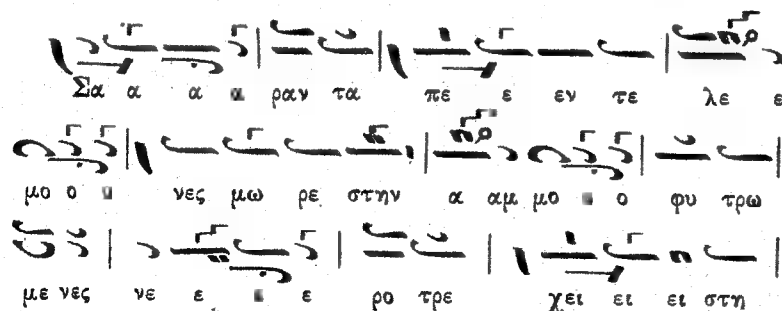
Βρῆκα πέρδικα ψημένη
 Καὶ τὴν παπαδιά ἄλλαγμένη.
 Τρώγω, πίνω μιά βραδρὰ
 Καὶ φιλῶ τὴν παπαδιά.

Κι' ὁ παπᾶς πίσω ἀπ' τὴ θύρα
 Ἄρπαξε τὴ φορτοτήσα.
 Δὲν μὲ βάρεσε πολλές
 Πεντακόσες δυὸ ξυλιές.

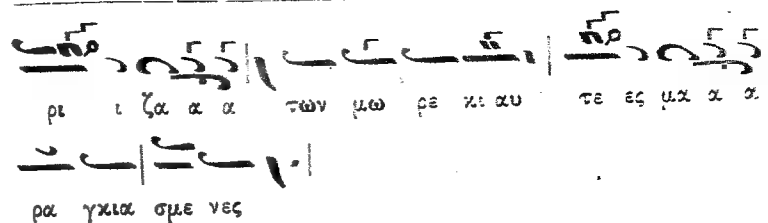
10. «ΣΑΡΑΝΤΑΠΕΝΤΕ ΛΕΜΟΝΙΕΣ»

(Ἡπειρωτικὸν ἐπιτραπέζιον).

Ρυθμὸς τρίσημος. Ἦχος ρ̣ Πα Χρόνος μέτριος ἀργός.

με νες νε ε ε ρο τρε χει ει ει στη

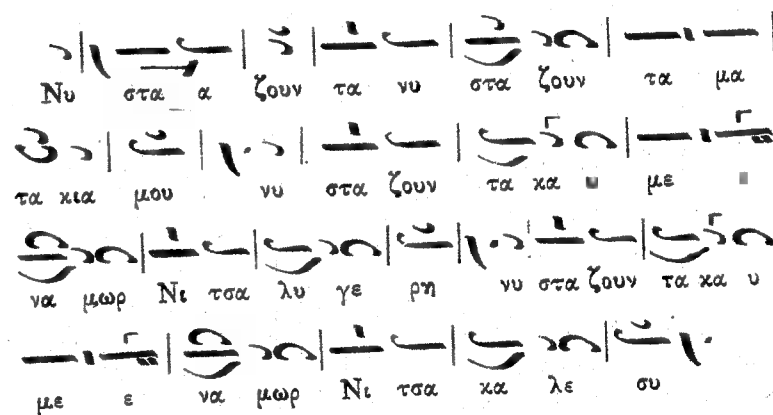

Ἔτσι εἶναι ἡ κόρη ἀνύπαντρη καὶ κακοπαντρεμένη.
 Κοιμᾶται νηὸς, κοιμᾶται ἄστρως, κοιμᾶται νηὸ φεγγάρι,
 Κοιμᾶται τὸ τριαντάφυλλο σιμὰ στὸν χλιμπουνιάρη.
 Ὁ χλιμπουνιάρης βούγκαιε κ' ἡ κόρη ἀναστενάζει.
 —Τὶ ἔχεις κόρη μ' καὶ θλίβεσαι, βρεῖα κι' ἀναστενάξεις;
 Μήπως ἄσπρα σοῦ λείπονται, φλωριά γιὰ νὰ κρεμάσῃς;
 —Φωτιά νὰ κάψουν τ' ἄσπρα σου καὶ φλόγα τὰ φλωριά σου.
 Μπροστὰ στὸν ἄνδρα τὸν καλὸ, μπροστὰ τὸ παλληκάρι.

11. «ΝΥΣΤΑΖΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΜΟΥ»

(Χορευτικὸν Ἡπειρώου).

Ρυθμὸς δίσσημος. Ἦχος α'. Πα Χρόνος γοργός.

Νυστάζουν τὰ ματάκια μου, νυστάζουν τὰ καυμένα.
 Σήκου, Νίτσα μ' νὰ πέσουμε, νὰ κοιμηθοῦμ' ἀντάμα,
 Ἀκόμ' ἀπόψε ποῦ εἶμαι ὅω, ἀπόψε κι' ὅλη νύχτα,
 Νὰ σέ χορτάσω φίλημα, νὰ σέ χορτάσω λόγια.
 «Σ' ἀφίνω τὴν καλονυχτιὰ, λαμπάδα μου γραμμένη,
 Κ' ἐγὼ πάγω στὴν ξενιτιὰ, στὰ ἔρημα τὰ ξένα».

- Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς, ἀφέντη μου. κ' ἐμένα ποῦ μ' ἀφίνεις ;
 —'Εδῶ ποῦ πάνω κόρη μου, κορίτσια δὲν περνάουν,
 'Εδῶ 'νε ἄνθρωποι ἀνύπαντροι, γυρεύουν παντρεμμέναις,
 Καὶ μένα μὲ σκοτώνουνε, καὶ σένα μούν' σὲ πέρνουν.
 —'Ωρα καλὴ σ' ἀφέντη μου, καλὸ τὸ κίνημά σου,
 Καλὰ νὰ πᾶς, καλὰ νὰ ρῆῃς, καλὰ νὰ καζαντήσης,
 Νὰ φέρῃς γρόσια φόρτωμα καὶ τὰ φλωργιά στὸ τσάκι.

12. «ΣΑΡΑΝΤΑΠΕΝΤΕ ΚΥΡΓΙΑΚΕΣ»

('Ηπειρωτικὸν ἐπιτραπέσιον).

Ἦχος λ π Πα Χρόνος ἀργός.

Σα ραν τα πεν τε ε Κυ υρ για α
 και αι αις κε ξη ην τα δυο δε ευ τε ραις δεν
 ει ει δα α α τη η ην αι αι δεν ει ει δα
 τη η ην α α α γα α πη μου

- Σαρανταπέντε Κυργιακαῖς κ' ἐξήντα δύο Δευτέραις,
 Δὲν εἶδα τὴν ἀγάπη μου, τὴν γκαρουφαλαιμοῦσα,
 Καὶ ἦς τὴν εἶδα στὸ χορὸ καὶ σήμερα στὴν τάβλα,
 Καὶ μὲ τὸ πόδι τὴν πατῶ καὶ μὲ τ' ἀχείλ' τῆς λέω,
 «Κόρη μ' τί μάνα σ' ἔκανε, τί μάνα σ' εἶχε κάνει ;
 —Κ' ἐμένα μάνα μ' ἔκανε, μάνα σὰν τὴ δική σου,
 Σήκου, ξένε μ', τί νύχτωσες, σὲ πῆρε τὸ σκοτάδι,
 Θὰ σὲ πατήσῃ τὸ στοιχειὸ, θὲ νὰ σὲ φάῃ κ' ἡ λάμια.
 —'Εγὼ γιὰ σένα θὰ χαθῶ, γιὰ σένα θὰ πεθάνω,
 Κι' ἄς μὲ πατήσῃ τὸ στοιχειὸ, καὶ ἄς μὲ φάῃ κ' ἡ λάμια.

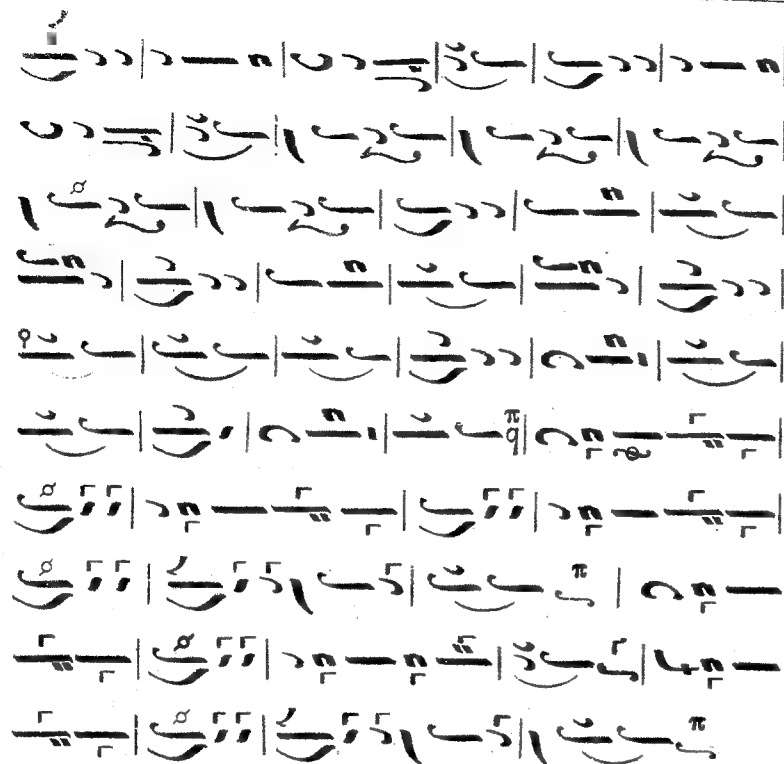
13. Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

('Η Μουσικὴ του).

Ρυθμὸς ἐπίασμος β' ἐπίτητος. Ἦχος π ζαταλήτων εἰς

Χρόνος ἀργός.

Ρυθμὸς τρεῖσημος

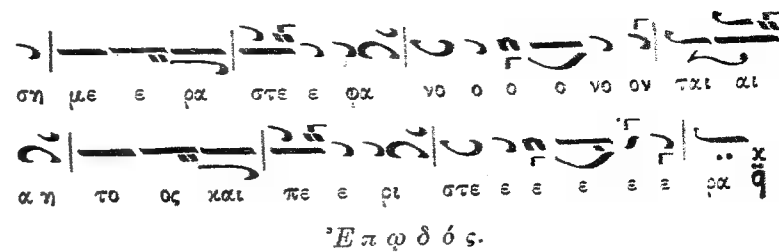
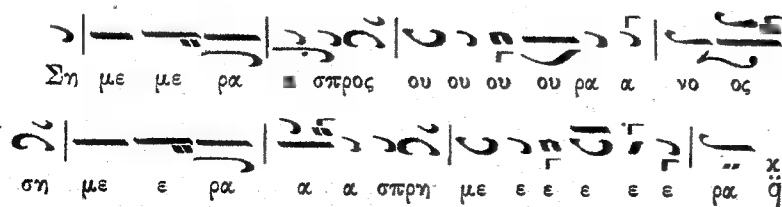

1. «ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΣΠΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ»

Δημῶδες ᾠσμα ψαλλόμενον κατὰ τοὺς γάμους ὑπὸ χωρικῶν νεανίδων
εἰς τὰ χωρία τῆς νήσου Λέσβου.

(Ἐκ τῆς ἀνεκδότου συλλογῆς Παρ. Μπουραντᾶ, ἀ' ψάλτου Μητροπόλεως; Αἰγίου).

*Ηχος ᾠ̇ Κε (Ρυθμὸς τετρασήμερος).

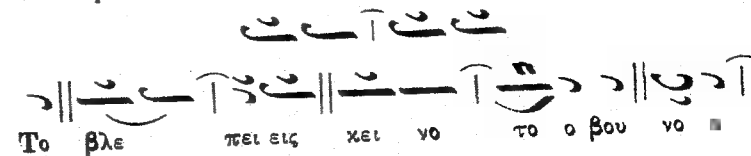

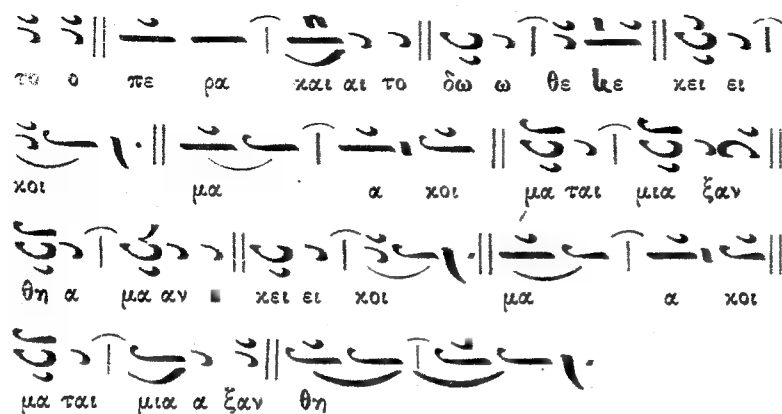
Γαμπρὸς εἶνε βασιλικὸς κ' ἡ νύφη ματζουράνα!
Ὁμορφα ποῦ ταιριάζανε μπέης καὶ καπετάνα!
Ἀμύγαλουν ἡτσάκισα κι μέσα σ' ἐζουγράφισα.

1. «ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ»

(Ἐκ τῆς συλλογῆς Θεοδώρου Ἀλεξοπούλου, μουσικοῦ ἐν Αἰγίῳ).

*Ηχος ᾠ̇ Πα Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος. Χρόνος μέτριος γοργός.

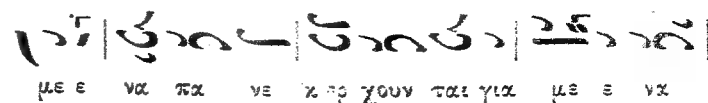
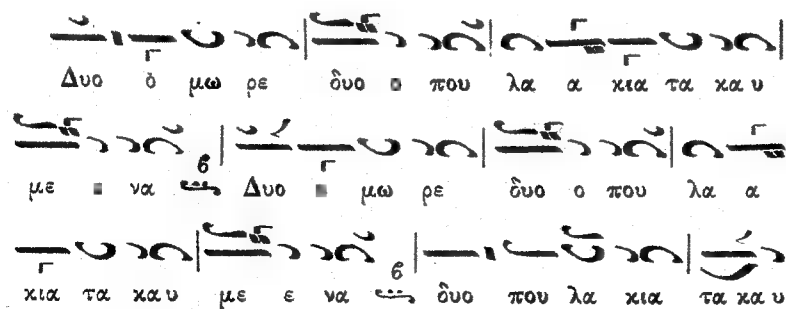

(Τὸ τέλος ἐκάστου στίχου εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπομένου).

- Τὸ βλέπεις 'κεῖνο τὸ βουνὸ τὸ πέρα καὶ τὸ 'δῶθε ;
 'Εκεῖ κοιμᾶται μὲν ξανθὴ, ξανθὴ καὶ μαυρομμάτα.
 — Εὐπνα καυμένη 'Αναστασιά, ξύπνα καυμένη Δέσπω,
 Εὐπνα ν' ἀνάψης τὴ φωτιά, νὰ σβύσης τὸ λυχνάρι,
 Γιατί μᾶς πῆρ' ἡ χαραυγὴ, τὸ δόλιο μεσημέρι.
 — Πῶς νὰ σκωθῶ λεβέντη μου ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ σου ;
 Μπλεχθῆκαν τὰ μαλλάκια μου μαζὺ μὲ τὰ δικά σου.

2. «ΔΥΟ ΠΟΥΛΑΚΙΑ ΤΑ ΚΑΥΜΕΝΑ»

Ἦχος Δι. Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος γοργός.

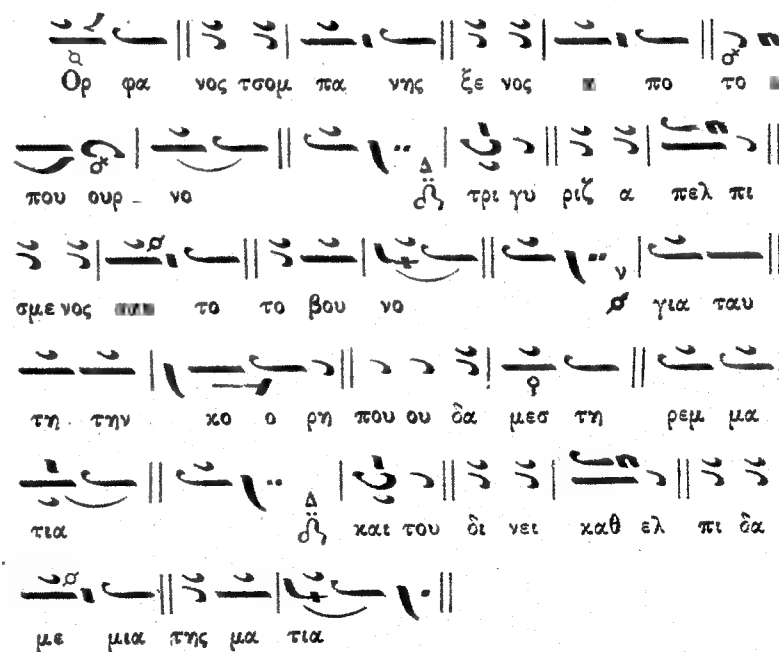
Δυὸ πουλάκια τὰ καυμένα Χειλὸν μου ν' ἀπέχχες
 Πᾶνε κ' ἔρχονται γιὰ μένα. Γιατί διάφορο δὲν ἔχεις.
 Τ' ὄνα τὸ πουλὶ ἀγαπάω Πῶς νὰ φύγ' ἀπ' τὴν ἀγάπη
 Τ' ἄλλο τὸ μπαϊζογελάω. Ποῦπαθα πολλὰ γιὰ δαυτὴ.

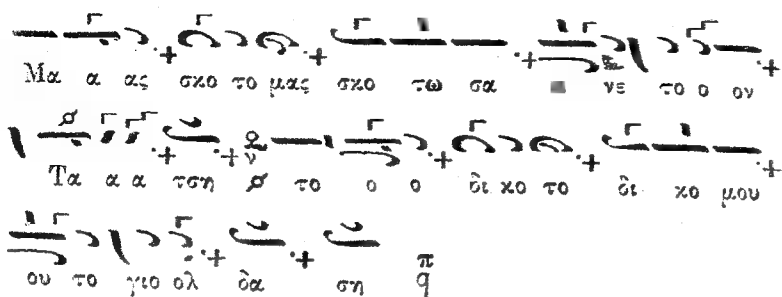
1. «ΟΡΦΑΝΟΣ ΤΣΟΜΠΙΑΝΗΣ»

(Ἐκ τῆς ἀνεκδότου συλλογῆς Τριαντ. Γεωργιάδου, μουσικοῦ ἐν Τραπεζοῦντι).

Ἦχος πλ. δ'. Ἦη Ρυθμὸς ἐπιδάσημος β' ἐπίτριτος.

Χρόνος μέτριος γοργός.

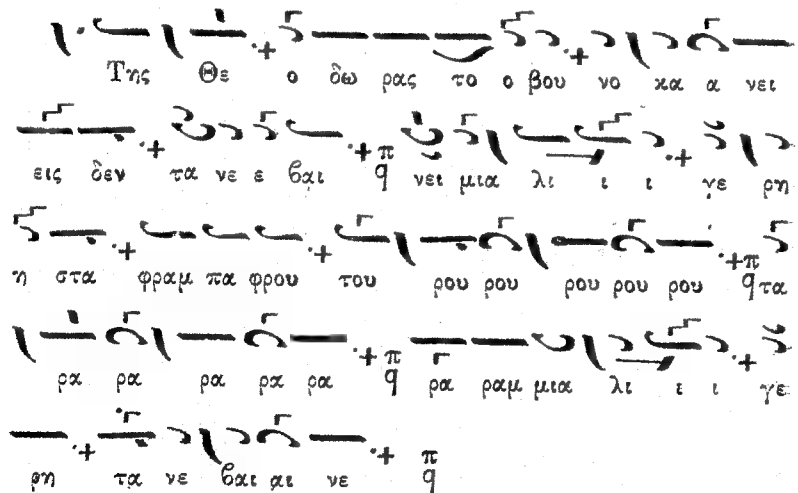
Τὸ λένε τ' ἀηδονάκι κατὰ στὰ ῥέμματα,
 πῶς τ' ἀγαπῶ πουλί μου δὲν εἶναι ψέμματα.

Μᾶς σκοτώσανε τὸν Τάτση!
 τὸ δικό μου τὸ γιολδάτση.

2. ΤΟ ΦΡΑΜΠΑ—ΦΡΟΥΜΠΑ

(Χορὸς Καλαματινὸς)

Ἦχος α' Πα. Ρυθμὸς 2+2+3=7σημος. 1/2

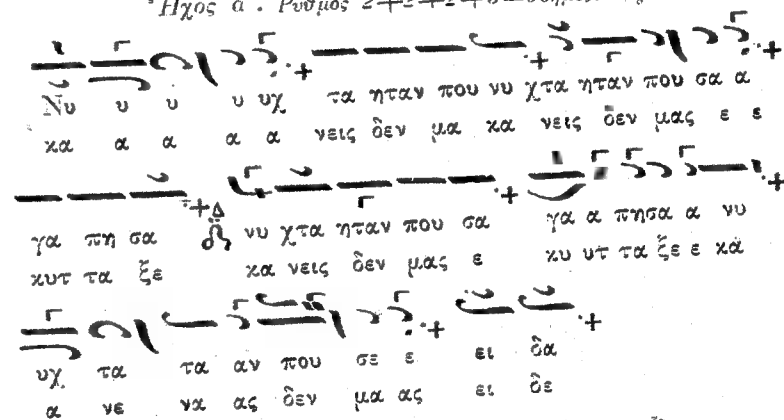

Τῆς Θεοδόρας τὸ βροντὸ κανεὶς δὲν τ' ἀνέβαινε,
 μιὰ λιγερὴ τ' ἀνέβαινε καὶ γκοκατραγοδοῦσε!
 Τὴν πάντρεψε ἡ μάνα της, τῆς ἔδωκ' ἕναν ἄντρα,
 ποῦ ἦταν φίλος σὰν κόπανος χοντρός τὰν τὸ καλὸναι.
 Κι' ἀνέβηκε στὴ βεθυθιά νὰ τὴν κορφολογίση,
 κ' ἔπεσ' ἀπὸ τὴ βεθυθιά καὶ σπάνει τὸ ποδάρι.
 Χίλιοι γιατροὶ μαζεύτηκαν τὸν πόνον του νὰ γιάνουν.
 κ' ἕνας γιατρός καλὸς γιατρός τὸ νεῖο γιὰ νὰ προιάνη.
 Ἀνέβηκε στὸ μέριτσηκα καὶ πᾶει νὰ τὸν ἐγιάνη,
 καὶ πίσω στὰ καθούρια του τὰ γιατρικά του βᾶνει.

3. Ο ΝΑΥΤΗΣ

(Χορὸς Ἀντικριστὸς [καρσιλαμῆς])

Ἦχος α'. Ρυθμὸς 2+2+2+3=9σημος. 9/8

Νύχτα ἦταν ποῦ τ' ἀγάπησα νύχτα ἦταν ποῦ σε εἶδα,
 κανεὶς δὲν μᾶς ἐκύτταξε κανέναν δὲν μᾶς εἶδε.
 Μᾶς εἶδε ἡ νύχτα κ' ἡ κύγη τ' ἄττοι καὶ τὸ φεγγάρι.
 τὸ φέγγος ἐβασίλεψε 'πίσω 'πὸ τὸ θαλάσσι,
 Καὶ τὸ θαλάσσι τὸ κουπί καὶ τὸ κουπί τὸ ναύτη,
 κι' ὁ ναύτης μας ἀρρώστησε 'στοῦ καρabiοῦ τὴν πλώρη.
 Δὲν ἔχει μάνα νὰ τὸν κλαίῃ κόρη νὰ τὸν λυπᾶται,
 δὲν ἔχει κι' ἀγαπητικιά νὰ τὸν μυρολογᾶται.

3. Η ΑΝΤΑΡΑ

(Συνέχεια προηγούμενου)

(Χορός 'Αντικρουτός).

*Ηχος α'. Ρυθμός 2+2+2+3=9σημος. $\frac{9}{8}$.

$\frac{2}{\text{Ο}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{αυ}}$ $\frac{3}{\text{τη}}$ $\frac{2}{\text{ης}}$ $\frac{2}{\text{μα}}$ $\frac{3}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{αυ}}$ $\frac{2}{\text{της}}$ $\frac{2}{\text{μα}}$
 $\frac{2}{\text{ας}}$ $\frac{2}{\text{αρ}}$ $\frac{2}{\text{ρω}}$ $\frac{2}{\text{στη}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{σε}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{ναυ}}$ $\frac{2}{\text{τη}}$ $\frac{2}{\text{ης}}$ $\frac{2}{\text{μα}}$ $\frac{2}{\text{ας}}$ $\frac{2}{\text{αρ}}$ $\frac{2}{\text{ρω}}$
 $\frac{2}{\text{στη}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{σε}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{στου}}$ $\frac{2}{\text{κα}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{ρα}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{βιου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{την}}$
 $\frac{2}{\text{πλω}}$ $\frac{2}{\text{ω}}$ $\frac{2}{\text{ρη}}$ $\frac{2}{\text{π}}$ $\frac{2}{\text{9}}$

'Ο ναύτης μας ἀρρώστησε 'ς τοῦ καραβιοῦ τὴν πλώρη.
 δὲν ἔχει μάννα νὰ τὸν κλαίῃ κύρη νὰ τὸν λυπᾷται.
 Γιὰ σήκω σήκω ναύτη μου κυλὲ παραβοκύρη,
 νὰ κουμπασάρῃς τὸν καιρὸ ν' ἀράξωμ' σὲ λιμνῖῶνα.
 "Εγὼ σᾶς λέγω δὲν 'μπορῶ καὶ σεῖς μὲ λέτε σήκω,
 γιὰ πιάστε με νὰ σηκωθῶ καὶ βάλτε με νὰ κάτσω,
 Καὶ φέрте μου τὴ χάρτα μου καὶ τὸ χρυσὸ κουμπάσω,
 νὰ κουμπασάρω τὸν καιρὸ ν' ἀράξωμ' σὲ λιμνῖῶνα.
 Θωρεῖτε τοῦτο τὸ νησι τὸ δόθε καὶ τὸ κεῖθε ;
 ὅπῳχει ἀντάρα στὴν κορφή κι' ἀντάρα μέσ' στὴ μέτῃ ;
 "Εκεῖ νὰ πᾶ 'νὰράξετε νὰ δέστε παλαμάρι,
 δεξιὰ μεριὰ τὸ σίδερο ζερβιὰ τὸ παλαμάρι,
 Στὴν ὄστρια τὴ φαρμακευὴ δέστε τὴ σιγουράντζα.
 ναύγοῦν οἱ ναύταις γιὰ νερὸ κ' οἱ μοῦτσοι γιὰ τὰ ξύλα,
 Κι' αὐτὰ τὰ γκεμιτζόπουλα ν' ἀνοῖξουνε τὸ μνηῆμα,
 κ' ἐκεῖ ποῦ θὰ με θάψετε ν' ἀφίστε παραθύρι
 ὅσα καράβια κι' ἂν περνοῦν νὰ με μυρολογοῦνε.

4. «ΚΟΥΝΙΕ ΠΑΡΑΜΑΝΑ Μ' ΤΟ ΠΑΙΔΙ»

(Χορός Συρτός).

*Ηχος β'. Δι. Ρυθμός 2+2=4σημος. $\frac{4}{4}$.

$\frac{2}{\text{Ξ}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{με}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{ρω}}$ $\frac{2}{\text{σε}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{Α}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{α}}$
 $\frac{2}{\text{το}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{λη}}$ $\frac{2}{\text{κουνι}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{πα}}$ $\frac{2}{\text{ρα}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{μα}}$ $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{αμ}}$ $\frac{2}{\text{το}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$
 $\frac{2}{\text{παι}}$ $\frac{2}{\text{αι}}$ $\frac{2}{\text{αι}}$ $\frac{2}{\text{δι}}$ $\frac{2}{\text{κε}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{χα}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{και}}$ $\frac{2}{\text{αι}}$ $\frac{2}{\text{χα}}$ $\frac{2}{\text{ρα}}$
 $\frac{2}{\text{ξε}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{Δυ}}$ $\frac{2}{\text{ση}}$ $\frac{2}{\text{κα}}$ $\frac{2}{\text{κου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{νιε}}$ $\frac{2}{\text{το}}$ $\frac{2}{\text{κου}}$ $\frac{2}{\text{νιε}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{το}}$
 $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{μη}}$ $\frac{2}{\text{ξυ}}$ $\frac{2}{\text{πνη}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{ση}}$

Ξημέρωσε ἡ 'Ανατολὴ καὶ χάραξε ἡ Δύσι,
 πᾶν τὰ πουλάκια στὴ βοσκὴ κ' ἡ ἀγαπῶ στὴ βρύση.
 Πῆρε κι' ὁ νεῖος τὸ μαῦρό του καὶ πάει νὰ τὸν ποτίσῃ,
 βρίσκει τὴν κόρη κ' ἔπλυνε σὲ κρουσταλλένια βρύση.
 Κόρη μ' ἀνέσυρε νερὸ νὰ πιοῦν τὰ διψασμένα,
 νὰ πιῶ κ' ἐγὼ κι' ὁ μαῦρός μου καὶ τὰ λαγωνικά μου.
 Σαράντα τάσι' ἀνέσυρε νὰ πιοῦν τὰ διψασμένα,
 κι' ἄλλα σαράντ' ἀνέσυρε καὶ πότισε κ' ἐμένα.
 Πότισε καὶ τὸ μαῦρό μου καὶ τὰ λαγωνικά μου,
 ἀλλὰ καμίνι ἔναψε μέσα στὰ σωθικά μου.
 Ξημέρωσε καὶ δὲν εἶδα τὸν ἥλιο μὲ τὴν πύρα,
 τὰ σύννεφα τὸν κρύψανε γιὰ τὴ δική μου μοῖρα.

5. Η ΚΑΛΙΑΝΤΡΑ

(Χορός Συριτός).

*Ηχος β' Δι. Ρυθμός: 2+2=4σημος. 3/4.

Κα α λια ν τρα α μ το τρα α γου δι ι ι
 και αι στο κα α φα σι ι σου μπρο ο ο

σου ε με να με τρελλαι αι νει κα λια αν
 στα σαν σκλα εο σου με δε ε νει κα λια αν

τρα α α α μου 'Επφδός Κα λια ν τρα μου κα
 τρα α α α μου

λια ν τρα α μου ξε λα για σες τον α αν

τρα α α α μου (δίσ).

Καλιάντρα μ' τὸ τραγοῦδι σου ἐμένα με τρελλαίνει,
 καὶ στὸ κηφάσι σου μπροστὰ σὰν σκλάβο σου με δένει.

Καλιάντρα μου καλλιάντρα μου,
 ξελάγιασες τὸν ἄντρα μου.

Καλιάντρα μου με τῆς ἐλγῆς καὶ με τὰ μαῦρα 'μάτια,
 τὰ φύλλα τῆς καρδούλας μου με τᾶχαμες κομμάτια!

Καλιάντρα μου στὴν πίστι σου,
 πάρε κ' ἐμένα σπίτι σου.

Καλιάντρα μου χρυσὸ πουλὶ
 ποῦ κελαηδεῖς γλυκὰ πολὺ.

6. ΓΙΑΡΟΥΜΠΙ

(Κῶπος γ' καὶ Συριτός γ')

*Ηχος γ' Γα. Ρυθμός: 2+2=4σημος. 3/4.

Ποια α θα α λα α ας σα α α α ποιος πο
 ποιο ος ε εχ α α α γα α α α πη στην

τα α α μος ποια α βρυ σι δεν θο λο
 κα α αρ δια και αι δεν την φα νε ρο

νει ποια α βρυ σι δεν θο ο λο νει ει
 νει και αι δεν την φα νε ε ρο νει ει

βαι βαι α μαν (δίσ) 'Επφδός Για ρου μπι
 βαι βαι α μαν

χα νο μαι για ρου ου μπι πε θε νω για α ρου μπι τα
 πο τη ριασπα στα για α ρου μπι τα πο τη ρια

στα στα α βχ αι βα αι α μαν Δα ρραλα

ρα ρρα λα ρα λα ρα ρρα ρρα ρρα λα ρα ρρα λα ραμ
 (δίσ)

Ποιὰ θάλασσα, ποιὸς ποταμὸς, ποιὰ βρύση δὲν θολώνει;
 ποιὸς ἔχει ἄγάπη στὴν καρδιὰ καὶ δὲν τὴν φανερώνει;
 Λουλούδια τῆς Ἀνοίξεως ζαμπάκια τοῦ Μαΐου,
 σεῖς εἶσθε ποῦ με ρίζατε στὰ βάτανια τοῦ βίου.

Σταθωρί μου 'ψηλὸ λιγνὸ κ' ἐρωτικό μου νάζι,
 κανὲ λουλουδι τοῦ βουνοῦ 'στὰ κάλλη δὲ σὲ 'μοιάζει!
 "Ἐλα ζωγράφε μ' "Ἀγγέλε, ἔλα νὰ ζωγραφίσῃς,
 ἕναν ὠραῖον ἄγγελον ποῦ ἔπλασεν ἡ φύσις.
 Τὰ κάλλη σου τὰ εὐμορφα τὰ κοραλλένια σ' χεῖλη,
 ἄγγελος τὰ ζωγράφῃς μὲ τὸ χρυσὸ κονδύλι.

7. «ΒΑΡΚΑ ΓΙΑΛΟ»

(Χορὸς Συρτός)

$\text{Hχος } \delta \text{ } \Sigma \text{ } \text{Βου. Ρυθμὸς } 2+2=4\text{σημος. } \frac{3}{4} \text{ } \chi$

Α κου σα κυ ρα αμ πως ε χεις βαρ κα
 για λο ο ο ο ο δ Α κου σα κυ ρα αμ πως
 ε χεις βαρ κα για α λο α κου σα κυ
 ραμ πως ε χεις μια βαρ κου ου λα και ψα ρε ευ εις
 βαρ κα λ α ρρα ρρα δ βαρ κα για λο α

"Ακουσα κυρά μ' πῶς ἔχεις,
 μιὰ βαρκοῦλα και ψαρύεις.
 Φέρτην νὰ σ'τὴν παλαμίσω,
 και νὰ σ'τὴν καλαφατίσω.
 Νὰ τῆς βάλω ἕνα κατάρτι,
 χωρὶς τάντζο χωρὶς ἔζρτι.

Νὰ σὲ τὴ γεμίσω ψάρια,
 ἄστακοὺς και καλαμάρια.
 Τσαγανούς και καραβίδες
 και κολιούρς και παλαμίδες.
 Καὶ σκουμπριά και συναγρίδες
 κ' οἱ ψαράδες εἶναι βίδες.

8. «ΓΙΑΛΟ ΓΙΑΛΟ»

(Χορὸς Καλαματιανός)

$\text{Hχος } \delta \text{ } \Sigma \text{ } \text{Βου. Ρυθμὸς } 2+2+2=6\text{σημος. } \frac{3}{4} \text{ } \chi$

Η μα να μου στη ξε νη τεια κε γω σαν
 με κα με να περ πα τω μο να χος
 τα τα με ρη Ἐρωδὸς Το για α λο για λο
 χω ρις ται ρι
 ο το για λο για α α λο το για λο για
 λο ο ο ψα ρα κια κυ νη γω α (δι:)

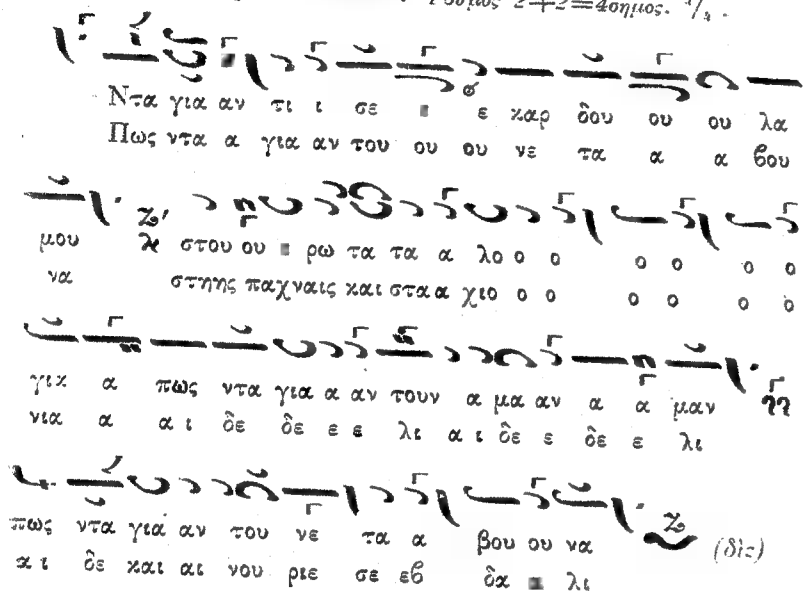
"Η μύνα μου στὴν ξενιτειὰ κ' ἐγὼ σ' αὐτὰ τὰ μέρη,
 μὲ ἔκαμε νὰ περπατῶ μονάχος χωρὶς ταῖρι.
 Τὸ γιαλὸ γιαλό, ψαράκια κυνηγῶ.
 "Ἐσὺ νὰ γένῃς λεμονιά κ' ἐγὼ νὰ γένω χιδόνι,
 νὰ λιώνω νὰ ποτίζωνται οἱ ὀροσεροὶ σου κλῶνοι.
 Μπρόβαλε νὰ διῆς, κορμί ποῦ τυραννεῖς.
 "Ἐκάηκε ἡ καρδοῦλά μου, ἀναψε 'τὰν καμίνι,
 και τῶν συνέφων τὸ νερὸ νὰ πέτῃ δὲν τὴ σβύνει.
 Πάπια χηνά μου, ἔχε τὸ κριμά μου.

"Αἶδε γιατρέ φύγ' ἀπ' ἐδῶ και σύρε στὴ δουλειά σου,
 και τὴν δική μ' τὴν ἀρρωστιά δὲν γράφουν τὰ χαρτιά σου.
 Πάπια τοῦ γιαλοῦ μὴν ἀγαπᾷς ἄλλου.
 "Ἐβγα ταῖρι μου και πιάσ' τὸ χεῖρι μου.

3. «ΝΤΑΓΙΑΝΤΙΣΕ ΚΑΡΔΟΥΛΑ ΜΟΥ»

(Κῶμος ἔχαι χορὸς Συρίος ἔχ)

* Ηχος βαρύς ζω Ρυθμός 2+2=4σημ. 3/4.

Νταγκιάντισε καρδοῦλά μου στοῦ ἔρωτα τὰ λόγια,
 πῶς νταγκιαν-τοῦνε τὰ βουνά 'στῆς πάχνας καὶ τὰ χιόνια.

—^αΑἶὼς δὲ λὶ αἶὼς δὲ λὶ, — αἶὼς καινούργιος σεβδαλί.

Δὲν ἔμπορῶ φῶς μου νὰ 'πῶ τὸν πόνον μου εἰς ἄλλον,
μόνον στὴν εὐγενεσιᾶ σου τὸν φίλον τὸν μεγάλον.

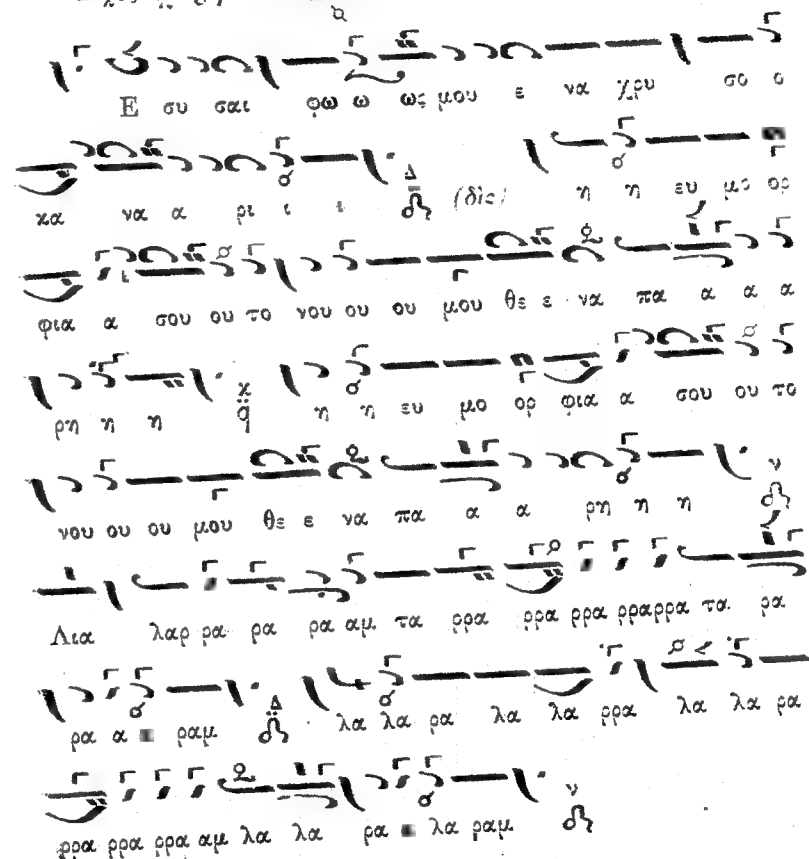
—'Αἶδε θελί θελίδικο, —μικρὸ καὶ τζιλβελίδικο.

Δὲν ἔμπορῶ τὰ μμάτια μου ψηλὰ νὰ νὰ σηκώσω,
καὶ στὴν κυμένη μου καρδιὰ παρηγοριὰ νὰ δώσω.

— Δὲν ἔμπορῶ δὲν δύναμαι—μὲ λόγου σου νὰ κρίνωμαι.

10. «ΕΣΥ ΣΑΙ ΦΩΣ ΜΟΥ»

(Χορός: Συγχορεύει)

$$H_{\chi\sigma} \frac{\lambda}{\hbar} \frac{\partial}{\partial \chi} \frac{1}{N\eta} \frac{1}{b} \cdot \text{Pradus: } 2+2=4\text{angus. } \chi \cdot 7$$

Ἐσὺ 'σαι φῶς μου ἀλόχυστο κανάλι,
ἡ εὐμορφιά σου τὸ νοῦ μου θὲ νὰ πάρῃ!

Ἐσύ σαι φῶς μου θεὰ ἡ Ἀφροδίτη,
 χι' ἂν σ' ἀπολαύσω θά μου διαβῇ ἡ λύπη.

Ἐσὺ 'σαι φῶς μου τὸ φέγγος τῆς ψυχῆς μου
καὶ ἂν δὲν σε πιάσω θὰ χάσω τὴ ζωὴ μου.

Ἐσύ 'σαι φῶς μου ὀλόχρυσο παγῶνι,
ὅταν σὲ βλέπω τὸ αἷμά μου παγώνει.
Ἄν ἀποθάνω, τὰ χέρια τ' νά με θάψουν,
τὰ πλουμιστά σου 'ματάκια νά με κλάψουν.
Ἄν ἀποθάνω χρυσῇ μου περιστέρα,
νά με θυμάσαι καὶ νύχτα καὶ ἡμέρα.

11. «ΠΑΡΕ ΜΕ ΞΑΝΘΟΥΛΑ»

(Χορὸς Καλαματιανός)

*Ηχος $\frac{2}{\Delta}$ $\frac{2}{\Delta}$ Νη. Ρυθμὸς 2+2+3=7σημος. $\frac{7}{8}$.

Ε γω λεγα να μα γα πας Δ κα νεις να
μην το ξε ε ε ρη τω ρα το μα αθαν κοι Δ δι
κοι οι οι το μα θα νε ε κοι ξε ε νοι Δ τω ρα
το μα αθαν κοι δι κοι οι οι το μα θα νε ε κοι ξε ε
νοι Δ Επωδός Ο ο ο ο οφ Δ πα ρε με Ξαν
θου λα Δ ο ο ο ο οφ με σα στη βαρ
κου λα Δ Λα ρρα λα ρρα ρρα λα λα λα λα ρρα Δ
λα ρρα λα λα λα ρρα λα ρρα λα Δ λα ρρα

λα λα λα ρρα λα λα λα λα ρρα Δ λα λα λα λα λα λα
λα λα λαμ Δ

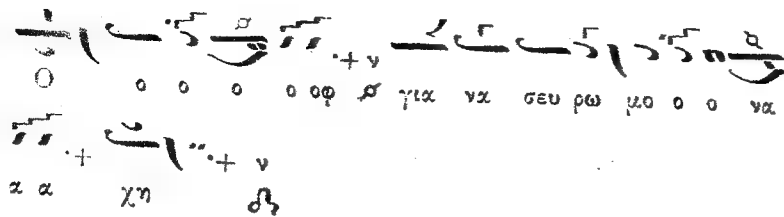
Ἐγὼ 'λεγα νά μ' ἀγαπᾷς κανεὶς νά μ' ἔνι τὸ ξεῖρι,
τώρα τὸ μάθαν κ' οἱ δικοὶ τὸ μάθανε κ' οἱ ξένοι.
Δὲν μ' ἀγαπᾷς Μηλιῆτα μου δὲν μ' ἀγαπᾷς Μηλιῆ μου,
ἀγάπα με καὶ πάρε μου τὰ φύλλ' ἀπ' τὴν καρδιά μου.
Μηλιῆ μου δὲν μιλάς μιλιὰ ποῦ σοῦ μιλῶ Μηλιῆ μου,
συλλογισμένη σὲ θεωρῶ καὶ καίγεται ἡ καρδιά μου.
Δὸς μ' ἀπ' τὸν κόρφο σου Μηλιῆ νὰ κόκκινο μηλιάκι,
δὸς μ' ἀπ' τὸ στόμα σου μιλιὰ, ὀλόχρυσο πουλάκι.
Μίλα Μηλιῆ μ' πῶς μ' ἀγαπᾷς μὲ τῶρο σου χειλάκι,
καὶ χάρισαι μ' ἓν ἀγαπᾷς ἓνα χρυσὸ φίλακι.

12. Η ΓΕΩΡΓΙΤΣΑ

(Χορὸς ἀντικρουστός)

*Ηχος $\frac{2}{\Delta}$ $\frac{2}{\Delta}$ Νη. Ρυθμὸς 2+2+2+3=9σημος. $\frac{9}{8}$.

Η θε λα να α αρ θω ω ω ω το βρα α α
δυ Δ κε πια σε ψι λη η η η βρο ο ο χη Δ
τον Δ ον πα α α ρα α κα λου ου σα
Γεωργι τσα αμ για να σευ ρω ω με ο ο να χη Δ

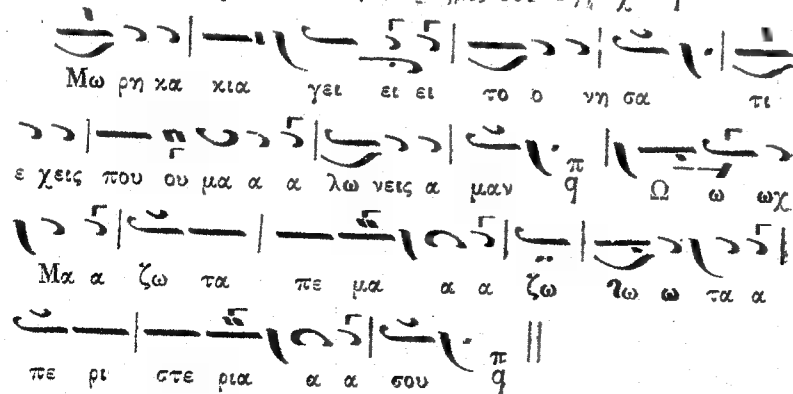
Ἦθελα νάρθῶ τὸ βράδυ κ' ἐπίατε φιλή βροχή,
τὸν Θεὸν παρακαλοῦσα γιὰ νὰ σ' εὕρω μοναχή.
Μαῦρα μάτια ἔχεις φῶς μου, μαῦρά 'ναι τὰν τῆς ἐλπίδος,
κί' ὅταν μὲ γλυκοκυττάξεις μὲ γεμίζεις μαργαρίτες.
Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὰ 'δικά σου φυσικά,
'ς τοὺς γιατροὺς θὲ νὰ με ρίξουν νὰ με φᾶν τὰ ἱατρικά.
Κλαῖε με καὶ μένη μάνα ποῦ μὲ γράφει ταχυτικό,
τὰ πατήματα δὲν ξέρω καὶ κοντεύω νὰ χαθῶ.

ΔΗΜΩΔΗ Α.Σ.Μ.Α.Τ.Α
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

μουσικοῦ ἐν Πάτραις

1. «ΜΩΡΗ ΚΑΚΙΑ ΓΕΙΤΟΝΗΣΑ»

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμὸς τρίσημος 001 = $\frac{3}{4}$ χ 9

ε χεις που ου μα α α λω νεις α μαν Ω ω ωχ

Μα α ζω τα πε μα α α ζω λω ω τα α

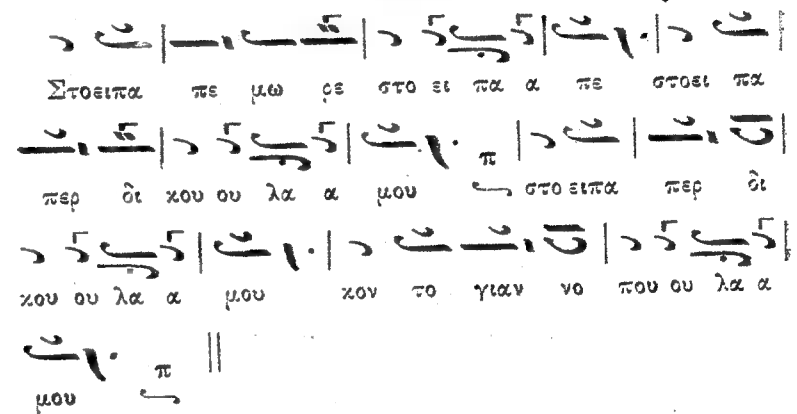
πε ρι στε ρια α α σου π 9

Μωρή κακιά γειτόνησα
τί ἔχεις ποῦ μαλώνει;
Μάζω τὰ περιττέρια σου
κ' ἔρχονται στὴν κλὴ μου.

Μοῦ φέγγει τὸ στῆρι μου
μοῦ 'πλανεὺν καὶ τὸ νερὸ μου.
Μοῦ πῆραν καὶ στὰ νύχια τους
τὸ χῶμα τῆς κλῆς μου.

2. «ΣΤΟ ΕΙΠΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΜΟΥ»

Ἦχος λ Πα. Ρυθμὸς τρίσημος = $\frac{3}{4}$ χ π

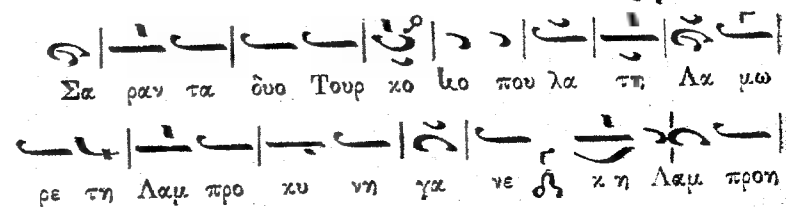

Στό ειπα περδικούλα μου κοντοχιαννοπούλα μου,
Μὴ παραστολίζετε σιέτε καὶ λυγίζετε
Τ'εἶν' ὁ Βό-ῖοντας ἐδῶ κ' ὁ Κατῆς μὲ στὸ χωριό.
'Κεῖνη τὸ πηράκουσε 'μπήκε μέσα κ' ἄλλαξε.

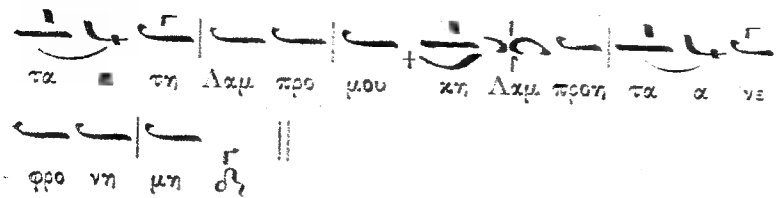
3. «ΣΑΡΑΝΤΑ ΔΥΟ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΑ»

(Ἡ Λάμπρο)

Ἦχος λ Γα. Ρυθμὸς δίσημος = $\frac{2}{4}$ χ 8

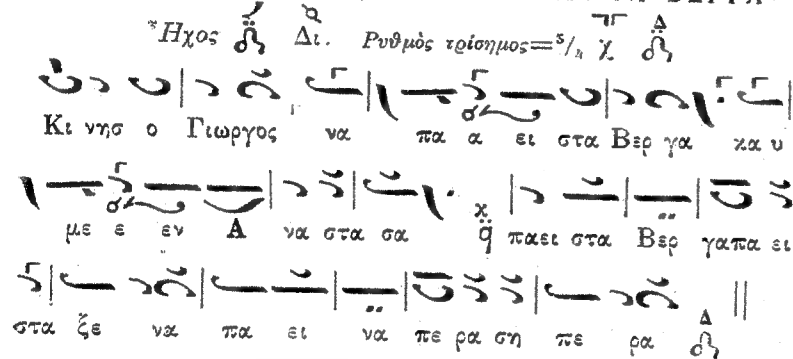

ρε τη Λαμ προ κυ νη χα νε 8 κ η Λαμ προη

Σαράντα ὁρὸ τουρκόπουλα τῇ Λάμπρο κυνηγᾶνε
Κ' ἡ Λάμπρο ἦταν φρόνιμη στὸν Ἄϊ Γιώργη πάει.
"Ἄγχε μ' ἀγιώργη γλύτωμε ἀπ' τῶν Τουρκῶν τὰ χέρια,
Νὰ βαπτισθῶ νὰ μυρωθῶ νὰ γένω ρωμηοπούλα,
Νὰ φέρ' ὁκάδες τὸ κερί κ' ὁκάδες τὸ λιβάνι
Καὶ μὲ βουβαλοτόμαρα νὰ κουβαλῶ τὸ λάδι.

4. «ΚΙΝΗΣ' Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΑ ΒΕΡΓΑ»

Κίνησ' ὁ Γιώργος νὰ πάει στὰ Βέργα,
Καὶ μὲν' Ἀναστασά,
Πάει στὰ Βέργα πάει στὰ ξένα,
πάει νὰ περάσῃ πέρα.
Πῆρεν ἄσπρα πῆρε ροῦχα κ.τ.λ.
πῆρε τοῦ παπᾶ τὴν τσοῦπα
Στὸ γυαλὸ τὴν κατεβάζει κ.τ.λ.
καὶ μὲ χάϊδια τὴν ξετάζει.
Θές νὰ πᾶς Χάϊδω μ' στὰ ξένα
Θές νὰ 'ρθῇς κοντὰ μ' ἐμένα.
"Οχι μοναχὰ στὰ ξένα
καὶ στὸν ὁδὴ πάου μὲ σένα.

ΔΣΜΑΤΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΟΕΥΛΙΘΟΥ

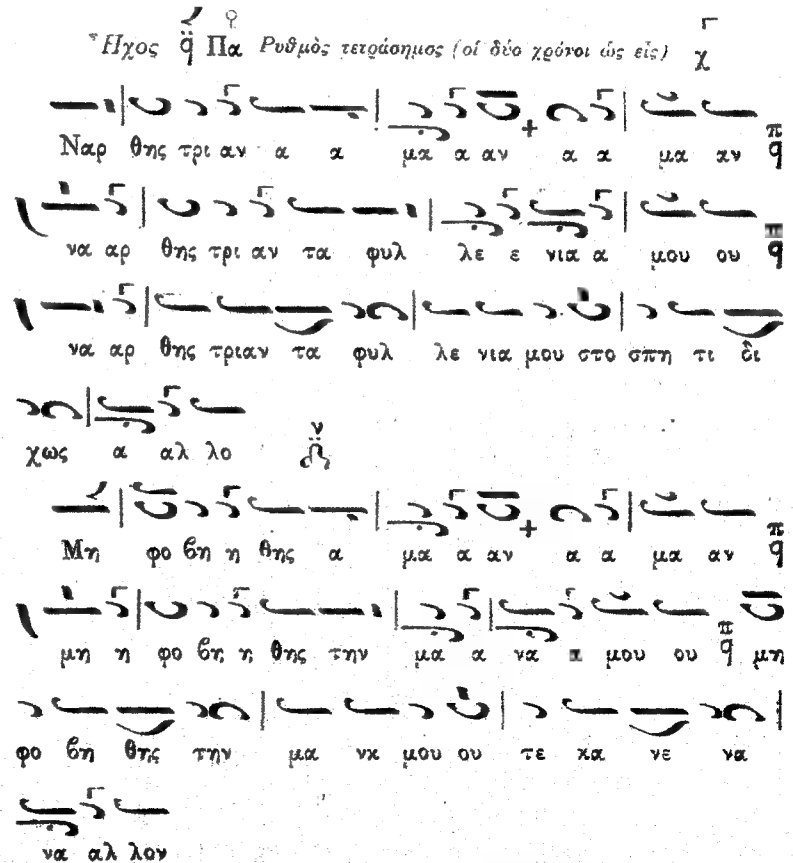
(κατ' ἀπογεύματα Σταματίου Ζαρπούνη)

ΥΠΟ ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ ΖΩΓΓΑΦΟΥ καλλιτέχνη,

ἀφιερῶντος ταῦτα τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ κ.

ΕΛΕΝΗ ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

1. «ΝΑΡΘΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ ΜΟΥ»

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Ε'. ΤΕΥΧΟΣ Β'. (9)

Ποῦ 'σαν τριανταφυλλένια μου κι' ἔλαιπες τότε ὦρα ;
καὶ σκοτειδιάσαν τὰ βουνὰ καὶ 'θάμπωσαν ἡ χώρα ;
"Ἐλα τριανταφυλλένια μου στὸ σπῆτι δίχως ἄλλο·
μὴ φοβηθῆς τῇ μάννα μου μηδὲ κανένα ἄλλο.
Καὶ ῥώτησε τῇ μάννα μου, κόρη μου, ποῦνε ὁ γυιός σου ;
κι' αὐτὴ θὰ τοῦ ἀποκριθῇ μὲ μάτια δακρυσιμένα :
Δεξιὰ μερὶς 'ν' ἡ κάμαρα, ζερβά 'γε πλαγιασμένος·
σύρε, κόρη, νὰ τὸν 'δῇς πῶς καίετ' ὁ καυμένος.

(Ἐπαναλαμβάνονται οἱ στίχοι)

Ποῦ 'σαν τριανταφυλλένια μου κτλ.

"Ἐλα τριανταφυλλένια μου κάτσε 'ς τὴν κεφαλὴ μου·
καὶ βάττα τὰ 'ματάκια μου ὡς ποῦ νὰ βγῇ ἡ ψυχὴ μου.

2. «ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ»

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς τετράσημος (οἱ δύο χρόνοι ὦ; εἰς) χ

Της γα α λα νη η η ης το φο ο ρε
μα της ρου ου σας το ο ο φου στα α
α νι νι Ἐπωδὸς
Μα αν σε το λε και πο ω τα
νια τα μου να μη η χα ρω

Τῆς γαλανῆς τὸ φορέμα τῆς ρούσας τὸ φουστάνι,
πέντε ραφτάδες τῶραβαν καὶ πέντε μαθητάδες·
κι' ἕνα μικρὸ ριζτόπουλο ῥάβει καὶ τραγουδάει :

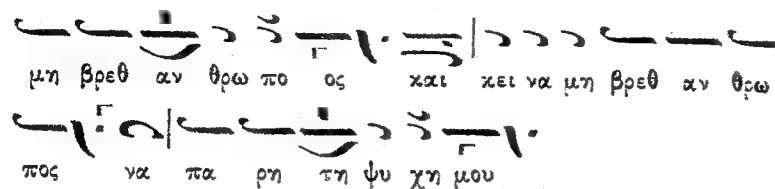
Φουστάνι μου πυκνόραυτο καὶ πυκνοντουλισμαμένο (¹)
νὰ πάτω τὴν ποδίτσα του νὰ εἴλω τὴν καρδιά του.
Βασιλοπούλα τ' ἀκούτε 'πάνω 'πο τὸ παλάτι·
ἐννοια του ρε ῥαφτόπουλο καὶ δὲν τὸ μαρτυρήσω,
νὰ πάω νὰ 'πῶ τοῦ βασιλῆα ῥόγα νὰ μὴ τοῦ δώσω.
Τί ἔκαμα καὶ τί θὰ πῆς καὶ τί θὰ μαρτυρήσης ;
τί 'γὼ θὰ 'πῶ τοῦ βασιλῆα ποῦ εἶχω φιλημένη·
πάος τὸ τούρκικο γιὰλὶ τὸ φράγκικο φιασίδι,
κι' ἀνέβα 'πάνω 'ς τὸ θρόνι καὶ 'δὲς τῆς εὐμορφιαῖς σου,
κι' ἂν εἶσαι ἄττη καὶ παχειά, εἶσαι καὶ γκαστρωμένη,
κι' ἂν εἶσαι ῥοδοκόκκινη εἶσαι καὶ φιλημένη.
Πῆρε τὸ τούρκικο γιὰλὶ, τὸ φράγκικο φιασίδι,
κι' ἀνέβη 'πάνω 'ς τὸ θρόνι νὰ ἰδῇ τῆς εὐμορφιαῖς της·
ἦτανε ἄττη καὶ παχειά ἦτο καὶ γκαστρωμένη,
ἦτον καὶ ῥοδοκόκκινη ἦτον καὶ φιλημένη.
Τὸ δραπανάκι ἀσπάξε 'ς τοὺς κάμπους κατεβαίνει,
ἔργους, ἔργους τὸ πάγαινε τὴν πιάσανε οἱ πόνοι,
σε λημεράκι κοῦμπησε χρυσὸν ὕγιον νὰ κάμῃ·
τὸν ἔκαμε, τὸν ἔπηρε καὶ πάει νὰ τὸν πετάξῃ.
Στὸ δρόμο ὅπου πήγαινε, στὸ δρόμο ὅπου πάει,
τὴν 'πάντησε μιὰ πέρδικα κουτσὶ μ' ἕνα ποδάρι.
Ποῦ 'πάεις μὲρνη κοπελιά ποῦ πᾶς νὰ τὸν πετάξῃς ;
ἐσὺ μ' ἕνα χρυσὸν ὕγιον καὶ πᾶς νὰ τὸν πετάξῃς,
κι' ἐγὼ μὲ δεκοχτὼ πουλιὰ θαρέθω νὰ τὰ ζήσω.
"Ἐννοια σου μὲρνη πέρδικα, κι' ἂν δὲν τὸ μετανιώσης·
θὰ στῆσω βρόγγξα 'ς τὰ βουνὰ καὶ ξόδερχα σ' τοὺς κάμπους,
νὰ πιάσω τὰ πουλάκια σου νὰ κάψω τὴν καρδιά σου.

3. «ΜΕΣΑ ΣΕ ΔΑΣΗ ΣΕ ΒΟΥΝΑ»

Ἦχος ᾠ Ρυθμὸς οκτάσημος, ἐξάντηπος χ

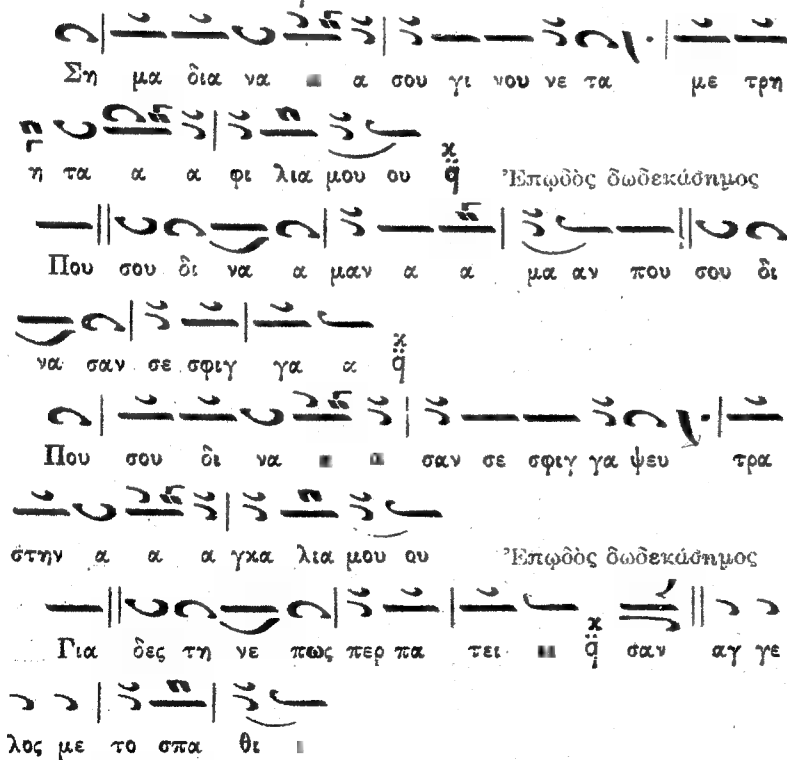
Με σα μω ρε με σα α σε δα ση σε βουνα
με σα σε δα ση σε βου να και
βγη ψυ χη μου και κει μω ρε και κει ει ει να

(¹) Ντουλισμαμένο=διπλοτσακισμένο (ἐν Κύμῃ).

4. «ΣΗΜΑΔΙΑ ΝΑ ΣΟΥ ΓΙΝΟΥΝΕ»

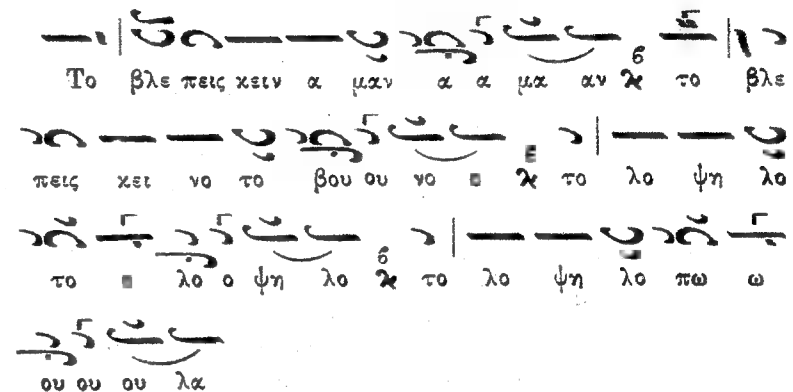
Ἦχος λ π ρυθμός οκτάσημος τετράκτιπος.

Νὰ βλέπ' ὁ κόσμος νὰ γελᾷ κακὰ καὶ χαϊδεμένη,
νὰ λέγῃ πῶς παντρεύτηκε ἡ χιλιοφιλημένη.

5. «ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ»

Ἦχος κ ρυθμός δωδεκάσημος (οἱ δύο χοροὶ ὡς εἰς)
Χορός μέτριος χορὸς χ

Ἐκεῖ πο πίτω τὸν περνοῦν τῆς ὄρφανῆς τὸ γάμο,
ποῦν' ἄρφανῇ πεντάρφανη καὶ δὲν ἔχει κανένα,
π' ἔχει τοὺς δώδεκ' ἀδερφοὺς τὰ δώδεκα ἑαδέλφια.
Χίλιοι τὸν παν' ἀπὸ μπροστὰ καὶ χίλιοι ἀπὸ πίσω,
καὶ χίλιοι ἀπ' τὰ δύο πλευρὰ γίνονται τοεῖς χιλιάδες.
Κ' ἡ στρίγγλα ἡ πεθεροῦλα τῆς ἀπὸ τὸ παραθύρι,
βλέπει τὸ γάμο κι' ἔρχεται, τὸ γάμο κι' ἀγναντεύει.
Τὰ πασουμάκια ἄρπαξε καὶ 'ς τὴν ἀσκάλα βγαίνει,
βλέπει τὸ γάμο κι' ἔρχεται, τὸ γάμο ἀγναντεύει.
Καλῶς τὴν τὴν νυφοῦλα μου π' ἔχει τόσο καμάρι,
κι' ἐγὼ ἀρχόντισά 'μουνα κι' ἀρχόντου θυγατέρα,
τόσο καμάρι δὲν εἶχα καὶ τόση περιφάνεια.
Σφάκτε τοῦ γάμου σφάκτε τοῦ τρία παχιὰ κρυᾶρια,
σφάκτε καὶ τῆς νυφοῦλας μου τριῶν φειδιῶν κεφάλια·
τὸ ἓνα νᾶνε ἢ ὀχλὸν καὶ τ' ἄλλο ὁ ἀντρίτης,
τὸ τρίτ' ὁ φαμιζκερὸ νὰ εἶνε ὁ σαπίτης.
Φάει καὶ σὺ νυφοῦλά μου π' αὐτὸ τὸ καλὸ ψάρι.
Στὰ χεῖλῃ τῆς τ' ἀκούμπησε καὶ 'ς τὴν καρδιά τῆς βρέθη·
τὰ χέρια τῆς σταυρώδεται 'ς τὴν πεθερά τῆς τρέχει.
Μάννα μου δὸς μου κρὺς νερό, γιὰτὶ καίει ἡ καρδιά μου.

Μὴ θάρρεις γῶγω τὰ κλειδιά, μὴ θάρρεις γῶγω βρύσες;
μαγέροι ἔχουνε τὰ κλειδιά, μαγέροι καὶ τῆς βρύσας.
Τὰ χέρια της σταυρώδεται καὶ ἔς τοὺς μαγέρους πάει·
μαγέροι δόστε μου νερό γιατί καίει ἡ καρδιά μου.
Ὁ Γιάννης ἔχει τὰ κλειδιά, ὁ Γιάννης καὶ τῆς βρύσας.
Τὰ χέρια της σταυρώδεται, ἔς τὸ Γιάννη της πηγαίνει.
Γιάννη μου, δόσε μου κρύο νερό, γιατί καίει ἡ καρδιά μου.
Χρυσὸ λαγίνη ἄρπαξε στῆς βρύσες κατεβαίνει.
Ὅσο νὰ πάη καὶ νὰ ῥθῇ, τὸν κρέββατο πανταίνει.
Τὸ ποίνους εἶν' ὁ κρέββατος, τ' ὀλόχρυσο κρεβάτι;
τὸ ποίνους εἶν' ἡ πέρδικα ὅπου κοιμᾶται μέσα;
Βρὲ χάιντε χάιντε πηγαινε, τί θέλεις κι' ἀρώταῖς;
Δικό σου εἶν' ὁ κρέββατος, τ' ὀλόχρυσο κρεβάτι,
δική σου εἶν' ἡ κοπελιά ν' ὅπου κοιμᾶται μέσα.
Χρυσὸ μαχαίρι ἔβγαλε πῶν' ἀργυρὸ φουκάρι,
στὸν οὐρανὸ τὸ πέταξε, μέσ' τὴν καρδιά του βρέθη.
Σκάφτε βαθειά, σκάφτε πλατειά, σκάφτε γιὰ δύο ἄνομάτους.
Τοὺς πήραν καὶ τοὺς πήγανε τοὺς δύο σὲ ἓνα μνημα.
Ὁ Γιάννης ἔγινε κάλαμος κ' ἡ κόρη κυπαρίσσι,
καὶ ἔσκυβε ὁ κάλαμος φίλησ' τὸ κυπαρίσσι.
Κ' ἡ στρίγγλα ἡ πεθεροῦλα της ἀπὸ τὸ παραθύρι·
Γιὰ δὲς τα τ' ἀφιλότιμα καὶ τὰ μαργιολεμένα,
ἂν δὲν φιλοῦνται ζωντανά, φιλοῦνται πεθαμένα.
Τὸ τσεκουράκι ν' ἄδραξε καὶ πάει νὰ τὰ θαλίση
καὶ ἔσκυψε ὁ κάλαμος τῆς ἔβγαλε τὰ μάτια.

6. «ΚΟΡΗ ΞΑΝΘΗ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕ»

Ἦχος ᾠδὴ Π ρυθμὸς δντάσημος ἐξάκτιπος

Κο ρη κα λε κο ρη ξαν θη τρα γου δη σε κε
ρη ξαν θη τρα γου δη η σε σε τρι χι νο γε φυ ρι

Καὶ τὸ γεφύρι τράνταξε κι' ὁ ποταμὸς ἐστάθη,
κι' ὁ ἥλιος ἐμαρμάρωσε δὲν πάει νὰ βασιλεύσῃ.

Τοῦ ἡλίου ἡ μάνα ζύμωνε ἀράτα παξιμάδια,
ἐζύμων' ἀποζύμωνε, κι' ὁ ἥλιος δὲν ἐφάνη·
τὰ παπουτσάκια τς' ἀσπαξε καὶ στὴν ἀσκάλα βγαίνει.
Βλέπει τὸν ἥλιο κι' ἔρχεται, τὸν ἥλιο κι' ἀγυαντεύει.
Ἦλιέ μου ποῦτουν κι' ἄρχησες, δὲν ἦλθες μὲ τὴν ὥρα.
Κόρη ξανθὴ τραγούδησε πρὸ τρύγινος γεφύρι,
καὶ τὸ γεφύρι τράνταξε κι' ὁ ποταμὸς ἐστάθη,
κι' ὁ ἥλιος ἐμαρμάρωσε δὲν πάει νὰ βασιλεύσῃ.
Θέ μου, κι' ἂν εἶνε ἑλεύθερη, μοῖρα νὰ μὴ γνωρίσῃ,
κι' ἂν ἔχει ἄντρα καὶ παιδιὰ χήρα νὰ καταντήσῃ.

7. «ΓΙΑ ΡΑΔΙΑΣΤΗΤΕ Σ' ΤΟ ΧΟΡΟ»

Ἦχος ᾠδὴ Ρ ρυθμὸς δντάσημος, ἐξάκτιπος ἐν χορῷ

Για ρα δια για ρα ■ δια στη τε στο χο ρο ο για
ρα δια στη τε στο χο ρο να πα ρω το κον τυ υ λι

Νὰ ζωγραφίσ' ἀγάπη μου τὰ ρεδιὰ σου χεῖλη.
Τὰ χεῖλη σου τὸ ρεδιὰ μιᾶνε ζαχαρένια,
γι' αὐτὸ τ' ἀγάπησα κ' ἐγὼ τρελλαίνομαι γιὰ τένα.
Τ' ἀχεῖλι σου τὸ εὐμορφο ζαχαροφιρφίριζε,
κι' ὁποῖος ἔς τὸν ὕπνο του τὸ ῥῆ, τὴν νύκτα λαχαρίζει.
Τ' ἀχεῖλι σου τὸ εὐμορφο θέλω νὰ τὸ φιλήσω,
μ' αὐτὸ μυρίζ' ἀπὸ κρασί, φοβοῦμαι μὴ μεθύσω.
Θὰ πῶ γιὰ τὰ μαλάχια σου, ποῦνε σὰν τὸ μετάξι,
κάθε τριγούλα γίνεται μαχαίρι νὰ μὲ σφάξῃ.
Θὰ πῶ γιὰ τὰ δοντάκια σου τὰ μαργασιταρένια.
ἀγγέλαι τὰ φύτευσαν κ' ἡ Παναγιά παρθένα.

Τῶνα νὰ πίνη τὸ ταχύ, τ' ἄλλο τὸ μεσημέρι
τὸ τρίτο τὸ φαρυμακρό (δὲς), τὸ πίνει δταν θὰ πέσῃ.
Τριανταφυλλοῦδι μ' κόκκινο (δὲς), καὶ μουσκουρισμένο,
γιατὶ δὲν ἀνοίξῃς καλὰ (δὲς), οἶον οὐλα τὰ λουλούδια κτλ.

2. «ΦΕΓΓΕΙΣ Μ' ΕΛΕΝΗ Μ' ΧΑΜΗΛΑ»

(ἡ δόμονον καὶ ὁ δόμον)

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος.

Φεγγεῖς μ' Ε ε λε κιω ω χα μα α να α μαν δ
φεγγεῖς μ' Ε ε λε νη ημ χα μη λα

Γιατ' εἶνε λά, κι' ὦχ ἀμάν ἀμάν, γιατ' εἶνε λάσπης καὶ νερά.
Νὸ πάμη ο' τοῦ, κι' ὦχ ἀμάν ἀμάν, νὰ πάμη στοῦ γαμπροῦ τὸ σπῆτι.
Νὰ πὰ νὰ στέ, κι' ὦχ ἀμάν ἀμάν, νὰ πὰ νὰ στεφανώσουμε κτλ.

3. «Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΠΗΤΙΑ ΤΑ ΨΗΛΑ»

(ἡ δόμονον δταν φθάσουν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμπροῦ)

Ἦχος ᾠ α' Με χρόνον μέτριον

Σαυ τα τα σπη τια τα ψη λα α που φε ε
ε εγ γουν τα α α φα να α αρ για α που
φε ε εγ γου τα α α φα να α αρ για
Ε βγα να σι διω ω ε βγα να α

σι ε διω τα μα τια σου ου ου τα δυο (καὶ οἶον)
ε βγα να σε οἶω ω ω ε βγα να α σι ε
διω τα μα τια σου ου ου τα δυο

Σ' αὐτὰ τὰ σπῆτια τὰ ψηλὰ χάρος μὴν κατοικήσῃ. (δὲς)
Ἔδγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.
Κατέδα κόρη μ' κι' ἀνοίξῃ σ' τὴ πόρτα τὴ λαρένια. (δὲς)
Ἔδγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.
Ἔχου δυὸ λόγια νὰ σ' εἰπῶ γλυκὰ καὶ χαράνια. (δὲς)
Ἔδγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.

Τὸ αὐτὸ ᾠσμα εἰς ἤχον Δ'.

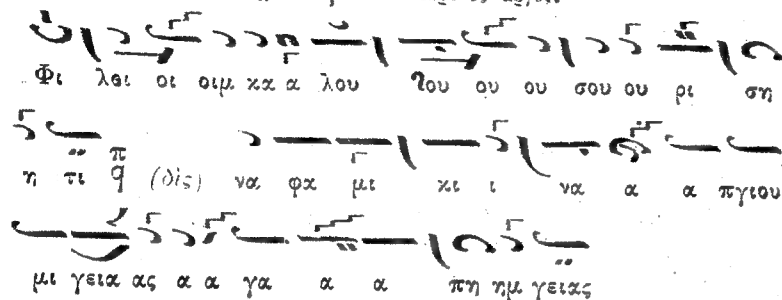
Ἦχος δ'. Δι

Σα αυ τα α τα α σπη η η η η τια α α
τα α ψη η λα α μα α να α μαν που ου φε γουν
τα α α α φα α να α αρ για που ου φε γ
γουν τα α α α φα α να α αρ για α μα α
να α μαν

Β'. Συμποδιακά

1. «ΦΙΛΟΙ Μ' ΚΑΛΟΥΣ ΟΥΡΙΣΗΤΙ»

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος ἀργός.

Ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἤρθαμε (δὶς), νὰ φάμε κι' νὰ πρῶμι,

Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Ἡμεῖς σὰς ἀγαπούσαμε (δὶς), κ' ἤρθαμε νὰ σὰς ὀδοῦμι.

Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Γιὰ φάτι, πρίτι, βοὲ κηδὶά (δὶς), χρεῖτι νὰ χαροῦμι,

Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Τοῦτον τὸν χρόνον τὸν καλὸν (δὶς), τὸν ἄλλον Θιὸς τὸ ξέρει.

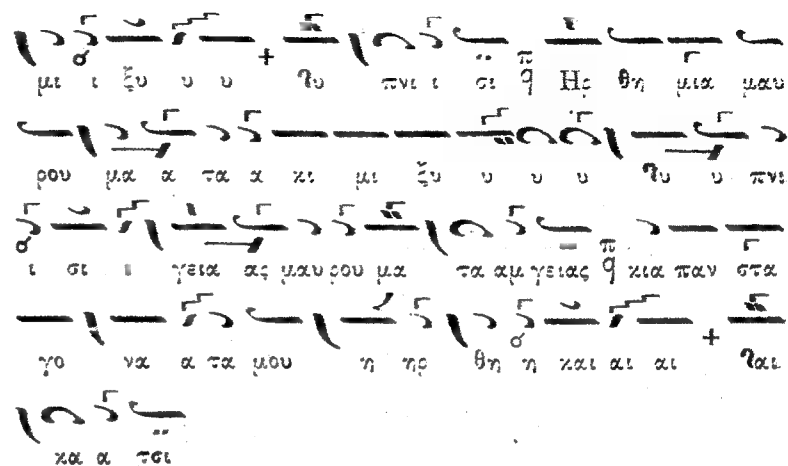
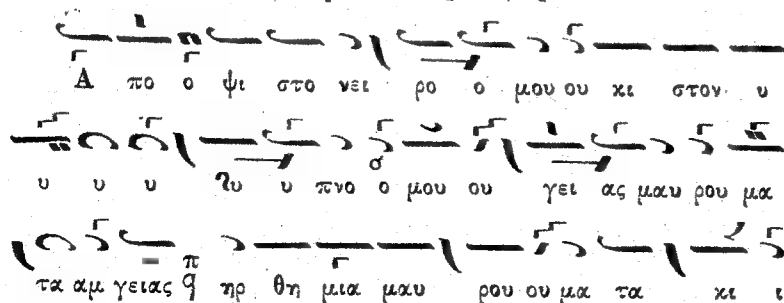
Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Ἡ ζοῦμι ἢ πιθαίνουμι (δὶς), ἢ πάμι σ' ἄλλα μέρη.

Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

2. «ΑΠΟΨΙ Σ' Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ»

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος.

Κι' ἀπάν' ἔς τὰ γόνατά μου ἤρθι καὶ ἔκτισι,

Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς,

Κι' ἡγὼ μὶ τσ' μαργιολές μου τὴν ξεπλάνεσα (δὶς).

Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.

Βάνω ξεθηλυκόνω τ' ἀργυρὰ τς κουμπιά,

Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.

Κι' τῆς ἡλιές ἀποῦχει τῆς ἐμέτρησα (δὶς).

Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.

Γιὰ καὶ σαράντα ἦταν γιὰ καὶ σαράντα δεῦ κατλ.

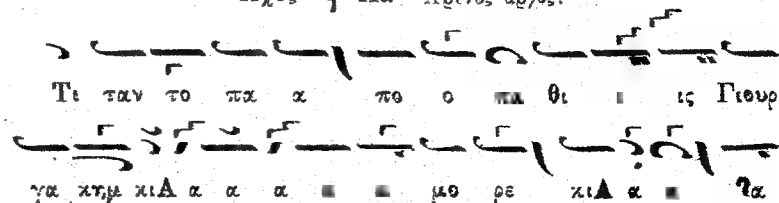
Γ'. Διὰ φῶρα

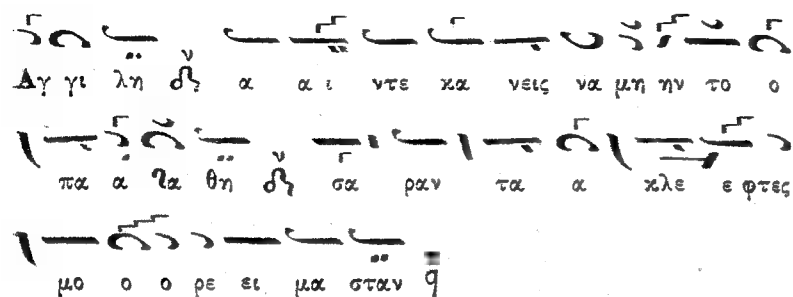
(Γαλατιότης τῆς Χαλκιδικῆς)

1. «Ο ΓΙΟΥΡΓΑΚΗΣ»

(Κλέφτικον)

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος ἀργός.

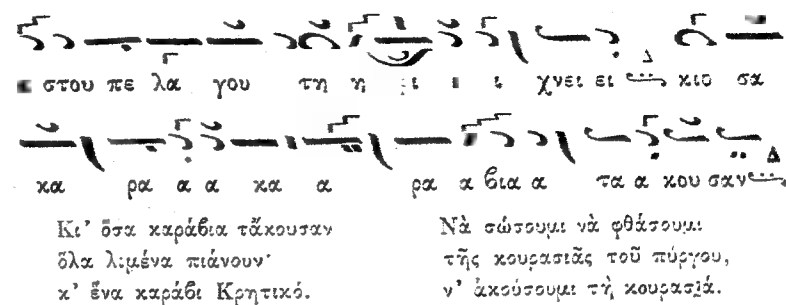
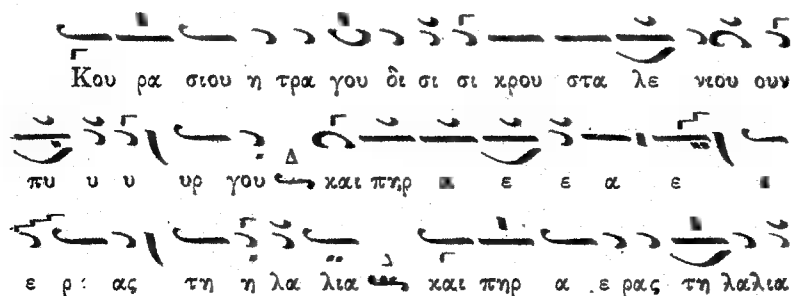
Σαράντα κλέφτες είμασταν, Καραβοκύρης πονηρός,
Γεωργάκη μ' κι' Α' μορέ κι' Αγγιλή. Γεωργάκη μ'. κτλ.
"Αίντε σαράντα παλληκάρια, Μορέ σκυλι παραδομένου
μέσ' τὸ καράβι "μπίκαμι ποῦ πάιση, κι' "μόρε, κι' μᾶς ἄραξη.

Μέσ' τὸ καράβι μπήκαμι, Ποῦ πάιση κι' μας ἄραξι
Γεωργάκη μ'. κτλ. Γεωργάκη μ'. κλπ.
"Αίντε σαράντα παλληκάρια, "Αίντε σ' ἓνα ξηρὸ βραχῶνι
καραβοκύρης μόρε πονηρός. δίχως ψωμί, μορέ, δίχως νερό.

Δίχως ψωμί, δίχως νερό.
Γεωργάκη μ'. κλπ.
"Αίντε δίχως κανέν' δικό μας.
"Ενας τὸν ἄλλον, μόρε, τρώγουνταν κτλ.

2. «ΚΟΥΡΑΣΙΟΥ ΕΤΡΑΓΟΥΔΗΣΙ»

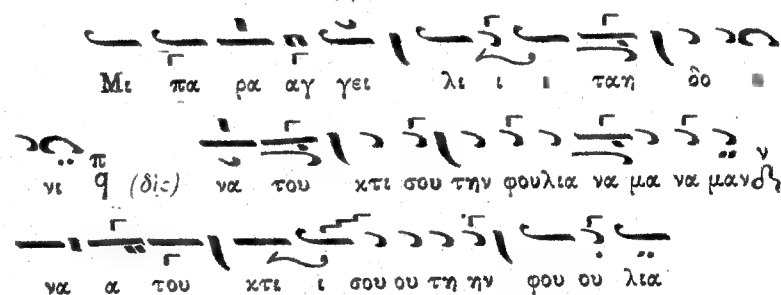
"Ηχος Δι Χρόνος μέτριος.

Κ' ἓνα καράβι Κρητικό Ν' ἀκούσουμε τῇ κουραστιά
καυμένο τῆς ἀγάπης, τὸ τί τραγούδι λέγει.
νὰ σώσουμε νὰ φθάσουμε. κ.τ.λ.

3. «ΜΙ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΙ Τ' ΑΗΔΟΝΙ»

"Ηχος 9 Πα Χρόνος μέτριος

Μι πουλίτικο χουσαφι (δίσ), Σ' τοῦ βουνό τῇ πέρνει ἄερας(δίσ),
μὲ βενέτικο φλουρί, σ' τῇ θάλασσα τὰ κύματα,
Ν' ἁμάν ἁμάν. Ν' ἁμάν ἁμάν.

Θέλω νὰ πάου τὴν κτίσω(δίσ), Κι' ἔς τοὺς κάμπους ἔχει ζέστη
ποῦν ἄερας καὶ δροσιά. (δίσ),
Ν' ἁμάν ἁμάν. δὲν μπορῶ νὰ ζῶ
Ν' ἁμάν ἁμάν.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς τοῦ κ. Χαρ. Παπανικολάου

(μονοικοδιδασκάλου ἐν Καβάλλῃ)

1. «ΜΑΤΑΚΙΑ ΜΟΥ ΣΒΥΣΜΕΝΑ»

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμός τετράσημος $\frac{3}{4}$ Χρόνος ἀργός. λ

Μα τα α α κ κια α μου ου σβυ σμε ε
 να α α α α α λ στα δα α α α κρυ υ
 α πνι ι ι ι γ με ε ε ε να (δίσ) τη
 ην νυ υκ τα α κια α αν στα α θη η τε ε
 ε ε ε ε λ δι α α α να α πα
 αυ θη η η η τε τη ην νυ υκ
 τα α κια κτλ.

Ἀνήσυχό μου σῶμα,
 Τί σ' ἔπταιξε τὸ στῶμα;

Τὴν νύκτα παραδέρνεις,
 Ἐδῶ κ' ἐκεῖθε γέρνεις;

3. ΚΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΤΥ

Ἦχος ᾠ Δι Ρυθμός τρισημιος $0\ 0\ 1 = \frac{3}{8}$ λ

Κα του στον κα λει κα του στον κα κα του
 στον καμ πο τον πλα α τυ ωχ στα πρα σι
 να α λει θα δια ρου σα μου μαλ λια α και
 αυ ρα

Κάτου στὸν κάμπο τὸν πλατὺ, στὰ πράσινα λειβάδια
 Ροῦσά μου μαλλιά καὶ μαῦρα.
 Τούρκα δέρνει τὴ σκιάδα της, ἀλ τὴ δέρνει τὴ μαλώνει.
 Καὶ πολὺ τὴ βαλάντωνει.
 Δεῖρέ με Τούρκα δεῖρέ με, δεῖρέ με καὶ σκότωσέ με
 Καὶ πολὺ βαλάντωσέ με.
 Ταχρὰ ποῦ γ' ἄρθ' ἀφέντης μου ἂν δὲν τὸ μαστουρήσω
 Ὅρκο β νω νά μὴ ζήσω.

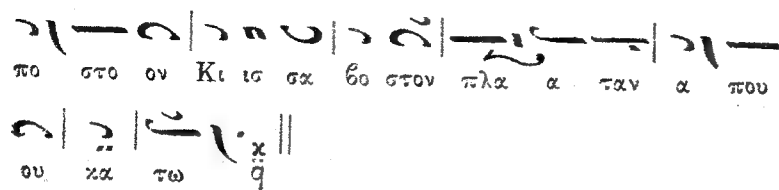
6. Ο ΣΚΑΛΤΣΟΔΗΜΟΣ

Ἦχος λ η Κε Ρυθμός δωδεκάσημος τετρακτύπος.

Ἐκαστος κύβος $0\ 1\ 1 = \frac{5}{8}$ λ

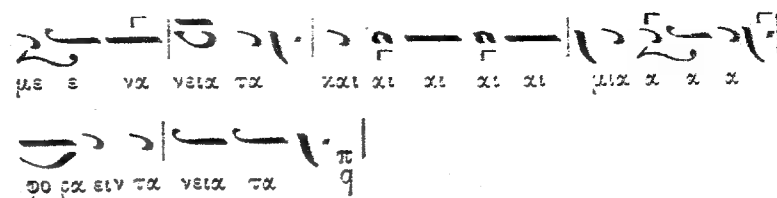
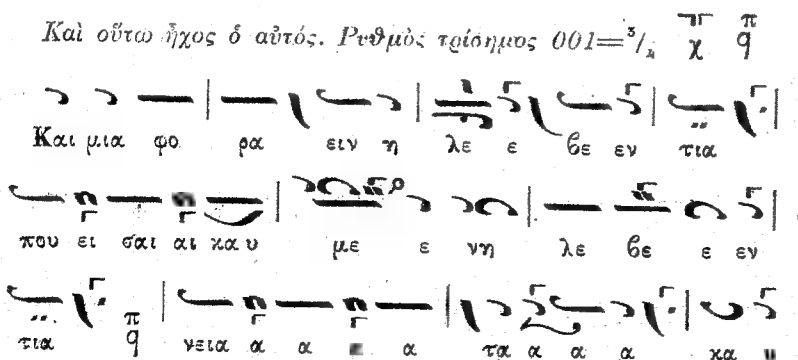
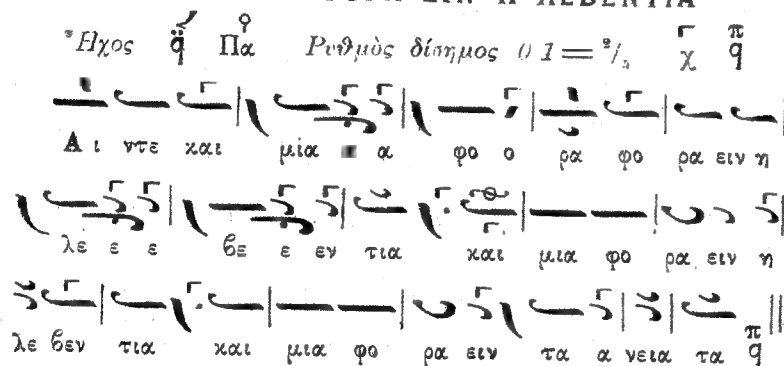
Στον Ο ο λυ υ υμ πο ο Ρη νιωμ στον
 Κι ι ισ σα α α βο στον Ο ο λυμ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Ε'.—ΤΕΥΧΟΣ Δ' (11)

Στὸν Ὀλύμπο στὸν Κίτσαβο στὸν πλάταν' ἀπουκάτω
 Ὁ Σκαλτοδοῆμος τρώει ψωμί μὲ ὄλο του τ' ἀσκέρι.
 Εἶχαν ἀρνιά κ' ἐφένανε κριάρια τουβλιτισμένα
 Εἶχαν τὴ Ρήνη στὸ πλευρὸ νὰ τοὺς κερνᾷ νὰ πίνουν.

7. ΚΑΙ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΕΙΝ' Η ΛΕΒΕΝΤΙΑ

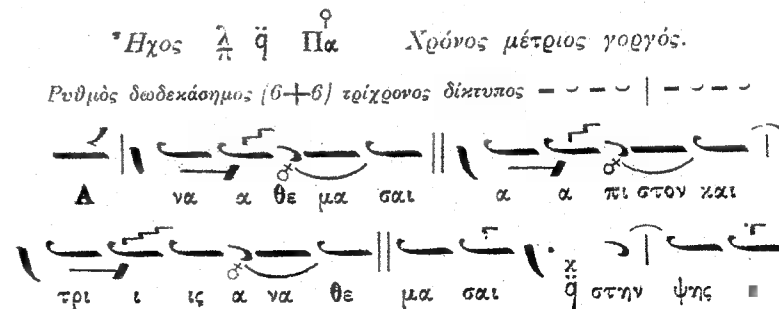
Καὶ μιὰ φορὰ εἶν' ἡ λεβεντιά καὶ μιὰ φορὰ εἶν' τὰ νειάτα
 Καὶ μιὰ φορὰ περπάτησα κ' ἐγὼ μὲ τοὺς λεβέντες.
 Πολλὰ κορίττα φίλησα καὶ μύριες παντρεμένες
 Καὶ καλογρηές καὶ πιπαδιές ποῦ μετρημοὺς δὲν ἔχουν.
 Κ' ἐνα κορίτσι ῥοδινὸ δὲ μπορ' νὰ τὸ φιλήσω.
 Πιζέβω δένω τ' ἄλογο σὲ λεμονιάς κλωνάρι
 Κρεμῶ καὶ τὸ ντουφέκι μου στὴ σέλα τ' ἄλογοῦ μου
 Φιλῶ τὴν κόρη δῶ φορεῖς στὰ μάτια καὶ στὰ φρύδια.

ΔΗΜΩΔΗ ΛΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΑΖΩΝ *

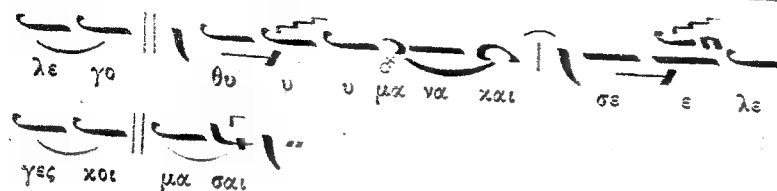
*Εκ τῆς Συλλογῆς ΣΤ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ α' ψάλτου Ἀμμοσίας.

1. ΧΟΡΟΣ ΛΑΓΓΕΥΤΟΣ (Πηδηχτός)

Τετραποδία τροχαϊκή.

* Σημειωτέον ὅτι ὅλα τὰ τῶν Λαζῶν ᾠσματα ψάλλονται μετὰ τρε-
 μούσης φωνῆς.

γες κοι μα σαι

Ἀνάθεμα, ἀνάθεμα, κόρη τ' ἐσὼν τῇ μάννῃ
 Κ' ἐφῆκε με νὰ χιρῶμαι μὲ τ' ἐσέναν ἐντάμην.
 Ἀνάθεμα τῇ μάννῃ σου, κι' ἄς ἔν και ποπαδίξ
 Ἐποίησε με, τραγῶνα μου, τραβῶδιν στὰ πικιδίξ.

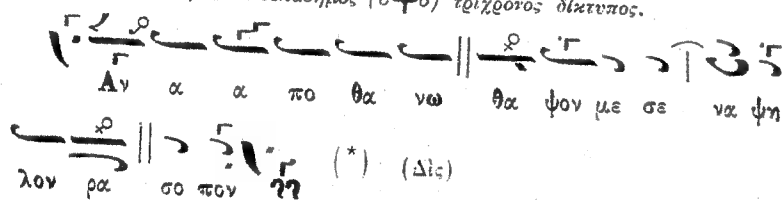
2. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΤΗΚΙΟΪΛΗΔΙΚΟ

(Ἄνω Ἀμισοῦ, προάστειον Σαμψοῦντος).

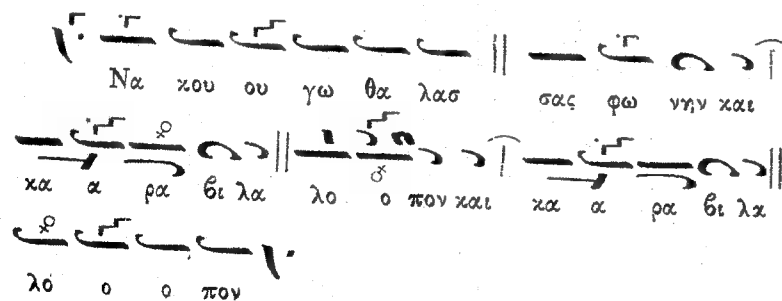
Τροχαϊκή τετραποδία.

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος γοργός.

Ρυθμὸς δωδεκάσημος (6+6) τρίχροτος δικτυπός.

λον ρα σο πον (*) (Δίς)

κα α ρα βι λα λο ο πον και κα α ρα βι λα

λο ο ο πον

(*) Κορυφή βουνοῦ.

Ὅντας φυσᾷ ὑπὸ θάλασσαν, φυσᾷ θάλασσαν
 Ὅντας φυσᾷ ὑπὸ παρυαίαντες, φυσᾷ ἀκίαντες.
 Σοῦ θάλασσαν τὰ κύματα θὰ κτίξω ὑπὸ τὸ μῦθον.
 Θὰ βούξω καὶ φυσᾷζονται (2) θὰ εἶσι ἐπὶ τὸ κύμα.

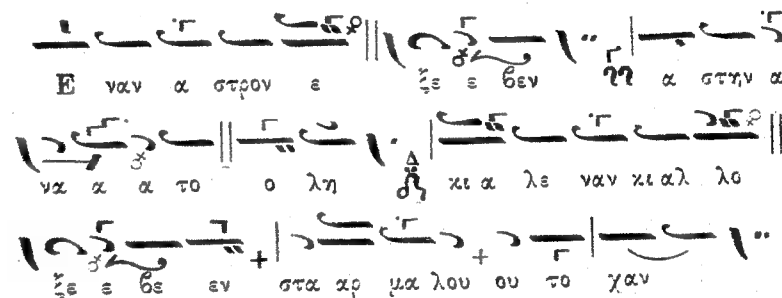
3. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΧΟΡΟΣ ΚΥΚΛΙΚΟΣ

Τὸν ὁποῖον χορεύουσι καὶ συγχρόνως ψάλλουσι γυναῖκες
 μετὰ νεανίδων ὁμιλῶς.

Διποδία μικτή.

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος λίαν ἀργός.

Ρυθμὸς δικτύσημος (4+4)

να α α το ο λη α και α λε ναν και αλ λο

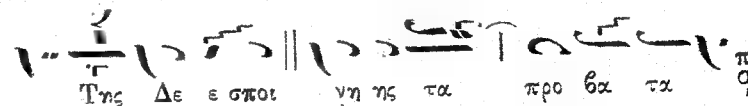
ζε ε βε εν στα αρ μα λου ου το χαν

4. ΧΟΡΟΣ ΟΜΑΛΙ ΚΑΙ ΔΙΠΑΤΗ (5)

Τριποδία τροχαϊκή.

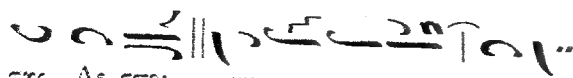
Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος γοργός.

Ρυθμὸς ἐννεάσημος (6+3)

(1) Ἐξοχῆς ἀνθη. (2) Πνίγομαι.

(5) Τὸ ἀνωτέρω ἐτόνισα ἀκούσας αὐτὸ παρὰ τοῦ περιφρήμου κεμετζεζῆ
 (λόρικτῃ) Ἠλία Τσότη Κατηκιοῖλῃ (Ἄνω Σαμψοῦντος).

της Δε σποι νη η ης τ αρ νια

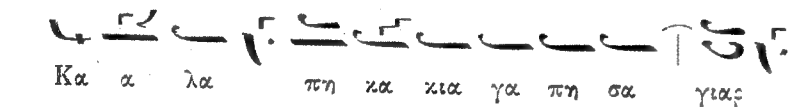
Τῆς Δεσποινῆς ὁ κρίκρον, ὁ χρυσοκωδωνάτος.
Στῆς Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν, ζεστόν ἥλιος ἐπαῖρεν.
Ἦντις ἂν ἐπαρτίγκαν (¹) ἄς πάει ἐκεῖ χολιούτσι (²).
Στῆ Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν παρὺν χλοή στρωμένον.
Ἦντις ἂν ἐπαρὰνύσταξεν ἄς πάει ἐκεῖ κοιμᾶται.
Στῆ Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν κρῦον πεγαδομάττην.
Ἦντις ἂν ἐπαρὰδιψασεν ἄς πάει ἐκεῖ καὶ πίνῃ.

«ΓΙΑΡ ΑΜΑΝ»

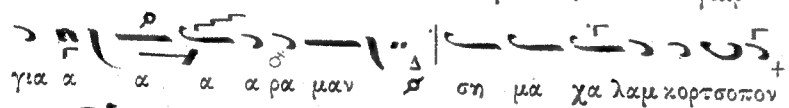
Διποδία δακτυλική.

Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ χρωματικός. Χρόνος μέτριος γοργός.

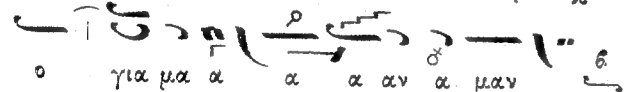
Ρυθμός ἐξάσημος.

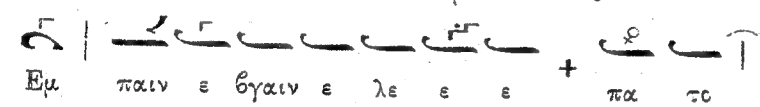
Κα α λα πη κα κια γα πη σα γιας

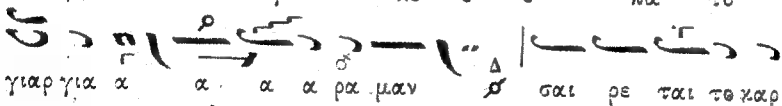
για α α α α ρα μαν ρ̣ ση μά χα λαμ κορτσποιν

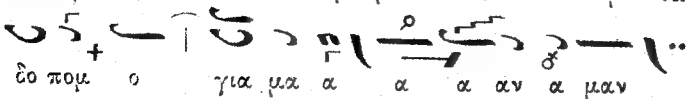
ο για μα α α α αν α μαν

Εμ παιν ε θγαιν ε λε ε ε πα το

γιαρ για α α α α ρα μαν ρ̣ σαι ρε ται το καρ

δο πομ ο για μα α α α αν α μαν

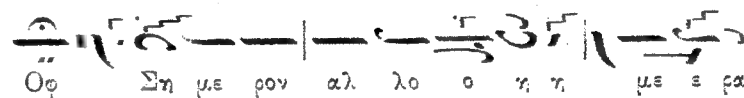
(¹) Πολύ ἐκρύωσε. (²) Θερμαίνεται.

6. ΔΣΜΑ ΓΑΜΗΛΙΟΝ

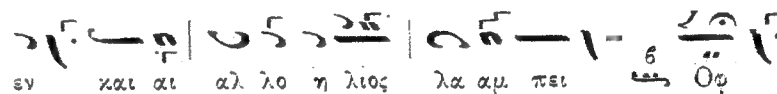
(Τῆς Ἀνω Ἀμιτοῦ, προέκτατον Σαμψονίου).

Ἦχος ρ̣ ρ̣ Χρόνος μέτριος.

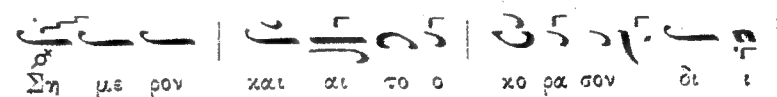
Ρυθμός τρισημικός χορείος.

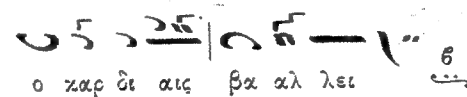
Ὁφ Ση με ρον αλ λο ο η η με ε ρα

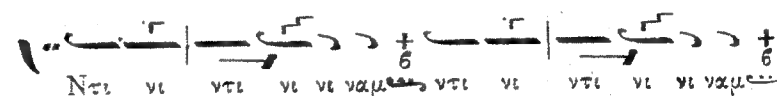
εν και αι αλ λο η λιος λα αμ πει Ὁφ

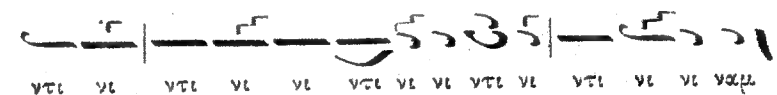
Ση με ρον και αι το ο κο ρα σον δι ι

ο καρ δι αις βα αλ λει

Ντι νι ντι νι νι ναμ ντι νι ντι νι νι ναμ

ντι νι ντι νι νι ντι νι νι ντι νι ντι νι νι ναμ

Σήμερον ἄλλο ἡμέρα ἔν και ἄλλο ἥλιος λάμπει,
Σήμερον και τὸ κόρασον δύο καρδίαις βάλλει.
Ἄφσον κόρη τὸν κύρης σου και ποῖτον ἄλλο κύρην
Ἄφσον τ' ἀδελφία σου και ποῖτον ἄλλ' ἀδελφιν.
Τίμα κόρη τὴν παθεράς σ' νὰ ἦσαι τιμημένον.
Τίμα κόρη τὸν παθερός νὰ ἦσαι ἀγαπημένον.
Τίμα κόρη τσ' ἀντράδελφους νὰ ἦται καινεμένον.
Μάθε κόρη τὴν ἀγρυπνίαν και τὴν κακοπειρίαν
Αὐρε' θὰ πᾶς σ' σοῦ παθερούς νὰ ἦσαι μαθεμένον.

Μακρὸν σκονὶν μὴ δοῖτ' ἄτεν⁽¹⁾ ὅσα ξύλα μ' ἀπολύτ' ἄτεν.
 Τρανὸν λαγὴν μὴ δοῖτ' ἄτεν σὸ νερόν μ' ἀπαλύτ' ἄτεν.
 Ἢ νύφε ντροπαρεῖα ἔν, τσουρώνι τὸ πηγᾶδι.
 Σήμερον τηλοκόρασον⁽²⁾ δύο καρδίᾳς ἔχει.
 Τ' ἕναν ἀφίνει σοῦ κυροῦ καὶ τ' ἄλλο παίρ' καὶ πάει.
 Σήμερον ἄλλος ἥλιος λάμπ' σήμερον ἄλλε ἡμέρα.
 Κόρη ντὸ εἶχες καίργευες ντὸ εἶσες καὶ ἀργοπόρες.
 Εἶχα τὸν κύρην μ' τὸν καλὸν καὶ χωρισίαν κ' εἶχα.
 Κόρη ντὸ εἶχες καίργευες ντὸ εἶσες καὶ ἀργοπόρες.
 Εἶχα τὴν μάνναν μ' τὴν γλυκὴν καὶ χωρισίαν κ' εἶχα.
 Κόρη ντὸ εἶσες καίργευες, ντ' εἶσες καὶ ἀργοπόρες.
 Εἶχα τ' ἀδελφία μ' τὰ καλὰ καὶ χωρισίαν κ' εἶχα.

(¹) Εἰς αὐτήν. (²) Τὸ ὡς ἥλιος λάμπων. Τὸ δὲ κ=δέν.

ΤΟ ΤΣΟΠΑΝΟΠΟΥΛΟ

Ἄσμα ποιμενικόν, τονισθὲν ὑπὸ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΜΑΡΑΝΟΥ

Ἦχος $\frac{2}{4}$ δὲ, $\frac{2}{4}$ (νεχαβέντ) Ρυθμὸς 4σημος. Χρόνος μετρίως $\frac{2}{4}$

Τσο μπα νο που λο θλιμ με ε νο με ρα
 νυ χτα με ρα νυ χτα στο βου νο Δ ερ μο
 κι α πορ φα νε με νο με τη μοι ρα με τη

Χρόνος μετρώτατο:

μοι ρα μου θρη νω δὲ Της αρ φα νιας μου η
 λυ πη στη φλο γε ρα στη φλο γε ρα μου ζε

Χρόνος μέτριος

σπα $\frac{2}{4}$ Το χρυ φο μου καρ διο κτυ υ πι
 στον αν τι λα α λο ο σκορ πα δὲ Α
 Α Α αχ το ον πο νο ο της καρ διας q
 Α Α Α συ α α χω τη ης λαγ κα

διας δ Δ Δ Δ μο νο ο συ το ον
 α γροι κας π Δ Δ Δ και στο ο
 θρη νο ος μου βογ κας δ δ μα στην α ϕ ϕ του
 τρα γω διου ου ου Δ σ α πο τη ϕ ϕ ρα χ η
 Χρόνος μετριώτατος
 πι ι σω ω ω Δ ϕ ϕ προ βαλ λει με ε ϕ χ α
 ρα παι αι διου ου η η η βο σκρ που ου λα
 Χρόνος μέτριος
 Χρϋ υ υ σω ω δ δ αχ να μουν βατ αγ
 κα θε ρο ο ο Δ σ τη δια ϕ ϕ της να
 Χρόνος μετριώτατος
 φρα α ξω ω ω Δ ϕ ϕ να μουν α γε ε ρε
 ορο σε ε ρο ο η η τη μπο λια τη ης να
 Χρόνος μέτριος
 ορα α α ξω ω δ δ Δ Δ Δ αχ

ο ο βο λα α να σου πω η Δ Δ
 Δ πως για α σε κα αρ διο κτυ πω δ Δ
 Δ Δ ε λα α τσου πρα α του βου νου η
 Δ Δ Δ γε νου ου ται ρι ι ταρ
 ρα νου η η

Στίχος Α'.

Τρομπανόπουλο θλιμμένο μέρα νύχτα στὸ βουνό
 "Ερσο κι' ἀπορφανέμένο με τὴ μοῖρά μου θνητῷ.
 Τῆς ἀρφάνιας μου ἡ λύπη στὴ φλογέρα μου ξεσπᾷ
 Τὸ κρυφό μου καρδιοκτύπι στὸν ἀντίλαλο σκορπᾷ.

"Α! "Α! "Α! ἄχ τὸν πόνο τῆς καρδιάς

"Α! "Α! "Α! οὐ ἄχω τῆς λαγκυδιᾶς

"Α! "Α! "Α! μόνο σὺ τὸν ἀγροικᾷς

"Α! "Α! "Α! καὶ στὸ θεῆνος μου βογκᾷς.

Μὲ τὴν ἀχὼ τοῦ τραγωδίου, ἀπὸ τῆς ῥάχης πίτω

Προβάλλει με χάρα παιδιοῦ ἢ βοσκοποῦλα Χρῦσω.

"Αχ νῆμασιν βάτ' ἀγκαθερὸ τὴ διάβα της νὰ φράξω

Νᾶμουν ἀγέρι δεσπερὸ τὴ μπόλια της νὰ δράξω.

"Α! "Α! "Α! ἄχ βοδῶλα μ' νὰ σοῦ 'πῶ.

"Α! "Α! "Α! πῶς γιὰ εὖ καρδιοκτυπῶ.

"Α! "Α! "Α! ἔλα τσοῦπρα τοῦ βουνοῦ,

"Α! "Α! "Α! γένου ταίρι τ' ἀρφανοῦ.

Στίχος Β'.

Γρίκα Χρῦσω μ' τὰ βουμάκια με τί πόνο ἀχολογοῦν
 Στὴν πικρὴ μου τὴν ἀρφάνια καὶ γιὰ με μοιρολογοῦν.
 Γρίκα Χρῦσω πῶς βελόζει τὸ κοπάδι με καὶ μὴ
 Γρίκα ὁ σκύλος πῶς οὐρλιάζει στὸ βαθύ μου στεναγμό.

"Α! "Α! "Α! ὅλ' ἀντάμα μου πονοῦν.

"Α! "Α! "Α! καὶ στὸν πόνο μου θνητοῦν.

"Α! "Α! "Α! ἡ καρδοῦλά μου κτυπᾷ.

"Α! "Α! "Α! ἄχ κανεὶς δὲν μ' ἀγαπᾷ.

Νάμουν μπροστάρι της πιστὸ νὰ μὲ χαϊδελογάη
 Νάμουν μπροτάνι κρεμαστὸ στοῦ στήθους της τὸ πλάι.
 Νάμουν πλατάνι φουντωτὸ στὸν ἴσχιό μου νὰ γέρνῃ.
 Ἀχ νάμουν ἄγιο φυλαχτὸ τὸν κέρσο νὰ μὲ φέρνῃ.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἔκ της Συλλογῆς ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ Μουσικοῦ.

1. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΨΑΡΑ

Ρυθμὸς τετρασήμερος

Διπλοῦς προκελευσματικός.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα Μετρίως

Ε γω μαι του ψα ρα παι δι ι μαν ρομ μα
 τουσα και ξαν θη π Ε (δics)
 Και πη γα να ψα ρε ψω μαν ρα μα τια να δια
 λε ξω π και πη γα να ψα κ.τ.λ.

1. Ἐγώμαι τοῦ ψαρᾶ παιδί = Μαυρομαματοῦσα καὶ ξανθὴ
 Καὶ πῆγα νὰ ψαρέψω = Μαῦρα μάτια νὰ διηλέξω.
2. Κ' ἔρριξα τὴ βολτίτσα μου = Καὶ μὲ πῶχ' ἡ καρδίτσα μου.
 Κ' ἔβγαλ' ἓνα ψαράκι = Τῶδωσ' ὁ Θεὸς λαβράκι.
3. Κ' ἔσχισα τὴν κοιλίτσα του = Καὶ μὲ πῶχ' ἡ καρδίτσα του.
 Κ' ἔβγαλα τρεῖς κοπέλλες = Καὶ ἡ τρεῖς μαρμαροτρέλλες.
4. Ἡ μὲν ἦταν ἀπ' τὸ Γαλατᾶ = Βαστᾶ τὸ νοῦ της δυνατᾶ
 Καὶ ἡ ἄλλ' ἀπ' τὸ Νεοχώρι = Τοῦ Χατζῆ-Γιαννάκ' ἡ κόρη.
5. Ἡ τρίτη ἡ μικρότερη = Ἀπ' ὅλες ἐμμορφότερη
 Ἦταν ἀπὸ τὴν Πόλι = Ποῦ τὴν ἀγαποῦταν ὅλοι.

6. Καὶ τὴν ἀγάπησα κ' ἐγώ = Νὰ τὴν ἐπάρω δὲν μπορῶ.
 Τὸ σπῆτί της δὲν ξεύρω = Γὰ νὰ πάρω νὰ τὴν εὔρω.
7. Πέρνω τὸ δρόμο τὸ δρομὶ = Ἀγάπη μου ξεχωριστὴ
 Δρομὶ τὸ μονοπάτι = Βάστανα πῶχ' ἡ ἀγάπη.
8. Τὸ μονοπάτι μ' ἔβγαλε = Στὴν κόρη τοῦ μὲ τρέλλανε
 Στῆς Ἀγαπῶς τὴν πόρτα = Σὰν νὰ ἔξευσα καὶ πρῶτα.
9. Κόρ' ἐν κοιμᾶται ξύπνησε = Καὶ μὲ τὸν νέον φίλησε
 Κι' ἐν ἀγρυπνᾷ κοιμήτου = Καὶ μὲν ἐνθυμήτου.

2. ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΑΣ ΕΜΜΟΡΦΕΣ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος Ὀ Ι | Ὀ Ι Β' ἐπίτριστος.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα Μετρίως

Α να θε μα σας εμ μορ φες Ε ε ε
 Ε ρη να α κι μου Α να θε
 μα σας εμ μορ φες Ε ε ρη Ε ρη
 να α κι μου κα κη μοι ρα να ι δη τε
 σα α γα α πω κα κη μοι ρα
 να ι δη τε σα α γα α πω μα θα στο ει
 πω

3. ΓΙ' ΑΚΟΥΣΤΕ ΜΕ Κ' ΕΜΕ ΠΑΙΔΙΑ

Ρυθμός επτάσημος 0 1 | 0 2 Β' επίτροτος

Ἦχος λ̣ ḡ Πα Χρόνος μέτριος

Για κου στε με κε ε με ε παι δια α
 α το γε ρο κα α α πε τα α α νιο ^Δ που
 τα μαλ λια μ α σπρι σα νε ε ε στον πο λε
 μο ον ε ε πα νω ^π που τα μαλ κ.τ.λ.

Γι' ακουστε με κ' εμε παιδια το γερο καπετάνιο
 Που τα μαλλιά μ' ασπρίσανε στον πόλεμο επάνω.

4. ΦΕΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

Ρυθμός πεντάσημος 0 1 | 0 1 Παίτων δ'

Ἦχος ḡ Πα Μειτρίως

Φε το το κα λο και ρα κι κυ νη
 γου σα ε να μπου ου λα κι ι κυ νη γου σα ε

να μπου ου λα κι ι κυ νη γου σα δε μπο ο
 ρου σα ^π ^q (')

5. ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΝ

Ρυθμός 4σημος ^{1/2} ^{1/4} ^{1/4} ^{1/4} Διπλοῦς προκελευσματικὸς

Ἦχος λ̣ ḡ δ' Μειτρίως

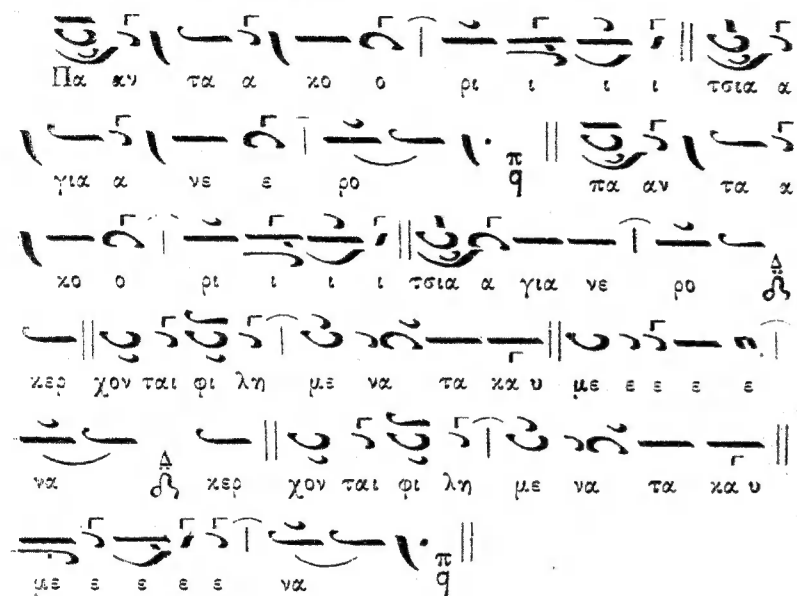
Δεν σου τω πα χι λίες φο ρες δε ε εν σου
 τω ω ω πα χι λίες φο ρες στο γυα λο μην κα τε
 θης στο γυα λο ο ο μην κα α τε ε θης ^ḡ
 Ἐπὼδός ^q
 Ολ μκ α αζ τζια νη ημ ο ολ μαζ ^x
 ντου νια α ας δεν ε μει νε για μας ^q ^x

(¹) Τὸ τέλος τῆς α' στροφῆς «Κυνηγοῦσα δὲ μποροῦσα» γίνεται ἀρχὴ τῆς β'. Οὕτω καὶ εἰς τὰς λοιπὰς.

6. ΠΑΝ' ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΓΙΑ ΝΕΡΟ

Ρυθμός έκταγματος $\bar{0} \ 2 \mid \bar{0} \ 1$ Δάκτυλος και Σπουδαίος

Ἔξος ̑ Πα Χρόνος μέγιστος

1. Πᾶν' τὰ κορίτσια γὰρ νερὸ
Κ' ἔρχονται φιλημένα
Τὰ καυμένα.
2. Καὶ ἡ μάνα τους τοὺς ἔλεγε
Γιὰτ' εἶπες φιλημένα ;
Τὰ καυμένα ;
3. Δὲν ξαναπερνοῦν 'πὸ 'κεῖνο τὸ στενὸ
Γιὰτ' εἶνε φιλημένα
Τὰ καυμένα.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ Ε' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

